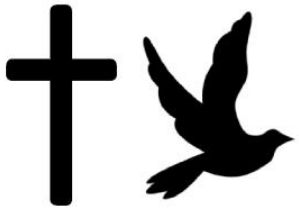

Evangeliji in Apostolska Dela

Kazalo Vsebine

Matejev Evangelij	1
Markov Evangelij	21
Lukov Evangelij	34
Janezov Evangelij	56
Apostolska Dela	72

Matej

POGLAVJE 1

1 Knjiga rodu Jezusa Kristusa, Davidovega sina, Abrahamovega sina.
2 Abrahamu se je rodil Izak; in Izak je rodil Jakoba; in Jakob je rodil Juda in njegove brate;
3 In Juda je rodil Faresa in Zaro iz Tamarja; in Phares je rodil Esroma; in Esrom je rodil Arama;
4 Aramu se je rodil Aminadab; in Aminadab je rodil Naassona; in Naasson je rodil Salmona;
5 In Salmon je rodil Booza iz Rachaba; in Booz je rodil Obeda iz Ruth; in Obed je rodil Jeseja;
6 Jeseju se je rodil David, kralj; in kralj David je rodil Salomona iz nje, ki je bila Urijeva žena;
7 In Salomon je rodil Roboama; in Roboam je rodil Abia; in Abia je rodil Asa;
8 In Asa je rodil Jozafata; Jozafatu se je rodil Joram; in Joram je rodil Ozija;
9 In Ozija je rodil Joatama; in Joatham je rodil Achaza; in Achaz je rodil Ezekija;
10 In Ezekija je rodil Manaseja; in Manase je rodil Amona; Amon pa je rodil Jozija;
11 Jozija pa je rodil Jehonija in njegove brate približno takrat, ko so bili odpeljani v Babilon:
12 In potem ko so bili pripeljani v Babilon, se je Jehoniji rodil Salatiel; in Salathiel je rodil Zorobabel;
13 In Zorobabel je rodil Abiuda; in Abiud je rodil Eliakima; in Eliakim je rodil Azorja;
14 In Azor je rodil Sadoka; in Sadoc je rodil Ahima; in Achim je rodil Eliuda;
15 Eliudu se je rodil Eleazar; in Eleazar je rodil Mattana; Matan pa je rodil Jakoba;
16 In Jakob je rodil Jožefa, moža Marije, iz katere se je rodil Jezus, ki se imenuje Kristus.
17 Vseh rodov od Abrahama do Davida je torej štirinajst rodov; in od Davida do preseljenja v Babilon je štirinajst rodov; in od izgnanstva v Babilon do Kristusa je štirinajst rodov.
18 Rojstvo Jezusa Kristusa je bilo tako: ko je bila njegova mati Marija zaročena z Jožefom, preden sta prišla skupaj, je bilo ugotovljeno, da je noseča od Svetega Duha.
19 Tedaj je Jožef, njen mož, ki je bil pravičen človek in je ni hotel javno osramotiti, hotel jo na skrivaj odpustiti.
20 Ko pa je o teh stvareh razmišljal, se mu je v sanjah prikazal Gospodov angel, rekoč: Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene: kajti to, kar je v njej spočeto, je Svetega Duha.
21 In rodila bo sina in daj mu ime JEZUS; kajti on bo rešil svoje ljudstvo njihovih grehov.
22 Vse to pa se je zgodilo, da se je izpolnilo, kar je Gospod rekel po preroku, ki pravi:
23 Glej, devica bo spočela in bo rodila sina, in dali mu bodo ime Emanuel, kar se razlaga z nami Bog.
24 Ko je Jožef vstal iz spanja, je storil, kakor mu je naročil Gospodov angel, in vzel k sebi svojo ženo.
25 In je ni poznal, dokler ni rodila svojega prvorojenega sina; in dal mu je ime JEZUS.

POGLAVJE 2

1 Ko se je Jezus rodil v Betlehemu v Judeji v dneh kralja Heroda, so prišli modri z vzhoda v Jeruzalem,
2 rekoč: Kje je rojen judovski kralj? kajti videli smo njegovo zvezdo na vzhodu in smo se mu prišli poklonit.
3 Ko je kralj Herod to slišal, se je vznemiril in ves Jeruzalem z njim.
4 In ko je zbral vse vélike duhovnike in pismouke ljudstva, jih je vprašal, kje naj se Kristus rodi.
5 Rekli so mu: V Betlehemu v Judeji, kajti tako je pisano po preroku:
6 In ti, Betlehem, v Judovi deželi, nisi najmanjši med Judovimi knezi: kajti iz tebe bo prišel guverner, ki bo vladal mojemu ljudstvu Izraelu.
7 Potem je Herod, ko je na skrivaj poklical modre, pri njih skrbno poizvedel, kdaj se je pojavila zvezda.
8 In poslal jih je v Betlehem in rekel: Pojdite in skrbno poiščite otroka; in ko ga najdete, mi sporočite, da pridem in ga tudi jaz častim.
9 Ko so poslušali kralja, so odšli; in glej, zvezda, ki so jo videli na vzhodu, je šla pred njimi, dokler ni prišla in se ustavila nad mestom, kjer je bil otrok.
10 Ko so zagledali zvezdo, so se zelo razveselili.
11 Ko so prišli v hišo, so zagledali dete z Marijo, njegovo materjo, in padli ter se mu poklonili; in ko so odprli svoje zaklade, so mu dali darila; zlato, kadilo in miro.
12 In ker jih je Bog v sanjah posvaril, naj se ne vračajo k Herodu, so odšli v svojo deželo po drugi poti.
13 In ko sta odšla, glej, Gospodov angel se prikaže Jožefu v sanjah, rekoč: Vstani, vzemi otroka in njegovo mater ter beži v Egipt in bodi tam, dokler ti ne sporočim: kajti Herod bo iskal mladega otroka, da bi ga uničil.
14 Ko je vstal, je ponoči vzel otroka in njegovo mater ter odšel v Egipt.
15 In bil tam do Herodove smrti, da se je izpolnilo, kar je bilo rečeno o Gospodu po preroku, ki pravi: Iz Egipta sem poklical svojega sina.
16 Potem ko je Herod videl, da so ga modri zasmehovali, se je silno razjezil in poslal ter pobil vse otroke, ki so bili v Betlehemu in v vseh njegovih mejah, od dveh let in manj, v skladu z čas, ki ga je vestno poizvedoval pri modrih.
17 Tedaj se je izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Jeremiju, ki pravi:
18 V Rami se je slišal glas, žalost in jok in veliko žalovanje, Rahela je jokala za svojimi otroki in se ni hotela potolažiti, ker jih ni.
19 Ko pa je Herod umrl, se je v Egiptu Jožefu v sanjah prikazal Gospodov angel,
20 rekoč: Vstani, vzemi dete in njegovo mater ter pojdi v Izraelovo deželo, kajti mrtvi so tisti, ki so iskali otroku življenje.
21 In vstal je, vzel otroka in njegovo mater ter prišel v Izraelovo deželo.
22 Ko pa je slišal, da je Arhelaj kraljeval v Judeji na mestu svojega očeta Heroda, se je bal iti tja: kljub temu, da je bil v sanjah posvarjen od Boga, je zavil v predele Galileje:
23 In prišel je in se naselil v mestu, ki se imenuje Nazaret, da bi se izpolnilo, kar je bilo rečeno po prerokih, da se bo imenoval Nazarečan.

POGLAVJE 3

1 Tiste dni je prišel Janez Krstnik in oznanjal v judejski puščavi,
2 In rekoč: Spreobrnite se, kajti približalo se je nebeško kraljestvo.
3 Kajti to je tisti, o katerem je govoril prerok Izaija, rekoč: Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodu, zravnajte njegove steze.
4 In ta Janez je imel oblačila iz kamelje dlake in usnjen pas okoli ledij; in njegovo meso so bile kobilice in divji med.
5 Tedaj je šel k njemu Jeruzalem in vsa Judeja in vsa okolica Jordana,
6 In jih je krstil v Jordanu ter priznali svoje grehe.
7 Ko pa je videl veliko farizejev in saducejev prihajati h njegovemu krstu, jim je rekel: O rod gadjev, kdo vas je posvaril, da bežite pred prihajajočo jezo?
8 Obrodite torej sadove, primerne za kesanje:
9 In ne pomislite, da bi rekli v sebi: Abrahama imamo za očeta: kajti pravim vam, da lahko Bog iz teh kamnov obudi otroke Abrahamu.
10 In zdaj je tudi sekira položena pri koreninah dreves: zato vsako drevo, ki ne obrodi dobrega sadu, posekajo in vržejo v ogenj.
11 Jaz vas res krstim z vodo v kesanje; toda tisti, ki prihaja za menoj, je močnejši od mene, čigar čevljev nisem vreden nositi: on vas bo krstil s Svetim Duhom in z ognjem.
12 Njegov pahljač je v njegovi roki in popolnoma bo očistil svoja tla in zbral svojo pšenico v žitnico; pleve pa bo sežgal z neugasljivim ognjem.
13 Tedaj pride Jezus iz Galileje na Jordan k Janezu, da bi ga ta krstil.
14 Toda Janez mu je prepovedal, rekoč: Jaz se moram krstiti od tebe, ti pa prideš k meni?
15 Jezus pa mu je odgovoril: » Pusti zdaj, kajti tako se nam spodobi, da izpolnimo vso pravičnost. Potem ga je trpel.
16 In ko je bil Jezus krščen, je šel takoj iz vode; in glej, nebesa so se mu odprla in zagledal je Božjega Duha, ki se je spuščal kakor golob in se spuščal nadenj.
17 In glej, glas iz nebes je rekel: To je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje.

POGLAVJE 4

1 Tedaj je bil Jezus odveden od Duha v puščavo, da bi ga skušal hudič.
2 In ko se je postil štirideset dni in štirideset noči, je bil pozneje lačen.
3 In ko je skušnjavec prišel k njemu, je rekel: »Če si Božji Sin, reci, naj ti kamni postanejo kruhi.
4 On pa je odgovoril in rekel: Pisano je: Človek ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust.
5 Nato ga hudič odnese v sveto mesto in ga postavi na vrh templja,
6 In mu reče: Če si Božji Sin, se vrzi dol; kajti pisano je: Svojim angelom bo zapovedal zate; in v svojih rokah te bodo nesli, da ne boš kdaj zataknil svoje noge. proti kamnu.
7 Jezus mu je rekel: » Znova je pisano: Ne skušaj Gospoda, svojega Boga.
8 Spet ga vzame hudič na zelo visoko goro in mu pokaže vsa kraljestva sveta in njihovo slavo;
9 In mu reče: Vse te stvari ti bom dal, če boš padel in me častil.
10 Tedaj mu Jezus reče: Poberi se, satan! Kajti pisano je: Gospoda, svojega Boga, moli in njemu enemu samemu služi.
11 Nato ga je hudič zapustil in glej, angeli so prišli in mu služili.
12 Ko je Jezus slišal, da so Janeza vrgli v ječo, je odšel v Galilejo.
13 In zapustil je Nazaret, prišel in se naselil v Kafarnaumu, ki je ob morski obali, v mejah Zabulona in Neftalima.
14 Da bi se izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Izaiju, ki pravi:
15 Zabulonova dežela in Neftalimova dežela ob morski poti onkraj Jordana, Galileja poganov;
16 Ljudstvo, ki je sedelo v temi, je videlo veliko luč; in tistim, ki so sedeli v pokrajini in senci smrti, je zasijala luč.
17 Od takrat je Jezus začel pridigati in govoriti: Spreobrnite se, kajti približalo se je nebeško kraljestvo.
18 Ko je Jezus hodil ob Galilejskem morju, je zagledal dva brata, Simona, imenovanega Peter, in njegovega brata Andreja, ki sta metala mrežo v morje; bila sta namreč ribiča.
19 In rekel jim je: Hodite za menoj in naredil vas bom za ribiče ljudi.
20 In takoj so zapustili svoje mreže in mu sledili.
21 Ko je šel od tam dalje, je zagledal druga dva brata, Jakoba, Zebedejevega sina, in Janeza, njegovega brata, v ladji z Zebedejem, njihovim očetom, popravljati svoje mreže; in poklical jih je.
22 Takoj sta zapustila ladjo in očeta ter mu sledila.
23 In Jezus je hodil po vsej Galileji, učil v njihovih shodnicah in oznanjal evangelij kraljestva ter ozdravljal vsako bolezen in vsako bolezen med ljudmi.
24 In njegov sloves je šel po vsej Siriji: in k njemu so pripeljali vse bolne ljudi, ki so bili zajeti z različnimi boleznimi in mukami, in tiste, ki so bili obsedeni s hudiči, in tiste, ki so bili norci, in tiste, ki so imeli paralizo; in on jih je ozdravil.
25 In sledile so mu velike množice ljudi iz Galileje, iz Dekapolisa, iz Jeruzalema, iz Judeje in izza Jordana.

POGLAVJE 5

1 In ko je videl množice, se je povzpel na goro; in ko je sedel, so pristopili k njemu njegovi učenci.
2 In odprl je usta in jih učil, rekoč:
3 Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.
4 Blagor žalujočim, kajti potolaženi bodo.
5 Blagor krotkim, kajti podedovali bodo zemljo.
6 Blagor tistim, ki so lačni in žejni pravičnosti, kajti nasitili se bodo.
7 Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli.
8 Blagor čistim v srcu, kajti oni bodo videli Boga.
9 Blagor tistim, ki delajo mir, kajti ti se bodo imenovali Božji otroci.
10 Blagor tistim, ki so preganjani zaradi pravičnosti, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.
11 Blagor vam, ko vas bodo ljudje zaradi mene zamerjali in preganjali ter po laži govorili vsako hudo zoper vas.

12 Veselite se in veselite se, kajti veliko je vaše plačilo v nebesih; kajti tako so preganjali preroke, ki so bili pred vami.
13 Vi ste sol zemlje; toda če sol izgubi okus, s čim naj se nasoli? odslej ni vreden za nič drugega, kot da se vrže ven in da ga ljudje teptajo.
14 Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na hribu, se ne more skriti.
15 Tudi ljudje ne prižgejo sveče in jo postavijo pod lonček, ampak na svečnik; in daje svetlobo vsem, ki so v hiši.
16 Tako naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.
17 Ne mislite, da sem prišel razrušit postavo ali preroke: nisem prišel razrušit, ampak izpolnit.
18 Kajti resnično vam povem: Dokler ne preideta nebo in zemlja, ne bo prešla nobena jota ali ena črka iz postave, dokler se vse ne izpolni.
19 Kdor torej prekrši eno od teh najmanjših zapovedi in bo tako učil ljudi, se bo imenoval najmanjši v nebeškem kraljestvu; kdor pa jih bo izpolnjeval in učil, se bo imenoval velik v nebeškem kraljestvu.
20 Kajti pravim vam, da če vaša pravičnost ne bo presegla pravičnosti pismoukov in farizejev, nikakor ne boste prišli v nebeško kraljestvo.
21 Slišali ste, da je bilo rečeno starim: Ne ubijaj; in kdor bo ubil, bo v nevarnosti sodbe:
22 Povem pa vam, da vsak, kdor se jezi na svojega brata brez razloga, bo v nevarnosti sodbe; in kdor koli reče svojemu bratu Raca, bo v nevarnosti sveta; kdor pa reče: Norec , bo v nevarnosti peklenskega ognja.
23 Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj proti tebi,
24 Pusti tam svoj dar pred oltarjem in pojdi; najprej se spravi s svojim bratom, potem pa pridi in daruj svoj dar.
25 Hitro se poravnaj s svojim nasprotnikom, dokler si z njim na poti; da te ne izroči nasprotnik sodniku, ta pa uradniku in te vržejo v ječo.
26 Resnično ti povem: Nikakor ne boš šel od tam, dokler ne plačaš zadnjega fartinga.
27 Slišali ste, da je bilo rečeno starim: Ne prešuštvuj!
28 Jaz pa vam pravim: Kdorkoli gleda žensko, da bi jo poželel, je že prešuštvoval z njo v svojem srcu.
29 In če te tvoje desno oko moti, ga iztakni in vrzi od sebe; kajti koristno ti je, da pogine eden tvojih udov, ne pa da se vse tvoje telo vrže v pekel.
30 In če te tvoja desnica moti, jo odreži in vrzi od sebe; kajti koristno ti je, da pogine eden izmed tvojih udov, ne pa da se vse tvoje telo vrže v pekel.
31 Rečeno je bilo: Kdor koli zapusti svojo ženo, naj ji da ločitveno pismo.
32 Jaz pa vam pravim, da kdor zapusti svojo ženo, razen zaradi nečistovanja, jo povzroči, da prešuštvuje; in kdor se poroči z ločeno, prešuštvuje.
33 Spet ste slišali, da so starodavni rekli: Ne prisegaj, ampak izpolni Gospodu svoje prisege:
34 Jaz pa vam pravim: Nikar ne prisegajte; niti z nebesi; ker je božji prestol:
35 Niti z zemljo; kajti to je podnožje njegovih nog: niti v Jeruzalemu; kajti to je mesto velikega kralja.
36 Tudi pri svoji glavi ne prisezi, ker ne moreš niti enega lasu narediti belega ali črnega.
37 Toda vaše sporočilo naj bo: Da, da; Ne, ne: kajti vse, kar je več od tega, prihaja od zla.
38 Slišali ste, da je bilo rečeno: Oko za oko in zob za zob.
39 Jaz pa vam pravim, da se ne upirajte zlu; ampak če te kdo udari po desnem licu, mu obrni tudi drugo.
40 In če te hoče kdo tožiti in ti vzeti suknjo, mu daj tudi svojo ogrinjalo.
41 In kdor koli te prisili, da greš miljo, pojdi z njim dve.
42 Daj tistemu, ki te prosi, in ne odvrni se od tistega, ki bi si hotel izposoditi od tebe.
43 Slišali ste, da je bilo rečeno: Ljubi svojega bližnjega in sovraži svojega sovražnika.
44 Jaz pa vam pravim: Ljubite svoje sovražnike, blagoslavljajte tiste, ki vas preklinjajo, delajte dobro tistim, ki vas sovražijo, in molite za tiste, ki vas zlorabljajo in preganjajo;
45 Da boste otroci svojega Očeta, ki je v nebesih: kajti on daje soncu, da vzhaja nad hudobnimi in dobrimi in pošilja dež pravičnim in krivičnim.
46 Če namreč ljubite tiste, ki ljubijo vas, kakšno plačilo imate? mar niso niti cestninarji enaki?
47 In če pozdravljate samo svoje brate, kaj naredite več od drugih? ali tudi cestninarji ne?
48 Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš Oče, ki je v nebesih.

POGLAVJE 6

1 Pazite, da svoje miloščine ne delite pred ljudmi, da bi vas videli; drugače ne boste imeli plačila od svojega Očeta, ki je v nebesih.
2 Ko torej deliš svojo miloščino, ne trobi pred seboj, kakor delajo hinavci po shodnicah in po ulicah, da jih ljudje poveličujejo. Resnično vam povem, da imajo svoje plačilo.
3 Ko pa ti daješ miloščino, naj tvoja levica ne ve, kaj dela tvoja desnica.
4 Da bo tvoja miloščina na skrivnem in tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil javno.
5 In ko moliš, ne bodi kakor hinavci: kajti radi molijo stoje v sinagogah in na vogalih ulic, da bi jih ljudje videli. Resnično vam povem, da imajo svoje plačilo.
6 Ti pa, ko moliš, pojdi v svojo izbo in ko zapreš svoja vrata, moli k svojemu Očetu, ki je na skrivnem; in tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil javno.
7 Ko pa molite, ne ponavljajte praznega, kakor pogani: kajti mislijo, da bodo uslišani zaradi svojega velikogovorjenja.
8 Ne bodite jim torej podobni: kajti vaš Oče ve, kaj potrebujete, še preden ga prosite.
9 Takole torej molite: Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime.
10 Pridi tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja tako na zemlji kot v nebesih.
11 Naš vsakdanji kruh daj nam danes.
12 In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom.
13 In ne vpelji nas v skušnjavo, ampak reši nas hudega: kajti tvoje je kraljestvo in moč in slava na veke. Amen.
14 Kajti če vi ljudem odpustite njihove prestopke, bo tudi vaš nebeški Oče vam odpustil:
15 Če pa vi ljudem ne odpustite njihovih prestopkov, tudi vaš Oče ne bo odpustil vaših prestopkov.

16 Poleg tega, ko se postite, ne bodite žalostnega obraza kakor hinavci: kajti iznakažejo svoje obraze, da se ljudem zdi, da se postijo. Resnično vam povem, da imajo svoje plačilo.
17 Ti pa, ko se postiš, pomazili svojo glavo in umij svoj obraz;
18 Da se ne vidiš ljudem, da se postiš, ampak svojemu Očetu, ki je na skrivnem; in tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil javno.
19 Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer molj in rja razjedata in kjer tatovi vdirajo in kradejo:
20 Nabirajte pa si zaklade v nebesih, kjer jih ne uničita ne molj ne rja in kjer tatovi ne vdirajo in ne kradejo:
21 Kajti kjer je tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.
22 Luč telesu je oko: če je torej tvoje oko samo, bo vse tvoje telo svetlo.
23 Če pa je tvoje oko zlobno, bo vse tvoje telo temno. Če je torej luč, ki je v tebi, tema, kako velika je ta tema!
24 Nihče ne more služiti dvema gospodarjema: kajti ali bo enega sovražil in drugega ljubil; ali pa se bo enega držal, drugega pa zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu.
25 Zato vam pravim: Ne skrbite za svoje življenje, kaj boste jedli ali kaj boste pili; niti za vaše telo, kaj boste oblekli. Ali ni življenje več kot meso in telo kot obleka?
26 Poglejte ptice neba: kajti ne sejejo, ne žanjejo, ne spravljajo v hleve; vendar jih vaš nebeški Oče hrani. Ali niste veliko boljši od njih?
27 Kdo izmed vas more s premislekom dodati svoji rasti en komolec?
28 In zakaj skrbite za obleko? Poglejte poljske lilije, kako rastejo; ne trudijo se in ne predejo:
29 In vendar vam pravim, da tudi Salomon v vsej svoji slavi ni bil oblečen kot eden od teh.
30 Če torej Bog tako oblači travo na polju, ki je danes, jutri pa bo vržena v peč, mar ne bo veliko bolj oblekel vas, maloverni?
31 Ne skrbite torej in ne govorite: Kaj bomo jedli? ali Kaj bomo pili? ali: S čim naj se oblečemo?
32 (Kajti vse to iščejo pogani, kajti vaš nebeški Oče ve, da potrebujete vse to.
33 Iščite pa najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost; in vse te stvari vam bodo dodane.
34 Ne skrbite torej za jutrišnji dan, kajti jutrišnji dan bo skrbel za svoje stvari. Dovolj je dnevu njegove hudobije.

POGLAVJE 7

1 Ne sodite, da ne boste sojeni.
2 Kajti s kakršno sodbo sodite, s takšno boste sojeni; in s kakršno mero merite, s takšno se vam bo odmerilo.
3 In zakaj gledaš iver v očesu svojega brata, bruna v svojem očesu pa ne upoštevaš?
4 Ali kako boš rekel svojemu bratu: Naj ti izvlečem iver iz očesa! in glej, greda je v tvojem očesu?
5 Hinavec, najprej izbij bruno iz lastnega očesa; in tedaj boš videl, da iztrebeš iver iz očesa svojega brata.
6 Ne dajajte tega, kar je sveto, psom, niti ne mečite svojih biserov pred svinje, da jih ne poteptajo z nogami in se spet obrnejo ter vas raztrgajo.
7 Prosite in dano vam bo; iščite in boste našli; trkajte in odprlo se vam bo:
8 Kajti vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in tistemu, ki trka, se mu odpre.
9 Ali kdo je med vami, ki bi mu dal kamen kamen, če bi njegov sin prosil kruha?
10 Ali če bo prosil ribo, mu bo dal kačo?
11 Če torej vi, ki ste hudobni, znate svojim otrokom dajati dobre darove, koliko bolj bo vaš Oče, ki je v nebesih, dal dobrih stvari tistim, ki ga prosijo?
12 Zatorej vse, kar hočete, da bi ljudje storili vam, storite tudi vi njim: kajti to je postava in preroki.
13 Vstopite skozi ozka vrata: zakaj široka so vrata in široka je pot, ki vodi v pogubo, in veliko jih je, ki gredo vanjo:
14 Kajti ozka so vrata in ozka je pot, ki vodi v življenje, in malo jih je, ki jo najdejo.
15 Varujte se lažnih prerokov, ki prihajajo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj pa so grabežljivi volkovi.
16 Po njihovih sadovih jih boste spoznali. Ali nabirajo grozdje s trnja ali smokve s osata?
17 Tako tudi vsako dobro drevo obrodi dober sad; pokvarjeno drevo pa obrodi slab sad.
18 Dobro drevo ne more roditi slabih sadov, niti pokvarjeno drevo ne more roditi dobrih sadov.
19 Vsako drevo, ki ne obrodi dobrega sadu, se poseka in vrže v ogenj.
20 Zatorej jih boste spoznali po njihovih sadovih.
21 Ne pride vsak, kdor mi pravi: Gospod, Gospod, v nebeško kraljestvo; ampak tisti, ki izpolnjuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih.
22 Mnogi mi bodo tisti dan rekli: Gospod, Gospod, ali nismo prerokovali v tvojem imenu? in v tvojem imenu izganjali hudiče? in v tvojem imenu storil veliko čudovitih del?
23 In takrat jim bom priznal, Nikoli vas nisem poznal: pojdite od mene, vi, ki delate krivico.
24 Kdor torej posluša te moje besede in jih izpolnjuje, ga bom primerjal z modrim možom, ki je zgradil svojo hišo na skali.
25 In začel je padati dež in prišle so poplave, zapihali so vetrovi in udarili po tisti hiši; in ni padla, ker je bila utemeljena na skali.
26 In vsak, ki posluša te moje besede in jih ne uresniči, bo podoben nespametnemu človeku, ki je zgradil svojo hišo na pesku.
27 In začel je deževati in prišle so poplave, zapihali so vetrovi in udarili po tisti hiši; in padel je: in velik je bil padec.
28 In zgodilo se je, ko je Jezus končal te besede, je bilo ljudstvo osuplo nad njegovim naukom:
29 Kajti učil jih je kot tisti, ki ima oblast, in ne kot pismouki.

POGLAVJE 8

1 Ko je stopil z gore, so mu sledile velike množice.
2 In glej, prišel je gobavec in se mu priklonil ter rekel: »Gospod, če hočeš, me moreš očistiti.
3 Jezus je iztegnil roko, se ga dotaknil in rekel: Hočem; bodi čist. In takoj se je njegova gobavost očistila.
4 In Jezus mu reče: Glej, nikomur ne povej; ampak pojdi, pokaži se duhovniku in daruj dar, ki ga je zapovedal Mojzes, njim v pričevanje.

5 Ko je Jezus vstopil v Kafarnaum, je stopil k njemu stotnik in ga prosil:
6 In rekoč: Gospod, moj služabnik leži doma paralizen in ga hudo mučijo.
7 In Jezus mu reče: Prišel bom in ga ozdravil.
8 Stotnik je odgovoril in rekel: Gospod, nisem vreden, da bi prišel pod mojo streho; ampak reci samo besedo in moj služabnik bo ozdravel.
9 Kajti jaz sem človek pod oblastjo in imam pod seboj vojake; in temu človeku rečem: Pojdi, in gre; in drugemu: Pridi, in pride; in mojemu služabniku: Stori to, in on to stori.
10 Ko je Jezus to slišal, se je začudil in rekel tistim, ki so sledili: Resnično, povem vam, ne v Izraelu nisem našel tako velike vere.
11 In pravim vam, da jih bo prišlo veliko od vzhoda in zahoda in bodo sedeli z Abrahamom, Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu.
12 Toda otroci kraljestva bodo vrženi v zunanjo temo: tam bo jok in škripanje z zobmi.
13 In Jezus je rekel stotniku: Pojdi; in kakor si veroval, naj se ti zgodi. In njegov služabnik je bil v isti uri ozdravljen.
14 In ko je Jezus prišel v Petrovo hišo, je zagledal mater svoje žene ležečo in v vročici.
15 In dotaknil se je njene roke, in vročica jo je zapustila; in vstala je ter jim stregla.
16 Ko se je zvečerilo, so pripeljali k njemu veliko obsedenih, in s svojo besedo je izgnal duhove in ozdravil vse bolne.
17 Da bi se izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Izaiju, ki pravi: On je vzel nase naše slabosti in naše bolezni odnesel.
18 Ko je Jezus okoli sebe videl veliko množico, je ukazal, naj odidejo na drugo stran.
19 In prišel je neki pisar in mu rekel: »Učenik, šel bom za teboj, kamor koli boš šel.
20 In Jezus mu reče: Lisice imajo luknje in ptice pod nebom gnezda; Sin človekov pa nima, kam bi glavo naslonil.
21 Drugi izmed njegovih učencev mu je rekel: »Gospod, najprej mi dovoli, da grem in pokopljem očeta.
22 Jezus pa mu je rekel: » Hodi za menoj! in naj mrtvi pokopljejo svoje mrtve.
23 In ko je vstopil v ladjo, so mu sledili njegovi učenci.
24 In glej, na morju je nastala močna nevihta, tako da so ladjo prekrili valovi; on pa je spal.
25 In njegovi učenci so pristopili k njemu in ga zbudili, rekoč: Gospod, reši nas, poginimo.
26 In jim reče: Zakaj ste prestrašeni, maloverni? Nato je vstal in zapretil vetrovom in morju; in nastala je velika tišina.
27 Možje pa so se čudili in govorili: »Kakšen je ta človek, da ga ubogajo celo vetrovi in morje!
28 In ko je prišel na drugo stran v deželo Gergesenes, sta ga srečala dva obsedena s hudiči, ki sta prišla iz grobov, tako huda, da nihče ni mogel iti mimo te poti.
29 In glej, zavpili so, rekoč: Kaj imamo s teboj, Jezus, Božji Sin? ali si prišel sem, da nas mučiš pred časom?
30 In tam je bila precej oddaljena od njih velika čreda prašičev.
31 Tedaj so ga hudiči prosili, rekoč: Če nas izženeš, pusti, da gremo v čredo prašičev.
32 In rekel jim je: Pojdite! In ko so prišli ven, so šli v čredo prašičev; in glej, vsa čreda prašičev se je silovito pognala s strmine v morje in poginila v vodah.
33 Tisti, ki so jih čuvali, so zbežali in šli v mesto ter povedali vse in kaj se je zgodilo obsedenim od hudičev.
34 In glej, vse mesto je prišlo Jezusu naproti; in ko so ga videli, so ga prosili, naj odide iz njihovih krajev.

POGLAVJE 9

1 In vstopil je v ladjo, jo odpeljal in prišel v svoje mesto.
2 In glej, prinesli so k njemu paraliznega moža, ki je ležal na postelji. Jezus pa je, ko je videl njihovo vero, rekel paralizu: Sin, bodi dobre volje; tvoji grehi ti bodo odpuščeni.
3 In glej, nekateri izmed pismoukov so sami pri sebi rekli: Ta človek bogokletje.
4 Jezus pa je poznal njihove misli in rekel: Zakaj mislite hudo v svojih srcih?
5 Kajti kaj je lažje reči: Odpuščeni so ti grehi; ali reči: Vstani in hodi?
6 Da pa boste vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe, (tedaj pravi paralizu:) Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi v svojo hišo.
7 In vstal je ter odšel v svojo hišo.
8 Ko pa so množice to videle, so se čudile in slavile Boga, ki je ljudem dal tako moč.
9 In ko je Jezus šel od tam, je zagledal moža, ki mu je bilo ime Matej, sedečega na mitnini, in mu je rekel: Hodi za menoj. In vstal je in mu sledil.
10 In zgodilo se je, ko je Jezus sedel pri mizi v hiši, glej, prišlo je veliko cestninarjev in grešnikov ter sedlo k njemu in njegovim učencem.
11 In ko so farizeji to videli, so rekli njegovim učencem: Zakaj jé vaš Učitelj s cestninarji in grešniki?
12 Ko pa je Jezus to slišal, jim je rekel: Zdravnika ne potrebujejo zdravi, ampak bolni.
13 Vi pa pojdite in se poučite, kaj pomeni: Usmiljenje hočem in ne daritve; kajti nisem prišel klicat pravičnih, ampak grešnike k spreobrnjenju.
14 Tedaj so pristopili k njemu Janezovi učenci in rekli: Zakaj se mi in farizeji pogosto postimo, tvoji učenci pa ne?
15 In Jezus jim je rekel: » Ali lahko otroci poročne sobe žalujejo, dokler je ženin z njimi? a pridejo dnevi, ko jim bo ženin vzet, in tedaj se bodo postile.
16 Nihče ne prilepi kosa novega blaga k staremu oblačilu, kajti tisto, kar je dano, da bi ga napolnili, se odtrga od oblačila in razdra je še hujša.
17 Tudi ne vlivajo novega vina v stare mehove; drugače se mehovi razbijejo in vino izteče in mehi propadejo; ampak vlijejo novo vino v nove mehove in oboje se ohrani.
18 Medtem ko jim je to govoril, je glej, prišel neki poglavar, se mu poklonil in rekel: Moja hči je že mrtva; toda pridi in položi svojo roko nanjo, in oživela bo.
19 In Jezus je vstal in mu sledil, in prav tako njegovi učenci.
20 In glej, žena, ki je dvanajst let bolela s krvavitvijo, je pristopila za njim in se dotaknila roba njegovega oblačila.
21 V sebi je namreč rekla: Če se le dotaknem njegovega oblačila, bom ozdravela.

22 Jezus pa ga je obrnil in ko jo je zagledal, je rekel: Hči, tolaži se! tvoja vera te je rešila. In žena je bila od tiste ure ozdravljena.
23 In ko je Jezus prišel v vladarjevo hišo in zagledal godbenike in ljudstvo, ki je povzročalo hrup,
24 Rekel jim je: Postopite, kajti dekla ni mrtva, ampak spi. In posmehovali so se mu.
25 Ko pa je bilo ljudstvo poslano, je vstopil in jo prijel za roko, in dekla je vstala.
26 In glas o tem je šel po vsej tisti deželi.
27 In ko je Jezus odšel od tam, sta mu sledila dva slepca, ki sta vpila in govorila: Davidov sin, usmili se nas!
28 In ko je prišel v hišo, so slepci pristopili k njemu in Jezus jim je rekel: » Verujete, da zmorem to storiti?« Rekli so mu: Da, Gospod.
29 Nato se je dotaknil njihovih oči in rekel: Naj se vam zgodi po vaši veri.
30 In njihove oči so se odprle; in Jezus jim je strogo zapovedal, rekoč: Glej, da nihče ne ve!
31 Ko pa so odšli, so raznesli njegov sloves po vsej tisti deželi.
32 Ko so šli ven, so pripeljali k njemu nemega, obsedenega hudiča.
33 In ko je bil hudič izgnan, je nemi spregovoril, in množice so se čudile in govorile: Tega še nikoli ni bilo v Izraelu.
34 Farizeji pa so rekli: Po hudičevem knezu izganja hudiče.
35 In Jezus je hodil po vseh mestih in vaseh, učil v njihovih sinagogah in oznanjal evangelij kraljestva ter ozdravljal vsako bolezen in vsako bolezen med ljudmi.
36 Ko pa je videl množice, se jih je zasmilil, ker so omedlele in se razkropile kakor ovce brez pastirja.
37 Nato je rekel svojim učencem: Žetev je res obilna, delavcev pa malo;
38 Molite torej gospodarja žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.

POGLAVJE 10

1 In ko je poklical k sebi svojih dvanajst učencev, jim je dal moč zoper nečiste duhove, da jih izganjajo in ozdravljajo vse vrste bolezni in vse vrste bolezni.
2 Imena dvanajstih apostolov so naslednja; Prvi Simon, ki se imenuje Peter, in Andrej, njegov brat; Jakob, sin Zebedejev, in Janez, njegov brat;
3 Filip in Bartolomej; Tomaž in cestninar Matej; Jakob, Alfejev sin, in Lebej, čigar priimek je bil Tadej;
4 Simon Kanaanec in Juda Iškarijot, ki ga je tudi izdal.
5 Teh dvanajst je Jezus poslal in jim zapovedal, rekoč: Ne hodite na pot k poganom in v nobeno mesto Samarijanov ne vstopajte.
6 Toda raje pojdite k izgubljenim ovcam Izraelove hiše.
7 In ko greste, pridigajte: Približalo se je nebeško kraljestvo.
8 Bolne ozdravljajte, gobavce čistite, mrtve obujajte, hudiče izganjajte: zastonj ste prejeli, zastonj dajajte.
9 V svoje denarnice ne spravljajte ne zlata ne srebra ne medenine,
10 Ne torbe za pot, ne dveh oblek, ne čevljev, ne drogov, kajti delavec je vreden svoje hrane.
11 In v katero koli mesto ali mesto boste vstopili, vprašajte, kdo v njem je vreden; in ostani tam, dokler ne greš od tod.
12 In ko pridete v hišo, jo pozdravite.
13 In če bo hiša vredna, naj pride vaš mir nanjo; če pa ni vredna, naj se vaš mir povrne k vam.
14 In kdor vas ne sprejme in ne posluša vaših besed, ko greste iz te hiše ali mesta, otresite prah s svojih nog.
15 Resnično vam povem, deželi Sodomi in Gomori bo na dan sodbe lažje kot tistemu mestu.
16 Glejte, pošiljam vas kakor ovce med volkove: bodite torej modri kot kače in neškodljivi kot golobi.
17 Toda varujte se ljudi: kajti izročali vas bodo zborom in bičali vas bodo v svojih sinagogah;
18 In privedeni boste pred guvernerje in kralje zaradi mene, za pričevanje zoper njih in pogane.
19 Ko pa vas bodo izročili, ne skrbite, kako ali kaj boste govorili: kajti tisto uro vam bo dano, kaj boste govorili.
20 Kajti ne govorite vi, ampak Duh vašega Očeta govori v vas.
21 In brat bo izročil brata v smrt in oče otroka; in otroci se bodo dvignili proti svojim staršem in jih usmrtili.
22 In vsi vas bodo sovražili zaradi mojega imena; a kdor bo vztrajal do konca, bo rešen.
23 Ko pa vas bodo preganjali v tem mestu, bežite v drugo: kajti resnično vam povem: Ne boste šli mimo Izraelovih mest, dokler ne pride Sin človekov.
24 Učenec ni nad svojim učiteljem, niti služabnik nad svojim gospodom.
25 Učencu je dovolj, da je kakor njegov učitelj, hlapcu pa kakor njegov gospod. Če so hišnega gospodarja imenovali Beelzebub, koliko bolj bodo imenovali svoje domače?
26 Ne bojte se jih torej: kajti nič ni prikritega, kar ne bi bilo razkrito; in skril, da se ne bo vedelo.
27 Kar vam povem v temi, govorite na svetlobi; in kar slišite na uho, pridigajte na strehah.
28 In ne bojte se tistih, ki ubijajo telo, duše pa ne morejo umoriti, temveč se bojte tistega, ki more dušo in telo pogubiti v peklu.
29 Ali se ne prodajata dva vrabca za en denar? in eden od njih ne bo padel na tla brez vašega Očeta.
30 Vam pa so vsi lasje na glavi prešteti.
31 Ne bojte se torej, vrednejši ste od mnogih vrabcev.
32 Vsakega torej, ki me bo priznal pred ljudmi, bom tudi jaz priznal njega pred svojim Očetom, ki je v nebesih.
33 Kdor pa me bo zatajil pred ljudmi, bom tudi jaz zatajil njega pred svojim Očetom, ki je v nebesih.
34 Ne mislite, da sem prišel, da pošljem mir na zemljo: nisem prišel, da pošljem mir, ampak meč.
35 Kajti prišel sem, da ločim človeka od njegovega očeta in hčer od njene matere in snaho od njene tašče.
36 In človekovi sovražniki bodo domači.
37 Kdor ljubi očeta ali mater bolj kot mene, ni mene vreden; in kdor ljubi sina ali hčer bolj kot mene, ni mene vreden.
38 In kdor ne vzame svojega križa in ne gre za menoj, ni mene vreden.
39 Kdor najde svoje življenje, ga bo izgubil; in kdor izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo našel.
40 Kdor sprejme vas, sprejme mene, in kdor sprejme mene, sprejme tistega, ki me je poslal.
41 Kdor sprejme preroka v imenu preroka, bo prejel preroško plačilo; in kdor sprejme pravičnega v imenu pravičnega, bo prejel plačilo pravičnega.

42 In kdor bo enemu od teh malih dal piti samo skodelico mrzle vode v imenu učenca, resnično vam povem, nikakor ne bo izgubil svojega plačila.

POGLAVJE 11

1 In zgodilo se je, ko je Jezus končal ukazovanje svojim dvanajstim učencem, je odšel od tam, da bi učil in pridigal po njihovih mestih.
2 Ko je Janez v ječi slišal za Kristusova dela, je poslal dva svojih učencev,
3 In mu rekel: Si ti tisti, ki mora priti, ali pričakujemo drugega?
4 Jezus je odgovoril in jim rekel: » Pojdite in ponovno povejte Janezu, kar slišite in vidite:
5 Slepi spregledajo in hromi hodijo, gobavci se očistijo in gluhi slišijo, mrtvi obujajo in ubogim se oznanja evangelij.
6 In blagor mu, kdor se ne zameri name.
7 In ko so odhajali, je Jezus začel množicam govoriti o Janezu: Kaj ste šli gledat v puščavo? Trst, ki ga veter stresa?
8 Kaj pa ste šli pogledat? Človek, oblečen v mehka oblačila? glej, tisti, ki nosijo mehka oblačila, so v kraljevih hišah.
9 Kaj pa ste šli pogledat? Prerok? da, pravim vam, in več kot prerok.
10 Kajti ta je tisti, o katerem je pisano: Glej, pošiljam svojega glasnika pred tvojim obličjem, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj.
11 Resnično vam povem: Med tistimi, ki so rojeni od žensk, ni vstal večji od Janeza Krstnika; čeprav je najmanjši v nebeškem kraljestvu večji od njega.
12 In od dni Janeza Krstnika do danes nebeško kraljestvo trpi nasilje in siloviti ga s silo zavzamejo.
13 Kajti vsi preroki in postava so prerokovali do Janeza.
14 In če ga želite sprejeti, je to Elija, ki je moral priti.
15 Kdor ima ušesa, naj sliši.
16 Toda komu naj primerjam ta rod? Podobno je otrokom, ki sedijo na trgu in kličejo svoje bližnje,
17 In rekel: Zaigrali smo vam, vi pa niste plesali; žalovali smo vam, vi pa niste jamrali.
18 Kajti prišel je Janez, ki ne jé in ne pije, in pravijo, da ima hudiča.
19 Prišel je Sin človekov, ki jé in pije, in pravijo: Glej človeka, požrešnika in pijanca, prijatelja cestninarjev in grešnikov. Toda modrost je upravičena pri njenih otrocih.
20 Nato je začel grajati mesta, v katerih se je zgodila večina njegovih mogočnih del, ker se niso pokesala:
21 Gorje ti, Chorazin! gorje ti, Betsaida! kajti če bi se v Tiru in Sidonu zgodila mogočna dela, ki so se zgodila v vas, bi se že zdavnaj spreobrnili v raševini in pepelu.
22 Jaz pa vam pravim: Tiru in Sidonu bo na sodni dan lažje kot vam.
23 In ti, Kafarnaum, ki si povzdignjen do nebes, boš padeš dol v pekel: kajti če bi se v Sodomi zgodila mogočna dela, ki so se zgodila v tebi, bi ostala do danes.
24 Povem pa vam, da bo deželi Sodomi na dan sodbe lažje kot tebi.
25 Tisti čas je Jezus odgovoril in rekel: » Zahvaljujem se ti, Oče, Gospod nebes in zemlje, ker si to prikril modrim in razumnim in razodel dojenčkom.
26 Tudi tako, Oče, kajti tako se ti je zdelo dobro.
27 Vse mi je izročil moj Oče in nihče ne pozna Sina, razen Oče; tudi Očeta ne pozna nihče razen Sina in tistega, komur hoče Sin razodeti.
28 Pridite k meni vsi, ki ste trudni in obremenjeni, in jaz vam bom dal počitek.
29 Vzemite moj jarem nase in učite se od mene; ker sem krotak in ponižen v srcu, in našli boste počitek svojim dušam.
30 Zakaj moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.

POGLAVJE 12

1 Tisti čas je šel Jezus v soboto skozi žito; in njegovi učenci so bili lačni in so začeli trgati klasje in jesti.
2 Ko pa so farizeji to videli, so mu rekli: Glej, tvoji učenci delajo, česar ni dovoljeno delati v soboto.
3 On pa jim je rekel: » Ali niste brali, kaj je storil David, ko je bil lačen in tisti, ki so bili z njim?
4 Kako je vstopil v Božjo hišo in je jedel postavljene kruhe, ki jih ni smel jesti ne on ne tisti, ki so bili z njim, ampak samo duhovniki?
5 Ali niste brali v postavi, da duhovniki v templju ob sobotah skrunijo soboto in so neoporečni?
6 Jaz pa vam pravim, da je na tem mestu nekdo večji od templja.
7 Če pa bi vedeli, kaj to pomeni, Usmiljenje hočem in ne žrtve, ne bi obsojali nedolžnih.
8 Kajti Sin človekov je gospodar tudi sobotnega dne.
9 In ko je odšel od tam, je šel v njihovo sinagogo.
10 In glej, tam je bil človek, ki je imel suho roko. In vprašali so ga, rekoč: Ali je dovoljeno zdraviti ob sobotah? da bi ga lahko obtožili.
11 In rekel jim je: Kateri človek bo med vami, ki bo imel eno ovco in če bo na sobotni dan padla v jamo, je ne bo prijel in dvignil?
12 Koliko je torej človek boljši od ovce? Zatorej je zakonito delati dobro ob sobotah.
13 Nato reče možu: Iztegni roko! In raztegnil ga je naprej; in obnovljena je bila cela, kot druga.
14 Tedaj so farizeji šli ven in sklenili posvet proti njemu, kako bi ga uničili.
15 Ko pa je Jezus to spoznal, se je umaknil od tam; in za njim so šle velike množice in vse je ozdravil;
16 In jim naročil, naj ga ne oznanjajo:
17 Da bi se izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Izaiju, ki pravi:
18 Glej, moj služabnik, ki sem ga izbral; moj ljubljeni, v katerem je moja duša zelo vesela: svojega duha bom položil nanj in on bo oznanjal sodbo poganom.
19 Ne bo se prepiral in ne bo vpil; in nihče ne bo slišal njegovega glasu na ulicah.
20 Zdrobljenega trsta ne bo zlomil in kadečega se lanu ne bo ugasnil, dokler ne pošlje sodbe do zmage.
21 In v njegovo ime bodo pogani zaupali.
22 Tedaj so pripeljali k njemu obsedenega, slepega in nemega; in ozdravil ga je, tako da je slepi in nemi spregovoril in videl.
23 In vse ljudstvo je bilo začudeno in je govorilo: Ali ni to Davidov sin?
24 Ko pa so farizeji to slišali, so rekli: Ta ne izganja hudičev, ampak po Beelzebubu, princu hudičev.

25 In Jezus je poznal njihove misli in jim je rekel: Vsako kraljestvo, ki se razdeli samo v sebi, bo opustošeno; in vsako mesto ali hiša, razdeljena sama proti sebi, ne obstane:
26 In če Satan satana izžene, je razdeljen proti sebi; kako bo potem obstalo njegovo kraljestvo?
27 In če jaz z Beelzebubom izganjam hudiče, s čigavo pomočjo jih vaši otroci izganjajo? zato bodo vaši sodniki.
28 Če pa jaz po Božjem Duhu izganjam hudiče, potem je Božje kraljestvo prišlo k vam.
29 Sicer pa, kako more kdo vstopiti v hišo močnega človeka in mu popleniti imetje, če prej ne zveže močnega moža? in potem mu bo pokvaril hišo.
30 Kdor ni z menoj, je proti meni; in kdor ne zbira z menoj, raztrosi.
31 Zato vam pravim, Vsak greh in bogokletje bosta ljudem odpuščena; toda bogokletje zoper Svetega Duha ljudem ne bo odpuščeno.
32 In kdor koli reče besedo zoper Sina človekovega, mu bo odpuščeno; kdor pa reče zoper Svetega Duha, mu ne bo odpuščeno, ne na tem ne na prihodnjem svetu.
33 Ali naredite drevo dobro in njegov sad dober; ali pa naredite, da je drevo pokvarjeno in njegov sad pokvarjen; kajti po sadu se drevo pozna.
34 O rod gadov, kako morete govoriti dobre stvari, ker ste hudobni? kajti iz preobilja srca govorijo usta.
35 Dober človek iz dobrega zaklada svojega srca prinaša dobre stvari, hudoben človek pa iz slabega zaklada prinaša hude reči.
36 Povem pa vam, da bodo za vsako prazno besedo, ki jo bodo ljudje rekli, dali odgovor na sodni dan.
37 Zakaj po svojih besedah boš opravičen in po svojih besedah boš obsojen.
38 Tedaj so nekateri pismouki in farizeji odgovorili: »Učenik, od tebe bi radi videli znamenje.
39 On pa jim je odgovoril in jim rekel: Hudobni in prešuštni rod išče znamenje; in ne bo mu dano nobeno znamenje, razen znamenje preroka Jona.
40 Kajti kakor je bil Jonas tri dni in tri noči v kitovem trebuhu; tako bo Sin človekov tri dni in tri noči v srcu zemlje.
41 Možje iz Niniv bodo vstali na sodbi s to generacijo in jo bodo obsodili: ker so se ob Jonasovem pridiganju pokesali; in glej, tukaj je večji od Jonasa.
42 Južna kraljica bo vstala na sodbi s tem rodom in ga bo obsodila; kajti prišla je iz skrajnih koncev zemlje, da bi slišala Salomonovo modrost; in glej, tukaj je večji od Salomona.
43 Ko gre nečisti duh iz človeka, hodi po suhih krajih in išče počitka, pa ga ne najde.
44 Nato reče: Vrnil se bom v svojo hišo, od koder sem prišel; in ko pride, jo najde prazno, pometeno in okrašeno.
45 Potem gre in vzame s seboj sedem drugih duhov, hudobnejših od sebe, in vstopijo in tam prebivajo; in zadnje stanje tega človeka je hujše od prvega. Tudi temu hudobnemu rodu bo tako.
46 Medtem ko je še govoril z ljudmi, so njegova mati in njegovi bratje stali zunaj in hoteli govoriti z njim.
47 Tedaj mu je nekdo rekel: Glej, tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in hočejo govoriti s teboj.
48 On pa je odgovoril in rekel tistemu, ki mu je povedal: Kdo je moja mati? in kdo so moji bratje?
49 In iztegne roko proti svojim učencem in reče: Glejte, moja mati in moji bratje!
50 Kdor namreč izpolnjuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je moj brat in sestra in mati.

POGLAVJE 13

1 Tisti dan je šel Jezus iz hiše in sedel ob morju.
2 In velike množice so se zbrale k njemu, tako da je šel v ladjo in sedel; in vsa množica je stala na obali.
3 In veliko jim je povedal v prilikah, rekoč: Glej, sejalec je šel sejati;
4 In ko je sejal, je nekaj semen padlo ob pot in prišle so ptice in jih požrle.
5 Nekatere so padle na kamnita mesta, kjer niso imele veliko zemlje, in so takoj vzklile, ker niso imele globoke zemlje.
6 In ko je sonce vzšlo, so bili ožgani; in ker niso imele korenin, so se posušile.
7 Nekatera so padla med trnje; in trnje je zraslo in jih zadušilo.
8 Druge pa so padle v dobro zemljo in obrodile sad, nekatere stokratne, nekatere šestdeseterne, nekatere trideseterne.
9 Kdor ima ušesa, naj sliši.
10 In pristopijo učenci in mu rečejo: Zakaj jim govoriš v prilikah?
11 Odgovoril je in jim rekel: Ker vam je dano poznati skrivnosti nebeškega kraljestva, njim pa ni dano.
12 Kajti kdor ima, se mu bo dalo in bo imel v izobilju; kdor pa nima, se mu bo vzelo tudi to, kar ima.
13 Zato jim govorim v prilikah: ker gledajo, ne vidijo; in ko slišijo, ne slišijo in ne razumejo.
14 In v njih se izpolnjuje Izaijeva prerokba, ki pravi: S posluhom boste slišali, a ne boste razumeli; in z očmi boste gledali in ne boste opazili:
15 Kajti srce tega ljudstva je ogrubelo in njihova ušesa ne slišijo in svoje oči so zaprli; da ne bi kdaj videli s svojimi očmi in slišali z ušesi in razumeli s srcem ter se spreobrnili in bi jih jaz ozdravil.
16 Blagor vašim očem, ker vidijo, in vašim ušesom, ker slišijo.
17 Kajti resnično vam povem, da so mnogi preroki in pravični ljudje želeli videti stvari, ki jih vidite vi, pa jih niso videli; in slišati stvari, ki jih slišite, pa jih niste slišali.
18 Poslušajte torej priliko o sejalcu.
19 Ko kdo sliši besedo o kraljestvu in je ne razume, tedaj pride hudobni in odvzame, kar je bilo posejano v njegovem srcu. To je tisti, ki je prejel seme ob poti.
20 Kdor pa je prejel seme v kamnite kraje, je tisti, ki posluša besedo in jo takoj z veseljem sprejme;
21 Vendar nima korenin v sebi, ampak vztraja nekaj časa; kajti ko nastane stiska ali preganjanje zaradi besede, se kmalu pohujša.
22 Tudi zasejani v trnje je tisti, ki posluša besedo; in skrb tega sveta in zvijača bogastva zadušita besedo in postane brez sadu.
23 Kdor pa je bil posejan v dobro zemljo, je tisti, ki posluša besedo in jo razume; ki tudi obrodi sad in obrodi, nekaj stoterno, drugo šestdeset, drugo trideseterno.
24 Drugo priliko jim je dal, rekoč: Nebeško kraljestvo je podobno človeku, ki je na svoji njivi posejal dobro seme.

25 Medtem ko so ljudje spali, je prišel njegov sovražnik in posejal ljuljko med pšenico ter odšel.
26 Ko pa je rezilo pognalo in obrodilo sad, se je pojavila tudi ljuljka.
27 Tedaj so prišli hišni služabniki in mu rekli: »Gospod, ali nisi posejal dobrega semena na svoji njivi? od kod torej plevel?
28 Rekel jim je: Sovražnik je to storil. Služabniki so mu rekli: Ali hočeš, da jih gremo pobrati?
29 On pa je rekel: Ne; da ne bi, ko pobirate ljuljko, z njo izruvali tudi pšenice.
30 Pustite, da oboje skupaj raste do žetve; in v času žetve bom rekel žanjicam: Zberite najprej ljuljko in jo povežite v snope, da jo zažgete; pšenico pa zberite v moj hlev.
31 Drugo priliko jim je dal, rekoč: Nebeško kraljestvo je podobno gorčičnemu zrnu, ki ga je človek vzel in posejal na svoji njivi.
32 Ki je sicer najmanjše od vseh semen; ko pa zraste, je največje med zelišči in postane drevo, tako da ptice neba pridejo in se nastanijo na njegovih vejah.
33 Drugo priliko jim je povedal; Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, ki ga je žena vzela in dala v tri merice moke, dokler ni vse vzkislo.
34 Vse to je Jezus govoril množici v prilikah; in brez prilike jim ni govoril:
35 Da se izpolni, kar je rekel prerok, ki pravi: Odprl bom svoja usta v prilikah; Izrekel bom stvari, ki so bile tajne od nastanka sveta.
36 Tedaj je Jezus odpustil množico in šel v hišo. In pristopili so k njemu njegovi učenci in rekli: Razloži nam priliko o ljuljki na polju.
37 Odgovoril je in jim rekel: Sejalec dobrega semena je Sin človekov;
38 Njiva je svet; dobro seme so otroci kraljestva; plevel pa so sinovi hudobnega;
39 Sovražnik, ki jih je posejal, je hudič; žetev je konec sveta; in kosci so angeli.
40 Kakor se torej ljuljka pobere in sežge v ognju; tako bo na koncu tega sveta.
41 Sin človekov bo poslal svoje angele in zbrali bodo iz njegovega kraljestva vse stvari, ki žalijo, in tiste, ki delajo krivico;
42 In vrgel jih bo v ognjeno peč: tam bo jokanje in škripanje z zobmi.
43 Takrat bodo pravični zasijali kakor sonce v kraljestvu svojega Očeta. Kdor ima ušesa, naj sliši.
44 Nebeško kraljestvo je spet podobno zakladu, skritemu na polju; ki jo človek najde, skrije in od veselja gre in proda vse, kar ima, in kupi tisto polje.
45 Nebeško kraljestvo je spet podobno trgovcu, ki išče lepe bisere:
46 Ko je našel en dragocen biser, je šel in prodal vse, kar je imel, ter ga kupil.
47 Nebeško kraljestvo je spet podobno mreži, ki je bila vržena v morje in je nabrala vse vrste.
48 Ko je bila polna, so jo potegnili na obalo, sedli in zbrali dobre v posode, slabe pa zavrgli.
49 Tako bo ob koncu sveta: angeli bodo prišli in ločili hudobne izmed pravičnih,
50 In vrgel jih bo v ognjeno peč: tam bo jokanje in škripanje z zobmi.
51 Jezus jim reče: Ali ste razumeli vse to? Rečejo mu: Da, Gospod.
52 Tedaj jim je rekel: Zatorej je vsak pismouk, ki je poučen o nebeškem kraljestvu, podoben hišnemu gospodarju, ki iz svojega zaklada vzame novo in staro.
53 In zgodilo se je, da je Jezus, ko je končal te prilike, odšel od tam.
54 In ko je prišel v svojo domovino, jih je učil v njihovi sinagogi, tako da so bili osupli in so rekli: Od kod temu človeku ta modrost in ta mogočna dela?
55 Ali ni to tesarjev sin? ali se njegova mati ne imenuje Marija? in njegovi bratje, Jakob in Jožef in Simon in Juda?
56 In njegove sestre, ali niso vse z nami? Od kod torej temu človeku vse te stvari?
57 In razžalili so se nad njim. Jezus pa jim je rekel: Prerok ni brez časti, razen v svoji domovini in v svoji hiši.
58 In zaradi njihove nevere tam ni storil veliko mogočnih del.

POGLAVJE 14

1 Tisti čas je tetrarh Herod slišal o Jezusovem slavju,
2 In rekel svojim služabnikom: To je Janez Krstnik; vstal je od mrtvih; in zato se mogočna dela pokažejo v njem.
3 Kajti Herod je prijel Janeza, ga zvezal in dal v ječo zaradi Herodiade, žene svojega brata Filipa.
4 Kajti Janez mu je rekel: Ni ti dovoljeno imeti je.
5 In ko ga je hotel usmrtiti, se je bal množice, ker so ga imeli za preroka.
6 Ko pa je bil Herodov rojstni dan, je Herodiadina hči plesala pred njimi in ugajala Herodu.
7 Nato ji je s prisego obljubil, da ji bo dal vse, kar bo prosila.
8 Ona pa je, po navodilih svoje matere, rekla: »Daj mi semkaj glavo Janeza Krstnika v ponvi.
9 In kralju je bilo žal; kljub temu je zaradi prisege in tistih, ki so z njim sedeli pri mizi, ukazal, naj ji jo dajo.
10 In poslal je Janeza v ječi obglaviti.
11 Njegovo glavo so prinesli na skledi in jo dali deklici, ki jo je prinesla svoji materi.
12 In njegovi učenci so prišli, vzeli truplo in ga pokopali ter šli in povedali Jezusu.
13 Ko je Jezus slišal za to, je odšel odtod z ladjo v samoten kraj sam; in ko je ljudstvo to slišalo, je šlo za njim peš iz mest.
14 Jezus je šel ven in zagledal veliko množico in se jim zasmilil ter ozdravil njihove bolnike.
15 In ko se je zvečerilo, so pristopili k njemu njegovi učenci in rekli: »To je samoten kraj in čas je že mimo; odpošlji množico, da gredo v vasi in si kupijo živeža.
16 Toda Jezus jim je rekel: Ni jim treba oditi; dajte jim jesti.
17 Oni pa mu rečejo: Tu imamo le pet hlebov in dve ribi.
18 Rekel je: » Prinesite mi jih sem!
19 Množici je ukazal, naj se usede na travo, vzel je pet hlebov in dve ribi, pogledal v nebo, blagoslovil, razlomil in dal hlebe svojim učencem, učenci pa množici. .
20 In vsi so jedli in se nasitili; in od drobcev, ki so ostali, so pobrali dvanajst polnih košar.
21 In tistih, ki so jedli, je bilo okoli pet tisoč mož, razen žensk in otrok.

22 In takoj je Jezus prisilil svoje učence, da so stopili v ladjo in šli pred njim na drugo stran, medtem ko je odpustil množice.
23 In ko je odpustil množice, je šel na goro sam molit; in ko se je zvečerilo, je bil tam sam.
24 Toda ladja je bila zdaj sredi morja, premetavali so jo valovi, kajti veter je bil nasproten.
25 In v četrti nočni straži je šel Jezus k njim, hodijoč po morju.
26 In ko so ga učenci videli hoditi po morju, so se prestrašili in rekli: Duh je; in kričali so od strahu.
27 Toda Jezus jim je takoj spregovoril in rekel: Bodite pogumni! jaz sem; ne boj se.
28 Peter mu je odgovoril: »Gospod, če si ti, mi povej, da pridem k tebi po vodi.
29 In rekel je: Pridi! In ko je Peter stopil iz ladje, je hodil po vodi, da bi šel k Jezusu.
30 Ko pa je videl močan veter, se je prestrašil; in ko je začel toniti, je zavpil, rekoč: Gospod, reši me!
31 In takoj je Jezus iztegnil roko, ga prijel in mu rekel: O maloverni, zakaj si podvomil?
32 In ko so prišli v ladjo, je veter ponehal.
33 Tisti, ki so bili v čolnu, so pristopili in se mu poklonili ter rekli: Resnično si Božji Sin.
34 In ko so šli čez, so prišli v genezareško deželo.
35 In ko so možje tistega kraja izvedeli zanj, so razposlali po vsej tisti okolici in pripeljali k njemu vse bolne;
36 In prosili so ga, naj se le dotaknejo roba njegovega oblačila; in kolikor se jih je dotaknilo, je ozdravelo.

POGLAVJE 15

1 Tedaj so k Jezusu prišli pismouki in farizeji, ki so bili iz Jeruzalema, in rekli:
2 Zakaj tvoji učenci kršijo izročilo starejših? saj si ne umivajo rok, ko jedo kruh.
3 On pa jim je odgovoril in rekel: Zakaj tudi vi s svojim izročilom kršite Božjo zapoved?
4 Kajti Bog je zapovedal, rekoč: Spoštuj očeta in mater, in kdor preklinja očeta ali mater, naj umre.
5 Vi pa pravite: Kdor koli reče svojemu očetu ali materi: Darilo je, s čimer bi ti jaz koristil;
6 In ne spoštuj svojega očeta ali svoje matere, svoboden bo. Tako ste s svojim izročilom izničili Božjo zapoved.
7 Hinavci, dobro je Izaija prerokoval o vas, rekoč:
8 To ljudstvo se mi približuje s svojimi usti in me časti s svojimi ustnicami; a njihovo srce je daleč od mene.
9 Toda zaman me častijo, učijo za nauke človeške zapovedi.
10 In poklical je množico in jim rekel: » Poslušajte in razumejte!
11 Ne omadežuje človeka, kar gre v usta; kar pa pride iz ust, to oskruni človeka.
12 Nato so pristopili njegovi učenci in mu rekli: Ali veš, da so bili farizeji užaljeni, ko so slišali to besedo?
13 On pa je odgovoril in rekel: Vsaka rastlina, ki je moj nebeški Oče ni posadil, bo izruvana.
14 Pustite jih: slepi so voditelji slepih. In če slepi slepega vodi, bosta oba padla v jarek.
15 Tedaj je Peter odgovoril in mu rekel: Razloži nam to priliko.
16 In Jezus je rekel: Ali ste tudi vi še brez razumevanja?
17 Ali še ne razumete, da vse, kar pride skozi usta, gre v trebuh in se vrže ven na prepih?
18 Kar pa prihaja iz ust, prihaja iz srca; in oskrunijo človeka.
19 Kajti iz srca prihajajo hudobne misli, umori, prešuštva, nečistovanja, tatvine, krive priče, bogokletja:
20 To so stvari, ki oskrunijo človeka; toda jesti z neumitimi rokami ne oskruni človeka.
21 Nato je Jezus odšel od tam in se odpravil na obalo Tira in Sidona.
22 In glej, Kanaanka je prišla iz istih območij in mu zavpila, rekoč: Usmili se me, o Gospod, ti Davidov sin; mojo hčerko hudo pesti hudič.
23 On pa ji ni odgovoril niti besede. In njegovi učenci so pristopili in ga prosili, rekoč: Odpusti jo; saj joka za nami.
24 On pa je odgovoril in rekel: » Poslan sem le k izgubljenim ovcam Izraelove hiše.
25 Nato je pristopila in se mu poklonila ter rekla: Gospod, pomagaj mi!
26 On pa odgovori in reče: Ni spodobno vzeti otrokom kruh in ga vrči psom.
27 Ona pa je rekla: Resnica je, Gospod, vendar psi jedo drobtine, ki padejo z mize njihovih gospodarjev.
28 Tedaj je Jezus odgovoril in ji rekel: O žena, velika je tvoja vera; zgodi se ti, kakor hočeš. In njena hči je bila v isti uri ozdravljena.
29 Jezus je šel od tam in se približal Galilejskemu morju; in se je povzpel na goro in tam sedel.
30 In k njemu so prišle velike množice, ki so imele s seboj hrome, slepe, neme, pohabljene in mnoge druge, in jih vrgle k Jezusovim nogam; in jih je ozdravil:
31 Tako se je množica čudila, ko so videli neme, da govorijo, pohabljene, da so zdravi, hromi, da hodijo, in slepi, da vidijo, in so slavili Izraelovega Boga.
32 Tedaj je Jezus poklical svoje učence k sebi in rekel: » Smilijo se mi množice, ker so že tri dni pri meni in nimajo kaj jesti.
33 In njegovi učenci so mu rekli: Od kod nam v puščavi toliko kruha, da bi nasitili tako veliko množico?
34 In Jezus jim reče: Koliko hlebov imate? In rekli so: Sedem in nekaj ribic.
35 In množici je ukazal, naj se usede na tla.
36 In vzel je sedem hlebov in ribe, se zahvalil, jih razlomil in dal svojim učencem, učenci pa množici.
37 In vsi so jedli in se nasitili; in od zdrobljenega mesa, ki je ostalo, so pobrali sedem polnih košar.
38 In tistih, ki so jedli, je bilo štiri tisoč moških, razen žensk in otrok.
39 In odpustil je množico, vzel ladjo in prišel v meje Magdale.

POGLAVJE 16

1 Prišli so tudi farizeji s saduceji in so ga skušali prositi, da bi jim pokazal znamenje z neba.
2 Odgovoril je in jim rekel: » Ko je večer, pravite, da bo lepo vreme, kajti nebo je rdeče.
3 In zjutraj: Danes bo slabo vreme, kajti nebo je rdeče in nizko. O vi hinavci, vi lahko razločite obličje neba; ali ne morete razločiti znamenj časa?

4 Hudoben in prešuštni rod išče znamenje; in ne bo mu dano nobeno znamenje razen znamenja preroka Jona. In pustil jih je in odšel.
5 In ko so njegovi učenci prišli na drugo stran, so pozabili vzeti kruha.
6 Tedaj jim je Jezus rekel: » Pazite in varujte se farizejskega in saducejskega kvasa.
7 In premišljevali so med seboj, rekoč: To je zato, ker nismo vzeli kruha.
8 Ko je Jezus to spoznal, jim je rekel: » O maloverni, zakaj se prepirate med seboj, ker niste prinesli kruha?«
9 Ali še ne razumete in se ne spomnite petih hlebov od pet tisoč in koliko košar ste vzeli?
10 Niti sedem hlebov štiritisočih in koliko košar ste zbrali?
11 Kako to, da ne razumete, da vam nisem rekel glede kruha, da se morate varovati farizejskega in saducejskega kvasa?
12 Tedaj so razumeli, da jim je naročil, naj se ne varujejo kruhovega kvasa, ampak farizejskega in saducejskega nauka.
13 Ko je Jezus prišel v kraje Cezareje Filipove, je vprašal svoje učence, rekoč: Kaj pravijo ljudje, za koga pravijo, da sem Sin človekov?
14 Rekli so: »Eni pravijo, da si Janez Krstnik, drugi za Elija; drugi pa Jeremija ali eden od prerokov.
15 Reče jim: Vi pa pravite, kdo sem?
16 Simon Peter je odgovoril in rekel: Ti si Kristus, Sin živega Boga.
17 In Jezus je odgovoril in mu rekel: Blagor ti, Simon, mož Jona, kajti meso in kri ti tega nista razodela, ampak moj Oče, ki je v nebesih.
18 In tudi jaz ti pravim, da si Peter in na tej skali bom sezidal svojo cerkev; in vrata pekla je ne bodo premagala.
19 In dal ti bom ključe nebeškega kraljestva: in karkoli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih; in karkoli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih.
20 Nato je zapovedal svojim učencem, naj nikomur ne povedo, da je on Jezus Kristus.
21 Od tistega časa naprej je Jezus začel razkrivati svojim učencem, kako mora iti v Jeruzalem in veliko pretrpeti od starešin, vélikih duhovnikov in pismoukov ter biti umorjen in tretji dan vstati.
22 Tedaj ga je Peter vzel in ga začel grajati, rekoč: Bodi daleč od tebe, Gospod, to se ti ne bo zgodilo.
23 On pa se je obrnil in rekel Petru: » Poberi se od mene, satan!
24 Tedaj je Jezus rekel svojim učencem: Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi, vzame svoj križ in hodi za menoj.
25 Kajti kdor hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; in kdor bo izgubil svoje življenje zaradi mene, ga bo našel.
26 Kajti kaj koristi človeku, če pridobi ves svet, svojo dušo pa izgubi? ali kaj naj človek da v zameno za svojo dušo?
27 Kajti Sin človekov bo prišel v slavi svojega Očeta s svojimi angeli; in potem bo vsakemu poplačal po njegovih delih.
28 Resnično, povem vam: Nekateri tukaj stoječi ne bodo okusili smrti, dokler ne bodo videli Sina človekovega, ki prihaja v svojem kraljestvu.

POGLAVJE 17

1 In po šestih dneh vzame Jezus Petra, Jakoba in Janeza, njegovega brata, in jih odvede na visoko goro same,
2 In se je pred njimi spremenil: njegov obraz je zasijal kakor sonce in njegova obleka je bila bela kot svetloba.
3 In glej, prikazala sta se jim Mojzes in Elija, ki sta se pogovarjala z njim.
4 Tedaj je Peter odgovoril in rekel Jezusu: »Gospod, dobro nam je biti tukaj; če hočeš, naredimo tukaj tri šotore; enega zate, enega za Mojzesa in enega za Eliasa.
5 Ko je še govoril, glej, svetel oblak jih je zasenčil; in glej, glas iz oblaka, ki je rekel: Ta je moj ljubljeni Sin, v katerem imam veselje; poslušajte ga.
6 In ko so učenci to slišali, so padli na obraz in se zelo prestrašili.
7 In Jezus je pristopil, se jih dotaknil in rekel: Vstanite in ne bojte se!
8 In ko so povzdignili oči, niso videli nikogar razen Jezusa.
9 In ko so se spustili z gore, jim je Jezus ukazal, rekoč: Nikomur ne povejte o videnju, dokler Sin človekov ne vstane od mrtvih.
10 In njegovi učenci so ga vprašali, rekoč: Zakaj torej pravijo pismouki, da mora Elija najprej priti?
11 In Jezus je odgovoril in jim rekel: Elija bo resnično najprej prišel in vse obnovil.
12 Jaz pa vam pravim, da je Elija že prišel, pa ga niso poznali, ampak so storili z njim, kar so hoteli. Tako bo tudi Sin človekov trpel zaradi njih.
13 Tedaj so učenci razumeli, da jim je govoril o Janezu Krstniku.
14 In ko so prišli do množice, je prišel k njemu neki mož, pokleknil pred njim in rekel:
15 Gospod, usmili se mojega sina, kajti nor je in zelo razburjen; kajti velikokrat pade v ogenj in pogosto v vodo.
16 In pripeljal sem ga k tvojim učencem, pa ga niso mogli ozdraviti.
17 Tedaj je Jezus odgovoril in rekel: O neverni in pokvarjeni rod, kako dolgo bom z vami? kako dolgo te bom trpel? pripelji ga sem k meni.
18 In Jezus je grajal hudiča; in odšel je iz njega: in otrok je bil ozdravljen tisto uro.
19 Tedaj so učenci pristopili k Jezusu na samem in rekli: Zakaj ga mi nismo mogli izgnati?
20 In Jezus jim je rekel: » Zaradi vaše nevere: kajti resnično vam povem: Če imate vere kot gorčično zrno, boste rekli tej gori: »Premakni se od tod tja!« in odstrani se; in nič vam ne bo nemogoče.
21 Ta vrsta pa ne izgine, razen z molitvijo in postom.
22 In ko so bivali v Galileji, jim je Jezus rekel: Sin človekov bo izdan v človeške roke.
23 In ubili ga bodo in tretji dan bo vstal. In bilo jim je nadvse žal.
24 In ko so prišli v Kafarnaum, so tisti, ki so prejemali davek, pristopili k Petru in rekli: Ali vaš gospodar ne plačuje davka?
25 Reče: Da. In ko je prišel v hišo, mu je Jezus preprečil, rekoč: Kako se ti zdi, Simon? od koga kralji zemlje jemljejo carino ali davek? lastnih otrok ali tujcev?
26 Peter mu reče: Od tujcev. Jezus mu reče: Potem so otroci prosti.

27 Vendar, da jih ne bi zamerili, pojdi ti na morje, vrzi trnek in vzemi ribo, ki prva pride gor; in ko mu odpreš usta, boš našel kos denarja: to vzemi in jim daj zame in zate.

POGLAVJE 18

1 Ob istem času so učenci pristopili k Jezusu in rekli: Kdo je največji v nebeškem kraljestvu?
2 In Jezus je poklical k sebi majhnega otroka in ga postavil sredi njih,
3 In rekel: Resnično vam povem, če se ne spreobrnete in ne postanete kakor otroci, ne boste prišli v nebeško kraljestvo.
4 Kdor se torej poniža kakor ta otrok, ta je največji v nebeškem kraljestvu.
5 In kdor sprejme enega takega otroka v mojem imenu, sprejme mene.
6 Kdor pa bi pohujšal enega od teh malih, ki verujejo vame, bi bilo bolje zanj, če bi mu obesili mlinski kamen o vrat in bi se utopil v morski globini.
7 Gorje svetu zaradi hudobij! saj mora biti potrebno, da pridejo žalitve; toda gorje tistemu človeku, po katerem pride žalitev!
8 Če te torej roka ali noga žali, ju odreži in vrzi od sebe: bolje je zate, da vstopiš v življenje nestalen ali pohabljen, kot da bi bil z dvema rokama ali nogama vržen v večni ogenj.
9 In če te tvoje oko moti, ga iztakni in vrzi od sebe: bolje ti je z enim očesom vstopiti v življenje, kakor z dvema očesoma biti vržen v peklenski ogenj.
10 Pazite, da ne zaničujete nobenega od teh malih; kajti povem vam, da njihovi angeli v nebesih vedno gledajo obličje mojega Očeta, ki je v nebesih.
11 Kajti Sin človekov je prišel rešit, kar je bilo izgubljeno.
12 Kako se vam zdi? Če ima kdo sto ovc in ena od njih zaide, ali ne zapusti devetindevetdeset in gre v gore in išče zablodelo?
13 In če je tako, da jo najde, resnično, povem vam, bolj se veseli te ovce kot devetindevetdesetih, ki niso zašle.
14 Tako tudi ni volja vašega Očeta, ki je v nebesih, da bi eden od teh malih poginil.
15 In če se bo tvoj brat pregrešil proti tebi, pojdi in mu povej njegovo krivdo med seboj in njim samim: če te bo poslušal, si pridobil svojega brata.
16 Če pa te ne bo poslušal, vzemi s seboj še enega ali dva, da se v ustih dveh ali treh prič potrdi vsaka beseda.
17 In če jih ne bo poslušal, povej to cerkvi; če pa ne bo poslušal cerkve, naj bo zate kot pogan in cestninar.
18 Resnično vam povem: Karkoli boste zavezali na zemlji, bo zavezano v nebesih; in kar koli boste razvezali na zemlji, bo razvezano v nebesih.
19 Ponovno vam pravim, da če se dva izmed vaju na zemlji strinjata glede česar koli, kar prosita, jima bo to storil moj Oče, ki je v nebesih.
20 Kjer sta namreč dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi.
21 Tedaj je pristopil Peter k njemu in rekel: »Gospod, kolikokrat bi moj brat grešil zoper mene in bi mu odpustil? do sedemkrat?
22 Jezus mu reče: Ne pravim ti do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedemkrat.
23 Zato je nebeško kraljestvo podobno nekemu kralju, ki bi hotel upoštevati svoje služabnike.
24 In ko je začel računati, so pripeljali k njemu nekoga, ki mu je bil dolžan deset tisoč talentov.
25 Ker pa ni moral plačati, je njegov gospod ukazal prodati njega, njegovo ženo in otroke in vse, kar je imel, in plačati.
26 Služabnik je tedaj padel na tla, se mu poklonil in rekel: »Gospod, potrpi z menoj in vse ti bom plačal.«
27 Tedaj se je gospodar tega služabnika usmilil, ga je odvezal in mu odpustil dolg.
28 Toda isti služabnik je šel ven in našel enega od svojih soslužabnikov, ki mu je bil dolžan sto penijev; položil je nanj roke in ga prijel za vrat, rekoč: Plačaj mi, kar si dolžan.
29 In njegov soslužabnik je padel k njegovim nogam in ga prosil, rekoč: Potrpi z menoj in vse ti bom plačal.
30 A ni hotel, ampak je šel in ga vrgel v ječo, dokler ne plača dolga.
31 Ko so torej njegovi soslužabniki videli, kaj se je zgodilo, jim je bilo zelo žal in so prišli ter svojemu gospodu povedali vse, kar se je zgodilo.
32 Tedaj mu je njegov gospodar, potem ko ga je poklical, rekel: O, hudobni služabnik, ves ta dolg sem ti odpustil, ker si me zaželel:
33 Ali se ne bi moral tudi ti usmiliti svojega soslužabnika, kakor sem se jaz zasmilil tebi?
34 In njegov gospodar se je razjezil in ga je izročil mučiteljem, dokler ne plača vsega, kar mu je dolg.
35 Tako bo tudi moj nebeški Oče storil z vami, če ne boste iz svojega srca vsak odpustili svojemu bratu svojih prestopkov.

POGLAVJE 19

1 In zgodilo se je, da je Jezus, ko je končal te besede, odšel iz Galileje in prišel na meje Judeje onkraj Jordana;
2 In velike množice so mu sledile; in tam jih je ozdravil.
3 Tudi farizeji so stopili k njemu, ga skušali in mu rekli: Ali je dovoljeno možu zapustiti svojo ženo iz kakršnega koli razloga?
4 On pa jim je odgovoril: » Ali niste brali, da ju je tisti, ki ju je na začetku ustvaril, naredil za moškega in žensko,
5 In rekel: Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se oprijel svoje žene; in bosta dva eno meso?
6 Zato nista več dva, ampak eno meso. Kar je torej Bog združil, naj človek ne ločuje.
7 Rekli so mu: Zakaj je torej Mojzes ukazal dati ločitveno pismo in jo odpustiti?
8 Reče jim: Mojzes vam je zaradi trdote vašega srca dovolil, da ste odpustili svoje žene; toda od začetka ni bilo tako.
9 Jaz pa vam pravim: Kdor koli zapusti svojo ženo, razen zaradi nečistovanja, in se poroči z drugo, prešuštvuje; in kdor se poroči z izpuščeno, prešuštvuje.
10 Njegovi učenci so mu rekli: Če je možu tako z ženo, se ni dobro ženiti.
11 On pa jim je rekel: Te besede ne morejo sprejeti vsi razen tistih, ki jim je dana.
12 Kajti nekaj je evnuhov, ki so bili tako rojeni iz maternice svoje matere; in nekaj je evnuhov, ki so jih naredili ljudje; in obstajajo evnuhi, ki so sami sebe naredili evnuhe zaradi nebeškega kraljestva. Kdor jo more sprejeti, naj jo sprejme.
13 Tedaj so k njemu pripeljali majhne otroke, da bi položil roke nanje in molil; in učenci so jih grajali.

14 Jezus pa je rekel: Pustite otročiče in jim ne branite, da pridejo k meni, zakaj takih je nebeško kraljestvo.
15 In položil je roke nanje in odšel odtod.
16 In glej, nekdo je prišel in mu rekel: Dobri učitelj, kaj dobrega naj storim, da bom imel večno življenje?
17 In rekel mu je: Zakaj me imenuješ dobrega? nihče ni dober, razen enega, to je Boga; če pa hočeš priti v življenje, izpolnjuj zapovedi.
18 Reče mu: Kateri? Jezus je rekel: Ne ubijaj, ne prešuštvuj, ne kradi, ne pričaj po krivem,
19 Spoštuj svojega očeta in svojo mater, in Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.
20 Mladenič mu reče: Vse to sem ohranil od svoje mladosti; kaj mi še manjka?
21 Jezus mu je rekel: » Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, pa boš imel zaklad v nebesih; pridi in hodi za menoj.
22 Ko pa je mladenič slišal te besede, je žalosten odšel, saj je imel veliko premoženje.
23 Nato je Jezus rekel svojim učencem: Resnično vam povem, da bo bogat človek težko prišel v nebeško kraljestvo.
24 In spet vam pravim: Lažje gre kamela skozi šivanko, kakor bogat človek vstopi v Božje kraljestvo.
25 Ko so njegovi učenci to slišali, so se silno začudili in rekli: Kdo se torej more rešiti?
26 Jezus pa jih je pogledal in jim rekel: Pri ljudeh je to nemogoče; pri Bogu pa je vse mogoče.
27 Tedaj je Peter odgovoril in mu rekel: Glej, zapustili smo vse in šli za teboj; kaj bomo torej imeli?
28 Jezus jim je rekel: Resnično vam povem, da boste vi, ki ste hodili za menoj, ob preporodu, ko bo Sin človekov sedel na prestolu svoje slave, tudi vi sedeli na dvanajstih prestolih in sodili dvanajst plemen Izrael.
29 In vsak, ki je zaradi mojega imena zapustil hiše, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke ali zemljo, bo stoterno prejel in bo podedoval večno življenje.
30 Toda mnogi, ki so prvi, bodo zadnji; in zadnji bodo prvi.

POGLAVJE 20

1 Kajti nebeško kraljestvo je podobno hišnemu gospodarju, ki je šel zgodaj zjutraj najet delavce v svoj vinograd.
2 In ko se je z delavci dogovoril za denar na dan, jih je poslal v svoj vinograd.
3 Ko je šel ven okoli tretje ure, je videl druge, ki so brez dela stali na trgu,
4 In jim rekel; Pojdite tudi vi v vinograd in dam vam, kar je prav. In so šli svojo pot.
5 Okoli šeste in devete ure je zopet šel ven in storil enako.
6 In okoli enajste ure je šel ven in našel druge brezdelne, in jim rekel: Zakaj stojite tu ves dan brezdelni?
7 Rečejo mu: Ker nas nihče ni najel. Reče jim: Pojdite tudi vi v vinograd! in kar je prav, to boste prejeli.
8 Ko se je torej zvečerilo, reče gospodar vinograda svojemu oskrbniku: Pokliči delavce in jim daj njihovo plačilo, začenši od zadnjih do prvih.
9 In ko so okoli enajste ure prišli najeti, so prejeli vsak po denar.
10 Ko pa so prišli prvi, so mislili, da bodo prejeli več; in prav tako so prejeli vsak denar.
11 In ko so ga prejeli, so godrnjali nad hišnim gospodarjem,
12 Rekoč: Ti zadnji so delali samo eno uro in ti si jih izenačil z nami, ki smo nosili breme in vročino dneva.
13 On pa je odgovoril enemu izmed njih in rekel: »Prijatelj, nič ti ne delam krivice; ali se nisi strinjal z menoj za denar?
14 Vzemi, kar je tvoje, in pojdi: temu zadnjemu bom dal tako kot tebi.
15 Ali mi ni dovoljeno delati s svojim, kar hočem? Ali je tvoje oko hudobno, ker sem jaz dober?
16 Tako bodo zadnji prvi in prvi zadnji: kajti veliko jih je poklicanih, a malo izbranih.
17 In ko je Jezus šel v Jeruzalem, je med potjo vzel dvanajsterico učencev narazen in jim rekel:
18 Glej, gremo gor v Jeruzalem; in Sin človekov bo izdan vélikim duhovnikom in pismoukom, in obsodili ga bodo na smrt,
19 In ga bo izročil poganom, da ga zasmehujejo, bičajo in križajo; in tretji dan bo vstal.
20 Tedaj je pristopila k njemu mati Zebedejevih otrok s svojimi sinovi, ga častila in nekaj želela od njega.
21 In rekel ji je: Kaj hočeš? Ona mu reče: Daj, da ta dva moja sinova sedita, eden na tvoji desnici in drugi na levici, v tvojem kraljestvu.
22 Jezus pa je odgovoril in rekel: Ne veste, kaj prosite. Ali morete piti kelih, ki ga bom jaz pil, in biti krščeni s krstom, s katerim sem jaz krščen? Rekli so mu: Zmoremo.
23 In rekel jim je: Pili boste iz mojega keliha in bili krščeni s krstom, s katerim sem jaz krščen; toda sedenje na moji desnici in na moji levici ni moje, ampak bo dano tistim, ki jim je to pripravil moj Oče.
24 In ko je deseterica to slišala, se je razjezila nad bratoma.
25 Jezus pa jih je poklical k sebi in rekel: » Veste, da knezi poganov gospodujejo nad njimi in da jim veljaki vladajo.
26 Med vami pa naj ne bo tako: ampak kdor hoče med vami biti velik, naj bo vaš služabnik;
27 In kdor hoče biti prvi med vami, naj bo vaš služabnik.
28 Tako kot Sin človekov ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi služil in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge.
29 In ko so odhajali iz Jerihe, mu je sledila velika množica.
30 In glej, dva slepca, ki sta sedela ob poti, sta slišala, da gre Jezus mimo, in zavpila: Usmili se naju, Gospod, Davidov sin!
31 In množica jih je grajala, da bi molčali, oni pa so še bolj vpili, rekoč: Usmili se nas, Gospod, Davidov sin!
32 Jezus pa je obstal, jih poklical in rekel: Kaj hočete, da vam storim?
33 Rečejo mu: Gospod, da se nam odprejo oči.
34 Tedaj se jim je Jezus zasmilil in se dotaknil njihovih oči, in takoj so spregledale njihove oči in šli so za njim.

POGLAVJE 21

1 In ko so se približali Jeruzalemu in prišli v Betfago k Oljski gori, je poslal Jezus dva učenca,
2 Rekoč jim: Pojdite v vas nasproti in takoj boste našli privezano oslico in žrebe z njo; odvežite ju in pripeljite k meni.
3 In če vam kdo kaj reče, recite: Gospod jih potrebuje; in takoj jih bo poslal.
4 Vse to se je zgodilo, da bi se izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku, ki pravi:
5 Povejte hčeri sionski: Glej, tvoj kralj prihaja k tebi, krotek in sedi na osličku in na osliček, žrebetu osla.

6 In učenci so šli in storili, kakor jim je naročil Jezus,
7 Pripeljali so oslička in žrebička ter jima nadeli svoja oblačila in ga posedli nanju.
8 In zelo velika množica je pognala svoja oblačila po poti; drugi so sekali veje z dreves in jih postlali na pot.
9 In množice, ki so šle pred in za njim, so vzklikale, govoreč: Hosana Davidovemu sinu! Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem! Hozana v višavah.
10 In ko je prišel v Jeruzalem, se je vse mesto zganilo in govorilo: Kdo je to?
11 In množica je rekla: To je Jezus, prerok iz Nazareta v Galileji.
12 Jezus je šel v Božji tempelj in izgnal vse, ki so prodajali in kupovali v templju, in prevrnil mize menjalcev denarja in sedeže prodajalcev golobov,
13 In jim rekel: Pisano je: Moja hiša se bo imenovala hiša molitve; vi pa ste ga naredili za jamo tatov.
14 In slepi in hromi so pristopili k njemu v tempelj; in jih je ozdravil.
15 In ko so véliki duhovniki in pismouki videli čudovite reči, ki jih je storil, in otroke, ki so vpili v templju in govorili: Hosana Davidovemu sinu! bili so zelo nezadovoljni,
16 In mu rekel: »Slišiš, kaj ti pravijo? In Jezus jim reče: Da; ali niste nikoli brali: Iz ust otrok in dojenih si naredil hvalo?
17 In pustil jih je in odšel iz mesta v Betanijo; in tam se je nastanil.
18 Zjutraj, ko se je vračal v mesto, je bil lačen.
19 In ko je na poti zagledal smokvo, je prišel do nje in ni našel ničesar na njej, razen le listja, in ji je rekel: » Naj ti ne raste več sadja! In trenutno se je smokva posušila.
20 In ko so učenci to videli, so se začudili in rekli: Kako hitro se je smokva posušila!
21 Jezus je odgovoril in jim rekel: Resnično vam povem: Če imate vero in ne dvomite, ne boste storili le tega, kar se je zgodilo smokvi, ampak tudi če rečete tej gori: Odmakni se , in bodi vržen v morje; to bo storjeno.
22 In vse, kar koli boste prosili v molitvi z vero, boste prejeli.
23 In ko je prišel v tempelj, so med učenjem stopili k njemu véliki duhovniki in starešine ljudstva in rekli: S kakšno oblastjo delaš to? in kdo ti je dal to oblast?
24 In Jezus je odgovoril in jim rekel: » Tudi jaz vas bom nekaj vprašal; če mi poveste, vam bom tudi jaz povedal, s kakšno oblastjo to delam.
25 Janezov krst, od kod je bil? iz nebes ali od ljudi? In premišljevali so sami pri sebi, rekoč: Če rečemo: iz nebes; nam bo rekel: Zakaj mu torej niste verjeli?
26 Če pa rečemo: Od ljudi; bojimo se ljudi; kajti vsi imajo Janeza za preroka.
27 Jezusu so odgovorili in rekli: Ne moremo vedeti. In rekel jim je: Tudi jaz vam ne povem, s kakšno oblastjo to delam.
28 Toda kaj mislite? Neki človek je imel dva sina; in pride k prvemu in reče: Sin, pojdi danes delat v moj vinograd.
29 Odgovoril je in rekel: »Ne bom.« Toda pozneje se je pokesal in odšel.
30 In prišel je do drugega in rekel enako. On pa odgovori in reče: Grem, gospod! In ni šel.
31 Kateri izmed njiju je izpolnil voljo očeta? Rekli so mu: Prvi. Jezus jim reče: Resnično vam povem, da gredo cestninarji in vlačuge pred vami v Božje kraljestvo.
32 Kajti Janez je prišel k vam po poti pravičnosti, pa mu niste verjeli; cestninarji in vlačuge pa so mu verjeli; vi pa se, ko ste to videli, pozneje niste pokesali, da bi mu verjeli.
33 Poslušajte drugo priliko: Neki gospodar je zasadil vinograd, ga obdal z živo mejo in izkopal vanj stiskalnico, zgradil stolp in ga dal vinogradnikom ter odšel v daljno deželo.
34 In ko se je približal čas sadežev, je poslal svoje služabnike k vinogradnikom, da bi prejeli sadove.
35 In vinogradniki so zgrabili njegove služabnike in enega pretepli, drugega ubili, tretjega kamenjali.
36 Spet je poslal druge služabnike več kot prvega; in storili so jim enako.
37 Nazadnje pa je k njim poslal svojega sina, rekoč: Mojega sina bodo častili.
38 Ko pa so vinogradniki videli sina, so rekli med seboj: To je dedič; pridi, ubijmo ga in polastimo se njegove dediščine.
39 In ujeli so ga, vrgli iz vinograda in ubili.
40 Ko torej pride gospodar vinograda, kaj bo storil tem vinogradnikom?
41 Rekli so mu: Te hudobneže bo nesrečno uničil in bo svoj vinograd dal v najem drugim vinogradnikom, ki mu bodo dajali sadove ob svojem času.
42 Jezus jim reče: Ali niste nikoli brali v svetem pismu: Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, ta je postal glava vogala: to je Gospodovo delo in je čudovito v naših očeh?
43 Zato vam pravim: Božje kraljestvo vam bo vzeto in dano narodu, ki obrodi njegove sadove.
44 In kdorkoli bo padel na ta kamen, se bo razbil; na kogar pa bo padel, ga bo zdrobil v prah.
45 In ko so véliki duhovniki in farizeji slišali njegove prilike, so spoznali, da govori o njih.
46 Ko pa so hoteli nanj položiti roke, so se bali množice, ker so ga imeli za preroka.

POGLAVJE 22

1 In Jezus je odgovoril in jim znova govoril s prilikami in rekel:
2 Nebeško kraljestvo je podobno nekemu kralju, ki je svojemu sinu sklenil svatbo,
3 In poslal je svoje služabnike, da pokličejo povabljene na svatbo, a niso hoteli priti.
4 Spet je poslal druge služabnike, rekoč: Recite povabljenim: Glej, pripravil sem svojo večerjo: moji voli in moja pitana mladica so zaklani in vse je pripravljeno: pridite na svatbo!
5 Vendar sta to zanemarila in šla vsak svojo pot, eden na svojo kmetijo, drugi k svojemu trgovstvu.
6 In ostanek je zgrabil njegove služabnike, jih zlobno zagrabil in jih pobil.
7 Ko pa je kralj to slišal, se je razjezil; poslal je svoje čete in uničil tiste morilce ter požgal njihovo mesto.
8 Nato reče svojim služabnikom: Svatba je pripravljena, a povabljeni niso bili vredni.
9 Pojdite torej na ceste in, kolikor jih najdete, vabite k ženitvi.
10 Služabniki so torej odšli na ceste in zbrali vse, kolikor jih je bilo, slabih in dobrih, in svatba je bila opremljena z gosti.

11 In ko je kralj prišel pogledat goste, je tam zagledal človeka, ki ni imel oblečenega poročnega oblačila:
12 Reče mu: »Prijatelj, kako si prišel sem brez poročnega oblačila? In ostal brez besed.
13 Tedaj je kralj rekel služabnikom: Zvežite mu roke in noge, odpeljite ga in vrzite v skrajno temo; tam bo jok in škripanje z zobmi.
14 Kajti veliko je poklicanih, a malo izvoljenih.
15 Tedaj so šli farizeji in se posvetovali, kako bi ga zapletli v govorjenje.
16 In poslali so k njemu svoje učence s Herodovci, rekoč: Učitelj, vemo, da si resničen in da v resnici učiš Božjo pot, niti se ne oziraš na nikogar; kajti ne meniš za osebo ljudi.
17 Povej nam torej, kaj se ti zdi? Ali je zakonito dajati davek cesarju ali ne?
18 Jezus pa je spoznal njihovo hudobijo in rekel: Zakaj me skušate, hinavci?
19 Pokaži mi davek. In prinesli so mu denar.
20 In jim reče: Čigava je ta podoba in napis?
21 Rekli so mu: Cesarjev. Nato jim reče: Vrnite torej cesarju, kar je cesarjevega; in Bogu, kar je Božjega.
22 Ko so slišali te besede, so se začudili, ga zapustili in odšli.
23 Isti dan so prišli k njemu saduceji, ki pravijo, da ni vstajenja, in so ga vprašali:
24 Rekoč, Učitelj, Mojzes je rekel: Če človek umre brez otrok, naj se njegov brat poroči z njegovo ženo in svojemu bratu obudi seme.
25 Pri nas je bilo sedem bratov: in prvi, ko se je poročil, je umrl in, ker ni imel zaroda, je zapustil ženo svojemu bratu.
26 Enako tudi drugi in tretji do sedmega.
27 In nazadnje je umrla tudi žena.
28 Torej ob vstajenju, čigava izmed sedmih bo žena? kajti vsi so jo imeli.
29 Jezus je odgovoril in jim rekel: Motite se, ker ne poznate svetega pisma ne božje moči.
30 Kajti ob vstajenju se niti ne ženejo niti možijo, ampak so kakor Božji angeli v nebesih.
31 Glede vstajenja mrtvih pa, ali niste brali tega, kar vam je rekel Bog, rekoč:
32 Jaz sem Bog Abrahamov in Bog Izakov in Bog Jakobov? Bog ni Bog mrtvih, ampak živih.
33 In ko je množica to slišala, je bila začudena nad njegovim naukom.
34 Ko pa so farizeji slišali, da je utišal saduceje, so se zbrali.
35 Tedaj ga je eden od njih, ki je bil odvetnik, vprašal, ga skušal in rekel:
36 Učitelj, katera je največja zapoved v postavi?
37 Jezus mu je rekel: » Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z vsem svojim mišljenjem.
38 To je prva in največja zapoved.
39 Druga pa je njej podobna: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.
40 Na teh dveh zapovedih sloni vsa postava in preroki.
41 Ko so bili farizeji zbrani, jih je Jezus vprašal:
42 Reči: Kaj menite o Kristusu? čigav sin je? Rekli so mu: Davidov sin.
43 Reče jim: Kako ga torej David v duhu imenuje Gospod, rekoč:
44 GOSPOD je rekel mojemu Gospodu: Sedi na moji desnici, dokler ne položim tvojih sovražnikov za podnožje tvojim nogam?
45 Če ga torej David imenuje Gospod, kako je on njegov sin?
46 In nihče mu ni mogel odgovoriti niti besede, niti si ga od tistega dne nihče ni upal več vprašati.

POGLAVJE 23

1 Nato je Jezus govoril množici in svojim učencem:
2 Rekoč: Pismouki in farizeji sedijo na Mojzesovem sedežu:
3 Vse torej, kar vam rečejo, upoštevajte in delajte; vendar ne delajte po njihovih delih, kajti pravijo, a ne storijo.
4 Kajti vežejo težka bremena, ki jih je težko nositi, in jih nalagajo na ramena ljudi; sami pa jih ne premaknejo niti z enim prstom.
5 Toda vsa svoja dela delajo zato, da bi jih ljudje videli: širijo svoje filakterije in širijo robove svojih oblačil,
6 In ljubite zgornje prostore na gostijah in prve sedeže v sinagogah,
7 In pozdravi na trgih in da bi ga ljudje klicali Rabi, Rabi.
8 Toda ne dajte se imenovati Rabbi: kajti eden je vaš Učitelj, Kristus; in vsi ste bratje.
9 In nikogar na zemlji ne kličite za svojega očeta, kajti eden je vaš Oče, ki je v nebesih.
10 Tudi vi se ne imenujete mojstri, kajti eden je vaš učitelj, Kristus.
11 Kdor pa je največji med vami, naj bo vaš služabnik.
12 In kdor se bo povišal, bo ponižan; in kdor se poniža, bo povišan.
13 Toda gorje vam, pismouki in farizeji, hinavci! kajti zapirate nebeško kraljestvo pred ljudmi; kajti sami ne vstopite, niti ne dovolite, da bi vstopili tisti, ki gredo.
14 Gorje vam, pismouki in farizeji, hinavci! kajti požrete vdovske hiše in navidezno dolgo molite; zato boste prejeli večjo obsodbo.
15 Gorje vam, pismouki in farizeji, hinavci! kajti prepotujete morje in kopno, da naredite enega spreobrnjenca, in ko je narejen, ga naredite za dvakrat večjega otroka pekla od sebe.
16 Gorje vam, slepi vodniki, ki pravite: Kdor koli priseže pri templju, ni nič; Kdor pa priseže na tempeljsko zlato, je dolžnik!
17 Vi bedaki in slepci, kajti kaj je večje, zlato ali tempelj, ki zlato posvečuje?
18 In: Kdor priseže pri oltarju, ni nič; kdor pa priseže na dar, ki je na njem, je kriv.
19 Vi bedaki in slepci, kajti kaj je večje, dar ali oltar, ki dar posvečuje?
20 Kdor torej priseže pri oltarju, priseže pri njem in pri vsem, kar je na njem.
21 In kdor priseže pri templju, priseže pri njem in pri njem, ki prebiva v njem.
22 In kdor priseže pri nebesih, priseže pri Božjem prestolu in pri tistem, ki sedi na njem.
23 Gorje vam, pismouki in farizeji, hinavci! kajti plačujete desetino od mete, janeža in kumine, opustili pa ste pomembnejše zadeve postave, sodbo, usmiljenje in vero: to bi morali storiti in ne pustiti drugega nepopravljenega.
24 Vi slepi vodniki, ki cedite komarja in pogoltnete kamelo.

25 Gorje vam, pismouki in farizeji, hinavci! kajti vi čistite zunanjost čaše in krožnika, znotraj pa sta polna grabežljivosti in pretiravanja.
26 Ti slepi farizej, očisti najprej to, kar je znotraj čaše in krožnika, da bosta tudi zunanjost čista.
27 Gorje vam, pismouki in farizeji, hinavci! kajti podobni ste pobeljenim grobovom, ki se navzven res zdijo lepi, znotraj pa so polni mrtvečevih kosti in vse nečistosti.
28 Tako se tudi vi navzven ljudem kažete pravični, znotraj pa ste polni hinavščine in krivice.
29 Gorje vam, pismouki in farizeji, hinavci! ker zidate grobove prerokov in krasite grobove pravičnih,
30 In reci: Če bi bili v dneh naših očetov, ne bi bili z njimi deležni krvi prerokov.
31 Zatorej sami sebi pričate, da ste sinovi tistih, ki so ubijali preroke.
32 Dopolnite torej mero svojih očetov.
33 Vi, kače, rod gadov, kako lahko ubežate obsodbi pekla?
34 Zatorej, glejte, pošiljam k vam preroke in modre može in pismouke; in nekatere od njih boste ubili in križali; in nekatere izmed njih boste bičali v svojih sinagogah in jih preganjali od mesta do mesta.
35 Da pride nadte vsa pravična kri, prelita na zemlji, od krvi pravičnega Abela do krvi Zaharija, Barahijevega sina, ki ste ga ubili med templjem in oltarjem.
36 Resnično vam povem, vse to bo prišlo nad ta rod.
37 O Jeruzalem, Jeruzalem, ti, ki ubijaš preroke in kamenjaš tiste, ki so poslani k tebi, kolikokrat sem hotel zbrati tvoje otroke, kakor kokoš zbira svoje piščance pod peruti, pa nisi hotel!
38 Glej, tvoja hiša ti ostane pusta.
39 Kajti pravim vam: Odslej me ne boste videli, dokler ne rečete: Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem.

POGLAVJE 24

1 Jezus je šel ven in odšel iz templja; njegovi učenci so pristopili k njemu, da bi mu razkazali zgradbe templja.
2 In Jezus jim je rekel: Ali ne vidite vsega tega? resnično, povem vam: Ne bo ostal tukaj kamen na kamnu, ki se ne bo podrl.
3 In ko je sedel na Oljski gori, so pristopili učenci k njemu na samem in rekli: Povej nam, kdaj se bo to zgodilo? in kaj bo znamenje tvojega prihoda in konca sveta?
4 In Jezus je odgovoril in jim rekel: » Pazite, da vas kdo ne zapelje.
5 Kajti mnogi bodo prišli v mojem imenu in govorili: Jaz sem Kristus; in bo zavedel mnoge.
6 In slišali boste o vojnah in govoricah o vojnah: glejte, da se ne vznemirjate: kajti vse to se mora zgoditi, toda konec še ni.
7 Kajti narod se bo dvignil proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu; in bodo lakote in kuge in potresi na različnih krajih.
8 Vse to je začetek žalosti.
9 Tedaj vas bodo izročali v stisko in vas umorili, in vsi narodi vas bodo sovražili zaradi mojega imena.
10 In tedaj bodo mnogi užaljeni in bodo drug drugega izdali in se sovražili.
11 In vstalo bo veliko lažnih prerokov in mnoge bodo zapeljali.
12 In ker se bo krivica povečala, bo ljubezen mnogih ohladela.
13 Kdor pa bo vztrajal do konca, bo rešen.
14 In ta evangelij kraljestva se bo oznanjeval po vsem svetu v pričevanje vsem narodom; in takrat bo prišel konec.
15 Ko boste torej videli gnusobo opustošenja, o kateri je govoril prerok Daniel, stati na svetem mestu (kdor bere, naj razume):
16 Tedaj naj tisti, ki so v Judeji, bežijo v gore.
17 Kdor je na strehi, naj ne stopi dol, da bi kaj vzel iz svoje hiše.
18 Tudi tisti, ki je na polju, naj se ne vrne nazaj, da vzame svoja oblačila.
19 In gorje nosečim in dojiljam v tistih dneh!
20 Molite pa, da vaš beg ne bo pozimi niti na sobotni dan:
21 Kajti takrat bo velika stiska, kakršne ni bilo od začetka sveta do tega časa in je tudi nikoli ne bo.
22 In razen če bi se ti dnevi skrajšali, ne bi bilo rešeno nobeno meso: toda zaradi izvoljenih bodo ti dnevi skrajšani.
23 Če vam potem kdo reče: Glej, tukaj je Kristus ali tam; ne verjemite.
24 Kajti vstali bodo lažni Kristusi in lažni preroki in bodo kazali velika znamenja in čudeže; tako da bi, če bi bilo mogoče, preslepili prav izvoljene.
25 Glej, povedal sem ti prej.
26 Če vam bodo torej rekli, Glej, v puščavi je; ne hodi ven: glej, v skrivnih sobanah je; ne verjemite.
27 Kajti kakor strela prihaja od vzhoda in sveti celo do zahoda; tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega.
28 Kjer koli je namreč truplo, tam se bodo zbrali orli.
29 Takoj po stiski tistih dni bo sonce zatemnelo in luna ne bo dala svoje svetlobe, zvezde bodo padale z neba in nebeške sile se bodo zamajale.
30 In takrat se bo prikazalo znamenje Sina človekovega v nebesih: in takrat bodo vsi rodovi zemlje žalovali in videli bodo Sina človekovega prihajati na nebeških oblakih z močjo in veliko slavo.
31 In poslal bo svoje angele z močnim zvokom trobente in zbrali bodo njegove izvoljene s štirih vetrov, od enega konca neba do drugega.
32 Zdaj se naučite prilike o smokvi; Ko je njegova veja še mehka in požene liste, veste, da je poletje blizu.
33 Tako tudi vi, ko boste vse to videli, vedite, da je blizu, pri vratih.
34 Resnično vam povem, ta rod ne bo prešel, dokler se vse to ne izpolni.
35 Nebo in zemlja bosta prešla, a moje besede ne bodo prešle.
36 O tistem dnevu in uri pa ne ve nihče, ne nebeški angeli, ampak samo moj Oče.
37 Kakor pa je bilo v Noetovih dneh, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega.
38 Kajti kakor so v dneh pred potopom jedli in pili, se poročali in možili, do dneva, ko je Noe vstopil v barko,
39 In niso vedeli, dokler ni prišla poplava in jih vse odnesla; tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega.
40 Tedaj bosta dva na polju; enega se vzame, drugega pusti.
41 Dve ženi bosta mleli v mlinu; enega se vzame, drugega pusti.
42 Čujte torej: kajti ne veste, ob kateri uri pride vaš Gospod.

43 Vedite pa tole: če bi hišni gospodar vedel, ob kateri straži pride tat, bi bedel in ne bi pustil, da bi mu vdrli v hišo.
44 Zato bodite tudi vi pripravljeni, kajti ob uri, ko ne mislite, pride Sin človekov.
45 Kdo je torej zvesti in modri služabnik, ki ga je njegov gospodar postavil za vladarja nad svojo hišo, da jim daje meso ob pravem času?
46 Blagor tistemu služabniku, ki ga njegov gospodar, ko pride, najde tako delajočega.
47 Resnično vam povem, da ga bo postavil za vladarja nad vsem svojim premoženjem.
48 Če pa ta hudobni služabnik v svojem srcu reče: Moj gospod odlaša s prihodom;
49 In začel bo prebijati svoje soslužabnike ter jesti in piti s pijanci;
50 Gospod tega služabnika bo prišel ob dnevu, ko ga ne pričakuje, in ob uri, ki se je ne zaveda,
51 In ga bo razkosal in mu določil svoj delež s hinavci: tam bo jok in škripanje z zobmi.

POGLAVJE 25

1 Tedaj bo nebeško kraljestvo podobno desetim devicam, ki so vzele svoje svetilke in šle ženinu naproti.
2 In pet jih je bilo modrih in pet nespametnih.
3 Nespametni so vzeli svoje svetilke, olja pa niso vzeli s seboj.
4 Modri pa so vzeli olje v svoje posode s svojimi svetilkami.
5 Medtem ko je ženin odlašal, so vsi zadremali in zaspali.
6 Opolnoči pa se je zaslišalo: Glej, ženin prihaja! pojdi mu naproti.
7 Tedaj so vse tiste device vstale in uredile svoje svetilke.
8 In nespametni so rekli modrim: Dajte nam svojega olja; kajti naše svetilke so ugasnile.
9 Toda modri so odgovorili, rekoč: Ne; da ne bo dovolj za nas in za vas; ampak pojdite rajši k prodajalcem in si kupite.
10 In ko sta šli kupovat, je prišel ženin; in tisti, ki so bili pripravljeni, so šli z njim na svatbo; in vrata so se zaprla.
11 Nato so prišle tudi druge device in rekle: Gospod, Gospod, odpri nam!
12 On pa je odgovoril in rekel: Resnično, povem ti, ne poznam te.
13 Čujte torej, ker ne veste ne dneva ne ure, ob kateri pride Sin človekov.
14 Kajti nebeško kraljestvo je kakor človek, ki je potoval v daljno deželo, poklical svoje služabnike in jim izročil svoje imetje.
15 In enemu je dal pet talentov, drugemu dva, tretjemu enega; vsakemu po njegovih zmožnostih; in se takoj odpravil na pot.
16 Nato je tisti, ki je prejel pet talentov, šel in trgoval z njimi ter jim naredil drugih pet talentov.
17 In prav tako tisti, ki je prejel dvoje, je pridobil še druga dva.
18 Tisti pa, ki je prejel enega, je šel, se zakopal v zemljo in skril denar svojega gospoda.
19 Po dolgem času pride gospodar teh služabnikov in obračuna z njimi.
20 In tako je prišel tisti, ki je prejel pet talentov, in prinesel drugih pet talentov, rekoč: Gospod, izročil si mi pet talentov; glej, pridobil sem poleg njih še pet talentov.
21 Njegov gospod mu je rekel: Dobro opravljeno, dobri in zvesti služabnik, v malem si bil zvest, nad mnogimi te bom postavil za vladarja: pojdi v veselje svojega gospoda.
22 Pristopi tudi tisti, ki je prejel dva talenta, in reče: Gospod, dva talenta si mi izročil; glej, poleg njiju sem pridobil še dva talenta.
23 Njegov gospod mu je rekel: »Dobro opravljeno, dobri in zvesti služabnik! v malem si bil zvest, nad mnogimi te bom postavil za vladarja: pojdi v veselje svojega gospoda.
24 Tedaj je pristopil tisti, ki je prejel en talent, in rekel: »Gospod, vedel sem te, da si trd človek, da žanješ, kjer nisi sejal, in pobiraš, kjer nisi posejal.
25 In zbal sem se, šel sem in skril tvoj talent v zemljo: glej, tam imaš, kar je tvoje.
26 Njegov gospodar je odgovoril in mu rekel: Ti, hudobni in leni služabnik, vedel si, da žanjem, kjer nisem sejal, in pobiram, kjer nisem posejal.
27 Moral bi torej dati moj denar menjalnicam in potem bi ob svojem prihodu prejel svojega z oderuško.
28 Vzemite mu torej talent in ga dajte tistemu, ki ima deset talentov.
29 Kajti vsakemu, ki ima, bo dano in bo imel obilje; tistemu, ki nima, pa bo vzeto tudi to, kar ima.
30 Nekoristnega služabnika pa vrzite v zunanjo temo: tam bo jok in škripanje z zobmi.
31 Ko pride Sin človekov v svoji slavi in vsi sveti angeli z njim, tedaj bo sedel na prestol svoje slave:
32 In pred njim bodo zbrani vsi narodi in ločil jih bo enega od drugega, kakor pastir loči svoje ovce od kozlov.
33 Ovce bo postavil na svojo desnico, koze pa na levico.
34 Tedaj bo kralj rekel tistim na svoji desnici: Pridite, vi, blagoslovljeni mojega Očeta, podedujte kraljestvo, ki vam je pripravljeno od nastanka sveta:
35 Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti; žejen sem bil in ste mi dali piti; tujec sem bil in ste me sprejeli.
36 Nag sem bil in ste me oblekli; bolan sem bil in ste me obiskali; v ječi sem bil in ste prišli k meni.
37 Tedaj mu bodo pravični odgovorili: Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nahranili? ali žejen in ti je dal piti?
38 Kdaj smo te videli tujca in te vzeli k sebi? ali nag in te oblekel?
39 Ali kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?
40 In kralj jim bo odgovoril in jim rekel: Resnično vam povem, kolikor ste to storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste to storili meni.
41 Tedaj bo rekel tudi tistim na levi strani: Pojdite od mene, prekleti, v večni ogenj, pripravljen za hudiča in njegove angele!
42 Kajti lačen sem bil in mi niste dali jesti; žejen sem bil in mi niste dali piti;
43 Tujec sem bil in me niste sprejeli, nag in me niste oblekli, bolan in v ječi in me niste obiskali.
44 Tedaj mu bodo tudi oni odgovorili: Gospod, kdaj smo te videli lačnega ali žejnega ali tujca ali nagega ali bolnega ali v ječi in ti nismo služili?
45 Tedaj jim bo odgovoril, rekoč: Resnično, povem vam, kolikor tega niste storili enemu od teh najmanjših, tudi meni niste storili.

46 In ti bodo šli v večno kazen, pravični pa v večno življenje.

POGLAVJE 26

1 In zgodilo se je, ko je Jezus končal vse te besede, je rekel svojim učencem:
2 Veste, da je čez dva dni praznik velike noči in bo Sin človekov izročen, da bo križan.
3 Nato so se véliki duhovniki in pismouki in starešine ljudstva zbrali v palači velikega duhovnika, ki se je imenoval Kajfa,
4 In se dogovorili, da bi Jezusa z zvijačo prijeli in ubili.
5 Rekli pa so: Ne na praznik, da ne nastane razburjenje med ljudmi.
6 Ko pa je bil Jezus v Betaniji, v hiši gobavca Simona,
7 Prišla je k njemu ženska, ki je imela alabastrno posodo z zelo dragocenim mazilom, in mu ga je izlila na glavo, ko je sedel pri mesu.
8 Ko pa so njegovi učenci to videli, so se razjezili in rekli: Zakaj je to zapravljanje?
9 Kajti to mazilo bi lahko prodali za veliko in ga dali ubogim.
10 Ko je Jezus razumel, jim je rekel: » Zakaj nadlegujete ženo? kajti dobro delo je naredila name.
11 Kajti uboge imate vedno s seboj; ampak mene nisi vedno.
12 Ker je namreč to mazilo izlila na moje telo, je to storila za moj pogreb.
13 Resnično vam povem: Kjerkoli se bo oznanjeval ta evangelij po vsem svetu, se bo tudi to, kar je storila ta ženska, pripovedovalo v njen spomin.
14 Tedaj je eden od dvanajsterih, imenovan Juda Iškarijot, šel k vélikim duhovnikom,
15 In jim rekel: Kaj mi boste dali, pa vam ga bom izročil? In zavezali so se z njim za trideset srebrnikov.
16 In od takrat je iskal priložnost, da bi ga izdal.
17 Prvi dan praznika nekvašenih kruhov pa so učenci pristopili k Jezusu in mu rekli: Kje hočeš, da ti pripravimo, da boš jedel pasho?
18 In rekel je: Pojdi v mesto k takemu človeku in mu reci: Učitelj pravi: Moj čas je blizu; V tvoji hiši bom obhajal pasho s svojimi učenci.
19 In učenci so storili, kakor jim je naročil Jezus; in pripravili so pasho.
20 Ko pa se je zvečerilo, je sedel k dvanajsterim.
21 In ko sta jedla, je rekel: Resnično vam povem, da me bo eden izmed vas izdal.
22 In bili so silno žalostni in so mu začeli vsak izmed njih govoriti: Gospod, ali sem jaz?
23 On pa je odgovoril in rekel: Kdor z menoj pomoči roko v skledo, me bo izdal.
24 Sin človekov gre, kakor je pisano o njem; toda gorje tistemu človeku, ki izda Sina človekovega! dobro bi bilo za tega človeka, če se ne bi rodil.
25 Tedaj odgovori Juda, ki ga je izdal, in reče: »Učenik, ali sem jaz?« Rekel mu je: Rekel si.
26 In ko so jedli, je Jezus vzel kruh, ga blagoslovil, razlomil in dal učencem ter rekel: Vzemite, jejte! to je moje telo.
27 In vzel je kelih, se zahvalil in jim ga dal, rekoč: Pijte iz njega vsi!
28 Kajti to je moja kri nove zaveze, ki se za mnoge preliva v odpuščanje grehov.
29 Povem pa vam, da odslej ne bom pil tega sadu vinske trte do tistega dne, ko ga bom pil novega z vami v kraljestvu svojega Očeta.
30 In ko so zapeli hvalnico, so odšli na Oljsko goro.
31 Tedaj jim Jezus reče: Vsi vi se boste to noč pohujšali zaradi mene; kajti pisano je: Udaril bom pastirja in ovce črede se bodo razkropile.
32 Ko pa vstanem, bom šel pred vami v Galilejo.
33 Peter je odgovoril in mu rekel: »Čeprav se bodo vsi ljudje pohujšali zaradi tebe, jaz ne bom nikoli pogrešen.
34 Jezus mu je rekel: » Resnično ti pravim, da me boš to noč, preden bo petelin zapel, trikrat zatajil.
35 Peter mu je rekel: »Če bi umrl s teboj, te ne bom zatajil. Enako so rekli tudi vsi učenci.
36 Tedaj pride Jezus z njimi v kraj, ki se imenuje Getsemani, in reče učencem: Sedite tukaj, medtem ko grem tja molit.
37 In vzel je s seboj Petra in oba Zebedejeva sinova ter začel žalostiti in zelo trpeti.
38 Nato jim reče: Moja duša je zelo žalostna do smrti; ostanite tukaj in bedite z menoj.
39 In šel je malo dlje, padel na obraz in molil, rekoč: Oče moj, če je mogoče, naj gre ta kelih mimo mene; vendar ne, kakor hočem jaz, ampak kakor ti.
40 In pride k učencem in jih najde speče ter reče Petru: » Kaj, ali niste eno uro bedeli z menoj?
41 Bedite in molite, da ne pridete v skušnjavo: duh je sicer voljan, a meso je slabotno.
42 Drugič je spet odšel in molil, rekoč: Oče moj, če me ta kelih ne mine, da ga ne bi pil, zgodi se tvoja volja.
43 In prišel je in jih spet našel speče, kajti njihove oči so bile težke.
44 In pustil jih je, spet odšel in tretjič molil z istimi besedami.
45 Nato pride k svojim učencem in jim reče: » Spite zdaj in počivajte! Glej, približala se je ura in Sin človekov bo izdan v roke grešnikov.
46 Vstani, pojdiva: glej, pri roki je tisti, ki me bo izdal.
47 In ko je še govoril, je prišel Juda, eden izmed dvanajsterih, in z njim velika množica z meči in kolimi od vélikih duhovnikov in starešin ljudstva.
48 Tisti, ki ga je izdal, jim je dal znamenje, rekoč: Kogar koli poljubim, je ta; držite ga.
49 In takoj je prišel k Jezusu in rekel: Pozdravljen, učitelj! in ga poljubila.
50 Jezus mu je rekel: » Prijatelj, zakaj si prišel? Tedaj so prišli, položili roke na Jezusa in ga prijeli.
51 In glej, eden od tistih, ki so bili z Jezusom, je iztegnil roko, izvlekel svoj meč in udaril služabnika velikega duhovnika ter mu odsekal uho.
52 Tedaj mu je Jezus rekel: » Spravi svoj meč nazaj na njegovo mesto; zakaj vsi, ki primejo meč, bodo z mečem pokončani.
53 Ali misliš, da zdaj ne morem moliti k svojemu Očetu in mi bo takoj dal več kot dvanajst legij angelov?
54 Toda kako naj se torej izpolnijo spisi, da tako mora biti?
55 Tisto uro je rekel Jezus množicam: » Ste prišli ven kakor na tata z meči in koli, da bi me prijeli? Vsak dan sem sedel pri vas in učil v templju, pa me niste prijeli.

56 Vse to pa se je zgodilo, da bi se izpolnila pisma prerokov. Tedaj so ga vsi učenci zapustili in zbežali.
57 In tisti, ki so prijeli Jezusa, so ga odpeljali h velikemu duhovniku Kajfu, kjer so bili zbrani pismouki in starešine.
58 Peter pa je šel za njim od daleč do palače velikega duhovnika, vstopil in sedel s služabniki, da bi videl konec.
59 Véliki duhovniki in starešine in ves zbor so iskali krive priče zoper Jezusa, da bi ga usmrtili;
60 Toda niso našli nobenega: da, čeprav je prišlo veliko lažnih prič, pa niso našli nobene. Nazadnje sta prišli dve lažni priči,
61 In rekel: Ta človek je rekel, da lahko porušim Božji tempelj in ga zgradim v treh dneh.
62 In veliki duhovnik je vstal in mu rekel: »Ali nič ne odgovarjaš? kaj ti pričajo proti tebi?
63 Toda Jezus je molčal. In veliki duhovnik je odgovoril in mu rekel: Prisegam te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kristus, Božji Sin.
64 Jezus mu reče: Ti si rekel; vendar ti pravim: Odslej boste videli Sina človekovega sedeti na desnici moči in prihajati na nebeških oblakih.
65 Tedaj je veliki duhovnik raztrgal svoja oblačila in rekel: Bogokletstvo je govoril. kaj še potrebujemo priče? glejte, zdaj ste slišali njegovo bogokletje.
66 Kaj misliš? Odgovorili so in rekli: On je kriv smrti.
67 Nato so mu pljuvali v obraz in ga udarjali; in drugi so ga udarjali z dlanmi,
68 rekoč: Prerokuj nam, ti Kristus, kdo je tisti, ki te je udaril?
69 Peter pa je sedel zunaj v palači. K njemu je stopila deklica in rekla: Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem.
70 On pa je pred vsemi zatajil, rekoč: Ne vem, kaj praviš.
71 In ko je šel ven na verando, ga je zagledala druga služkinja in rekla tistim, ki so bili tam: Tudi ta je bil z Jezusom iz Nazareta.
72 In spet je zatajil s prisego: Ne poznam človeka.
73 In čez nekaj časa so pristopili k njemu tisti, ki so stali zraven, in rekli Petru: Prav gotovo si tudi ti eden izmed njih; zakaj tvoj govor te izda.
74 Tedaj je začel preklinjati in prisegati, rekoč: Ne poznam tega človeka. In takoj petelin zapoje.
75 In Peter se je spomnil Jezusove besede, ki mu je rekel: Preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil. In je šel ven in je bridko jokal.

POGLAVJE 27

1 Ko je prišlo jutro, so se vsi véliki duhovniki in starešine ljudstva posvetovali proti Jezusu, da bi ga usmrtili:
2 In ko so ga zvezali, so ga odpeljali in izročili guvernerju Ponciju Pilatu.
3 Tedaj se je Juda, ki ga je bil izdal, ko je videl, da je obsojen, pokesal in prinesel zopet trideset srebrnikov vélikim duhovnikom in starešinam,
4 Rekoč: Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri. In rekli so: Kaj nam je to? glej to.
5 In vrgel je srebrnike v tempelj, odšel in šel ter se obesil.
6 In véliki duhovniki so vzeli srebrnike in rekli: Ni dovoljeno dati v zakladnico, ker je cena za kri.
7 In so se posvetovali in z njimi kupili lončarjevo njivo, da bi na njej pokopali tujce.
8 Zato se je tisto polje imenovalo polje krvi do današnjega dne.
9 Tedaj se je izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Jeremiju, ki pravi: In vzeli so trideset srebrnikov, ceno tistega, ki je bil cenjen, ki so ga cenili Izraelovi sinovi;
10 In dal sem jih za lončarjevo njivo, kakor mi je naročil Gospod.
11 In Jezus je stopil pred upravitelja; in upravitelj ga je vprašal, rekoč: Si ti judovski kralj? In Jezus mu reče: Ti praviš.
12 In ko so ga véliki duhovniki in starešine obtožili, ni nič odgovoril.
13 Pilat mu je tedaj rekel: »Ali ne slišiš, koliko stvari pričujejo proti tebi?
14 In odgovoril mu je na nobeno besedo; tako da se je guverner zelo čudil.
15 Ob tistem prazniku je guverner imel navado izpustiti ljudstvu jetnika, ki so ga hoteli.
16 In takrat so imeli uglednega jetnika, imenovanega Baraba.
17 Ko so bili torej zbrani, jim je Pilat rekel: Koga hočete, da vam izpustim? Baraba ali Jezusa, ki se imenuje Kristus?
18 Vedel je namreč, da so ga iz zavisti izročili.
19 Ko je bil položen na sodni stol, mu je žena poslala sporočilo: »Nič ne delaj s tem pravičnim možom, kajti danes sem v sanjah zaradi njega veliko pretrpela.
20 Toda véliki duhovniki in starešine so prepričali množico, naj prosijo Baraba, Jezusa pa uničijo.
21 Oblastnik je odgovoril in jim rekel: »Katerega od teh dveh hočete, da vam izpustim? Rekli so, Baraba.
22 Pilat jim reče: Kaj naj torej storim z Jezusom, ki se imenuje Kristus? Vsi mu pravijo: Naj bo križan.
23 In guverner je rekel: Kaj hudega je storil? Oni pa so še bolj vpili, rekoč: Križan bodi!
24 Ko je Pilat videl, da ne more nič premagati, ampak da je nastal nemir, je vzel vodo in si umil roke pred množico, rekoč: Nedolžen sem krvi tega pravičnega; vi poskrbite za to.
25 Nato je vse ljudstvo odgovorilo in reklo: Njegova kri naj bodi na nas in na naše otroke.
26 Nato jim je izpustil Baraba, Jezusa pa je bičal in ga izročil na križanje.
27 Tedaj so guvernerjevi vojaki odpeljali Jezusa v skupno dvorano in zbrali pri njem vso četo vojakov.
28 Slekli so ga in mu nadeli škrlatno obleko.
29 In ko so spletli krono iz trnja, so mu jo dali na glavo in mu v desnico dali trst in priklonili kolena pred njim ter se mu zasmehovali in rekli: Zdrav, judovski kralj!
30 In pljunili so vanj, vzeli trst in ga udarili po glavi.
31 Ko so se mu zasmehovali, so z njega slekli plašč in ga oblekli v njegova oblačila ter ga odpeljali, da bi ga križali.
32 In ko so prišli ven, so našli moža iz Cirene, po imenu Simon; njega so prisilili, da je nosil njegov križ.
33 In ko so prišli do kraja, imenovanega Golgota, to se pravi kraj lobanje,
34 Dali so mu piti kis, pomešan z žolčem; in ko ga je okusil, ni hotel piti.
35 In križali so ga in razdelili njegova oblačila ter žrebali: da se je izpolnilo, kar je rekel prerok: Razdelili so si moja oblačila in za mojo obleko so vrgli žreb.
36 In sedeč so ga opazovali tam;

37 In nad glavo mu je postavil napisano obtožbo: TO JE JEZUS, JUDOVSKI KRALJ.
38 Tedaj sta bila z njim križana dva razbojnika, eden na desnici in drugi na levici.
39 Mimoidoči pa so ga zmerjali in migali z glavami,
40 In rekoč: Ti, ki podiraš tempelj in ga v treh dneh sezidaš, reši samega sebe. Če si božji sin, stopi s križa.
41 Enako so se mu posmehovali veliki duhovniki s pismouki in starešinami in rekli:
42 Reševal je druge; sebe ne more rešiti. Če je Izraelov kralj, naj zdaj stopi s križa in mu bomo verjeli.
43 Zaupal je v Boga; naj ga zdaj izroči, če ga hoče; kajti rekel je: Jaz sem Božji Sin.
44 Tudi razbojniki, ki so bili z njim križani, so mu to vrgli v zobe.
45 Od šeste ure pa je bila tema nad vso deželo do devete ure.
46 In okoli devete ure je Jezus zaklical z močnim glasom: Eli, Eli, lama sabahtani? to se pravi: Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?
47 Nekateri tam stoječih so, ko so to slišali, rekli: Ta kliče Elija.
48 In takoj je stekel eden od njih, vzel gobo, jo napolnil s kisom, jo nataknil na trst in mu dal piti.
49 Ostali so rekli: »Počakaj, poglejmo, ali ga bo prišel Elias rešit.
50 Ko je Jezus znova zavpil z močnim glasom, je izdihnil.
51 In glej, zagrinjalo templja se je raztrgalo na dvoje od vrha do dna; in zemlja se je potresla in skale so se razpokale;
52 In grobovi so bili odprti; in mnoga telesa zaspanih svetnikov so vstala,
53 In prišel je iz grobov po njegovem vstajenju in šel v sveto mesto ter se prikazal mnogim.
54 Ko pa je stotnik in tisti, ki so bili z njim in so čuvali Jezusa, videli potres in to, kar se je zgodilo, so se zelo prestrašili in rekli: Ta je bil res Božji Sin.
55 Tam je bilo in gledalo od daleč veliko žensk, ki so sledile Jezusu iz Galileje in mu stregle.
56 Med njimi je bila Marija Magdalena in Marija, Jakobova in Jožefova mati, ter mati Zebedejevih otrok.
57 Ko se je zvečerilo, je prišel bogat mož iz Arimateje, po imenu Jožef, ki je bil tudi sam Jezusov učenec:
58 Šel je k Pilatu in izprosil Jezusovo telo. Nato je Pilat ukazal izročiti truplo.
59 In ko je Jožef vzel truplo, ga je zavil v čisto platneno krpo,
60 In ga položil v svojo novo grobnico, ki jo je izklesal v skalo; in privalil je velik kamen na vrata grobnice in odšel.
61 In tam sta bili Marija Magdalena in druga Marija, ki sta sedeli nasproti groba.
62 Naslednji dan, ki je sledil dnevu priprave, so se véliki duhovniki in farizeji zbrali k Pilatu,
63 Rekoč: Gospod, spominjamo se, da je tisti slepar, ko je bil še živ, rekel: Po treh dneh bom vstal.
64 Ukaži torej, naj bo grob varen do tretjega dne, da ne bi njegovi učenci prišli ponoči, ga ukradli in rekli ljudstvu: Vstal je od mrtvih: tako bo zadnja zmota hujša od prve.
65 Pilat jim je rekel: »Vi imate stražo; pojdite in poskrbite, kolikor morete.
66 Šli so torej in zavarovali grob, zapečatili kamen in postavili stražo.

POGLAVJE 28

1 Ob koncu sobote, ko se je začelo svitati proti prvemu dnevu tedna, sta prišli Marija Magdalena in druga Marija pogledat grob.
2 In glej, nastal je močan potres: kajti Gospodov angel se je spustil z neba, prišel, odvalil kamen od vrat in sedel nanj.
3 Njegovo obličje je bilo kakor strela in njegova oblačila bela kakor sneg.
4 In zaradi strahu pred njim so se čuvaji stresli in postali kakor mrtvi.
5 In angel je odgovoril in rekel ženskam: Ne bojte se, saj vem, da iščete Jezusa, ki je bil križan.
6 Ni ga tukaj, ker je vstal, kakor je rekel. Pridite, poglejte kraj, kjer je ležal Gospod.
7 In pojdi hitro ter povej njegovim učencem, da je vstal od mrtvih; in glejte, pred vami gre v Galilejo; tam ga boste videli: glej, povedal sem vam.
8 In hitro so odšli od groba s strahom in velikim veseljem; in je tekel sporočiti svojim učencem.
9 In ko so šli povedat njegovim učencem, glej, sreča jih Jezus in reče: Pozdravljeni! In pristopili so, ga prijeli za noge in ga častili.
10 Tedaj jim je Jezus rekel: » Ne bojte se! Pojdite in povejte mojim bratom, naj gredo v Galilejo, in tam me bodo videli.
11 Ko pa so odhajali, so nekateri od straže prišli v mesto in so vélikim duhovnikom sporočili vse, kar se je zgodilo.
12 In ko so bili zbrani s starešinami in so se posvetovali, so vojakom dali velik denar,
13 Rekoč: Recite, njegovi učenci so prišli ponoči in so ga ukradli, ko smo mi spali.
14 In če bo to prišlo guvernerju na ušesa, ga bomo prepričali in vas zavarovali.
15 Vzeli so torej denar in storili, kakor so bili poučeni; in ta beseda se med Judi pogosto širi vse do danes.
16 Potem je enajst učencev odšlo v Galilejo, na goro, kamor jim je naročil Jezus.
17 In ko so ga videli, so se mu poklonili; nekateri pa so dvomili.
18 In Jezus je pristopil k njim in jim rekel: » Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji.
19 Pojdite torej in učite vse narode in jih krstite v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha:
20 Učite jih, naj izpolnjujejo vse, kar sem vam zapovedal; in glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta. Amen.

Evangelij po Marku

POGLAVJE 1

1 Začetek evangelija Jezusa Kristusa, Božjega sina;
2 Kakor je pisano v prerokih: Glej, pošiljam svojega glasnika pred tvojim obličjem, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj.
3 Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodu, zravnajte njegove steze.
4 Janez je krstil v puščavi in oznanjal krst kesanja za odpuščanje grehov.
5 In šla je k njemu vsa judejska dežela in Jeruzalemčani in vse jih je krstil v reki Jordan ter priznaval svoje grehe.
6 In Janez je bil oblečen s kameljo dlako in je imel okrog svojih ledij pas iz kože; in jedel je kobilice in divji med;
7 In pridigal, rekoč: Za menoj prihaja močnejši od mene, kateremu nisem vreden, da bi se sklonil in odvezal zaponke na čevljih.
8 Jaz sem te krstil z vodo, on pa te bo krstil s Svetim Duhom.
9 In zgodilo se je tiste dni, da je Jezus prišel iz Nazareta v Galileji in ga je Janez krstil v Jordanu.
10 In ko je takoj prišel iz vode, je zagledal odprta nebesa in Duha, ki se je kakor golob spuščal nadenj.
11 In prišel je glas iz nebes, ki je rekel: Ti si moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje.
12 In takoj ga Duh požene v puščavo.
13 In bil je tam v puščavi štirideset dni, skušal ga je satan; in bil je z divjimi zvermi; in angeli so mu služili.
14 Potem ko je bil Janez zaprt, je Jezus prišel v Galilejo in oznanjal evangelij o Božjem kraljestvu,
15 In rekel: Čas se je izpolnil in božje kraljestvo se je približalo: spreobrnite se in verujte evangeliju.
16 Ko je hodil ob Galilejskem jezeru, je videl Simona in njegovega brata Andreja, kako mečeta mrežo v morje; bila sta namreč ribiča.
17 In Jezus jim je rekel: Pojdite za menoj in naredil vas bom za ribiče ljudi.
18 In takoj so zapustili svoje mreže in mu sledili.
19 In ko je šel od tam še malo naprej, je zagledal Jakoba, sina Zebedejevega, in njegovega brata Janeza, ki sta bila tudi na ladji in sta popravljala svoje mreže.
20 In takoj jih je poklical; in pustili so svojega očeta Zebedeja v ladji z najemniki in šli za njim.
21 In šli so v Kafarnaum; in takoj v soboto je stopil v sinagogo in učil.
22 In bili so osupli nad njegovim naukom, kajti učil jih je kot tisti, ki ima oblast, in ne kot pismouki.
23 In v njihovi sinagogi je bil človek z nečistim duhom; in je zavpil,
24 Rekoč: Pusti nas! kaj imamo mi s teboj, ti Jezus iz Nazareta? ali si nas prišel uničiti? Vem te, kdo si, Sveti Božji.
25 Jezus pa mu je zapretil, rekoč: » Molči in pojdi iz njega!«
26 In ko ga je nečisti duh raztrgal in zavpil z močnim glasom, je prišel iz njega.
27 In vsi so bili začudeni, tako da so se spraševali med seboj, češ: Kaj je to? katera nova doktrina je to? kajti z oblastjo ukazuje celo nečistim duhovom in ti ga ubogajo.
28 In takoj se je njegov sloves razširil po vsej okolici Galileje.
29 In takoj, ko so prišli iz sinagoge, so stopili v hišo Simona in Andreja z Jakobom in Janezom.
30 Toda mati Simonove žene je ležala v vročini in takoj so mu povedali zanjo.
31 In prišel je, jo prijel za roko in jo dvignil; in takoj jo je zapustila vročica in stregla jim je.
32 In zvečer, ko je sonce zašlo, so pripeljali k njemu vse bolne in obsedene.
33 In vse mesto je bilo zbrano pred vrati.
34 In ozdravil je mnoge, ki so bili bolni od raznih bolezni, in izgnal je mnogo hudičev; in ni pustil hudičem govoriti, ker so ga poznali.
35 Zjutraj pa je vstal še pred dnevom, šel ven, odšel na samoten kraj in tam molil.
36 Simon in tisti, ki so bili z njim, pa so šli za njim.
37 In ko so ga našli, so mu rekli: Vsi ljudje te iščejo.
38 Rekel jim je: » Pojdimo v sosednja mesta, da bom tudi tam oznanjal; zakaj zato sem prišel.
39 In oznanjal je v njihovih sinagogah po vsej Galileji in izganjal hude duhove.
40 In prišel je k njemu gobavec, ga prosil, pokleknil pred njim in mu rekel: Če hočeš, me moreš očistiti.
41 In Jezus, ganjen od sočutja, iztegne roko, se ga dotakne in mu reče: Hočem; bodi čist.
42 In kakor hitro je spregovoril, je gobavost takoj odšla z njega in bil je očiščen.
43 In ta mu je strogo očital in ga takoj poslal proč;
44 In mu reče: » Glej, nikomur ne povej ničesar; ampak pojdi, pokaži se duhovniku in daruj za svoje očiščenje tisto, kar je zapovedal Mojzes, njim v pričevanje.
45 On pa je šel ven in začel veliko oznanjati ter zadevo razglašati, tako da Jezus ni mogel več javno vstopiti v mesto, ampak je bil zunaj v samotnih krajih; in prihajali so k njemu od vse strani.

POGLAVJE 2

1 In po nekaj dneh je spet vstopil v Kafarnaum; in slišalo se je, da je v hiši.
2 In takoj se jih je zbralo veliko, tako da ni bilo prostora, da bi jih sprejeli, ne, niti pri vratih; in pridigal jim je besedo.
3 In pridejo k njemu in prinesejo enega, ki je bil paralizen in so ga nosili štirje.
4 In ko se mu zaradi množice niso mogli približati, so odkrili streho, kjer je bil; in ko so jo razdrli, so spustili posteljo, v kateri je ležal paraliz.
5 Ko je Jezus videl njihovo vero, je rekel paralizu: Sin, odpuščeni so ti grehi.
6 Tam so sedeli nekateri pismarji in premišljevali v svojih srcih,
7 Zakaj ta človek tako bogokletno govori? kdo more odpuščati grehe razen samega Boga?
8 In takoj, ko je Jezus v svojem duhu zaznal, da tako razmišljajo v sebi, jim je rekel: Zakaj tako razmišljate v svojih srcih?
9 Ali je lažje reči paralizu: Odpuščeni so ti grehi; ali reči: Vstani, vzemi svojo posteljo in hodi?
10 Da pa boste vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe, (pravi paraliziranemu:)

11 Pravim ti: Vstani in vzemi svojo posteljo ter pojdi v svojo hišo.
12 In takoj je vstal, vzel posteljo in šel pred vsemi; tako da so bili vsi začudeni in so slavili Boga, rekoč: Še nikoli ga nismo videli na ta način.
13 In spet je šel ven ob morski obali; in vsa množica se je zatekla k njemu, in on jih je učil.
14 Ko je šel mimo, je zagledal Levija, Alfejevega sina, sedečega pri carini, in mu rekel: » Hodi za menoj! In vstal je in mu sledil.
15 In zgodilo se je, da je, ko je Jezus sedel pri mizi v njegovi hiši, tudi veliko cestninarjev in grešnikov sedelo skupaj z Jezusom in njegovimi učenci: kajti veliko jih je bilo in so mu sledili.
16 In ko so pismouki in farizeji videli, da je jedel s cestninarji in grešniki, so rekli njegovim učencem: Kako to, da jé in pije s cestninarji in grešniki?
17 Ko je Jezus to slišal, jim je rekel: Zdravnika ne potrebujejo zdravi, ampak bolni. Nisem prišel klicat pravičnih, ampak grešnike k spreobrnjenju.
18 In Janezovi in farizejski učenci so se postili; in pridejo in mu rečejo: Zakaj se Janezovi in farizejski učenci postijo, tvoji učenci pa ne?
19 Jezus jim je rekel: Ali se smejo sinovi svatov postiti, ko je ženin z njimi? dokler imajo ženina pri sebi, se ne morejo postiti.
20 Toda prišli bodo dnevi, ko jim bo ženin vzet, in takrat se bodo postile tiste dni.
21 Nihče tudi ne prišije kosa novega blaga na staro obleko; sicer se nov kos, ki ga je polnil, odtrga od starega, in razdera se poslabša.
22 In nihče ne vliva novega vina v stare mehove; sicer novo vino poči mehove in vino se razlije in mehovi se pokvarijo; a novo vino je treba vliti v nove mehove.
23 In zgodilo se je, da je šel na sobotni dan skozi žitna polja; in njegovi učenci so med potjo začeli trgati klasje.
24 In farizeji so mu rekli: Glej, zakaj delajo v soboto, kar ni dovoljeno?
25 In rekel jim je: Ali niste nikoli brali, kaj je storil David, ko je imel potrebo in je bil lačen on in tisti, ki so bili z njim?
26 Kako je šel v Božjo hišo v dneh velikega duhovnika Abiatharja in je jedel kruhove, ki jih ni dovoljeno jesti razen duhovnikom, in dal tudi tistim, ki so bili z njim?
27 In rekel jim je: Sobota je bila ustvarjena zaradi človeka in ne človek zaradi sobote.
28 Zato je Sin človekov gospodar tudi sobote.

POGLAVJE 3

1 In spet je stopil v sinagogo; in tam je bil človek, ki je imel suho roko.
2 In opazovali so ga, ali ga bo ozdravil na sobotni dan; da bi ga lahko obtožili.
3 In človeku, ki je imel suho roko, reče: Stopi naprej.
4 In jim reče: Ali je dovoljeno ob sobotah delati dobro ali delati zlo? rešiti življenje ali ubiti? Vendar so molčali.
5 In ko se je z jezo ozrl naokoli, ker je bil žalosten zaradi trdote njihovih src, je rekel možu: Iztegni svojo roko. In iztegnil jo je: in njegova roka je bila spet cela kot druga.
6 In farizeji so šli ven in se takoj posvetovali s Herodovci proti njemu, kako bi ga uničili.
7 Jezus pa se je s svojimi učenci umaknil k morju in za njim je šla velika množica iz Galileje in iz Judeje,
8 In iz Jeruzalema, iz Idumeje in onkraj Jordana; In v Tiru in Sidonu je velika množica slišala, kaj je storil, in je prišla k njemu.
9 In rekel je svojim učencem, naj ga čaka ladja zaradi množice, da ga ne stisnejo.
10 Kajti mnoge je ozdravil; tako da so pritiskali nanj, da bi se ga dotaknili, vsi, ki so imeli nadloge.
11 In nečisti duhovi, ko so ga videli, so padali pred njim in vpili, rekoč: Ti si Božji Sin.
12 In strogo jim je zapovedal, naj ga ne oznanjajo.
13 In povzpne se na goro in pokliče k sebi, katere je hotel; in prišli so k njemu.
14 In dvanajst jih je postavil, da bi bili z njim in da bi jih lahko poslal pridigat,
15 In imeti moč ozdravljati bolezni in izganjati hudiče:
16 In Simona je imenoval Peter;
17 In Jakob, Zebedejev sin, in Janez, Jakobov brat; in poimenoval jih je Boanerges, kar pomeni Sinovi groma:
18 In Andrej, in Filip, in Bartolomej, in Matej, in Tomaž, in Jakob, Alfejev sin, in Tadej, in Simon Kanaanec,
19 In Juda Iškarijota, ki ga je tudi izdal, in sta šla v hišo.
20 In množica se spet zbere, tako da niso mogli niti kruha jesti.
21 Ko so to slišali njegovi prijatelji, so šli ven, da bi ga prijeli, ker so rekli, da je iz sebe.
22 In pismouki, ki so prišli iz Jeruzalema, so rekli: Ima Belzebuba in s pomočjo kneza hudičev izganja hudiče.
23 In poklical jih je k sebi in jim rekel v prilikah: Kako more satan izgnati satana?
24 In če se kraljestvo razdeli samo proti sebi, to kraljestvo ne more obstati.
25 In če se hiša razdeli sama proti sebi, ta hiša ne more obstati.
26 In če se Satan dvigne sam proti sebi in se razdeli, ne more obstati, ampak ima konec.
27 Nihče ne more vstopiti v hišo močnega moža in mu zapleniti premoženja, razen da močnega moža najprej zveže; in potem mu bo pokvaril hišo.
28 Resnično vam povem, Vsi grehi bodo odpuščeni človeškim sinovom in bogokletja, s katerimi koli bodo preklinjali:
29 Kdor pa preklinja Svetega Duha, nima nikoli odpuščenega, ampak je v nevarnosti večnega pogubljenja:
30 Ker so rekli: Nečistega duha ima.
31 Tedaj so prišli njegovi bratje in njegova mati in stali zunaj ter poslali k njemu in ga poklicali.
32 Množica je sedla okoli njega in rekli so mu: Glej, tvoja mati in tvoji bratje zunaj te iščejo.
33 In odgovoril jim je: Kdo je moja mati ali moji bratje?
34 In ozrl se je po tistih, ki so sedeli okoli njega, in rekel: Glejte, moja mati in moji bratje!
35 Kdor namreč izpolnjuje Božjo voljo, ta je moj brat in sestra in mati.

POGLAVJE 4

1 In spet je začel učiti ob morju; in zbrala se je k njemu velika množica, tako da je vstopil v ladjo in sedel v morju; in vsa množica je bila ob morju na kopnem.

2 In veliko jih je učil s prilikami in jim v svojem nauku rekel:
3 Poslušaj; Glej, prišel je sejalec sejati:
4 In zgodilo se je, ko je sejal, je nekaj padlo ob poti in priletele so ptice neba ter to požrle.
5 Nekatera so padla na kamnita tla, kjer ni bilo veliko zemlje; in takoj je vzklila, ker ni imela globoke zemlje.
6 Ko pa je sonce vzšlo, je žgalo; in ker ni imela korenin, se je posušila.
7 Nekatera so padla med trnje, in trnje je zraslo in ga zadušilo, in ni obrodilo sadu.
8 In drugo je padlo na dobro zemljo in obrodilo sad, ki je zrasel in se povečal; in prinesli so jih nekateri trideset, drugi šestdeset in drugi sto.
9 In rekel jim je: Kdor ima ušesa, naj posluša.
10 In ko je bil sam, so ga tisti, ki so bili okoli njega z dvanajsterimi, vprašali o priliki.
11 In rekel jim je: Vam je dano spoznati skrivnost Božjega kraljestva, tistim zunaj pa se vse to dogaja v prilikah.
12 Da bi z očmi videli in ne dojemali; in ob poslušanju lahko slišijo, pa ne razumejo; da se ne bi kadarkoli spreobrnili in bi jim bili grehi odpuščeni.
13 In rekel jim je: Ali ne poznate te prilike? in kako boste potem spoznali vse prilike?
14 Sejalec seje besedo.
15 In to so tisti ob poti, kjer se seje beseda; ko pa slišijo, takoj pride satan in vzame besedo, ki je bila posejana v njihovih srcih.
16 In to so tudi tisti, ki so posejani na kamnitih tleh; ki, ko slišijo besedo, jo takoj sprejmejo z veseljem;
17 In nimajo korenin v sebi in tako vztrajajo le za nekaj časa; potem pa, ko pride do stiske ali preganjanja zaradi besede, se nemudoma osramotijo.
18 In to so tisti, ki so posejani med trnje; kot je slišati besedo,
19 In skrbi tega sveta in zvijača bogastva in poželenja drugih stvari, ki vstopajo, zadušijo besedo in postane nerodovitna.
20 In to so tisti, ki so posejani na dobri zemlji; ki slišijo besedo in jo sprejmejo ter obrodijo sad, eni trideseterni, eni šestdeseterni in eni stoteri.
21 In rekel jim je: Ali se sveča prinese, da bi jo postavili pod posodico ali pod posteljo? in ne biti postavljen na svečnik?
22 Kajti nič ni skritega, kar ne bi bilo razodeto; tudi nič ni bilo tajno, ampak da bi prišlo v tujino.
23 Če ima kdo ušesa, da sliši, naj sliši.
24 In rekel jim je: » Pazite, kar slišite: s kakršno mero merite, s takšno se vam bo odmerilo; in vam, ki poslušate, se bo več dalo.
25 Kajti tistemu, ki ima, se mu bo dalo; in tistemu, ki nima, se mu bo vzelo tudi to, kar ima.
26 In rekel je: Tako je z Božjim kraljestvom, kakor če bi človek vrgel seme v zemljo;
27 In spal bi in vstajal noč in dan, in seme bi vzklilo in raslo, ne ve, kako.
28 Kajti zemlja sama od sebe rodi sad; najprej rezilo, potem klas, potem pa polno koruzo v klasu.
29 Ko pa obrodi sad, takoj zažene srp, kajti žetev je prišla.
30 In rekel je: S čim naj primerjamo božje kraljestvo? ali s kakšno primerjavo naj ga primerjamo?
31 Je kakor gorčično zrno, ki je, ko je posejano v zemljo, manjše od vseh semen, ki so na zemlji.
32 Ko pa se poseje, zraste in postane večje od vseh zelišč in požene velike veje; tako da se ptice neba zadržujejo v njegovi senci.
33 In z mnogimi takimi prilikami jim je govoril besedo, kolikor so jo mogli poslušati.
34 Toda brez prilike jim ni govoril; in ko so bili sami, je vse razložil svojim učencem.
35 In tisti dan, ko se je zvečerilo, jim reče: Prestopimo na drugo stran.
36 In ko so odpustili množico, so ga vzeli, kakor je bil v ladji. In z njim so bile tudi druge ladje.
37 Nastala je močna nevihta in valovi so udarjali v ladjo, tako da je bila zdaj polna.
38 In bil je v zadnjem delu ladje in je spal na blazini. In zbudijo ga in mu rečejo: Učitelj, ali te ne skrbi, da poginemo?
39 In vstal je, zapretil vetru in rekel morju: Mir, utihni! In veter je ponehal in nastala je velika tišina.
40 In rekel jim je: Zakaj ste tako prestrašeni? kako to, da nimate vere?
41 In silno so se prestrašili in govorili drug drugemu: »Kdo je ta človek, da ga ubogata celo veter in morje?«

POGLAVJE 5

1 In prišli so na drugo stran morja, v deželo Gadarencev.
2 In ko je prišel iz ladje, ga je takoj srečal iz grobov človek z nečistim duhom,
3 Ki je imel svoje prebivališče med grobovi; in nihče ga ni mogel zvezati, ne, ne z verigami:
4 Ker je bil pogosto zvezan z okovi in verigami in je verige raztrgal in okove zlomil na koščke; prav tako ga nihče ni mogel ukrotiti.
5 In vedno, noč in dan, je bil v gorah in v grobovih, jokal in se rezal s kamni.
6 Ko pa je od daleč zagledal Jezusa, je stekel in se mu poklonil,
7 In zavpil je z močnim glasom in rekel: Kaj imam jaz s teboj, Jezus, Sin Boga Najvišjega? Zaklinjam te pri Bogu, da me ne mučiš.
8 Kajti rekel mu je: Pojdi iz človeka, nečisti duh!
9 In vprašal ga je: Kako ti je ime? On pa odgovori, rekoč: Ime mi je Legija, kajti veliko nas je.
10 In zelo ga je rotil, naj jih ne pošlje iz dežele.
11 Tam blizu gora pa se je pasla velika čreda prašičev.
12 In vsi hudiči so ga prosili, rekoč: Pošlji nas v svinje, da pridemo vanje.
13 In Jezus jim je takoj dovolil. In nečisti duhovi so šli ven in vstopili v svinje; in čreda se je silovito pognala po strmem mestu v morje (bilo jih je okoli dva tisoč) in se zadušila v morju.
14 In tisti, ki so pasli prašiče, so zbežali in to povedali v mestu in na deželi. In šli so ven pogledat, kaj je bilo storjeno.
15 In pridejo k Jezusu in vidijo njega, ki je bil obseden s hudičem in je imel legijo, sedečega, oblečenega in pri zdravi pameti; in prestrašili so se.
16 Tisti, ki so to videli, so jim povedali, kako se je zgodilo tistemu, ki je bil obseden s hudičem, in tudi glede prašičev.
17 In začeli so ga moliti, naj odide iz njihovih krajev.

18 In ko je prišel v ladjo, ga je tisti, ki je bil obseden s hudičem, prosil, naj bi bil z njim.
19 Jezus pa mu ni dovolil, ampak mu je rekel: Pojdi domov k svojim prijateljem in jim povej, kako velike reči ti je storil Gospod in se te usmilil.
20 In odšel je ter začel v Dekapolu oznanjati, kako velike stvari je Jezus storil zanj: in vsi ljudje so se čudili.
21 In ko so Jezusa z ladjo spet prepeljali na drugo stran, se je k njemu zbralo veliko ljudi; in bil je blizu morja.
22 In glej, pride eden od voditeljev sinagoge, po imenu Jair; in ko ga je zagledal, mu je padel pred noge,
23 In močno ga je prosil, rekoč: Moja hčerkica umira; prosim te, pridi in položi roke nanjo, da bo ozdravela; in živela bo.
24 In Jezus je šel z njim; in veliko ljudi mu je sledilo in se ga gnetlo.
25 In neka ženska, ki je dvanajst let imela krvavitev,
26 In veliko je pretrpela od mnogih zdravnikov in porabila vse, kar je imela, in nič se ni izboljšalo, temveč se je poslabšalo,
27 Ko je slišala za Jezusa, je stopila med množico zadaj in se dotaknila njegovega oblačila.
28 Rekla je namreč: Če se le dotaknem njegovih oblačil, bom ozdravela.
29 In takoj je usahnil vodnjak njene krvi; in čutila je v svojem telesu, da je ozdravljena te nadloge.
30 Jezus pa je takoj sam pri sebi spoznal, da je iz njega izšla moč, ga je obrnil med množico in rekel: Kdo se je dotaknil mojih oblačil?
31 In njegovi učenci so mu rekli: Vidiš, da se množica stiska k tebi, in praviš: Kdo se me je dotaknil?
32 In ozrl se je naokoli, da bi videl tisto, ki je to storila.
33 Žena pa je v strahu in trepetu, vedoč, kaj se je zgodilo z njo, pristopila in padla pred njim ter mu povedala vso resnico.
34 In rekel ji je: Hči, tvoja vera te je rešila; pojdi v miru in bodi zdrav svoje kuge.
35 Ko je še govoril, so iz hiše predstojnika sinagoge prišli nekateri in rekli: Tvoja hči je mrtva.
36 Takoj ko je Jezus slišal besedo, ki je bila izrečena, je rekel predstojniku sinagoge: Ne boj se, samo veruj.
37 In nikomur ni dovolil, da bi šel za njim, razen Petra in Jakoba in Janeza, Jakobovega brata.
38 In pride v hišo predstojnika sinagoge in vidi nemir in tiste, ki so jokali in jokali.
39 In ko je vstopil, jim je rekel: » Zakaj vznemirjate in jokate? deklica ni mrtva, ampak spi.
40 In zasmehovali so se mu. Ko pa je vse izgnal, vzame očeta in mater deklice in tiste, ki so bili z njim, in vstopi tja, kjer je ležala deklica.
41 In prijel je dekle za roko in ji rekel: Talitha cumi; kar se razlaga: Deklica, pravim ti, vstani.
42 In deklica je takoj vstala in hodila; saj je bila stara dvanajst let. In bili so začudeni z velikim začudenjem.
43 In strogo jim je zapovedal, naj tega nihče ne izve; in ukazal, naj ji dajo nekaj jesti.

POGLAVJE 6

1 In odšel je od tam in prišel v svojo deželo; in njegovi učenci mu sledijo.
2 In ko je prišel sobotni dan, je začel učiti v sinagogi; in mnogi, ki so ga poslušali, so se čudili in govorili: Od kod temu človeku to? in kakšna modrost je ta, ki mu je dana, da celo tako mogočna dela delajo njegove roke?
3 Ali ni to tesar, Marijin sin, Jakobov in Jožefov, Judov in Simonov brat? in ali niso njegove sestre tukaj z nami? In bili so užaljeni nad njim.
4 Toda Jezus jim je rekel: » Prerok ni brez časti, razen v svoji domovini, med svojimi sorodniki in v svoji hiši.
5 In tam ni mogel storiti nobenega mogočnega dela, razen tega, da je položil roke na nekaj bolnih ljudi in jih ozdravil.
6 In čudil se je njihovi neveri. In hodil je po vaseh in učil.
7 In poklical je dvanajsterico in jih začel pošiljati po dva in dva; in jim dal oblast nad nečistimi duhovi;
8 In jim ukazal, naj ne vzamejo ničesar na pot, razen samo palice; brez blaga, brez kruha, brez denarja v denarnici:
9 Vendar bodite obuti v sandale; in ne nadeti dveh plaščev.
10 In rekel jim je: » Kjer koli stopite v hišo, tam ostanite, dokler ne odidete od tam.
11 Kdor pa vas ne sprejme in vas ne posluša, ko odidete od tam, otresite prah pod nogami v pričevanje zoper njih. Resnično, povem vam: Sodomi in Gomori bo lažje na sodni dan nego tistemu mestu.
12 In odšli so ven in pridigali, naj se ljudje pokesajo.
13 In izgnali so veliko hudičev in mnoge bolne pomazilili z oljem ter jih ozdravili.
14 In kralj Herod je slišal zanj; (kajti njegovo ime se je razširilo po svetu:) in rekel je, da je Janez Krstnik vstal od mrtvih in zato se v njem kažejo mogočna dela.
15 Drugi so rekli, da je Elija. In drugi so rekli, da je prerok ali kot eden od prerokov.
16 Ko pa je Herod to slišal, je rekel: Janez je, ki sem mu odsekal glavo: vstal je od mrtvih.
17 Kajti sam Herod je poslal Janeza in ga prijel ter ga zvezal v ječo zaradi Herodiade, žene svojega brata Filipa, ker se je bil poročil z njo.
18 Janez je namreč rekel Herodu: Ni ti dovoljeno imeti žene svojega brata.
19 Zato se je Herodiada sprla proti njemu in ga je hotela ubiti; vendar ni mogla:
20 Herod se je namreč bal Janeza, ker je vedel, da je pravičen in svet, in ga je opazoval; in ko ga je poslušal, je storil marsikaj in ga je rad poslušal.
21 In ko je prišel primeren dan, ko je Herod na svoj rojstni dan priredil večerjo za svoje gospode, visoke kapitane in poglavarje v Galileji;
22 In ko je vstopila hči omenjene Herodiade, zaplesala in ugajala Herodu in tistim, ki so sedeli z njim, je kralj rekel deklici: »Prosi od mene, kar hočeš, in dal ti bom.«
23 In prisegel ji je: Kar koli boš zahtevala od mene, ti bom dal, do polovice svojega kraljestva.
24 In šla je ven in rekla svoji materi: Kaj naj prosim? In rekla je: Glava Janeza Krstnika.
25 In takoj je naglo prišla h kralju in ga prosila, rekoč: Hočem, da mi kmalu daš v skledi glavo Janeza Krstnika.
26 In kralju je bilo zelo žal; vendar zaradi svoje prisege in zaradi njih, ki so sedeli z njim, je ni hotel zavrniti.
27 Kralj je takoj poslal krvnika in ukazal, naj prinesejo njegovo glavo; in šel je ter mu v ječi odsekal glavo,
28 In prinesel njegovo glavo v skledi in jo dal deklici; deklica pa jo je dala svoji materi.

29 In ko so njegovi učenci slišali za to, so prišli in vzeli njegovo truplo ter ga položili v grob.
30 Apostoli so se zbrali k Jezusu in mu povedali vse, kar so storili in kaj so učili.
31 Rekel jim je: » Pojdite sami na samoten kraj in se malo odpočijte; kajti veliko jih je prihajalo in odhajalo in niso imeli časa niti jesti.
32 In z ladjo sta sama odplula v samoten kraj.
33 In ljudstvo jih je videlo, kako odhajajo, in mnogi so ga poznali in so tekli tja iz vseh mest, jih prehiteli in se zbrali k njemu.
34 Ko je Jezus prišel ven, je videl veliko ljudi in se jim zasmilil, ker so bili kakor ovce, ki nimajo pastirja; in začel jih je veliko učiti.
35 In ko je bil dan že daleč, so pristopili k njemu njegovi učenci in rekli: »To je samoten kraj in čas je že daleč mimo.
36 Pošlji jih, naj gredo po okoliških deželah in po vaseh ter si kupijo kruha, ker nimajo kaj jesti.
37 Odgovoril je in jim rekel: Dajte jim vi jesti. Oni pa mu rečejo: Ali naj gremo in kupimo za dvesto denarjev kruha in jim damo jesti?
38 Reče jim: Koliko hlebov imate? pojdi in poglej. In ko so izvedeli, so rekli: Pet in dve ribi.
39 In ukazal jim je, naj vsi posedejo po skupinah na zeleno travo.
40 In posedli so se v vrste, po sto in petdeset.
41 In ko je vzel pet hlebov in dve ribi, je pogledal v nebo, blagoslovil, razlomil hlebe in jih dal svojim učencem, da so jim jih dali; in dve ribi je razdelil med vse.
42 In vsi so jedli in se nasitili.
43 Nabrali so dvanajst polnih košar drobcev in rib.
44 In tistih, ki so jedli kruh, je bilo okoli pet tisoč mož.
45 In takoj je prisilil svoje učence, da so vstopili v ladjo in šli prej na drugo stran v Betsajdo, medtem ko je odpustil ljudi.
46 In ko jih je odpustil, je odšel na goro molit.
47 In ko se je zvečerilo, je bila ladja sredi morja in on sam na kopnem.
48 In videl jih je, kako se trudijo pri veslanju; kajti veter jim je bil nasproti; in okoli četrte nočne straže pride k njim, hodi po morju, in je hotel iti mimo njih.
49 Ko pa so ga videli hoditi po morju, so mislili, da je duh, in so zavpili:
50 Kajti vsi so ga videli in so se vznemirili. In takoj se je pogovarjal z njimi in jim rekel: Bodite pogumni! Jaz sem; ne boj se.
51 In šel je k njim v ladjo; in veter je ponehal; in bili so nadvse osupli v sebi in začudeni.
52 Kajti niso se menili za čudež kruhov, ker je bilo njihovo srce otrdelo.
53 In ko so prepluli, so prišli v genezareško deželo in pripluli do obale.
54 In ko so prišli iz ladje, so ga takoj spoznali,
55 In tekel po vsej tisti pokrajini naokrog in začel prenašati po posteljah bolne, kamor so slišali, da je.
56 In kamor koli je vstopil, v vasi, mesta ali dežele, so polagali bolnike na ulice in ga prosili, naj se dotaknejo le roba njegovega oblačila: in vsi, ki so se ga dotaknili, so bili ozdravljeni.

POGLAVJE 7

1 Tedaj so se zbrali k njemu farizeji in nekateri pismouki, ki so prišli iz Jeruzalema.
2 In ko so videli nekatere izmed njegovih učencev jesti kruh z umazanimi, to je neumitimi rokami, so našli krivdo.
3 Kajti farizeji in vsi Judje ne jedo, razen če si pogosto umijejo roke, in se držijo izročila starejših.
4 In ko pridejo s trga, ne jedo, razen če se umijejo. In še veliko drugih stvari je, kar so prejeli v obdržanje, kot je pomivanje čaš in loncev, bronastih posod in miz.
5 Tedaj so ga farizeji in pismouki vprašali: Zakaj se tvoji učenci ne ravnajo po izročilu starešin, ampak jedo kruh z neumitimi rokami?
6 Odgovoril je in jim rekel: Dobro je Izaija prerokoval o vas, hinavcih, kakor je pisano: To ljudstvo me časti z ustnicami, a njihovo srce je daleč od mene.
7 Vendar me zaman častijo, učijo za nauke in zapovedi človeške.
8 Kajti, zapustivši Božjo zapoved, se držite človeškega izročila, kot je pomivanje loncev in čaš; in počnete še marsikaj podobnega.
9 In rekel jim je: » Dobro zavračate Božjo zapoved, da bi se držali svojega izročila.
10 Zakaj Mojzes je rekel: Spoštuj svojega očeta in svojo mater; in: Kdor preklinja očeta ali mater, naj umre;
11 Vi pa pravite: Če človek reče svojemu očetu ali materi: To je Corban, se pravi darilo, s čimer bi ti lahko koristil jaz; svoboden bo.
12 In ne dovolite mu več, da stori kaj za svojega očeta ali svojo mater;
13 Izničujete Božjo besedo s svojim izročilom, ki ste ga predali; in veliko podobnih stvari počnete.
14 In ko je vse ljudstvo poklical k sebi, jim je rekel: » Poslušajte me vsi in razumejte:
15 Nič ni od zunaj, kar bi človeka moglo oskruniti, kar bi ga lahko oskrunilo, kar bi prišlo vanj;
16 Če ima kdo ušesa, da sliši, naj sliši.
17 In ko je prišel od ljudstva v hišo, so ga njegovi učenci vprašali o priliki.
18 In jim reče: Ali ste tudi vi tako nerazumljivi? Ali ne veste, da kar koli od zunaj pride v človeka, ga ne more oskruniti;
19 Ker ne pride v njegovo srce, ampak v trebuh, in gre ven na prepih ter očisti vse meso?
20 In rekel je: Kar prihaja iz človeka, to človeka oskruni.
21 Kajti od znotraj, iz človeškega srca, prihajajo hudobne misli, prešuštva, nečistovanja, umori,
22 Kraje, lakomnost, hudobija, prevare, pohotnost, hudobno oko, bogokletje, ponos, neumnost:
23 Vse te hudobije prihajajo iz notranjosti in oskrunijo človeka.
24 In od tam je vstal in šel v meje Tira in Sidona ter vstopil v hišo in ni želel, da bi nihče izvedel; toda ni se ga dalo skriti.
25 Kajti neka žena, katere mlada hči je imela nečistega duha, je slišala zanj, prišla in mu padla pred noge.
26 Žena je bila Grkinja, po narodu Sirofeničanka; in prosila ga je, naj izžene hudiča iz njene hčere.
27 Jezus pa ji je rekel: » Pusti najprej otroke, da se nasitijo; kajti ni spodobno otrokom vzeti kruh in ga vreči psom.

28 Ona pa je odgovorila in mu rekla: Da, Gospod, vendar psi pod mizo jedo drobtine otrok.
29 In rekel ji je: » Zaradi te besede pojdi; hudič je odšel iz tvoje hčere.
30 In ko je prišla v svojo hišo, je našla, da je hudič odšel ven, njena hči pa je ležala na postelji.
31 In spet, ko se je oddaljil od obal Tira in Sidona, je prišel do Galilejskega morja, skozi sredino obal Dekapolisa.
32 In pripeljejo k njemu nekoga, ki je bil gluh in je slabo govoril; in prosijo ga, naj položi svojo roko nanj.
33 In vzel ga je stran od množice, mu vtaknil prste v ušesa, pljunil in se dotaknil njegovega jezika;
34 Pogledal je v nebo, vzdihnil in mu rekel: Efata, to je, odpri se!
35 In takoj so se mu odprla ušesa in razvezala se je vrvica njegovega jezika in spregovoril je jasno.
36 In zapovedal jim je, naj nikomur ne povedo; toda bolj ko jim je zapovedoval, toliko bolj so to objavili;
37 In bili so nadvse začudeni, rekoč: Vse je dobro naredil: gluhim daje slišati in nemim govoriti.

POGLAVJE 8

1 V tistih dneh, ko je bila množica zelo velika in ni imela kaj jesti, je Jezus poklical svoje učence in jim rekel:
2 Smili se mi množica, ker so že tri dni pri meni in nimajo kaj jesti.
3 In če jih teste pošljem v njihove hiše, bodo med potjo omedleli, kajti nekateri izmed njih so prišli od daleč.
4 In njegovi učenci so mu odgovorili: Od kod bi lahko kdo nasitil te ljudi s kruhom tukaj v puščavi?
5 In vprašal jih je: Koliko hlebov imate? In rekli so: Sedem.
6 Ljudstvu je ukazal, naj se usede na tla; vzel je sedem hlebov, se zahvalil, razlomil in dal svojim učencem, da so jih položili; in res so jih postavili pred ljudi.
7 In imeli so nekaj majhnih rib; on je blagoslovil in ukazal, naj tudi njih postavijo prednje.
8 Tako so jedli in se nasitili; od preostalega mesa so pobrali sedem košar.
9 In tistih, ki so jedli, je bilo okoli štiri tisoč; in odpustil jih je.
10 In takoj je vstopil v ladjo s svojimi učenci in prišel v predele Dalmanute.
11 Farizeji so stopili ven in se začeli z njim spraševati ter od njega zahtevali znamenje z neba in ga skušali.
12 In globoko je vzdihnil v svojem duhu in rekel: Zakaj ta rod išče znamenje? resnično, povem vam: Temu rodu ne bo dano nobeno znamenje.
13 Zapustil jih je in spet vstopil v ladjo ter odšel na drugo stran.
14 Učenci pa so pozabili vzeti kruha in v ladji niso imeli s seboj več kot en hleb.
15 In naročil jim je, rekoč: Pazite, varujte se farizejskega kvasa in Herodovega kvasa.
16 In premišljevali so med seboj, rekoč: To je zato, ker nimamo kruha.
17 In ko je Jezus to izvedel, jim je rekel: Zakaj se prepirate, ker nimate kruha? ali še ne dojamete in ne razumete? ali ti je srce še otrdelo?
18 Oči imate, ali ne vidite? in imate ušesa, ali ne slišite? a se ne spomniš?
19 Ko sem pet hlebov razlomil med pet tisoč, koliko polnih košar kosov ste nabrali? Rečejo mu: dvanajst.
20 In ko je bilo sedem med štiri tisoč, koliko polnih košar drobcev ste nabrali? In rekli so: Sedem.
21 In rekel jim je: Kako to, da ne razumete?
22 In pride v Betsajdo; in pripeljejo k njemu slepca in ga prosijo, naj se ga dotakne.
23 In prijel je slepega za roko in ga odpeljal iz mesta; in ko mu je pljunil na oči in položil roke nanj, ga je vprašal, če kaj vidi.
24 In pogledal je navzgor in rekel: Vidim ljudi, ki hodijo kot drevesa.
25 Po tem mu je ponovno položil roke na oči in mu dal pogledati navzgor; in ozdravel je ter je vsakega človeka jasno videl.
26 In odposlal ga je v njegovo hišo z besedami: » Nikar ne hodi v mesto in nikomur v mestu tega ne povej!«
27 In Jezus je šel s svojimi učenci v mesta Cezareje Filipove; in spotoma je vprašal svoje učence, rekoč jim: Kaj pravijo ljudje, kdo sem?
28 Odgovorili so: Janez Krstnik; nekateri pa pravijo: Elija; in drugi, Eden od prerokov.
29 In jim reče: Vi pa pravite, kdo sem? In Peter odgovori in mu reče: Ti si Kristus.
30 In zapovedal jim je, naj nikomur ne povedo o njem.
31 In začel jih je učiti, da mora Sin človekov veliko pretrpeti, da ga bodo starešine, véliki duhovniki in pismouki zavrgli, da bo umorjen in po treh dneh vstane.
32 In to besedo je povedal odkrito. In Peter ga je vzel in ga začel grajati.
33 Ko pa se je obrnil in pogledal svoje učence, je Petra posvaril, rekoč: Poberi se od mene, satan!
34 In ko je poklical k sebi ljudstvo s svojimi učenci, jim je rekel: Kdor hoče iti za menoj, naj se odpove sebi, vzame svoj križ in hodi za menoj.
35 Kdor namreč hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene in evangelija, ga bo rešil.
36 Kajti kaj koristi človeku, če pridobi ves svet, svojo dušo pa izgubi?
37 Ali kaj naj človek da v zameno za svojo dušo?
38 Kdor se torej sramuje mene in mojih besed v tem prešuštnem in grešnem rodu; njega se bo sramoval tudi Sin človekov, ko bo prišel v slavi svojega Očeta s svetimi angeli.

POGLAVJE 9

1 In rekel jim je: Resnično vam povem, da so nekateri izmed teh, ki tukaj stojijo, ki ne bodo okusili smrti, dokler ne bodo videli Božjega kraljestva, ki prihaja z močjo.
2 In po šestih dneh vzame Jezus s seboj Petra, Jakoba in Janeza in jih popelje same na visoko goro same; in pred njimi se je spremenil.
3 In njegova obleka je postala sijoča, nadvse bela kakor sneg; tako kot jih ne more pobeliti noben poln na zemlji.
4 In prikazal se jim je Elija z Mojzesom in govorila sta z Jezusom.
5 Peter je odgovoril in rekel Jezusu: »Učenik, dobro nam je tukaj biti; in naredimo tri šotore; enega zate, enega za Mojzesa in enega za Eliasa.
6 Kajti ni vedel, kaj naj reče; saj jih je bilo zelo strah.

7 In bil je oblak, ki jih je zasenčil; in iz oblaka je prišel glas, ki je rekel: To je moj ljubljeni Sin; njega poslušajte.
8 In nenadoma, ko so se ozrli naokrog, niso videli nikogar več, razen Jezusa samo pri sebi.
9 In ko so prišli z gore, jim je zapovedal, naj nikomur ne povedo, kaj so videli, dokler Sin človekov ne vstane od mrtvih.
10 In ohranili so to besedo pri sebi in se med seboj spraševali, kaj naj pomeni vstati od mrtvih.
11 In vprašali so ga, rekoč: Zakaj pravijo pismouki, da mora najprej priti Elija?
12 In on je odgovoril in jim rekel: Elija res pride prvi in vse obnovi; in kako je pisano o Sinu človekovem, da mora veliko pretrpeti in biti zaničen.
13 Povem pa vam, da je Elija res prišel in storili so mu, kar so hoteli, kot je zapisano o njem.
14 In ko je prišel do svojih učencev, je videl okoli njih veliko množico in pismouke, ki so se spraševali z njimi.
15 In takoj ko ga je vse ljudstvo zagledalo, se je zelo začudilo in steklo k njemu ter ga pozdravilo.
16 In vpraša pismouke: Kaj se sprašujete z njimi?
17 In eden izmed množice je odgovoril in rekel: »Učenik, k tebi sem pripeljal svojega sina, ki ima nemega duha;
18 In kamor koli ga prime, ga raztrga; in peni se, škriplje z zobmi in skeli. In rekel sem tvojim učencem, naj ga izženejo; in niso mogli.
19 Odgovori mu in reče: O neverni rod, kako dolgo bom z vami? kako dolgo te bom trpel? pripelji ga k meni.
20 In pripeljali so ga k njemu; in ko ga je zagledal, ga je duh takoj strgal; in padel je na tla ter se razpenjen valjal.
21 Očeta je vprašal: Koliko časa je že, odkar se mu je to zgodilo? In rekel je: Od otroka.
22 In velikokrat ga je vrglo v ogenj in v vode, da bi ga uničilo: toda če lahko kaj storiš, se nas usmili in nam pomagaj.
23 Jezus mu je rekel: » Če moreš verovati, je vse mogoče tistemu, ki veruje.
24 In takoj je otrokov oče zavpil in rekel s solzami: Verujem, Gospod! pomagaj moji neveri.
25 Ko je Jezus videl, da je ljudstvo steklo, je posvaril nečistega duha, rekoč mu: Ti nemi in gluhi duh, jaz ti zapovedujem, pojdi iz njega in ne vstopaj več vanj!
26 In duh je zavpil in ga močno raztrgal ter prišel iz njega; in bil je kakor mrtev; tako da so mnogi rekli: Mrtev je.
27 Jezus pa ga je prijel za roko in ga dvignil; in vstal je.
28 In ko je prišel v hišo, so ga učenci na samem vprašali: Zakaj ga mi nismo mogli izgnati?
29 In rekel jim je: Ta vrsta se ne more rešiti z ničemer drugim, razen z molitvijo in postom.
30 In odšli so od tam in šli skozi Galilejo; in noče, da bi kdo to vedel.
31 Učil je namreč svoje učence in jim rekel: Sin človekov je izročen v roke ljudem in ubili ga bodo; in ko bo ubit, bo vstal tretji dan.
32 Oni pa te besede niso razumeli in so se ga bali vprašati.
33 In prišel je v Kafarnaum; in ko je bil v hiši, jih je vprašal: O čem ste se med potjo pogovarjali?
34 Ti pa so molčali, kajti med potjo so se prepirali med seboj, kdo naj bo največji.
35 In sedel je, poklical dvanajsterico in jim rekel: » Če kdo hoče biti prvi, naj bo med vsemi zadnji in vsem služabnik.
36 In vzel je otroka in ga postavil sredi njih; in ko ga je prijel v naročje, jim je rekel:
37 Kdorkoli sprejme enega od takih otrok v mojem imenu, mene sprejme; in kdor mene sprejme, ne sprejme mene, ampak tistega, ki me je poslal.
38 Janez mu je odgovoril: »Učenik, videli smo nekoga, ki je v tvojem imenu izganjal hude duhove, pa ne hodi za nami; in smo mu prepovedali, ker ne hodi za nami.
39 Toda Jezus je rekel: » Ne prepovedujte mu, kajti ni človeka, ki bi storil čudež v mojem imenu, ki bi lahko zlahka govoril slabo o meni.
40 Kdor namreč ni proti nam, je z nami.
41 Kajti kdorkoli vam bo dal piti skodelico vode v mojem imenu, ker ste Kristusovi, resnično vam povem, ne bo izgubil svojega plačila.
42 In kdor pohujša enega od teh malih, ki verujejo vame, bi bilo zanj bolje, če bi mu obesili mlinski kamen o vrat in ga vrgli v morje.
43 In če te tvoja roka žali, jo odsekaj: bolje ti je, da prideš pohabljen v življenje, kakor da greš z dvema rokama v pekel, v ogenj, ki ne ugasne.
44 Kjer njihov črv ne umre in ogenj ne ugasne.
45 In če te tvoja noga žali, jo odsekaj: bolje je zate stopiti v življenje, kakor z dvema nogama biti vržen v pekel, v ogenj, ki ne ugasne.
46 Kjer njihov črv ne umre in ogenj ne ugasne.
47 In če te tvoje oko moti, ga iztakni: bolje ti je z enim očesom priti v božje kraljestvo, kakor z dvema očesoma biti vržen v peklenski ogenj.
48 Kjer njihov črv ne umre in ogenj ne ugasne.
49 Kajti vsak bo osoljen z ognjem in vsaka žrtev bo osoljena s soljo.
50 Sol je dobra: če pa je sol izgubila slanost, s čim jo boste začinili? Imejte sol v sebi in imejte mir med seboj.

POGLAVJE 10

1 In vstal je od tam in prišel na obalo Judeje na drugo stran Jordana; in ljudje so se spet zatekli k njemu; in po navadi jih je spet učil.
2 In stopijo k njemu farizeji in ga vprašajo: Ali je dovoljeno možu odpustiti ženo? ga skušajo.
3 Odgovoril je in jim rekel: Kaj vam je zapovedal Mojzes?
4 In rekli so: Mojzes je dovolil napisati ločitveno pismo in jo odpustiti.
5 Jezus je odgovoril in jim rekel: » Zaradi trdote vašega srca vam je napisal ta ukaz.
6 Toda od začetka stvarjenja ju je Bog naredil za moškega in žensko.
7 Zaradi tega bo človek zapustil svojega očeta in mater in se oprijel svoje žene;
8 In dva bosta eno meso; torej nista več dva, ampak eno meso.
9 Kar je torej Bog združil, naj človek ne ločuje.
10 In v hiši so ga njegovi učenci spet vprašali o istem.
11 In rekel jim je: Kdor koli zapusti svojo ženo in se poroči z drugo, prešuštvuje z njo.
12 In če žena zapusti svojega moža in se poroči z drugim, prešuštvuje.
13 In prinašali so k njemu majhne otroke, da bi se jih dotaknil; in njegovi učenci so grajali tiste, ki so jih prinašali.

14 Ko pa je Jezus to videl, se je zelo razjezil in jim je rekel: Pustite otročiče, naj prihajajo k meni, in ne branite jim, kajti takih je Božje kraljestvo.
15 Resnično vam povem: Kdor ne sprejme Božjega kraljestva kakor otrok, ne bo vstopil vanj.
16 In vzel jih je v naročje, jih položil nanje in jih blagoslovil.
17 In ko je šel na pot, je nekdo pritekel, pokleknil pred njim in ga vprašal: Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom podedoval večno življenje?
18 Jezus mu je rekel: Zakaj me imenuješ dobrega? nihče ni dober razen enega, to je Boga.
19 Ti poznaš zapovedi: Ne prešuštvuj, Ne ubijaj, Ne kradi, Ne pričaj po krivem, Ne goljufi, Spoštuj očeta in mater.
20 On pa mu je odgovoril: »Učenik, vsega tega sem se držal od svoje mladosti.
21 Ko ga je Jezus pogledal, ga je vzljubil in mu rekel: » Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, pa boš imel zaklad v nebesih. In pridi, vzemi križ in sledi mi.
22 In bil je ob tej besedi žalosten in je odšel žalosten, ker je imel veliko premoženje.
23 In Jezus se je ozrl okoli sebe in rekel svojim učencem: Kako težko bodo tisti, ki imajo bogastvo, prišli v Božje kraljestvo!
24 In učenci so bili osupli nad njegovimi besedami. Toda Jezus spet odgovori in jim reče: Otroci, kako težko pridejo v božje kraljestvo tisti, ki zaupajo bogastvu!
25 Lažje gre kamela skozi šivanko, kakor bogat človek priti v božje kraljestvo.
26 In bili so nadvse začudeni in so govorili med seboj: Kdo se torej more rešiti?
27 In Jezus jih je pogledal in rekel: Pri ljudeh je to nemogoče, pri Bogu pa ne, kajti pri Bogu je vse mogoče.
28 Tedaj mu je Peter začel govoriti: Glej, vse smo zapustili in šli za teboj.
29 In Jezus je odgovoril in rekel: Resnično vam povem, da ni človeka, ki bi zapustil hišo, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke, ali zemljo zaradi mene in evangelija. ,
30 Vendar bo zdaj v tem času prejel stoterno, hiše in brate in sestre in matere in otroke in zemljo s preganjanji; in na prihodnjem svetu večno življenje.
31 Toda mnogi, ki so prvi, bodo zadnji; in zadnji prvi.
32 In bili so na poti v Jeruzalem; in Jezus je šel pred njimi; in bili so osupli; in ko so sledili, so se bali. In spet je vzel dvanajsterico in jim začel pripovedovati, kaj se mu bo zgodilo,
33 Rekoč: Glej, gremo gori v Jeruzalem; in Sin človekov bo izročen vélikim duhovnikom in pismoukom; in obsodili ga bodo na smrt in ga izročili poganom.
34 In zasmehovali ga bodo, ga bičali in pljuvali vanj in ga ubili; in tretji dan bo vstal.
35 In Jakob in Janez, Zebedejeva sinova, sta stopila k njemu in rekla: »Učenik, radi bi, da bi nam storil, kar bi želeli.
36 In rekel jim je: Kaj hočete, da bi vam storil?
37 Rekli so mu: »Daj nam, da lahko sediva eden na tvoji desnici in drugi na tvoji levici v tvoji slavi.
38 Jezus pa jim je rekel: » Ne veste, kaj prosite; ali morete piti kelih, ki ga jaz pijem? in biti krščen s krstom, s katerim sem jaz krščen?
39 In rekli so mu: Lahko. In Jezus jim je rekel: "Kelih, ki ga jaz pijem, boste pili; in s krstom, s katerim sem jaz krščen, boste vi krščeni.
40 Toda sedeti na moji desnici in na moji levici ni moja pravica; dano pa bo tistim, za katere je pripravljeno.
41 In ko je deseterica to slišala, so se zelo razjezili nad Jakobom in Janezom.
42 Toda Jezus jih je poklical k sebi in jim rekel: » Veste, da tisti, ki veljajo za vladarje nad pogani, jim gospodujejo; in njihovi velikaši imajo oblast nad njimi.
43 Toda med vami naj ne bo tako; ampak kdor hoče biti velik med vami, bo vaš služabnik.
44 In kdor hoče med vami biti prvi, naj bo vsem služabnik.
45 Kajti tudi Sin človekov ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi služil in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge.
46 In prišli so v Jeriho; in ko je šel iz Jerihe s svojimi učenci in velikim številom ljudi, je slepi Bartimaj, Timajev sin, sedel ob cesti in prosjačil.
47 In ko je slišal, da je Jezus iz Nazareta, je začel vpiti in govoriti: Jezus, Davidov sin, usmili se me!
48 In mnogi so mu očitali, naj molči; on pa je še bolj vpil: Davidov sin, usmili se me!
49 Jezus pa je obstal in ukazal, naj ga pokličejo. In pokličejo slepega in mu rečejo: Bodi tolažen, vstani! kliče te.
50 In odvrgel je svojo obleko, vstal in prišel k Jezusu.
51 Jezus je odgovoril in mu rekel: Kaj hočeš, da ti storim? Slepi mu je rekel: Gospod, da spregledam.
52 In Jezus mu reče: Pojdi; tvoja vera te je rešila. In takoj je spregledal in šel za Jezusom po poti.

POGLAVJE 11

1 In ko so se približali Jeruzalemu, do Betfage in Betanije pri Oljski gori, pošlje dva izmed svojih učencev,
2 In jim reče: Pojdite v vas, ki je nasproti vam; in kakor hitro pridete vanjo, boste našli privezanega oslečka, na katerega nihče ni sedel; odvežite ga in ga pripeljite.
3 In če vam kdo reče: Zakaj to delate? recite, da ga Gospod potrebuje; in takoj ga bo poslal sem.
4 In odšli so svojo pot in našli žrebe privezano zunaj pri vratih na mestu, kjer sta se srečali dve poti; in ga izgubijo.
5 In nekateri izmed tistih, ki so tam stali, so jim rekli: Kaj počnete, odvezujete žrebička?
6 Rekli so jim, kakor je zapovedal Jezus, in izpustili so jih.
7 In pripeljejo žrebička k Jezusu in vržejo nanj svoja oblačila; in je sedel nanj.
8 In mnogi so razgrnili svoja oblačila na pot, drugi pa so sekali veje z dreves in jih postiljali na pot.
9 In tisti, ki so šli spredaj, in tisti, ki so šli za njim, so vzklikali, govoreč: Hozana! Blagor mu, ki prihaja v imenu Gospodovem:
10 Blagoslovljeno bodi kraljestvo našega očeta Davida, ki prihaja v Gospodovem imenu: hosana na višavah.
11 In Jezus je vstopil v Jeruzalem in v tempelj; in ko je vse pogledal naokrog in ko se je že zvečerilo, je šel z dvanajsterimi v Betanijo.
12 In drugi dan, ko so prišli iz Betanije, je bil lačen.
13 Ko je od daleč zagledal smokvo z listjem, je prišel, če bi morda kaj našel na njej; in ko je prišel do nje, ni našel ničesar razen listov; saj časa fig še ni bilo.

14 In Jezus je odgovoril in mu rekel: Nihče ne bo več jedel tvojega sadja. In njegovi učenci so to slišali.
15 In pridejo v Jeruzalem: in Jezus je šel v tempelj in začel izganjati tiste, ki so prodajali in kupovali v templju, in prevrnil mize menjalcev denarja in sedeže tistih, ki so prodajali golobe;
16 In ne bi dovolil, da bi kdorkoli nosil kakšno posodo skozi tempelj.
17 In učil jih je, rekoč: Ali ni pisano, Moja hiša se bo imenovala hiša molitve vseh narodov? vi pa ste ga naredili za jamo tatov.
18 To so slišali pismouki in véliki duhovniki in so iskali, kako bi ga uničili; kajti bali so se ga, ker je bilo vse ljudstvo osuplo nad njegovim naukom.
19 In ko se je zvečerilo, je šel iz mesta.
20 In zjutraj, ko so šli mimo, so videli smokvo, ki se je iz korenin posušila.
21 Peter pa se spomni, da mu reče: »Učenik, glej, smokva, ki si jo preklel, se je posušila.
22 In Jezus jim je odgovoril: Imejte vero v Boga.
23 Kajti resnično ti povem, da kdor reče tej gori: Dvigni se in vrzi se v morje; in ne bo dvomil v svojem srcu, ampak bo verjel, da se bo to, kar govori, zgodilo; imel bo vse, kar reče.
24 Zato vam pravim: Kar koli si želite, ko molite, verjemite, da boste prejeli, in to boste imeli.
25 In ko stojite in molite, odpustite, če imate kaj proti komu, da vam tudi vaš Oče, ki je v nebesih, odpusti vaše prestopke.
26 Če pa vi ne odpuščate, tudi vaš Oče, ki je v nebesih, ne bo odpustil vaših prestopkov.
27 In pridejo spet v Jeruzalem; in ko je hodil po templju, so pristopili k njemu véliki duhovniki in pismouki in starešine,
28 In mu reci: S kakšno oblastjo delaš to? in kdo ti je dal to oblast, da delaš te stvari?
29 Jezus je odgovoril in jim rekel: » Tudi jaz vas bom vprašal eno vprašanje in mi odgovorite, in povedal vam bom, s kakšno oblastjo to delam.
30 Ali je bil Janezov krst iz nebes ali od ljudi? odgovori mi.
31 In pregovarjali so se sami s seboj, rekoč: Če rečemo: Iz nebes; rekel bo: Zakaj mu torej niste verjeli?
32 Če pa rečemo: Od ljudi; bali so se ljudstva: kajti vsi ljudje so šteli Janeza, da je bil res prerok.
33 Odgovorili so in rekli Jezusu: Ne moremo vedeti. In Jezus jim odgovori: Tudi jaz vam ne povem, s kakšno oblastjo to delam.

POGLAVJE 12

1 In začel jim je govoriti s prilikami. Neki mož je zasadil vinograd in ga obdal z živo mejo, izkopal mesto za točilnico in zgradil stolp ter ga dal vinogradnikom in odšel v daljno deželo.
2 In ob pravem času je poslal k vinogradnikom služabnika, da bi od vinogradnikov vzel sadove vinograda.
3 In ujeli so ga, ga pretepli in poslali praznega.
4 In spet je poslal k njim drugega služabnika; in vanj so metali kamenje, ga ranili v glavo in ga sramotno ravnali stran.
5 In spet je poslal drugega; in njega so ubili in mnoge druge; nekatere pretepati in nekatere ubiti.
6 Ker je torej imel še enega sina, svojega ljubljenega, je tudi njega nazadnje poslal k njim, rekoč: Mojega sina bodo častili.
7 Toda vinogradniki so rekli med seboj: To je dedič; pridi, ubijmo ga in dediščina bo naša.
8 In prijeli so ga, ubili in vrgli iz vinograda.
9 Kaj naj torej stori gospodar vinograda? prišel bo in pokončal vinogradnike, vinograd pa bo dal drugim.
10 In ali niste brali tega spisa; Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal glava vogala:
11 To je bilo od Gospoda in je čudovito v naših očeh?
12 In skušali so ga prijeti, a so se bali ljudstva; saj so vedeli, da je govoril priliko zoper njih; in so ga pustili in odšli.
13 In pošljejo k njemu nekatere izmed farizejev in herodovcev, da bi ga ujeli na besedi.
14 In ko so prišli, so mu rekli: »Učenik, vemo, da si resničen in da ti ni mar za nikogar; kajti ne meniš za osebo ljudi, ampak učiš Božjo pot v resnici: ali je dovoljeno dajati davek Cezarju ali ne?
15 Naj damo ali ne damo? On pa je poznal njihovo hinavščino in jim rekel: Zakaj me skušate? prinesi mi peni, da ga bom videl.
16 In prinesli so ga. In jim reče: Čigava je ta podoba in napis? In rekli so mu: Cesarjev.
17 In Jezus jim je odgovoril: » Dajte cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega. In čudili so se mu.
18 Nato pridejo k njemu saduceji, ki pravijo, da ni vstajenja; in vprašali so ga, rekoč:
19 Učitelj, Mojzes nam je pisal: Če komu umre brat in pusti ženo za seboj in ne zapusti otrok, naj njegov brat vzame njegovo ženo in svojemu bratu obudi seme.
20 Bilo je torej sedem bratov: in prvi je vzel ženo in umrl je brez zaroda.
21 In drugi jo je vzel in umrl, niti ni zapustil semena; in tretji prav tako.
22 In sedmerica jo je imela in ni zapustila semena; nazadnje je umrla tudi žena.
23 Ob vstajenju torej, ko vstanejo, čigavemu izmed njih bo žena? kajti sedem jo je imelo za ženo.
24 Jezus jim je odgovoril: Ali se torej ne motite, ker ne poznate svetega pisma, ne božje moči?
25 Kajti ko bodo vstali od mrtvih, se ne bodo poročili ne možili; ampak so kakor angeli v nebesih.
26 Glede mrtvih pa, da vstanejo: ali niste brali v Mojzesovi knjigi, kako mu je Bog v grmu spregovoril, rekoč: Jaz sem Bog Abrahamov in Bog Izakov in Bog Jakobov. ?
27 On ni Bog mrtvih, ampak Bog živih; vi se torej zelo motite.
28 In pristopi eden od pismoukov in, ko ju je slišal, kako sta pregovarjala, in ko je videl, da jima je dobro odgovoril, ga je vprašal: Katera je prva od vseh zapovedi?
29 Jezus mu je odgovoril: Prva izmed vseh zapovedi je: Poslušaj, Izrael! Gospod, naš Bog, je en Gospod:
30 In ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z vsem svojim mišljenjem in z vso svojo močjo: to je prva zapoved.
31 Druga pa je podobna, namreč ta: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Nobena druga zapoved ni večja od teh.
32 In pisar mu je rekel: »Dobro, učitelj, povedal si resnico, kajti en Bog je; in ni nikogar drugega razen njega:

33 In ljubiti ga z vsem srcem in z vsem razumom in z vso dušo in z vso močjo in ljubiti svojega bližnjega kakor samega sebe, je več kot vse žgalne daritve in daritve.
34 In ko je Jezus videl, da je preudarno odgovoril, mu je rekel: Nisi daleč od Božjega kraljestva. In nihče si ga po tem ni upal vprašati.
35 Jezus je odgovoril in rekel, ko je učil v templju: Kako pravijo pismouki, da je Kristus Davidov sin?
36 Kajti sam David je rekel po Svetem Duhu: GOSPOD je rekel mojemu Gospodu: Sedi na moji desnici, dokler ne položim tvojih sovražnikov za podnožje tvojih nog.
37 David ga torej sam imenuje Gospod; in od kod je potem njegov sin? In preprosto ljudstvo ga je z veseljem poslušalo.
38 In rekel jim je v svojem nauku: Varujte se pismoukov, ki radi hodijo v dolgih oblačilih in ljubijo pozdrave na trgih,
39 In prvi sedeži v sinagogah in zgornji prostori na gostijah:
40 Ki požirajo hiše vdov in navidez dolgo molijo: ti bodo deležni večje obsodbe.
41 In Jezus je sedel nasproti zakladnice in gledal, kako ljudje mečejo denar v zakladnico; in mnogi bogati so dali veliko.
42 In prišla je neka revna vdova in je noter vrgla dve pršici, kar je pomenilo en farting.
43 In poklical je k sebi svoje učence in jim rekel: Resnično vam povem, da je ta uboga vdova vrgla več kot vsi, ki so vrgli v zakladnico.
44 Kajti vsi so vrgli od svojega preobilja; vendar je iz svojega pomanjkanja vrgla vse, kar je imela, celo vse svoje preživetje.

POGLAVJE 13

1 In ko je šel iz templja, mu je eden od njegovih učencev rekel: »Učenik, poglej, kakšni kamni in kakšne zgradbe so tukaj!
2 In Jezus odgovori in mu reče: Vidiš te velike zgradbe? ne bo ostal kamen na kamnu, ki se ne bo podrl.
3 In ko je sedel na Oljski gori nasproti templja, so ga Peter in Jakob ter Janez in Andrej na samem vprašali:
4 Povej nam, kdaj bo to? in kaj bo znamenje, ko se bo vse to izpolnilo?
5 Jezus jim je odgovoril in začel govoriti: » Pazite, da vas kdo ne zavede!
6 Mnogi bodo namreč prišli v mojem imenu in govorili: Jaz sem Kristus; in bo zavedel mnoge.
7 In ko boste slišali o vojnah in govoricah o vojnah, se ne vznemirjajte: kajti take stvari morajo biti; vendar še ne bo konca.
8 Kajti narod se bo dvignil proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu; in na različnih krajih bodo potresi in bodo lakote in stiske: to so začetki žalosti.
9 Vendar pazite nase, ker vas bodo izročili zborom; in v shodnicah vas bodo tepli in pred vladarje in kralje vas bodo vodili zaradi mene, v pričevanje proti njim.
10 In evangelij je treba najprej objaviti med vsemi narodi.
11 Ko pa vas bodo vodili in izročali, ne razmišljajte vnaprej, kaj boste govorili, niti ne razmišljajte vnaprej; ampak govorite, kar vam bo dano v tisti uri: kajti niste vi tisti, ki govorite, ampak svetega duha.
12 Sedaj bo brat izdal brata v smrt in oče sina; in otroci se bodo uprli svojim staršem in jih bodo usmrtili.
13 In vsi vas bodo sovražili zaradi mojega imena: toda kdor bo vztrajal do konca, bo rešen.
14 Ko pa boste videli gnusobo opustošenja, o kateri je govoril prerok Daniel, stati, kjer ne bi smelo, (kdor bere, naj razume), tedaj naj tisti, ki so v Judeji, bežijo v gore.
15 In kdor je na strehi, naj ne hodi v hišo in ne vstopa vanjo, da bi kaj vzel iz svoje hiše.
16 In kdor je na polju, naj se ne obrača več nazaj, da bi vzel svojo obleko.
17 Toda gorje nosečim in dojiljam v tistih dneh!
18 In molite, da vaš beg ne bo pozimi.
19 Kajti v tistih dneh bo stiska, kakršne ni bilo od začetka stvarjenja, ki ga je Bog ustvaril do tega časa, in je tudi ne bo.
20 In če Gospod ne bi skrajšal tistih dni, nobeno meso ne bi bilo rešeno; ampak zaradi izvoljenih, ki jih je izvolil, je skrajšal dneve.
21 In če vam bo potem kdo rekel: Glej, tukaj je Kristus! ali, glej, tam je; ne verjemi mu:
22 Kajti vstali bodo lažni kristusi in lažni preroki in bodo delali znamenja in čudeže, da bi zapeljali, če bi bilo mogoče, tudi izvoljene.
23 Vendar bodite pozorni: glejte, vse sem vam napovedal.
24 Toda v tistih dneh, po tisti stiski, bo sonce potemnelo in luna ne bo dajala svoje svetlobe,
25 In zvezde z neba bodo padale in sile, ki so v nebesih, se bodo zamajale.
26 In takrat bodo videli Sina človekovega prihajati na oblakih z veliko močjo in slavo.
27 In takrat bo poslal svoje angele in zbral svoje izvoljene s štirih vetrov, od skrajnega dela zemlje do skrajnega dela nebes.
28 Zdaj se naučite prilike o smokvi; Ko je njena veja še mehka in poganja liste, veste, da je poletje blizu.
29 Tako tudi vi, ko boste videli, da se to dogaja, vedite, da je blizu, celo pri vratih.
30 Resnično vam povem, da ta rod ne bo prešel, dokler se vse to ne zgodi.
31 Nebo in zemlja bosta prešla, a moje besede ne bodo prešle.
32 O tistem dnevu in uri pa ne ve nihče, ne angeli, ki so v nebesih, ne Sin, ampak Oče.
33 Pazite, bedite in molite: kajti ne veste, kdaj bo čas.
34 Kajti Sin človekov je kakor človek, ki gre na daljno potovanje in je zapustil svojo hišo ter dal oblast svojim služabnikom in vsakemu svoje delo, vratarju pa ukazal, naj bdi.
35 Čujte torej: kajti ne veste, kdaj pride hišni gospodar, zvečer ali opolnoči, ali ob petelinjem petju ali zjutraj.
36 Da te ne bi našel spečega, ko pride nenadoma.
37 In kar pravim vam, pravim vsem: Bedite.

POGLAVJE 14

1 Po dveh dneh je bil praznik pashe in nekvašenih kruhov; in véliki duhovniki in pismouki so iskali, kako bi ga z zvijačo prijeli in usmrtili.
2 Rekli pa so: »Ne na praznik, da ne nastane razburjenje med ljudstvom.«
3 In ko je bil v Betaniji v hiši gobavca Simona, ko je sedel pri mizi, je prišla žena, ki je imela alabastrno posodo

mazila iz zelo dragocenega narda; in razbila je škatlo in mu jo zlila na glavo.
4 In bili so nekateri, ki so se jezili v sebi in so rekli: Zakaj je prišlo do tega zapravljanja mazila?
5 Kajti lahko bi ga prodali za več kot tristo penijev in ga dali ubogim. In godrnjali so proti njej.
6 In Jezus je rekel: Pusti jo; zakaj jo mučiš? dobro je delala zame.
7 Kajti uboge imate vedno pri sebi in jim lahko storite dobro, kadar hočete; mene pa nimate vedno.
8 Storila je, kar je mogla: vnaprej je prišla, da pomazili moje telo k pokopu.
9 Resnično vam povem: Kjerkoli se bo oznanjal ta evangelij po vsem svetu, se bo o tem, kar je storila, govorilo v njen spomin.
10 In Juda Iškarijot, eden od dvanajsterih, je šel k vélikim duhovnikom, da bi jim ga izdal.
11 Ko so to slišali, so se razveselili in mu obljubili, da mu bodo dali denarja. In iskal je, kako bi ga prikladno izdal.
12 In prvi dan nekvašenega kruha, ko so klali pasho, so mu njegovi učenci rekli: Kam hočeš, da gremo in pripravimo, da boš jedel pasho?
13 In pošlje dva izmed svojih učencev in jima reče: Pojdite v mesto in tam vas bo srečal mož, ki nosi vrč vode; hodite za njim.
14 In kamorkoli bo vstopil, recite hišnemu gospodarju: Učitelj pravi: Kje je soba za goste, kjer bom jedel pasho s svojimi učenci?
15 In pokazal vam bo veliko zgornjo sobo, opremljeno in pripravljeno: tam pripravite za nas.
16 In njegovi učenci so šli ven in prišli v mesto ter našli, kakor jim je rekel, in pripravili so pasho.
17 In zvečer pride z dvanajsterimi.
18 In ko so sedeli in jedli, je Jezus rekel: Resnično vam povem, eden izmed vas, ki jé z menoj, me bo izdal.
19 In začeli so biti žalostni in mu drug za drugim govorili: Ali sem jaz? drugi pa je rekel: Sem jaz?
20 On pa jim je odgovoril: » Eden od dvanajsterih je, ki z menoj pomaka v posodo.
21 Sin človekov sicer gre, kakor je pisano o njem; toda gorje tistemu človeku, ki izda Sina človekovega! dobro bi bilo za tega človeka, če se ne bi nikoli rodil.
22 In ko so jedli, je Jezus vzel kruh, ga blagoslovil, ga razlomil in jim dal ter rekel: Vzemite, jejte, to je moje telo.
23 In vzel je kelih, se zahvalil in jim ga dal; in vsi so pili iz njega.
24 In rekel jim je: To je moja kri nove zaveze, ki je prelita za mnoge.
25 Resnično vam povem, ne bom več pil sadu vinske trte do tistega dne, ko ga bom pil novega v Božjem kraljestvu.
26 In ko so zapeli hvalnico, so odšli na Oljsko goro.
27 In Jezus jim reče: To noč se boste vsi pohujšali zaradi mene; kajti pisano je: Udaril bom pastirja in ovce se bodo razkropile.
28 Ko pa bom vstal, bom šel pred vami v Galilejo.
29 Peter pa mu je rekel: »Čeprav bodo vsi pogrešeni, jaz ne.
30 In Jezus mu reče: Resnično ti pravim, da me boš danes, še to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, trikrat zatajil.
31 On pa je rekel še bolj goreče: Če bi umrl s teboj, te nikakor ne bom zatajil. Enako so rekli tudi vsi.
32 In prišli so v kraj, ki se je imenoval Getsemani, in rekel je svojim učencem: » Sedite tukaj, dokler bom molil.«
33 In vzame s seboj Petra, Jakoba in Janeza in se začne silno čuditi in muči;
34 In jim reče: Moja duša je zelo žalostna do smrti; ostanite tukaj in bedite.
35 In stopil je malo naprej, padel na tla in molil, da bi ga, če je mogoče, ura minila.
36 In rekel je: Abba, Oče, vse ti je mogoče; odnesi ta kelih od mene: vendar ne, kar hočem jaz, ampak kar hočeš ti.
37 In pride in jih najde speče ter reče Petru: Simon, ali spiš? ali ne bi mogel gledati eno uro?
38 Bedite in molite, da ne pridete v skušnjavo. Duh je res pripravljen, a meso je slabotno.
39 In spet je odšel in molil ter govoril iste besede.
40 In ko se je vrnil, jih je spet našel speče, (kajti njihove oči so bile težke), niti niso vedeli, kaj naj mu odgovorijo.
41 In pride tretjič in jim reče: Spite zdaj in počivajte; dovolj je, ura je prišla; glej, Sin človekov je izdan grešnikom v roke.
42 Vstanite, pojdimo; glej, tisti, ki me izda, je pri roki.
43 In takoj, ko je še govoril, pride Juda, eden od dvanajsterih, in z njim velika množica z meči in koli, od vélikih duhovnikov, pismoukov in starešin.
44 In tisti, ki ga je izdal, jim je dal znamenje, rekoč: Kogar koli poljubim, ta je; vzemite ga in varno odpeljite.
45 In ko je prišel, je takoj stopil k njemu in rekel: Učitelj, učitelj! in ga poljubila.
46 In položili so nanj roke ter ga prijeli.
47 In eden od tistih, ki so stali zraven, je izvlekel meč, udaril služabnika velikega duhovnika in mu odsekal uho.
48 Jezus je odgovoril in jim rekel: » Ste prišli ven kakor na tata z meči in s palicami, da me ujamete?
49 Vsak dan sem bil z vami v templju in sem učil, pa me niste vzeli; toda sveto pismo se mora izpolniti.
50 In vsi so ga zapustili in zbežali.
51 In sledil mu je neki mladenič, ki je imel okoli golega telesa pregrnjeno platno; in mladeniči so ga prijeli:
52 Pustil je platno in nag pobegnil pred njimi.
53 Jezusa so odpeljali k velikemu duhovniku in z njim so bili zbrani vsi véliki duhovniki in starešine in pismouki.
54 Peter pa mu je sledil od daleč do palače velikega duhovnika; in sedel je s služabniki ter se grel pri ognju.
55 In véliki duhovniki in ves svet so iskali priče proti Jezusu, da bi ga usmrtili; in ni našel nobenega.
56 Kajti mnogi so po krivem pričali zoper njega, a njihovo pričevanje se ni strinjalo.
57 In vstali so nekateri in po krivem pričali proti njemu, rekoč:
58 Slišali smo ga reči: Porušil bom ta tempelj, ki je narejen z rokami, in v treh dneh bom zgradil drugega, narejenega brez rok.
59 Toda tudi njuno pričevanje se ni strinjalo.
60 In veliki duhovnik je vstal v sredino in vprašal Jezusa, rekoč: Ali nič ne odgovoriš? kaj ti pričajo proti tebi?
61 On pa je molčal in ni nič odgovoril. Veliki duhovnik ga je spet vprašal in mu rekel: Si ti Kristus, Sin blaženega?
62 In Jezus je rekel: Jaz sem; in videli boste Sina človekovega, sedečega na desnici moči in prihajati na nebeških oblakih.
63 Tedaj je veliki duhovnik raztrgal svoja oblačila in rekel: »Kaj potrebujemo še priče?«
64 Slišali ste bogokletje: kaj mislite? In vsi so ga obsodili na smrt.

65 In nekateri so začeli pljuvati vanj in mu zakrivati obraz, ga tolči in mu govoriti: Prerokuj! Služabniki pa so ga udarjali z dlanmi.
66 In ko je bil Peter spodaj v palači, pride ena od služkinj velikega duhovnika.
67 In ko je videla Petra, da se greje, ga je pogledala in rekla: Tudi ti si bil z Jezusom iz Nazareta.
68 On pa je zanikal, rekoč: Ne vem in ne razumem, kar govoriš. In je šel ven na verando; in petelinje posadke.
69 In neka služabnica ga je spet zagledala in začela govoriti zraven stoječim: Ta je eden izmed njih.
70 In spet je zanikal. In malo zatem so tisti, ki so stali zraven, spet rekli Petru: Res si eden izmed njih, saj si Galilejec in tvoj govor se temu ujema.
71 On pa je začel preklinjati in prisegati, rekoč: Ne poznam tega človeka, o katerem govorite.
72 In drugič je petelin zapojal. In Peter se je spomnil besede, ki mu jo je rekel Jezus: Preden petelin dvakrat zapoje, me boš trikrat zatajil. In ko je pomislil na to, je jokal.

POGLAVJE 15

1 In takoj zjutraj so se véliki duhovniki posvetovali s starešinami in pismouki in vsem zborom in zvezali Jezusa, ga odpeljali in izročili Pilatu.
2 In Pilat ga je vprašal: Si ti judovski kralj? On pa odgovori in mu reče: Ti praviš.
3 In veliki duhovniki so ga marsičesa obtoževali, on pa ni nič odgovoril.
4 In Pilat ga je spet vprašal, rekoč: Ali nič ne odgovarjaš? glej, koliko stvari pričajo proti tebi.
5 Toda Jezus ni odgovoril ničesar; tako da se je Pilat čudil.
6 Ob tistem prazniku jim je izpustil enega jetnika, katerega so želeli.
7 In bil je neki, ki se je imenoval Barabas, ki je ležal zvezan pri tistih, ki so se uprli z njim, ki so med uporom zagrešili umor.
8 In množica, ki je glasno vpila, je začela želeti, naj stori, kar je vedno storil njim.
9 Toda Pilat jim je odgovoril: »Hočete, da vam izpustim judovskega kralja?
10 Vedel je namreč, da so ga véliki duhovniki izročili zaradi zavisti.
11 Toda véliki duhovniki so nagovarjali ljudstvo, naj jim raje izpusti Baraba.
12 In Pilat je odgovoril in jim spet rekel: Kaj torej hočete, da storim njemu, ki ga vi imenujete judovski kralj?
13 In spet so zavpili: Križaj ga!
14 Tedaj jim je Pilat rekel: Kaj hudega je storil? In še močneje so zavpili: Križaj ga!
15 In tako je Pilat, ki je želel zadovoljiti ljudstvo, njim izpustil Baraba, Jezusa pa je izročil, ko ga je bičal, da bi ga križali.
16 In vojaki so ga odpeljali v dvorano, imenovano Pretorij; in skličejo celotno skupino.
17 In oblekli so ga v škrlat, spletli krono iz trnja in mu jo dali na glavo,
18 In ga začeli pozdravljati: Živel, judovski kralj!
19 In udarjali so ga s trstiko po glavi, pljuvali vanj in se mu priklanjali na kolenih.
20 In ko so se mu zasmehovali, so z njega slekli škrlat, ga oblekli v njegova oblačila in ga odpeljali ven, da bi ga križali.
21 In prisilijo nekega Simona iz Cirene, ki je šel mimo in je prihajal iz dežele, očeta Aleksandra in Rufa, da nosi njegov križ.
22 In pripeljejo ga na kraj Golgoto, kar je v prevodu kraj lobanje.
23 In dali so mu piti vino, pomešano z miro, a ga ni sprejel.
24 In ko so ga križali, so si razdelili njegova oblačila in zanje vrgli žreb, kaj naj kdo vzame.
25 In bila je tretja ura, ko so ga križali.
26 In nadpis njegove obtožbe je bil napisan čez: JUDOVSKI KRALJ.
27 In z njim so križali dva razbojnika; enega na njegovi desni, drugega pa na levi.
28 In izpolnilo se je pismo, ki pravi: In bil je prištet med prestopnike.
29 In mimoidoči so ga zmerjali, majali z glavami in govorili: Ah, ti, ki podiraš tempelj in ga v treh dneh sezidaš,
30 Reši samega sebe in stopi s križa.
31 Enako so tudi véliki duhovniki s pismouki med sabo zasmehovali in rekli: Druge je rešil; sebe ne more rešiti.
32 Kristus, Izraelov kralj, naj zdaj sestopi s križa, da bomo videli in verovali. In tisti, ki so bili z njim križani, so ga sramotili.
33 In ko je prišla šesta ura, je bila tema po vsej deželi do devete ure.
34 In ob deveti uri je Jezus zaklical z močnim glasom: Eloi, Eloi, lama sabachthani? kar se razlaga: Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?
35 Ko so nekateri zraven stali, so to slišali in rekli: Glej, kliče Elija.
36 In nekdo je tekel in napolnil gobico s kisom, jo nataknil na trst in mu dal piti, rekoč: Pusti! poglejmo, ali ga bo Elias prišel spravit.
37 In Jezus je zavpil z močnim glasom in je izdal duha.
38 In zagrinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje od vrha do dna.
39 In ko je stotnik, ki mu je stal nasproti, videl, da je tako zavpil in izdal duha, je rekel: Resnično je bil ta človek Božji Sin.
40 Bile so tudi ženske, ki so gledale od daleč: med njimi je bila Marija Magdalena in Marija, mati Jakoba manjšega in Jožefa, in Saloma;
41 (ki je tudi, ko je bil v Galileji, hodil za njim in mu stregel;) in mnoge druge žene, ki so prišle z njim v Jeruzalem.
42 In zdaj, ko je prišel večer, ker je bila priprava, to je dan pred soboto,
43 Jožef iz Arimateje, častitljivi svetovalec, ki je tudi čakal na božje kraljestvo, je prišel in pogumno vstopil k Pilatu ter si zaželel Jezusovega telesa.
44 In Pilat se je začudil, če je že mrtev; in poklical je stotnika ter ga vprašal, ali je že kdaj mrtev.
45 In ko je izvedel za stotnika, je dal truplo Jožefu.
46 In kupil je fino platno, ga vzel dol in ga zavil v platno ter ga položil v grob, ki je bil izklesan iz skale, in privalil kamen na vrata groba.
47 Marija Magdalena in Marija, Jožefova mati, sta gledali, kam je bil položen.

POGLAVJE 16

1 In ko je minila sobota, so Marija Magdalena in Marija, Jakobova mati, in Saloma kupile dišav, da bi ga lahko prišle pomazilit.
2 In zelo zgodaj zjutraj, prvi dan v tednu, so ob sončnem vzhodu prišli h grobu.
3 In rekli so si med seboj: Kdo nam bo odvalil kamen od vrat groba?
4 In ko so pogledali, so videli, da je kamen odvaljen; bil je namreč zelo velik.
5 Ko so vstopili v grob, so zagledali mladeniča, ki je sedel na desni strani, oblečenega v dolgo belo oblačilo; in bili so prestrašeni.
6 In jim reče: Ne bojte se! Jezusa Nazarečana iščete, križanega; vstal je; ni ga tukaj: glej kraj, kamor so ga položili.
7 Toda pojdite, povejte njegovim učencem in Petru, da gre pred vami v Galilejo: tam ga boste videli, kakor vam je rekel.
8 In hitro so šli ven in zbežali pred grobom; kajti trepetali so in bili začudeni; niti nikomur niso nič rekli; saj so se bali.
9 Ko je Jezus vstal zgodaj prvi dan v tednu, se je prikazal najprej Mariji Magdaleni, iz katere je bil izgnal sedem hudičev.
10 In šla je in povedala tistim, ki so bili z njim, ko so žalovali in jokali.
11 Ko so slišali, da je živ in da ga je videla, niso verjeli.
12 Potem se je v drugi podobi prikazal dvema od njiju, ko sta hodila in šla na deželo.
13 In šli so in to povedali preostalim; niti jim niso verjeli.
14 Potem se je prikazal enajsterim, ko so sedeli pri mizi, in jih pograjal zaradi njihove nevere in trdosrčnosti, ker niso verjeli tistim, ki so ga videli, ko je vstal.
15 In rekel jim je: Pojdite po vsem svetu in oznanjajte evangelij vsemu bitju.
16 Kdor veruje in se krsti, bo rešen; kdor pa ne veruje, bo obsojen.
17 In ta znamenja bodo spremljala tiste, ki verujejo; V mojem imenu bodo izganjali hudiče; govorili bodo v novih jezikih;
18 Vzeli bodo kače; in če spijejo kaj smrtonosnega, jim ne bo škodilo; na bolnike bodo polagali roke in ozdraveli bodo.
19 Potem ko jim je torej Gospod spregovoril, je bil sprejet v nebesa in je sedel na Božjo desnico.
20 In šli so naprej in pridigali povsod, Gospod pa je sodeloval z njimi in je besedo potrdil z znamenji, ki so sledila. Amen.

Luka

POGLAVJE 1

1 Ker so se mnogi lotili, da bi postavili po vrstnem redu izjavo o tistih stvareh, v katere med nami najbolj zagotovo verjamemo,
2 Tako kot so jih predali nam, ki smo bili od začetka očividci in služabniki besede;
3 Tudi meni se je zdelo dobro, ker sem že od samega začetka vse popolnoma razumel, da ti pišem po vrsti, preodlični Teofil,
4 Da bi spoznal gotovost tistih stvari, o katerih si bil poučen.
5 V dneh Heroda, judejskega kralja, je bil neki duhovnik, imenovan Zaharija, iz reda Abije; njegova žena je bila izmed Aronovih hčera in ime ji je bilo Elizabeta.
6 In oba sta bila pravična pred Bogom, brezmadežno sta živela po vseh Gospodovih zapovedih in odlokih.
7 In nista imela otrok, ker je bila Elizabeta neplodna in oba sta bila že v letih.
8 In zgodilo se je, da medtem ko je pred Bogom opravljal duhovniško službo po vrstnem redu svojega reda,
9 Po običaju duhovniške službe je bil njegov žreb kadil, ko je šel v Gospodov tempelj.
10 In vsa množica ljudstva je ob času kadila molila zunaj.
11 In prikazal se mu je Gospodov angel, ki je stal na desni strani kadilnega oltarja.
12 In ko ga je Zaharija zagledal, se je vznemiril in obšel ga je strah.
13 Toda angel mu je rekel: »Ne boj se, Zaharija, kajti uslišana je tvoja molitev; in tvoja žena Elizabeta ti bo rodila sina, in daj mu ime Janez.
14 In imel boš veselje in radost; in mnogi se bodo veselili njegovega rojstva.
15 Kajti velik bo v očeh Gospodovih in ne bo pil ne vina ne močne pijače; in napolnjen bo s Svetim Duhom že v maternici svoje matere.
16 In veliko sinov Izraelovih bo obrnil h Gospodu, njihovemu Bogu.
17 In šel bo pred njim v Elijevem duhu in moči, da bi obrnil srca očetov k otrokom in neposlušne k modrosti pravičnih; pripraviti ljudstvo, pripravljeno za Gospoda.
18 In Zaharija je rekel angelu: Po čem bom to spoznal? kajti star sem in žena moja v letih.
19 In angel je odgovoril in mu rekel: Jaz sem Gabriel, ki stojim pred Bogom; in poslan sem, da govorim s teboj in ti pokažem to veselo novico.
20 In, glej, nem boš in ne boš mogel govoriti do dneva, ko se bodo te stvari zgodile, ker ne verjameš mojim besedam, ki se bodo izpolnile ob svojem času.
21 In ljudje so čakali na Zaharija in se čudili, da je tako dolgo ostal v templju.
22 In ko je prišel ven, ni mogel govoriti z njimi; in opazili so, da je videl prikazen v templju; kajti namignil jim je in ostal brez besed.
23 In zgodilo se je, da je takoj, ko so se dopolnili dnevi njegovega služenja, odšel v svojo hišo.
24 In po teh dneh je njegova žena Elizabeta spočela in se skrivala pet mesecev, rekoč:
25 Tako je Gospod ravnal z menoj v dneh, ko me je pogledal, da bi odstranil mojo sramoto med ljudmi.
26 In v šestem mesecu je bil angel Gabriel poslan od Boga v galilejsko mesto, imenovano Nazaret,
27 Devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše; in devici je bilo ime Marija.
28 In angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, ti, ki si milostljiva, Gospod je s teboj! Blagoslovljena si med ženami!
29 In ko ga je zagledala, se je vznemirila ob njegovih besedah in razmišljala je, kakšen naj bi bil to pozdrav.
30 In angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu.
31 In glej, spočela boš v svojem telesu in rodila sina in dala mu boš ime JEZUS.
32 Velik bo in se bo imenoval Sin Najvišjega; in Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida.
33 In kraljeval bo nad Jakobovo hišo na veke; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.
34 Tedaj je Marija rekla angelu: Kako bo to, ko ne poznam moža?
35 In angel je odgovoril in ji rekel: Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila; zato se bo tudi tisto sveto, kar se bo rodilo iz tebe, imenovalo Božji Sin.
36 In glej, tvoja sestrična Elizabeta, tudi ona je spočela sina v svoji starosti; in to je šesti mesec pri njej, ki so jo imenovali neplodna.
37 Kajti Bogu nič ne bo nemogoče.
38 In Marija je rekla: Glej, Gospodova dekla; naj se mi zgodi po tvoji besedi. In angel je odšel od nje.
39 In Marija je tiste dni vstala in hitro odšla v gorovje, v Judovo mesto;
40 In vstopil je v Zaharijevo hišo in pozdravil Elizabeto.
41 In zgodilo se je, da je, ko je Elizabeta slišala Marijin pozdrav, dete poskočilo v njenem trebuhu; in Elisabeth je bila napolnjena s Svetim Duhom:
42 In zavpila je z močnim glasom in rekla: Blagoslovljena ti med ženami in blagoslovljen sad tvojega telesa.
43 In od kod mi to, da pride mati mojega Gospoda k meni?
44 Kajti, glej, komaj je glas tvojega pozdrava zazvenel v mojih ušesih, je dete od veselja poskočilo v mojem telesu.
45 In blagor ji, ki je verovala: kajti izpolnilo se bo tisto, kar ji je bilo povedano od Gospoda.
46 In Marija je rekla: Moja duša poveličuje Gospoda,
47 In moj duh se je veselil v Bogu, mojem Odrešeniku.
48 Kajti pogledal je na nizkost svoje služabnice: zakaj, glej, odslej me bodo vsi rodovi imenovali blaženega.
49 Kajti on, ki je mogočen, mi je storil velike reči; in sveto je njegovo ime.
50 In njegovo usmiljenje je iz roda v rod nad tistimi, ki se ga bojijo.
51 S svojo roko je pokazal moč; razkropil je prevzetne v domišljiji njihovih src.
52 Mogočne je vrgel z njihovih sedežev in povišal nizke.
53 Lačne je napolnil z dobrotami; in bogate je poslal prazne.
54 Pomagal je svojemu služabniku Izraelu v spominu svojega usmiljenja;
55 Kot je govoril našim očetom, Abrahamu in njegovemu potomstvu za vekomaj.
56 Marija je ostala pri njej približno tri mesece in se vrnila v svojo hišo.

57 Sedaj je prišel Elisabethin polni čas, da se rodi; in rodila je sina.
58 In njeni sosedje in njeni bratranci so slišali, kako ji je Gospod izkazal veliko usmiljenje; in veselili so se z njo.
59 In zgodilo se je, da so osmi dan prišli obrezat otroka; in klicali so ga Zaharija po imenu njegovega očeta.
60 In njegova mati je odgovorila in rekla: Ne; ampak imenoval se bo Janez.
61 In rekli so ji: Nobenega v tvojem sorodstvu ni, ki bi se imenoval s tem imenom.
62 In njegovemu očetu so dajali znamenja, kako bi želel, da se imenuje.
63 In prosil je za pisalno mizo in napisal: Janez mu je ime. In vsi so se čudili.
64 In njegova usta so se takoj odprla in njegov jezik se je razvezal in je spregovoril in hvalil Boga.
65 Strah je obšel vse, ki so prebivali okoli njih, in vse te besede so se razglasile po vsem judovskem hribovju.
66 In vsi, ki so jih slišali, so si to položili v svoja srca in rekli: Kakšen bo to otrok! In Gospodova roka je bila z njim.
67 In njegov oče Zaharija je bil napolnjen s Svetim Duhom in je prerokoval, rekoč:
68 Hvaljen bodi Gospod, Bog Izraelov; ker je obiskal in odrešil svoje ljudstvo,
69 In dvignil je rog odrešitve za nas v hiši svojega služabnika Davida;
70 Kot je govoril z usti svojih svetih prerokov, ki so bili od začetka sveta:
71 Da bi bili rešeni naših sovražnikov in rok vseh, ki nas sovražijo;
72 Izpolniti milost, obljubljeno našim očetom, in se spomniti svoje svete zaveze;
73 Prisego, ki jo je prisegel našemu očetu Abrahamu,
74 Da bi nam dal, da bi mu lahko služili brez strahu, ko smo osvobojeni iz rok naših sovražnikov,
75 V svetosti in pravičnosti pred njim vse dni našega življenja.
76 In ti, otrok, se boš imenoval prerok Najvišjega: kajti šel boš pred obličje Gospodovo, da mu pripraviš poti;
77 Da bi svojemu ljudstvu dal spoznanje o odrešitvi z odpuščanjem njihovih grehov,
78 Po nežnem usmiljenju našega Boga; s katerim nas je obiskala pomlad od zgoraj,
79 Da razsvetli tiste, ki sedijo v temi in v smrtni senci, da vodi naše noge na pot miru.
80 In otrok je rasel in se krepil v duhu in bil v puščavah do dneva, ko se je prikazal Izraelu.

POGLAVJE 2

1 In zgodilo se je tiste dni, da je izšel odlok cesarja Avgusta, da je treba ves svet obdavčiti.
2 (Ta obdavčitev je bila prvič izvedena, ko je bil Cirenij guverner Sirije.)
3 In vsi so šli popisovat, vsak v svoje mesto.
4 Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem; (ker je bil iz Davidove hiše in rodu :)
5 Da bi bil obdavčen z Marijo, njegovo zaročeno ženo, ki je noseča.
6 In tako se je zgodilo, da so se dopolnili dnevi, ko sta bila tam, ko je morala roditi.
7 In rodila je svojega prvorojenega sina, ga povila v plenice in položila v jasli; ker zanje ni bilo prostora v gostilni.
8 In v isti deželi so bili pastirji, ki so bivali na polju in ponoči stražili svojo čredo.
9 In glej, Gospodov angel je stopil nadnje in Gospodova slava jih je obsijala okrog njih; in bili so zelo prestrašeni.
10 In angel jim je rekel: »Ne bojte se; kajti, glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo vsem ljudem.
11 Zakaj danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Kristus Gospod.
12 In to vam bo znamenje; Našli boste dete, povito v plenice, ležati v jaslih.
13 In nenadoma je bila z angelom množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila:
14 Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem po dobri volji.
15 In zgodilo se je, ko so angeli odšli od njih v nebesa, so pastirji rekli drug drugemu: Pojdimo zdaj celo v Betlehem in poglejmo to, kar se je zgodilo, kar je Gospod sporočil nas.
16 Hitro so prišli in našli Marijo, Jožefa in dete, ki je ležalo v jaslih.
17 In ko so to videli, so razglasili besedo, ki jim je bila povedana o tem otroku.
18 In vsi, ki so to slišali, so se čudili tem, kar so jim povedali pastirji.
19 Marija pa je vse te reči ohranila in jih premišljevala v svojem srcu.
20 In pastirji so se vrnili, slavili in hvalili Boga za vse, kar so slišali in videli, kakor jim je bilo povedano.
21 In ko se je izpolnilo osem dni za obrezovanje otroka, so mu dali ime JEZUS, kakor ga je poimenoval angel, preden je bil spočet v maternici.
22 In ko so se dopolnili dnevi njenega očiščevanja po Mojzesovi postavi, so ga prinesli v Jeruzalem, da bi ga predstavili Gospodu;
23 (Kakor je pisano v Gospodovi postavi: Vsak moški, ki odpre maternico, se imenuje svet Gospodu;)
24 In darovati daritev po tem, kar je rečeno v Gospodovi postavi, dve grlici ali dva mlada goloba.
25 In glej, v Jeruzalemu je bil človek, ki mu je bilo ime Simeon; in ta človek je bil pravičen in pobožen, čakajoč na Izraelovo tolažbo; in Sveti Duh je bil na njem.
26 In razodel mu je Sveti Duh, da ne bo videl smrti, dokler ne bo videl Gospodovega Kristusa.
27 In po Duhu je prišel v tempelj; in ko so starši prinesli dete Jezusa, da bi zanj storili po navadi postave,
28 Nato ga je vzel v naročje, blagoslovil Boga in rekel:
29 Gospod, zdaj odpuščaš svojega služabnika v miru po svoji besedi.
30 Kajti moje oči so videle tvoje odrešenje,
31 Ki si ga pripravil pred vsemi ljudmi;
32 Luč za razsvetljevanje poganov in slava tvojega ljudstva Izraela.
33 In Jožef in njegova mati sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem.
34 In Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: Glej, ta otrok je postavljen za padec in vstajenje mnogih v Izraelu; in za znamenje, ki se mu bo nasprotovalo;

35 (Da, tudi tvojo lastno dušo bo prebodel meč), da se razkrijejo misli mnogih src.
36 In bila je neka Ana, prerokinja, Phanuelova hči, iz Aserjevega rodu: bila je v visoki starosti in je živela z možem sedem let po svojem devištvu;
37 In bila je približno štiriinosemdesetletna vdova, ki ni zapustila templja, ampak je služila Bogu s postom in molitvijo noč in dan.
38 In v tistem trenutku je prišla, prav tako se je zahvalila Gospodu in o njem govorila vsem, ki so pričakovali odrešitev v Jeruzalemu.
39 In ko so opravili vse po Gospodovi postavi, so se vrnili v Galilejo, v svoje mesto Nazaret.
40 In otrok je rasel in se krepil v duhu, poln modrosti; in Božja milost je bila na njem.
41 Njegovi starši so vsako leto ob prazniku pashe hodili v Jeruzalem.
42 In ko mu je bilo dvanajst let, so šli po običaju praznika v Jeruzalem.
43 In ko so izpolnili dneve, ko so se vrnili, je otrok Jezus ostal v Jeruzalemu; Jožef in njegova mati pa tega nista vedela.
44 Oni pa so mislili, da je v družbi, in so šli en dan hoda; in iskali so ga med svojimi sorodniki in znanci.
45 In ko ga niso našli, so se vrnili nazaj v Jeruzalem in ga iskali.
46 In zgodilo se je, da so ga po treh dneh našli v templju, sedečega sredi zdravnikov, jih poslušal in jih spraševal.
47 In vsi, ki so ga slišali, so bili presenečeni nad njegovo razumnostjo in odgovori.
48 Ko so ga zagledali, so se začudili in njegova mati mu je rekla: Sin, zakaj si nam tako ravnal? glej, tvoj oče in jaz sva te žalostna iskala.
49 In rekel jim je: Kako to, da ste me iskali? Ali ne veste, da se moram ukvarjati s stvarmi svojega Očeta?
50 In niso razumeli besed, ki jim jih je govoril.
51 In šel je z njimi dol in prišel v Nazaret ter jim bil pokoren; njegova mati pa je ohranila vse te besede v svojem srcu.
52 In Jezus je rasel v modrosti in rasti ter v milosti pri Bogu in ljudeh.

POGLAVJE 3

1 V petnajstem letu vladavine Tiberija Cezarja, ko je bil Poncij Pilat guverner v Judeji, Herod pa tetrarh v Galileji, njegov brat Filip pa tetrarh v Itureji in pokrajini Trahonitis, Lizanij pa tetrarh v Abileni,
2 Ker sta bila Ana in Kajfa velika duhovnika, je Božja beseda prišla Janezu, Zaharijevemu sinu, v puščavi.
3 In prišel je po vsej deželi okoli Jordana in oznanjal krst kesanja v odpuščanje grehov;
4 Kakor je zapisano v knjigi besed preroka Izaija, ki pravi: Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodu, zravnajte njegove steze.
5 Vsaka dolina se bo napolnila in vsaka gora in hrib bosta znižana; in krive se bodo zravnale in grobe poti se bodo zgladile;
6 In vsako meso bo videlo odrešenje Boga.
7 Nato je rekel množici, ki je prišla, da bi se od njega krstila, O rod gadov, kdo vas je posvaril, da bežite pred prihajajočo jezo?
8 Obrodite torej sadove, vredne kesanja, in ne začnite v sebi govoriti: Abrahama imamo za očeta; kajti pravim vam, da lahko Bog iz teh kamnov obudi otroke Abrahamu.
9 In zdaj je tudi sekira položena pri koreninah dreves: vsako drevo torej, ki ne obrodi dobrega sadu, se poseka in vrže v ogenj.
10 In ljudje so ga vprašali, rekoč: Kaj naj torej storimo?
11 On odgovori in jim reče: Kdor ima dve obleki, naj jih da tistemu, ki nima; in kdor ima meso, naj stori enako.
12 Tedaj so prišli tudi cestninjarji, da bi se dali krstiti, in so mu rekli: »Učenik, kaj naj storimo?
13 In rekel jim je: Ne zahtevajte več od tega, kar vam je določeno.
14 Tudi vojaki so ga spraševali, rekoč: In kaj naj storimo? In rekel jim je: Nikogar ne napadajte in nikogar ne obtožujte po krivem; in bodite zadovoljni s svojo plačo.
15 In ko je bilo ljudstvo v pričakovanju in so vsi ljudje v svojih srcih razmišljali o Janezu, ali je bil Kristus ali ne;
16 Janez je odgovoril vsem in rekel: Jaz vas res krstim z vodo; prihaja pa močnejši od mene, ki mu nisem vreden odvezati zapaha na čevljih: on vas bo krstil s Svetim Duhom in z ognjem.
17 Njegov pahljač je v njegovi roki in popolnoma bo očistil svoja tla in zbral pšenico v svojo žitnico; pleve pa bo sežgal z neugasljivim ognjem.
18 In še marsikaj drugega je v svojem opominu pridigal ljudem.
19 Tetrarh Herod pa ga je grajal zaradi Herodiade, žene svojega brata Filipa, in zaradi vseh hudobij, ki jih je Herod storil,
20 Dodal je predvsem to, da je Janeza zaprl v ječo.
21 Ko pa je bilo vse ljudstvo krščeno, se je zgodilo, da se je tudi Jezus krstil in molil, so se odprla nebesa,
22 In Sveti Duh se je spustil v obliki telesa kot golob nanj in glas je prišel iz nebes, ki je rekel: Ti si moj ljubljeni Sin; v tebi sem zelo zadovoljen.
23 In sam Jezus je bil star približno trideset let, ko je bil (kot se je domnevalo) Jožefov sin, ki je bil Helijev sin,
24 Ki je bil Matatov sin, ki je bil Levijev sin, ki je bil Melhijev sin, ki je bil Janin sin, ki je bil Jožefov sin,
25 Ki je bil Matatijev sin, ki je bil Amosov sin, ki je bil Naumov sin, ki je bil Eslijev sin, ki je bil Naggejev sin,
26 Ki je bil Maathov sin, ki je bil Matatijev sin, ki je bil Semejev sin, ki je bil Jožefov sin, ki je bil Judov sin,
27 Ki je bil sin Joanne, ki je bil sin Rhesa, ki je bil sin Zorobabela, ki je bil sin Salathiela, ki je bil sin Nerija,
28 Ki je bil Melchijev sin, ki je bil Addijev sin, ki je bil Cosamov sin, ki je bil Elmodamov sin, ki je bil Erov sin,
29 Ki je bil Josejev sin, ki je bil Eliezerjev sin, ki je bil Jorimov sin, ki je bil Mattatov sin, ki je bil Levijev sin,
30 Ki je bil Simeonov sin, ki je bil Judov sin, ki je bil Jožefov sin, ki je bil Jonanov sin, ki je bil Eliakimov sin,
31 Ki je bil Melejev sin, ki je bil Menanov sin, ki je bil Mattatov sin, ki je bil Natanov sin, ki je bil Davidov sin,
32 Ki je bil Jessejev sin, ki je bil Obedov sin, ki je bil Boozov sin, ki je bil Salmonov sin, ki je bil Naassonov sin,
33 Ki je bil Aminadabov sin, ki je bil Aramov sin, ki je bil Esromov sin, ki je bil Faresov sin, ki je bil Judov sin,
34 Ki je bil Jakobov sin, ki je bil Izakov sin, ki je bil Abrahamov sin, ki je bil Tharov sin, ki je bil Nachorjev sin,
35 Ki je bil sin Sarucha, ki je bil sin Ragaua, ki je bil sin Phaleca, ki je bil sin Heberja, ki je bil sin Sala,

36 Ki je bil Kajnanov sin, ki je bil Arfaksadov sin, ki je bil Semov sin, ki je bil Noejev sin, ki je bil Lamekov sin,
37 Ki je bil Matusalajev sin, ki je bil Enokov sin, ki je bil Jaredov sin, ki je bil Maleleelov sin, ki je bil Kajnanov sin,
38 Ki je bil Enosov sin, ki je bil Setov sin, ki je bil Adamov sin, ki je bil Božji sin.

POGLAVJE 4

1 In Jezus, poln Svetega Duha, se je vrnil iz Jordana in ga je Duh vodil v puščavo,
2 Štirideset dni ga je skušal hudič. In tiste dni ni jedel ničesar; in ko so se končali, je bil pozneje lačen.
3 In hudič mu je rekel: »Če si Božji Sin, ukaži temu kamnu, naj postane kruh.
4 Jezus mu je odgovoril in rekel: Pisano je, da človek ne živi samo od kruha, ampak od vsake božje besede.
5 In hudič ga je popeljal na visoko goro in mu v trenutku pokazal vsa kraljestva sveta.
6 In hudič mu je rekel: »Vso to moč ti bom dal in njihovo slavo; kajti to mi je izročeno; in komur hočem, ga dam.
7 Če me boš torej častil, bo vse tvoje.
8 In Jezus je odgovoril in mu rekel: Poberi se od mene, satan! Kajti pisano je: Gospoda, svojega Boga, moli in njemu enemu samemu služi.
9 In pripeljal ga je v Jeruzalem, ga postavil na vrh templja in mu rekel: Če si Božji Sin, se vrzi odtod dol.
10 Kajti pisano je: Svojim angelom bo zapovedal nad teboj, naj te varujejo:
11 In v svojih rokah te bodo nesli, da ne boš kdaj zadel z nogo ob kamen.
12 Jezus pa mu odgovori: Rečeno je: Ne skušaj Gospoda, svojega Boga.
13 In ko je hudič končal vso skušnjavo, je za nekaj časa odšel od njega.
14 In Jezus se je v moči Duha vrnil v Galilejo; in glas o njem se je razširil po vsej okolici.
15 In učil je v njihovih shodnicah in so ga vsi poveličevali.
16 In prišel je v Nazaret, kjer je bil vzgojen; in po svoji navadi je šel na sobotni dan v sinagogo in vstal, da bi bral.
17 In izročili so mu knjigo preroka Izaija. In ko je odprl knjigo, je našel mesto, kjer je pisalo:
18 Gospodov Duh je nad menoj, ker me je pomazilil, da oznanjam evangelij ubogim; poslal me je, da ozdravljam potrte v srcu, da oznanjam osvoboditev ujetnikom in povrnitev vida slepim, da izpustim potolčene,
19 Oznanjati milostno leto Gospodovo.
20 In zaprl je knjigo, jo dal zopet ministru in sedel. In oči vseh, ki so bili v sinagogi, so bile uprte vanj.
21 In začel jim je govoriti: Danes se je ta stavek izpolnil v vaših ušesih.
22 In vsi so mu pričali in se čudili milostnim besedam, ki so prihajale iz njegovih ust. In rekli so: Ali ni to Jožefov sin?
23 Rekel jim je: » Zagotovo mi boste rekli ta pregovor: Zdravnik, ozdravi samega sebe!
24 In rekel je: Resnično vam povem, Noben prerok ni sprejet v svoji domovini.
25 Resnično pa vam povem, veliko vdov je bilo v Izraelu v Elijevih dneh, ko je bilo nebo zaprto tri leta in šest mesecev, ko je bila velika lakota po vsej deželi;
26 Toda k nobenemu izmed njih ni bil poslan Elija, razen v Sarepto, sidonsko mesto, k ženi, ki je bila vdova.
27 In veliko gobavcev je bilo v Izraelu v času preroka Elizeja; in nobeden od njih ni bil očiščen, razen Sirijca Naamana.
28 Ko so vsi v shodnici to slišali, jih je navdala jeza,
29 In so vstali, ga vrgli iz mesta in ga odpeljali do roba hriba, na katerem je bilo zgrajeno njihovo mesto, da bi ga strmoglavo vrgli dol.
30 On pa je šel sredi med njimi in je šel svojo pot,
31 In prišel je dol v Kafarnaum, mesto v Galileji, in jih učil ob sobotnih dneh.
32 In bili so osupli nad njegovim naukom, kajti njegova beseda je bila močna.
33 In v sinagogi je bil človek, ki je imel duha nečistega hudiča in je zavpil z močnim glasom:
34 Rekoč: Pusti nas! kaj imamo mi s teboj, ti Jezus iz Nazareta? ali si nas prišel uničiti? Vem te, kdo si; Sveti Božji.
35 Jezus mu je zapretil, rekoč: » Molči in pojdi iz njega!« In ko ga je hudič vrgel v sredino, je prišel iz njega in ga ni poškodoval.
36 In vsi so bili začudeni in so govorili med seboj, češ: Kakšna beseda je to! kajti z oblastjo in močjo ukazuje nečistim duhovom in pridejo ven.
37 In glas o njem se je razširil po vseh krajih okolice.
38 Vstal je iz sinagoge in vstopil v Simonovo hišo. In mati Simonove žene je bila v hudi vročini; in prosili so ga zanjo.
39 In stopil je nad njo in zapretil mrzlici; In takoj je vstala in jim stregla.
40 Ko je sonce zahajalo, so jih vsi, ki so imeli bolnike z različnimi boleznimi, pripeljali k njemu; in na vsakega od njih je položil roke in jih ozdravil.
41 Iz mnogih so prihajali tudi hudiči, ki so vpili in govorili: Ti si Kristus, Božji Sin. On pa jih je posvaril in jim pustil, da niso govorili, saj so vedeli, da je Kristus.
42 In ko se je zdanilo, se je odpravil in šel v samoten kraj; in ljudstvo ga je iskalo in prišlo k njemu ter ga zadržalo, da ne bi odšel od njih.
43 Rekel jim je: » Božje kraljestvo moram oznanjati tudi drugim mestom; kajti zato sem poslan.
44 In pridigal je po sinagogah v Galileji.

POGLAVJE 5

1 In zgodilo se je, da je, ko je ljudstvo pritiskalo nanj, da bi slišalo Božjo besedo, stal ob Genezareškem jezeru,
2 In zagledal je dve ladji, ki sta stali ob jezeru; ribiči pa so odšli iz njiju in so izpirali svoje mreže.
3 In vstopil je v eno od ladij, ki je bila Simonova, in ga prosil, naj odpluje malo od kopnega. In sedel je in učil ljudi iz ladje.
4 Ko je prenehal govoriti, je rekel Simonu: Odpluj v globino in vrzi svoje mreže za ulov.
5 Simon pa mu je odgovoril: »Učenik, vso noč smo se trudili in nismo ničesar ujeli; vendar bom na tvojo besedo vrgel mrežo.
6 In ko so to storili, so zaprli veliko množico rib in njihova mreža se je raztrgala.
7 In pomignili so svojim partnerjem, ki so bili na drugi ladji, naj pridejo in jim pomagajo. In prišli so in napolnili obe ladji, tako da sta se začeli potapljati.

8 Ko je Simon Peter to videl, je padel Jezusu na kolena in rekel: Pojdi od mene! ker sem grešen človek, o Gospod.
9 Kajti osupnil je on in vsi, ki so bili z njim, nad ulovom rib, ki so jih ujeli.
10 In tako tudi Jakob in Janez, Zebedejeva sinova, ki sta bila Simonova partnerja. In Jezus je rekel Simonu: Ne boj se! odslej boš lovil ljudi.
11 In ko so pripeljali svoje ladje na kopno, so zapustili vse in mu sledili.
12 In zgodilo se je, ko je bil v nekem mestu, glej človeka, polnega gobavosti. Ko je videl Jezusa, je padel na obraz in ga prosil, rekoč: Gospod, če hočeš, me moreš očistiti.
13 In iztegnil je roko, se ga dotaknil in rekel: Hočem, bodi čist! In takoj je gobavost odšla z njega.
14 In zapovedal mu je, naj nikomur ne pove; ampak pojdi in se pokaži duhovniku ter daruj za svoje očiščenje, kakor je zapovedal Mojzes, njim v pričevanje.
15 Toda toliko bolj se je o njem razširil sloves; in velike množice so se zbrale, da bi poslušale in jih ozdravil svojih bolezni.
16 In umaknil se je v puščavo in molil.
17 In zgodilo se je nekega dne, ko je učil, da so tam sedeli farizeji in učitelji postave, ki so prišli iz vseh mest Galileje, Judeje in Jeruzalema; in moč Gospodova bil prisoten, da bi jih ozdravil.
18 In glej, možje so na postelji prinesli človeka, ki je bil paraliziran; in iskali so način, kako bi ga prinesli in položili pred njim.
19 In ko zaradi množice niso našli, kako bi ga prinesli, so stopili na hišno streho in ga spustili skozi ploščice s posteljo v sredino pred Jezusa.
20 In ko je videl njihovo vero, mu je rekel: Človek, tvoji grehi so ti odpuščeni.
21 In pismouki in farizeji so začeli premišljevati, češ: Kdo je ta, ki bogokletno govori? Kdo more odpuščati grehe, razen samega Boga?
22 Ko pa je Jezus spregledal njihove misli, jim je odgovoril: Kaj premišljujete v svojih srcih?
23 Ali je lažje reči: Odpuščeni so ti grehi; ali reči: Vstani in hodi?
24 Da pa boste vedeli, da ima Sin človekov moč na zemlji odpuščati grehe, (je rekel paralizu:) Tebi pravim: Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi v svojo hišo.
25 In takoj je vstal pred njimi, vzel tisto, na čemer je ležal, in odšel v svojo hišo ter slavil Boga.
26 In vsi so bili začudeni in so slavili Boga in so bili polni strahu, rekoč: Čudne stvari smo videli danes.
27 Po tem je šel ven in zagledal cestninarja po imenu Levija, sedečega pri carini, in mu je rekel: » Hodi za menoj!«
28 In pustil je vse, vstal in mu sledil.
29 In Levi mu je priredil veliko gostijo v svoji hiši; in bila je velika družba cestninarjev in drugih, ki so sedeli z njimi.
30 Njihovi pismouki in farizeji pa so godrnjali zoper njegove učence, rekoč: Zakaj jeste in pijete s cestninarji in grešniki?
31 Jezus jim je odgovoril: » Zdravi ne potrebujejo zdravnika; ampak tisti, ki so bolni.
32 Nisem prišel klicat pravičnih, ampak grešnike k spreobrnjenju.
33 Rekli so mu: Zakaj se Janezovi učenci pogosto postijo in molijo, prav tako farizejski učenci? a tvoj ješ in piješ?
34 In rekel jim je: Ali lahko naredite, da se otroci ženitne hiše postijo, medtem ko je ženin z njimi?
35 Toda prišli bodo dnevi, ko jim bo ženin vzet, in takrat se bodo postile tiste dni.
36 In povedal jim je tudi priliko; Nihče ne da kosa novega oblačila na staro; če je drugače, potem oboje novo daje najemnino in kos, ki je bil vzet iz novega, se ne ujema s starim.
37 In nihče ne toči novega vina v stare mehove; drugače bo novo vino počilo mehove in se razlilo, in mehovi bodo propadli.
38 Novo vino pa je treba vliti v nove mehove; in oba sta ohranjena.
39 Nihče, ki je pil staro vino, si ne zaželi takoj novega, kajti pravi: Staro je boljše.

POGLAVJE 6

1 In zgodilo se je drugo soboto za prvo, da je šel skozi žitna polja; in njegovi učenci so trgali klasje in jedli ter jih drgnili z rokami.
2 In nekateri izmed farizejev so jim rekli: Zakaj počnete to, kar ni dovoljeno delati ob sobotah?
3 Jezus jim je odgovoril: Ali niste brali toliko, kaj je storil David, ko je bil lačen sam in tisti, ki so bili z njim?
4 Kako je šel v Božjo hišo in je vzel in jedel postavljene kruhe ter jih dal tudi tistim, ki so bili z njim; ki jih ni dovoljeno jesti razen duhovnikom?
5 In rekel jim je: Sin človekov je gospodar tudi sobote.
6 In zgodilo se je tudi drugo soboto, da je stopil v sinagogo in učil; in tam je bil človek, katerega desnica je bila suha.
7 In pismouki in farizeji so ga opazovali, ali bo ozdravljal v soboto; da bi lahko našli obtožbo proti njemu.
8 On pa je poznal njihove misli in je rekel možu, ki je imel suho roko: Vstani in stopi na sredino. In vstal je in stopil naprej.
9 Tedaj jim je Jezus rekel: » Nekaj vas bom vprašal; Ali je dovoljeno ob sobotah delati dobro ali delati hudo? rešiti življenje ali ga uničiti?
10 In ozrl se je po vseh in rekel možu: Iztegni roko. In storil je tako: in njegova roka je bila spet cela kot druga.
11 In polna jih je bila norost; in se med seboj pogovarjali, kaj bi lahko storili Jezusu.
12 In zgodilo se je tiste dni, da je šel na goro molit in je vso noč molil k Bogu.
13 In ko se je zdanilo, je poklical k sebi svoje učence in izmed njih jih je izbral dvanajst, ki jih je tudi imenoval za apostole;
14 Simon, (ki ga je tudi imenoval Peter) in njegov brat Andrej, Jakob in Janez, Filip in Bartolomej,
15 Matej in Tomaž, Jakob, Alfejev sin, in Simon, imenovan Zelot,
16 In Juda, Jakobov brat, in Juda Iškarijot, ki je bil tudi izdajalec.
17 In stopil je z njimi dol in stal na ravnini, skupaj z družbo njegovih učencev in veliko množico ljudi iz vse Judeje in Jeruzalema ter z morske obale Tira in Sidona, ki so ga prišli poslušat, in da bi bili ozdravljeni svojih bolezni;
18 In tisti, ki so jih nadlegovali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni.
19 In vsa množica se ga je skušala dotakniti, kajti iz njega je izhajala moč in vse ozdravljala.

20 In povzdigne oči proti svojim učencem in reče: Blagor ubogim, kajti vaše je Božje kraljestvo.
21 Blagor vam, ki ste zdaj lačni, kajti nasitili se boste. Blagor vam, ki zdaj jokate, kajti smejali se boste.
22 Blagor vam, ko vas bodo ljudje sovražili in ko vas bodo ločili od svoje družbe ter vas zasramovali in vaše ime kot hudobno zavrgli zaradi Sina človekovega.
23 Veselite se tistega dne in poskakujte od veselja; kajti glejte, veliko je vaše plačilo v nebesih; kajti tako so njihovi očetje storili prerokom.
24 Toda gorje vam, ki ste bogati! saj ste prejeli svojo tolažbo.
25 Gorje vam, ki ste polni! kajti lačni boste. Gorje vam, ki se zdaj smejete! kajti žalovali boste in jokali.
26 Gorje vam, ko bodo vsi ljudje dobro govorili o vas! kajti tako so njihovi očetje delali lažnim prerokom.
27 Vam pa pravim, ki poslušate: Ljubite svoje sovražnike, delajte dobro tistim, ki vas sovražijo,
28 Blagoslavljajte tiste, ki vas preklinjajo, in molite za tiste, ki vas sramotijo.
29 In tistemu, ki te udari po enem licu, ponudi tudi drugo; in tisti, ki ti vzame ogrinjalo, ne brani, da vzame tudi tvoj plašč.
30 Vsakemu, ki te prosi, daj; in od tistega, ki ti vzame dobrine, ne zahtevaj več.
31 In kakor želite, da bi ljudje storili vam, storite tudi vi njim.
32 Če namreč ljubite tiste, ki ljubijo vas, kakšna hvala? saj tudi grešniki ljubijo tiste, ki ljubijo njih.
33 In če delate dobro tistim, ki delajo dobro vam, kakšna hvala? kajti tudi grešniki delajo enako.
34 In če posojate tistim, od katerih upate prejeti, kakšno zahvalo imate? kajti tudi grešniki posojajo grešnikom, da dobijo zopet toliko.
35 Ljubite pa svoje sovražnike, delajte dobro in posojajte, ne upajte ničesar nazaj; in vaše plačilo bo veliko in sinovi Najvišjega boste: kajti on je prijazen do nehvaležnih in hudobnih.
36 Bodite torej usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče.
37 Ne sodite in ne boste sojeni; ne obsojajte in ne boste obsojeni; odpuščajte in odpuščeno vam bo:
38 Dajajte in dano vam bo; dobro mero, stisnjeno in streseno in prepolno vam bodo dali v naročje. Kajti z enako mero, s katero merite, se vam bo odmerilo.
39 In povedal jim je priliko: Ali lahko slepi vodi slepega? ali ne bosta padla oba v jarek?
40 Učenec ni nad svojim učiteljem, ampak vsakdo, ki je popoln, bo kakor njegov učitelj.
41 In zakaj gledaš iver v očesu svojega brata, bruna v svojem očesu pa ne zaznaš?
42 Kako moreš reči svojemu bratu: »Brat, naj iztaknem iver, ki je v tvojem očesu, ko sam ne vidiš bruna, ki je v svojem očesu?« Hinavec, izbij najprej bruno iz svojega očesa, potem pa boš videl, da izvlečeš iver iz očesa svojega brata.
43 Kajti dobro drevo ne obrodi slabega sadu; tudi pokvarjeno drevo ne obrodi dobrega sadu.
44 Kajti vsako drevo se pozna po njegovem sadu. Kajti s trnja ljudje ne nabirajo fig, niti z borovnice ne nabirajo grozdja.
45 Dober človek iz dobrega zaklada svojega srca prinaša, kar je dobro; in hudoben človek iz hudobnega zaklada svojega srca prinaša hudo; kajti njegova usta govorijo o preobilju srca.
46 In zakaj me kličete: Gospod, Gospod, in ne delate tega, kar govorim?
47 Vsakemu, ki pride k meni in posluša moje besede ter jih izpolni, vam bom pokazal, komu je podoben:
48 Podoben je človeku, ki je zgradil hišo, globoko izkopal in položil temelj na skalo; in ko je nastala povodenj, je potok silovito udaril po tej hiši in je ni mogel omajati, saj je bila utemeljena na skali. .
49 Kdor pa posluša in ne uresniči, je podoben človeku, ki je brez temelja zgradil hišo na zemlji; proti kateremu je potok močno udaril in takoj je upadel; in razvalina te hiše je bila velika.

POGLAVJE 7

1 Ko je končal vse svoje besede pred ljudstvom, je šel v Kafarnaum.
2 In služabnik nekega stotnika, ki mu je bil drag, je bil bolan in je bil pripravljen umreti.
3 In ko je slišal za Jezusa, je poslal k njemu starešine Judov, ki so ga prosili, naj pride in ozdravi njegovega služabnika.
4 In ko so prišli k Jezusu, so ga takoj prosili, rekoč, da je vreden, za katerega naj to stori:
5 Kajti on ljubi naš narod in nam je zgradil sinagogo.
6 Jezus je šel z njimi. In ko je bil že nedaleč od hiše, je stotnik poslal k njemu prijatelje, rekoč mu: »Gospod, ne trudi se, ker nisem vreden, da bi stopil pod mojo streho.
7 Zato se niti sam nisem zdel vreden, da bi prišel k tebi; ampak povej eno besedo in moj služabnik bo ozdravel.
8 Kajti tudi jaz sem pod oblastjo, imam pod seboj vojake, in rečem enemu: Pojdi, in gre; in drugemu: Pridi, in pride; in mojemu služabniku: Stori to, in on to stori.
9 Ko je Jezus to slišal, se mu je začudil, se obrnil in rekel ljudstvu, ki je hodilo za njim: Povem vam, ne v Izraelu nisem našel tako velike vere.
10 In poslani so se vrnili v hišo in našli hlapca, ki je bil bolan.
11 In zgodilo se je naslednji dan, da je šel v mesto, imenovano Nain; in veliko njegovih učencev je šlo z njim in veliko ljudi.
12 Ko se je torej približal mestnim vratom, glej, nesli so mrtveca, edinega sina svoje matere, ki je bila vdova; in veliko ljudi iz mesta je bilo z njo.
13 Ko jo je Gospod videl, se je zasmilil in ji je rekel: Ne jokaj!
14 In prišel je in se dotaknil nosila; in tisti, ki so ga nosili, so obstali. In rekel je: Mladenič, pravim ti, vstani!
15 In mrtev je sedel in začel govoriti. In izročil ga je njegovi materi.
16 Vse je obšel strah in slavili so Boga, rekoč: Velik prerok je vstal med nami; in da je Bog obiskal svoje ljudstvo.
17 In ta glas o njem se je razširil po vsej Judeji in po vsej okolici.
18 In Janezovi učenci so mu razodeli vse te reči.
19 In Janez je poklical dva izmed svojih učencev in ju poslal k Jezusu vprašati: Si ti tisti, ki ima priti? ali iščemo drugega?
20 Ko so možje prišli k njemu, so rekli: Janez Krstnik nas je poslal k tebi, češ: Si ti tisti, ki ima priti? ali iščemo drugega?

21 In v isti uri je mnoge ozdravil njihovih slabosti in nadlog ter zlih duhov; in mnogim slepim je dal vid.
22 Tedaj jim Jezus odgovori: Pojdite in povejte Janezu, kaj ste videli in slišali; kako slepi vidijo, hromi hodijo, gobavci se očiščujejo, gluhi slišijo, mrtvi obujajo, ubogim se oznanja evangelij.
23 In blagor mu, kdor se ne zameri name.
24 In ko so Janezovi sli odšli, je začel ljudstvu govoriti o Janezu: Kaj ste šli gledat v puščavo? Trst, ki ga veter stresa?
25 Kaj pa ste šli pogledat? Človek, oblečen v mehka oblačila? Glej, tisti, ki so čudovito oblečeni in prefinjeno živijo, so na kraljevih dvorih.
26 Kaj pa ste šli pogledat? Prerok? Da, pravim vam, in veliko več kot prerok.
27 To je tisti, o katerem je pisano: Glej, pošiljam svojega glasnika pred tvojim obličjem, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj.
28 Kajti pravim vam: Med tistimi, ki so rojeni od žen, ni večjega preroka od Janeza Krstnika; kdor pa je najmanjši v Božjem kraljestvu, je večji od njega.
29 In vse ljudstvo, ki ga je slišalo, in cestninjarji so opravičili Boga, ker so bili krščeni z Janezovim krstom.
30 Toda farizeji in postavniki so zavrnili božjo namero proti sebi, ker se niso dali krstiti.
31 In Gospod je rekel: S čim naj torej primerjam može te generacije? in kakšni so?
32 Podobni so otrokom, ki sedijo na trgu in kličejo drug drugega ter pravijo: Zaigrali smo vam, pa niste plesali; žalovali smo za vami, vi pa niste jokali.
33 Kajti prišel je Janez Krstnik, ki ni jedel kruha in ni pil vina; vi pa pravite: Hudiča ima.
34 Prišel je Sin človekov, ki jé in pije; in pravite: Glej, požrešnež in pijanec vina, prijatelj cestninarjev in grešnikov!
35 Toda modrost je upravičena pri vseh njenih otrocih.
36 In eden od farizejev ga je prosil, da bi jedel z njim. In je šel v farizejevo hišo in je sedel za mizo.
37 In glej, neka žena v mestu, ki je bila grešnica, ko je izvedela, da je Jezus sedel pri mesu v farizejevi hiši, je prinesla alabastrno posodo z mazilom,
38 In jokajoč je stala pri njegovih nogah za njim in mu začela umivati noge s solzami in si jih brisala z lasmi svoje glave ter poljubljala njegove noge in jih mazilila z mazilom.
39 Ko pa je to videl farizej, ki ga je povabil, je sam pri sebi rekel: Ta človek, če bi bil prerok, bi vedel, kdo in kakšna je ta ženska, ki se ga dotika; ker je grešnica.
40 In Jezus odgovori in mu reče: Simon, nekaj ti imam povedati. In rekel je: Gospodar, reci naprej.
41 Bil je neki upnik, ki je imel dva dolžnika: eden je bil dolžan petsto penijev, drugi pa petdeset.
42 In ko nista imela ničesar plačati, je obema odkrito odpustil. Povej mi torej, kdo od njih ga bo najbolj ljubil?
43 Simon odgovori in reče: Mislim, da tisti, ki mu je največ odpustil. In rekel mu je: Prav si sodil.
44 In obrnil se je k ženi in rekel Simonu: Vidiš to žensko? Stopil sem v tvojo hišo, nisi mi dal vode za noge, ampak ona mi je umila noge s solzami in jih obrisala z lasmi svoje glave.
45 Nisi mi dal poljuba, toda ta ženska, odkar sem prišel, mi ni nehala poljubljati nog.
46 Moje glave nisi pomazilil z oljem, ampak ta žena mi je pomazilila noge z mazilom.
47 Zato ti pravim, njeni grehi, ki jih je mnogo, so odpuščeni; ker je ljubila veliko: komur pa je malo odpuščeno, ta malo ljubi.
48 In rekel ji je: Grehi so ti odpuščeni.
49 In tisti, ki so z njim sedeli pri mizi, so sami pri sebi začeli govoriti: Kdo je ta, da tudi grehe odpušča?
50 In rekel je ženi: Tvoja vera te je rešila; pojdi v miru.

POGLAVJE 8

1 In zgodilo se je pozneje, da je šel po vseh mestih in vaseh ter pridigal in oznanjal veselo novico o Božjem kraljestvu; in dvanajsterih je bilo z njim,
2 In nekatere žene, ki so bile ozdravljene od zlih duhov in bolezni, Marija, imenovana Magdalena, iz katere je izšlo sedem hudičev,
3 In Joana, žena Huze Herodovega oskrbnika, in Suzana ter mnogi drugi, ki so mu služili s svojim premoženjem.
4 In ko se je zbralo veliko ljudstva in so prihajali k njemu iz vseh mest, je spregovoril s priliko:
5 Sejalec je šel sejati svoje seme; in ko je sejal, je nekaj padlo ob poti; in poteptan je bil, in ptice neba so ga požrle.
6 In nekateri so padli na skalo; in ko je vzklila, se je posušila, ker ji je manjkalo vlage.
7 Nekatera so padla med trnje; in trnje je poraslo z njim in ga zadušilo.
8 In drugo je padlo na dobro zemljo, vzklilo in obrodilo stoter sad. In ko je to rekel, je zaklical: Kdor ima ušesa, naj sliši!
9 In njegovi učenci so ga vprašali, rekoč: Kaj bi lahko bila ta prilika?
10 In rekel je: Vam je dano spoznati skrivnosti Božjega kraljestva, drugim pa v prilikah; da gledajo ne vidijo in slišijo ne razumejo.
11 Prilika pa je naslednja: seme je Božja beseda.
12 Tisti ob poti so tisti, ki slišijo; nato pa pride hudič in jim vzame besedo iz srca, da ne bi verovali in se rešili.
13 Tisti na skali so tisti, ki, ko slišijo, sprejmejo besedo z veseljem; in ti nimajo korenine, ki nekaj časa verujejo, v času skušnjave pa odpadejo.
14 In kar je padlo med trnje, so tisti, ki, ko slišijo, gredo ven in so zadušeni s skrbmi, bogastvom in užitki tega življenja in ne prinesejo sadu do popolnosti.
15 Na dobri zemlji pa so tisti, ki v poštenem in dobrem srcu, ko so slišali besedo, jo držijo in obrodijo sad v potrpežljivosti.
16 Nihče, ko prižge svečo, je ne pokrije s posodo ali postavi pod posteljo; ampak ga postavi na svečnik, da tisti, ki vstopijo, vidijo luč.
17 Kajti nič ni tajnega, kar ne bi postalo očitno; niti nič skritega, kar se ne bo poznalo in prišlo v tujino.
18 Pazite torej, kako poslušate: kajti kdor ima, se mu bo dalo; in kdor nima, mu bo vzeto tudi to, kar se zdi, da ima.
19 Tedaj so prišli k njemu njegova mati in njegovi bratje, a zaradi množice niso mogli priti do njega.
20 In nekateri so mu povedali: Tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in te hočejo videti.
21 In odgovoril jim je: Moja mati in moji bratje so tisti, ki poslušajo Božjo besedo in jo izpolnjujejo.
22 Nekega dne pa je šel s svojimi učenci v čoln in jim rekel: Plovimo na drugo stran jezera. In izstrelili so se naprej.

23 Ko pa sta plula, je zaspal; in na jezeru se je spustil vihar; in bili so napolnjeni z vodo in bili v nevarnosti.
24 Prišli so k njemu in ga zbudili, rekoč: Učitelj, učitelj, poginimo. Nato je vstal in zapretil vetru in divjanju vode; in prenehala sta, in nastala je tišina.
25 In rekel jim je: Kje je vaša vera? In v strahu so se spraševali in govorili drug drugemu: Kakšen je ta človek? kajti zapoveduje celo vetrovom in vodi, in oni ga ubogajo.
26 In prišli so v deželo Gadarencev, ki je nasproti Galileji.
27 In ko je šel na kopno, ga je iz mesta srečal neki mož, ki je imel dolgo časa hudiče in ni nosil nobenih oblačil, niti ni bival v nobeni hiši, ampak v grobovih.
28 Ko je zagledal Jezusa, je zavpil, padel pred njim in rekel z močnim glasom: Kaj imam jaz s teboj, Jezus, Sin Boga Najvišjega? Prosim te, ne muči me.
29 (Kajti ukazal je nečistemu duhu, naj pride iz človeka. Kajti večkrat ga je ujel; in so ga zaklenili z verigami in v okovih; pretrgal je okove in hudič ga je odgnal v puščavo.)
30 Jezus ga je vprašal: Kako ti je ime? In rekel je: Legija, kajti veliko hudičev je vstopilo vanj.
31 In prosili so ga, naj jim ne ukaže iti v globino.
32 In tam se je na gori pasla mnoga čreda prašičev; in prosili so ga, naj jim dovoli vstopiti vanje. In jih je trpel.
33 Tedaj so hudiči šli iz človeka in vstopili v prašiče; in čreda se je silovito pognala s strmine v jezero in se zadušila.
34 Ko so tisti, ki so jih hranili, videli, kaj se je zgodilo, so zbežali in šli ter oznanjali po mestu in po deželi.
35 Nato so šli pogledat, kaj se je zgodilo; in prišli so k Jezusu ter našli človeka, iz katerega so izšli hudiči, sedečega pri Jezusovih nogah, oblečenega in pri zdravi pameti; in prestrašili so se.
36 Tisti, ki so to videli, so jim tudi povedali, na kakšen način je bil ozdravljen obsedeni.
37 Tedaj ga je rotila vsa množica okoliške dežele Gadarencev, naj odide od njih; kajti prevzel jih je velik strah; in šel je gor v ladjo ter se vrnil nazaj.
38 Človek, iz katerega so izšli hudiči, ga je prosil, naj bi bil z njim; Jezus pa ga je poslal proč, rekoč:
39 Vrni se v svojo hišo in povej, kako velike stvari ti je storil Bog. In odšel je in razglasil po vsem mestu, kako velike stvari mu je storil Jezus.
40 In zgodilo se je, da ko se je Jezus vrnil, ga je ljudstvo z veseljem sprejelo, kajti vsi so ga čakali.
41 In glej, prišel je mož po imenu Jair in je bil predstojnik sinagoge; in padel je k Jezusovim nogam ter ga prosil, naj pride v njegovo hišo.
42 Imel je namreč eno hčer edinko, kakšnih dvanajst let staro, in umirala je. Toda ko je šel, se je ljudstvo gnetelo vanj.
43 In žena, ki je dvanajst let imela krvavitev in je vse svoje premoženje porabila za zdravnike, pa tudi noben ni mogel biti ozdravljen,
44 Prišla je za njim in se dotaknila roba njegovega oblačila; in takoj se ji je krvavitev ustavila.
45 In Jezus je rekel: Kdo se me je dotaknil? Ko so vsi zatajili, so Peter in tisti, ki so bili z njim, rekli: »Učenik, množica se te stiska in pritiska, ti pa praviš: Kdo se me je dotaknil?«
46 In Jezus je rekel: » Nekdo se me je dotaknil, kajti zaznam, da je moč odšla iz mene.
47 In ko je žena videla, da se ni skrila, je trepetajoč pristopila in padla pred njim ter mu pred vsem ljudstvom povedala, zakaj se ga je dotaknila in kako je takoj ozdravela.
48 In rekel ji je: Hči, tolaži se! Tvoja vera te je rešila; pojdi v miru.
49 Ko je še govoril, pride nekdo iz hiše predstojnika sinagoge in mu reče: Tvoja hči je mrtva; težave ne mojster.
50 Ko pa je Jezus to slišal, mu je odgovoril: Ne boj se, samo veruj in ozdravljena bo.
51 In ko je prišel v hišo, nikomur ni pustil vstopiti, razen Petra, Jakoba in Janeza ter dekličinega očeta in matere.
52 In vsi so jokali in jokali za njo; on pa je rekel: Ne jokaj! ni mrtva, ampak spi.
53 In zasmehovali so se mu, saj so vedeli, da je mrtva.
54 Vse jih je poslal ven, jo prijel za roko in zaklical: Deklica, vstani!
55 In njen duh se je vrnil in takoj je vstala; in ukazal ji je dati mesa.
56 In njeni starši so bili začudeni; on pa jim je naročil, naj nikomur ne povedo, kaj se je zgodilo.

POGLAVJE 9

1 Nato je sklical svojih dvanajst učencev in jim dal moč in oblast nad vsemi hudiči in ozdravljati bolezni.
2 In poslal jih je oznanjat Božje kraljestvo in ozdravljat bolne.
3 Rekel jim je: » Ničesar ne vzemite na pot, ne palice, ne torbe, ne kruha, ne denarja; niti nimajo dveh plaščev na kos.
4 In v katero koli hišo vstopite, tam ostanite in od tam pojdite.
5 Kdor pa vas ne sprejme, otresite prah s svojih nog, ko greste iz tega mesta, v pričevanje zoper njih.
6 In odšli so in hodili po mestih ter povsod oznanjali evangelij in ozdravljali.
7 Tetrarh Herod je slišal o vsem, kar je storil; in bil je zmeden, ker so nekateri govorili, da je Janez vstal od mrtvih;
8 In nekateri, da se je prikazal Elias; in od drugih, da je eden od starih prerokov vstal.
9 In Herod je rekel: Janezu sem odsekal glavo; kdo pa je ta, o katerem slišim take reči? In želel ga je videti.
10 Ko so se apostoli vrnili, so mu povedali vse, kar so storili. In vzel jih je ter odšel na samem v samoten kraj, ki je pripadal mestu, imenovanemu Betsaida.
11 In ko je ljudstvo to spoznalo, mu je sledilo; sprejel jih je in jim govoril o Božjem kraljestvu ter ozdravil tiste, ki so potrebovali ozdravljenje.
12 In ko se je dan začel že minevati, tedaj so prišli dvanajsterici in mu rekli: »Pošlji množico, naj odidejo v okoliška mesta in podeželje ter prenočijo in dobijo živeža; kajti tukaj smo v puščavski kraj.
13 On pa jim je rekel: » Dajte jim vi jesti!« In rekli so: Nimamo več razen pet hlebov in dve ribi; le da bi morali iti in kupiti meso za vse te ljudi.
14 Kajti bilo jih je okoli pet tisoč mož. In rekel je svojim učencem: Postavite jih po petdeset v skupino.
15 Tako so tudi storili in vse dali sesti.
16 Nato je vzel pet hlebov in dve ribi, pogledal v nebo, jih blagoslovil, razlomil in dal učencem, da so jih postavili pred množico.
17 In jedli so in se vsi nasitili; in od drobcev, ki so jim ostali, je bilo pobranih dvanajst košar.

18 In zgodi se, ko je sam molil, so bili z njim njegovi učenci in vprašal jih je, rekoč: Za koga me ima ljudstvo?
19 Oni pa so odgovorili in rekli: Janez Krstnik! nekateri pa pravijo: Elias; in drugi pravijo, da je eden od starih prerokov vstal.
20 Rekel jim je: Vi pa pravite, kdo sem? Peter je odgovoril in rekel: Kristus Božji.
21 In strogo jim je zapovedal, naj nikomur ne povedo tega;
22 rekoč: Sin človekov mora veliko pretrpeti in ga bodo starešine in véliki duhovniki in pismouki zavrgli in biti umorjen ter tretji dan vstati.
23 Vsem pa je rekel: Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vsak dan vzame svoj križ ter hodi za menoj.
24 Kajti kdor hoče svoje življenje rešiti, ga bo izgubil; kdor pa bo svoje življenje izgubil zaradi mene, ga bo rešil.
25 Kajti kaj koristi človeku, če pridobi ves svet, samega sebe pa izgubi ali je zavržen?
26 Kajti kdor se bo sramoval mene in mojih besed, tega se bo sramoval Sin človekov, ko bo prišel v svoji slavi in slavi svojega Očeta in svetih angelov.
27 Resnično pa vam povem: nekateri tukaj stoječi ne bodo okusili smrti, dokler ne bodo videli božjega kraljestva.
28 In zgodilo se je približno osem dni po teh besedah, da je vzel Petra, Janeza in Jakoba in šel na goro molit.
29 In ko je molil, se je podoba njegovega obličja spremenila in njegova oblačila so bila bela in bleščeča.
30 In glej, z njim sta govorila dva moža, ki sta bila Mojzes in Elija:
31 Ki se je prikazal v slavi in govoril o njegovi smrti, ki naj bi jo dopolnil v Jeruzalemu.
32 Peter in tisti, ki so bili z njim, pa so bili težki od spanca; in ko so se zbudili, so videli njegovo slavo in dva moža, ki sta stala z njim.
33 In ko so odhajali od njega, je Peter rekel Jezusu: »Učenik, dobro nam je tukaj biti; in naredimo tri šotore; enega zate, enega za Mojzesa in enega za Elija; ne vedoč, kaj je rekel.
34 Medtem ko je tako govoril, je prišel oblak in jih zasenčil; in prestrašili so se, ko so vstopili v oblak.
35 In iz oblaka je prišel glas, ki je rekel: To je moj ljubljeni Sin; poslušajte ga.
36 In ko je glas izzvenel, je bil Jezus sam. In to so zamolčali in v tistih dneh nikomur niso povedali nič od tega, kar so videli.
37 In zgodilo se je, da ga je naslednji dan, ko so se spustili s hriba, srečalo veliko ljudi.
38 In glej, mož iz družbe je zavpil, rekoč: Gospodar, prosim te, poglej mojega sina, kajti moj edinec je.
39 In glej, duh ga zgrabi in nenadoma zavpije; in raztrga ga, da se zopet zapeni, in modrice ga komaj ločijo od njega.
40 In prosil sem tvoje učence, naj ga izženejo; in niso mogli.
41 Jezus pa odgovori: O neverni in pokvarjeni rod, kako dolgo bom z vami in vas bom trpel? Pripelji svojega sina sem.
42 In ko je še prihajal, ga je hudič vrgel dol in ga strgal. In Jezus je posvaril nečistega duha, ozdravil otroka in ga zopet izročil očetu.
43 In vsi so bili presenečeni nad mogočno Božjo močjo. Medtem ko so se vsi čudili vsemu, kar je Jezus storil, je rekel svojim učencem:
44 Naj se te besede vtisnejo v vaša ušesa, kajti Sin človekov bo izročen v človeške roke.
45 Toda te besede niso razumeli in bila jim je skrita, da je niso zaznali; in bali so se ga vprašati o tej besedi.
46 Tedaj je med njimi nastal premislek, kateri izmed njih naj bo največji.
47 Jezus pa je uvidel misel njunega srca, vzel otroka in ga postavil k sebi,
48 In jim rekel: Kdor sprejme tega otroka v mojem imenu, sprejme mene; in kdor sprejme mene, sprejme tistega, ki me je poslal; kajti kdor je najmanjši med vami vsemi, bo velik.
49 Janez je odgovoril in rekel: »Učenik, videli smo nekoga, ki je v tvojem imenu izganjal hude duhove; in smo mu prepovedali, ker ne hodi z nami.
50 Jezus mu je rekel: » Ne prepoveduj mu, kajti kdor ni proti nam, je za nas.
51 In zgodilo se je, ko je prišel čas, da bi bil sprejet, se je trdno odločil, da gre v Jeruzalem,
52 Pred njim so poslali sle, ki so šli in vstopili v samarijsko vas, da bi se pripravili zanj.
53 In niso ga sprejeli, ker je bil njegov obraz, kakor da bi šel v Jeruzalem.
54 In ko sta njegova učenca Jakob in Janez to videla, sta rekla: »Gospod, ali hočeš, da ukažemo, naj pride ogenj z neba in ju požre, kakor je storil Elija?
55 On pa se je obrnil in jih pograjal ter rekel: Ne veste, kakšnega duha ste.
56 Kajti Sin človekov ni prišel, da bi uničil človeška življenja, ampak da bi jih rešil. In so šli v drugo vas.
57 In zgodilo se je, da mu je, ko sta šla na pot, neki človek rekel: Gospod, sledil ti bom, kamorkoli boš šel.
58 In Jezus mu je rekel: Lisice imajo luknje in ptice pod nebom gnezda; Sin človekov pa nima, kam bi glavo naslonil.
59 In drugemu je rekel: Sledi mi. On pa je rekel: Gospod, dovoli mi najprej, da grem pokopat svojega očeta.
60 Jezus mu reče: Pusti, da mrtvi pokopljejo svoje mrliče, ti pa pojdi in oznanjaj božje kraljestvo.
61 In drugi je tudi rekel: Gospod, hodil bom za teboj; ampak naj grem najprej poslovit od njih, ki so doma pri moji hiši.
62 In Jezus mu je rekel: Nihče, ki položi roko na plug in se ozira nazaj, ni primeren za Božje kraljestvo.

POGLAVJE 10

1 Po tem je Gospod določil tudi drugih sedemdeset in jih poslal po dva in dva pred seboj v vsako mesto in kraj, kamor je hotel sam priti.
2 Zato jim je rekel: Žetev je res velika, delavcev pa malo; prosite torej Gospoda žetve, da bi poslal delavce na svojo žetev.
3 Pojdite: glejte, pošiljam vas kakor jagnjeta med volkove.
4 Ne nosite ne torbice ne torbe ne čevljev in nikogar ne pozdravljajte ob poti.
5 In v katero koli hišo stopite, najprej recite: Mir tej hiši!
6 In če bo sin miru tam, bo vaš mir počival na njem; če ne, se bo spet obrnil k vam.
7 In ostanite v isti hiši ter jejte in pijte, kar dajo; kajti delavec je vreden svojega plačila. Ne hodite od hiše do hiše.

8 In v katero koli mesto pridete in vas sprejmejo, jejte, kar vam ponudijo.
9 In ozdravljajte bolnike, ki so v njem, in jim recite: Približalo se vam je Božje kraljestvo.
10 Toda v katero koli mesto pridete, pa vas ne sprejmejo, pojdite ven na njegove ulice in recite:
11 Celo prah vašega mesta, ki se nas prime, obrišemo proti vam; vendar bodite prepričani o tem, da se vam je Božje kraljestvo približalo.
12 Povem pa vam, da bo tisti dan Sodomi znosnejše kot tistemu mestu.
13 Gorje ti, Chorazin! gorje ti, Betsaida! kajti če bi se zgodila mogočna dela v Tiru in Sidonu, ki so se zgodila v vas, bi se že pred časom pokesala, sedeč v raševini in pepelu.
14 Toda ob sodbi bo Tiru in Sidonu lažje kakor tebi.
15 In ti, Kafarnaum, ki si povzdignjen do nebes, boš pahnjen v pekel.
16 Kdor vas posluša, mene posluša; in kdor vas zaničuje, mene zaničuje; in kdor mene zaničuje, zaničuje tistega, ki me je poslal.
17 In sedemdeseterico se je veselo vrnilo in reklo: »Gospod, tudi hudiči so nam podrejeni v tvojem imenu.
18 In rekel jim je: Satana sem videl, da je kakor strela padel z neba.
19 Glej, dajem ti moč, da stopiš na kače in škorpijone in nad vso sovražnikovo moč: in nič te ne bo ranilo.
20 Kljub temu se ne veselite, da so vam duhovi podrejeni; ampak raje se veselite, ker so vaša imena zapisana v nebesih.
21 V tisti uri se je Jezus razveselil v duhu in rekel: » Zahvaljujem se ti, Oče, Gospod nebes in zemlje, da si to prikril modrim in razumnim in razodel otrokom. kajti tako se je zdelo dobro v tvojih očeh.
22 Vse mi je izročil moj Oče; in nihče ne ve, kdo je Sin, razen Oče; in kdo je Oče, če ne Sin in tisti, komur ga bo Sin razodel.
23 Obrnil ga je k svojim učencem in rekel na samem: Blagor očem, ki vidijo, kar vidite vi!
24 Kajti povem vam, da so mnogi preroki in kralji želeli videti to, kar vidite vi, pa niso videli; in slišati stvari, ki jih slišite, pa jih niste slišali.
25 In glej, neki postavnik je vstal in ga skušal, rekoč: »Učenik, kaj naj storim, da podedujem večno življenje?«
26 Rekel mu je: Kaj piše v postavi? kako bereš?
27 On pa je odgovoril: Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z vso svojo močjo in z vsem svojim mišljenjem; in svojega bližnjega kakor samega sebe.
28 In rekel mu je: Prav si odgovoril: to stori in živel boš.
29 On pa, ki se je hotel opravičiti, je rekel Jezusu: In kdo je moj bližnji?
30 Jezus je odgovoril in rekel: Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je zašel med tatove, ki so mu slekli oblačila in ga ranili ter odšli in ga pustili napol mrtvega.
31 In po naključju je prišel dol neki duhovnik po tisti poti; in ko ga je zagledal, je šel mimo po drugi strani.
32 Enako tudi levit, ko je bil na tem mestu, je prišel in ga pogledal ter šel mimo po drugi strani.
33 Neki Samarijan pa je na poti prišel tja, kjer je bil; in ko ga je zagledal, se mu je zasmilil,
34 In šel je k njemu ter mu prevezal rane, polil z oljem in vinom, in ga posadil na njegovo lastno žival ter ga pripeljal v gostilno in poskrbel zanj.
35 In naslednji dan, ko je odhajal, je vzel dva penija in ju dal gostitelju ter mu rekel: Poskrbi zanj; in kar boš več porabil, ti bom povrnil, ko spet pridem.
36 Kaj misliš, kateri od teh treh je bil sosed tistemu, ki je padel med tatove?
37 In rekel je: Tisti, ki se mu je usmilil. Tedaj mu Jezus reče: Pojdi in stori tudi ti.
38 In ko sta šla, je prišel v neko vas in neka žena po imenu Marta ga je sprejela v svojo hišo.
39 In imela je sestro, imenovano Marija, ki je tudi sedela k Jezusovim nogam in poslušala njegovo besedo.
40 Toda Marta je bila obremenjena s strežbo in je prišla k njemu ter rekla: »Gospod, ali te ne zanima, da me je sestra pustila streči samo?« zato ji reci, naj mi pomaga.
41 In Jezus je odgovoril in ji rekel: Marta, Marta, skrbna in vznemirjena si zaradi mnogih stvari.
42 Toda eno je potrebno: in Marija si je izvolila tisti dobri del, ki se ji ne bo vzel.

POGLAVJE 11

1 In zgodilo se je, da mu je, ko je na nekem kraju molil, ko je prenehal, eden od njegovih učencev rekel: »Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez učil svoje učence.
2 In rekel jim je: Ko molite, recite: Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime! Pridi tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih tako na zemlji.
3 Vsakdanji kruh nam dajaj vsak dan.
4 In odpusti nam naše grehe; kajti tudi mi odpuščamo vsakemu, ki nam je dolžan. In ne vpelji nas v skušnjavo; ampak reši nas hudega.
5 Rekel jim je: » Kdo izmed vas bo imel prijatelja in bo šel k njemu opolnoči ter mu rekel: »Prijatelj, posodi mi tri hlebe;
6 Kajti prijatelj moj na poti je prišel k meni, pa mu nimam kaj dati?
7 In on od znotraj bo odgovoril in rekel: Ne delajte mi težav: vrata so zdaj zaprta in moji otroci so z menoj v postelji; Ne morem vstati in ti dati.
8 Povem vam, čeprav ne bo vstal in mu dal, ker je njegov prijatelj, pa bo zaradi njegove predrznosti vstal in mu dal, kolikor jih potrebuje.
9 In jaz vam pravim: Prosite in dano vam bo; iščite in boste našli; trkajte in odprlo se vam bo.
10 Kajti vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in tistemu, ki trka, se mu odpre.
11 Če bo sin koga izmed vas, ki je oče, prosil za kruh, mu bo dal kamen? ali če bo ribo prosil, mu bo namesto ribe dal kačo?
12 Ali če bo prosil za jajce, mu bo ponudil škorpijona?
13 Če torej vi, ki ste hudobni, znate svojim otrokom dajati dobre darove, koliko bolj bo vaš nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo?
14 In izganjal je hudiča, ki je bil nem. In zgodilo se je, ko je hudič šel ven, je nemi spregovoril; in ljudje so se spraševali.
15 Nekateri izmed njih pa so rekli: »Po Beelzebubu, poglavaru hudičev, izganja hudiče.

16 In drugi, ki so ga skušali, so od njega iskali znamenje z neba.
17 On pa je poznal njihove misli in jim rekel: Vsako kraljestvo, ki se razdeli samo v sebi, bo opustošeno; in hiša, razdeljena proti hiši, pade.
18 Če je tudi satan razdeljen sam proti sebi, kako bo obstalo njegovo kraljestvo? ker pravite, da po Beelzebubu izganjam hudiče.
19 In če jaz z Beelzebubom izganjam hudiče, s čigavo pomočjo jih vaši sinovi izganjajo? zato bodo oni vaši sodniki.
20 Če pa jaz z Božjim prstom izganjam hudiče, je gotovo prišlo Božje kraljestvo nad vas.
21 Ko močan oborožen mož varuje svojo palačo, je njegovo imetje v miru.
22 Ko pa pride nanj močnejši od njega in ga premaga, mu vzame vse njegovo orožje, v katerega je zaupal, in razdeli njegov plen.
23 Kdor ni z menoj, je zoper mene; in kdor ne zbira z menoj, trosi.
24 Ko gre nečisti duh iz človeka, hodi po suhih krajih in išče počitka; in ker ga ni našel, reče: vrnem se v svojo hišo, od koder sem prišel.
25 In ko pride, jo najde pometeno in okrašeno.
26 Nato gre in vzame k sebi sedem drugih duhov, hudobnejših od sebe; in vstopijo in tam prebivajo; in zadnje stanje tega človeka je hujše od prvega.
27 In zgodilo se je, ko je to govoril, je neka ženska iz družbe povzdignila svoj glas in mu rekla: Blagoslovljena maternica, ki te je nosila, in plodovi, ki si jih sesal.
28 On pa je rekel: » Da, blagor tistim, ki poslušajo Božjo besedo in se jo držijo.
29 In ko se je ljudstvo zbralo skupaj, je začel govoriti: To je hudoben rod: iščejo znamenje; in ne bo mu dano nobeno znamenje, razen znamenje preroka Jona.
30 Kajti kakor je bil Jona znamenje Ninivljanom, tako bo tudi Sin človekov temu rodu.
31 Južna kraljica bo vstala na sodbi z ljudmi te generacije in jih obsodila: kajti prišla je iz skrajnih koncev zemlje, da bi slišala Salomonovo modrost; in glej, tukaj je večji od Salomona.
32 Ninivljani bodo vstali na sodbi s to generacijo in jo bodo obsodili: kajti pokesali so se ob Jonovem pridiganju; in glej, tukaj je večji od Jonasa.
33 Nihče, ko prižge sveče, je ne postavi na skrivno mesto, ne pod lonček, ampak na svečnik, da vidijo luč tisti, ki vstopajo.
34 Svetloba telesa je oko: ko je torej tvoje oko eno, je tudi vse tvoje telo svetlobe; ko pa je tvoje oko hudobno, je tudi tvoje telo temno.
35 Pazi torej, da luč, ki je v tebi, ne bo tema.
36 Če je torej vse tvoje telo polno svetlobe in nima nobenega temnega dela, bo vse polno svetlobe, kakor te razsvetli močan sij sveče.
37 In ko je ta govoril, ga je neki farizej prosil, naj večerja z njim; in vstopil je in sedel k mizi.
38 In ko je farizej to videl, se je čudil, da se ni umil pred večerjo.
39 In Gospod mu je rekel: Zdaj vi farizeji čistite zunanjost čaše in krožnika; tvoja notranjost pa je polna grabežljivosti in hudobije.
40 Vi bedaki, ali ni tisti, ki je ustvaril, kar je zunaj, naredil tudi tega, kar je znotraj?
41 Raje dajte miloščino od tega, kar imate; in glej, vse je zate čisto.
42 Toda gorje vam, farizeji! kajti dajete desetino od mete in rute in vseh vrst zelišč in zanemarjate sodbo in Božjo ljubezen: to bi morali storiti, drugega pa ne pustiti nestorjenega.
43 Gorje vam, farizeji! kajti ljubite najvišje sedeže v sinagogah in pozdrave na trgih.
44 Gorje vam, pismouki in farizeji, hinavci! kajti vi ste kakor grobovi, ki se ne vidijo, in ljudje, ki hodijo po njih, se jih ne zavedajo.
45 Nato je odgovoril eden izmed učiteljev in mu rekel: »Učenik, s temi besedami grajaš tudi nas.
46 In rekel je: Gorje tudi vam, zakonci! kajti ljudi obremenjujete z bremeni, ki jih je težko nositi, sami pa se bremen ne dotaknete niti z enim od svojih prstov.
47 Gorje vam! kajti vi zidate grobove prerokov in vaši očetje so jih ubili.
48 Resnično ste priča, da dopuščate dejanja svojih očetov: kajti res so jih ubili, vi pa jim gradite grobove.
49 Zato je tudi Božja modrost rekla: Poslal jim bom preroke in apostole in nekatere izmed njih bodo pobili in preganjali:
50 Da se od te generacije zahteva kri vseh prerokov, ki je bila prelita od nastanka sveta;
51 Od Abelove krvi do krvi Zaharije, ki je umrl med oltarjem in templjem: resnično vam povem, zahtevalo se bo od te generacije.
52 Gorje vam, odvetniki! kajti vzeli ste ključ spoznanja: sami niste vstopili in preprečili ste tistim, ki so vstopili.
53 In ko jim je to govoril, so ga pismouki in farizeji začeli močno nagovarjati in ga dražiti, da je govoril o marsičem:
54 Čakali so nanj in skušali kaj ujeti iz njegovih ust, da bi ga lahko obtožili.

POGLAVJE 12

1 Medtem, ko se je zbrala nepregledna množica ljudi, tako da so teptali drug ob drugega, je najprej začel govoriti svojim učencem: Varujte se farizejskega kvasa, ki je hinavščina.
2 Kajti nič ni prikritega, kar ne bi bilo razkrito; niti skriti, to se ne bo vedelo.
3 Torej, karkoli ste govorili v temi, se bo slišalo na svetlobi; in kar ste govorili na uho v skrinjah, se bo razglasilo na hišnih strehah.
4 In pravim vam, prijatelji moji: Ne bojte se tistih, ki ubijajo telo in potem ne morejo storiti nič več.
5 Toda vnaprej vas bom opozoril, koga se morate bati: Bojte se njega, ki ima potem, ko je ubil, moč vreči v pekel; da, pravim vam, Bojte se ga.
6 Ali se ne prodaja pet vrabcev za dva faringa in noben izmed njih ni pozabljen pred Bogom?
7 Vam pa so tudi lasje na glavi vsi prešteti. Ne bojte se torej: vi ste vrednejši od mnogih vrabcev.
8 Povem vam tudi: Kdorkoli bo mene priznal pred ljudmi, bo tudi Sin človekov tega priznal pred Božjimi angeli.
9 Kdor pa me zataji pred ljudmi, bo zanikan pred Božjimi angeli.

10 In kdorkoli bo rekel besedo zoper Sina človekovega, mu bo odpuščeno; tistemu, ki preklinja Svetega Duha, pa ne bo odpuščeno.
11 In ko vas pripeljejo v sinagoge in k sodnikom in oblastem, ne skrbite, kako ali kaj boste odgovorili ali kaj boste rekli:
12 Kajti Sveti Duh vas bo še isto uro poučil, kaj morate reči.
13 Eden izmed druščine mu je rekel: »Učenik, govori z mojim bratom, naj z menoj razdeli dediščino.
14 In rekel mu je: Človek, kdo me je postavil za sodnika ali delitelja med vami?
15 In rekel jim je: Pazite in varujte se pohlepa, kajti človekovo življenje ni odvisno od obilja stvari, ki jih ima.
16 In povedal jim je priliko, rekoč: » Nekemu bogatašu je zemlja obilno obrodila.
17 In razmišljal je v sebi, rekoč: Kaj naj storim, ker nimam prostora, kam bi dal svoje sadove?
18 In rekel je: To bom storil: podrl bom svoje hleve in zgradil večje; in tja bom dal vse svoje sadje in svoje blago.
19 In rekel bom svoji duši: Duša, veliko dobrin imaš, shranjenih za mnogo let; umiri se, jej, pij in bodi vesel.
20 Toda Bog mu je rekel: Ti bedak, to noč bo tvoja duša zahtevana od tebe; čigavo bo torej tisto, kar si priskrbel?
21 Tako je s tistim, ki si nabira zaklade in ne bogati pred Bogom.
22 In rekel je svojim učencem: Zato vam pravim: Ne skrbite za svoje življenje, kaj boste jedli; niti za telo, kaj boste oblekli.
23 Življenje je več kot meso in telo je več kot obleka.
24 Poglejte krokare: kajti ne sejejo ne žanjejo; ki nimajo ne skladišča ne hleva; in Bog jih hrani: koliko bolj ste boljši od ptic?
25 In kdo od vas more s premislekom dodati svoji rasti en komolec?
26 Če torej ne morete narediti najmanjšega, zakaj skrbite za ostalo?
27 Poglejte lilije, kako rastejo: ne trudijo se, ne predejo; in vendar vam povem, da Salomon v vsej svoji slavi ni bil oblečen kakor eden od teh.
28 Če torej Bog tako oblači travo, ki je danes na polju, jutri pa se vrže v peč, koliko bolj vas bo oblekel, maloverni?
29 In ne iščite, kaj boste jedli ali kaj boste pili, niti ne bodite v dvomih.
30 Kajti vse to iščejo narodi sveta in vaš Oče ve, da to potrebujete.
31 Raje pa iščite božje kraljestvo; in vse te stvari vam bodo dodane.
32 Ne boj se, mala čreda; kajti vašemu Očetu je všeč, da vam da kraljestvo.
33 Prodajte, kar imate, in dajajte miloščino; priskrbite si vreče, ki se ne starajo, zaklad v nebesih, ki ne izzveni, kamor se tat ne približa, niti molj ne pokvari.
34 Kajti kjer je tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.
35 Vaša ledja naj bodo opasana in vaše luči goreče;
36 In vi sami ste podobni moškim, ki čakajo na svojega gospoda, kdaj se bo vrnil s poroke; da mu takoj odprejo, ko pride in potrka.
37 Blagor tistim služabnikom, ki jih bo gospodar, ko pride, našel budne: resnično vam povem, da se bo opasal in jih posadil k mizi ter prišel ven in jim stregel.
38 In če pride ob drugi straži ali pride ob tretji straži in jih tako najde, blagor tem služabnikom.
39 In to vedite, da če bi hišni gospodar vedel, ob kateri uri pride tat, bi bedel in ne bi pustil vlomiti v njegovo hišo.
40 Bodite torej tudi vi pripravljeni, kajti Sin človekov pride ob uri, ko ne mislite.
41 Peter mu je rekel: »Gospod, ali nam govoriš to priliko ali vsem?
42 In Gospod je rekel: Kdo je torej tisti zvesti in modri oskrbnik, ki ga bo njegov gospodar postavil za vladarja svoji družini, da jim bo dal njihov delež mesa ob pravem času?
43 Blagor tistemu služabniku, ki ga njegov gospodar, ko pride, najde tako delajočega.
44 Resnično vam povem, da ga bo postavil za vladarja nad vsem, kar ima.
45 Če pa ta služabnik v svojem srcu reče: Moj gospod odlaša s prihodom; in bo začel tepsti hlapce in dekle, jesti in piti in se piti;
46 Gospod tega služabnika bo prišel ob dnevu, ko ga ne bo pričakoval, in ob uri, ko se tega ne bo zavedal, in ga bo razkosal ter mu določil njegov delež z neverniki.
47 In tisti služabnik, ki je poznal voljo svojega gospoda in se ni pripravil niti storil po njegovi volji, bo veliko udarjen.
48 Kdor pa ni vedel in je storil stvari, vredne udarcev, bo malo udarjen. Kajti komur je veliko dano, se bo od njega veliko zahtevalo; in komur so ljudje zaupali veliko, bodo od njega zahtevali še več.
49 Prišel sem, da pošljem ogenj na zemljo; in kaj bom, če je že vžgano?
50 Jaz pa imam krst, s katerim se moram krstiti; in kako sem stiskan, dokler se ne izpolni!
51 Kaj mislite, da sem prišel, da dam mir na zemljo? Povem ti, ne; ampak delitev:
52 Kajti odslej jih bo pet v eni hiši razdeljenih, trije proti dvema in dva proti trem.
53 Oče se bo razdelil proti sinu in sin proti očetu; mati proti hčeri in hči proti materi; tašča proti snahi in snaha proti tašči.
54 In rekel je tudi ljudstvu: Ko vidite oblak, ki se dviga od zahoda, takoj rečete: Prihaja ploha; in tako tudi je.
55 In ko vidite, da piha južni veter, pravite: Vročina bo; in uresniči se.
56 Vi hinavci, vi lahko razločite obličje neba in zemlje; a kako to, da tega časa ne razločite?
57 Da, in zakaj tudi sami po sebi ne sodite, kaj je prav?
58 Ko greste s svojim nasprotnikom k sodniku, ko ste na poti, se potrudite, da se boste rešili njega; da te ne odpelje k sodniku in da te sodnik ne izroči uradniku, ta pa te vrže v ječo.
59 Povem ti, ne boš odšel od tam, dokler ne boš plačal zadnjega novčka.

POGLAVJE 13

1 Takrat so bili prisotni nekateri, ki so mu povedali o Galilejcih, katerih kri je Pilat zmešal z njihovimi žrtvami.
2 In Jezus jim je odgovoril: Kaj mislite, da so bili ti Galilejci grešnejši od vseh Galilejcev, ker so tako trpeli?
3 Povem vam, ne; ampak, če se ne spreobrnete, boste vsi enako poginili.

4 Ali tistih osemnajst, na katere je padel stolp v Siloamu in jih pobil, mislite, da so bili grešniki nad vsemi ljudmi, ki so prebivali v Jeruzalemu?
5 Povem vam, ne; ampak, če se ne pokesate, boste vsi enako poginili.
6 Povedal je tudi to priliko; Neki človek je imel v svojem vinogradu posajeno smokvo; in prišel je in iskal sadu na njem, pa ga ni našel.
7 Tedaj je rekel vinogradniku svojega vinograda: Glej, že tri leta prihajam iskat sadu na tej smokvi, pa ga ne najdem: posekaj jo; zakaj obremenjuje zemljo?
8 On pa mu je odgovoril: »Gospod, pusti ga tudi letos, dokler ga ne prekopam in gnojim.
9 In če obrodi sad, dobro; in če ne, potem jo posekaš.
10 In v soboto je učil v eni od sinagog.
11 In glej, tam je bila ženska, ki je osemnajst let imela duha slabosti in je bila sklonjena in se nikakor ni mogla dvigniti.
12 Ko jo je Jezus zagledal, jo je poklical k sebi in ji rekel: Žena, odrešena si svoje slabosti.
13 In položil je nanjo roke: in takoj se je zravnala in je slavila Boga.
14 In poglavar sinagoge je ogorčeno odgovoril, ker je Jezus ozdravljal na sobotni dan, in rekel ljudstvu: Šest dni je, v katerih bi morali ljudje delati: v njih torej pridite in bodite ozdravljeni, in ne na dan sobotni dan.
15 Gospod mu je tedaj odgovoril in rekel: Hinavec, ali ne odveže vsak izmed vas v soboto svojega vola ali osla od hleva in ga ne vodi napajati?
16 In ali ne bi morala biti ta žena, Abrahamova hči, ki jo je satan zvezal, glej, že osemnajst let, razrešena te vezi na sobotni dan?
17 In ko je to rekel, so bili vsi njegovi nasprotniki osramočeni; vse ljudstvo pa se je veselilo vseh veličastnih stvari, ki jih je storil.
18 Nato je rekel: Čemu je podobno božje kraljestvo? in komu bom podoben?
19 To je kakor gorčično zrno, ki ga človek vzame in vrže v svoj vrt; in zraslo je in se razvilo v veliko drevo; in ptice neba so se nastanile na njegovih vejah.
20 In spet je rekel: S čim naj primerjam božje kraljestvo?
21 Je kakor kvas, ki ga je žena vzela in dala v tri merice moke, dokler ni vse vzkislo.
22 In hodil je skozi mesta in vasi, učil in potoval proti Jeruzalemu.
23 Tedaj mu je nekdo rekel: »Gospod, ali je malo takih, ki se bodo rešili? In rekel jim je:
24 Prizadevajte si vstopiti skozi ozka vrata: kajti mnogi, pravim vam, bodo skušali vstopiti, pa ne bodo mogli.
25 Ko hišni gospodar enkrat vstane in zapre vrata, začnete stati zunaj in trkati na vrata ter govoriti: Gospod, Gospod, odpri nam! in on bo odgovoril in vam rekel: Ne vem vas, od kod ste.
26 Tedaj boste začeli govoriti: Jedli smo in pili v tvoji navzočnosti in učil si po naših ulicah.
27 On pa bo rekel: Povem vam, ne vem vas, od kod ste; pojdite od mene vsi, ki delate krivico.
28 Tam bo jok in škripanje z zobmi, ko boste videli Abrahama, Izaka in Jakoba in vse preroke v Božjem kraljestvu, sebe pa izgnane ven.
29 In prišli bodo z vzhoda in z zahoda in s severa in z juga in se bodo usedli v Božje kraljestvo.
30 In glejte, so zadnji, ki bodo prvi, in so prvi, ki bodo zadnji.
31 Isti dan so prišli nekateri izmed farizejev in mu rekli: Pojdi ven in pojdi od tod, kajti Herod te bo ubil.
32 In rekel jim je: Pojdite in povejte tej lisici: Glej, izganjam hudiče in zdravim danes in jutri, tretji dan pa bom popoln.
33 Vendar moram hoditi danes, jutri in naslednji dan: kajti ne more biti, da bi prerok izginil iz Jeruzalema.
34 O Jeruzalem, Jeruzalem, ki ubijaš preroke in kamenjaš tiste, ki so poslani k tebi; kolikokrat bi hotel zbrati tvoje otroke, kakor zbira kokoš zalego pod peruti, pa nisi hotel!
35 Glejte, vaša hiša vam je zapuščena pusta: in resnično vam povem, Ne boste me videli, dokler ne pride čas, ko boste rekli: Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu.

POGLAVJE 14

1 In zgodilo se je, ko je šel na sobotni dan v hišo enega izmed farizejskih glavarjev, da bi jedel kruh, da so ga opazovali.
2 In glej, pred njim je bil neki človek, ki je imel vodenico.
3 In Jezus je odgovoril zakoncem in farizejem, rekoč: Ali je dovoljeno ozdravljati v soboto?
4 In molčali so. In vzel ga je in ga ozdravil ter ga izpustil;
5 In jim je odgovoril, rekoč: Komu izmed vas bo osel ali vol padel v jamo, pa ga ne bo takoj izvlekel v soboto?
6 In na to mu niso mogli več odgovoriti.
7 In povabljenim je dal prispodobo, ko je označil, kako so izbrali glavne sobe; rekoč jim,
8 Ko te kdo povabi na svatbo, ne sedi v najvišji sobi; da ne bi bil bolj časten človek od tebe;
9 In tisti, ki je povabil tebe in njega, naj pride in ti reče: Daj temu človeku mesto; in začneš s sramom vzeti najnižjo sobo.
10 Ko pa si povabljen, pojdi in se usedi v spodnjo sobo; da ti, ko pride tisti, ki te je poklical, reče: Prijatelj, pojdi višje;
11 Kajti vsak, kdor se povišuje, bo ponižan; in kdor se poniža, bo povišan.
12 Nato je rekel tudi tistemu, ki ga je pozval: Ko pripravljaš kosilo ali večerjo, ne kliči svojih prijateljev, ne bratov, ne sorodnikov, ne bogatih sosedov; da ne bi tudi tebe spet pozvali in bi ti dali plačilo.
13 Ko pa pripravljaš gostijo, pokliči uboge, pohabljene, hrome, slepe:
14 In blagoslovljen boš; kajti ne morejo ti poplačati: kajti poplačano ti bo ob vstajenju pravičnih.
15 In ko je to slišal eden od tistih, ki so z njim sedeli pri mizi, mu je rekel: Blagor tistemu, ki bo jedel kruh v Božjem kraljestvu.
16 Tedaj mu je rekel: Neki človek je pripravil veliko večerjo in jih je veliko povabil.
17 In ob času večerje je poslal svojega služabnika, da reče povabljenim: Pridite! kajti vse je zdaj pripravljeno.
18 In vsi so se soglasno začeli opravičevati. Prvi mu je rekel: Kupil sem kos zemlje in moram ga iti pogledat; prosim, oprosti mi.
19 In drugi je rekel: Kupil sem pet jarmov volov in jih grem preizkusit: prosim, oprosti mi.
20 In drugi je rekel: Poročil sem se z ženo in zato ne morem priti.

21 Služabnik je torej prišel in svojemu gospodu to povedal. Tedaj je gospodar hiše, ki je bil jezen, rekel svojemu služabniku: Pojdi hitro ven na ulice in ulice mesta in pripelji semkaj uboge, pohabljene, obnemogle in slepe.
22 In služabnik je rekel: »Gospod, storjeno je, kot si ukazal, in še je prostor.
23 In gospod je rekel služabniku: Pojdi ven na ceste in žive meje in jih prisili, naj vstopijo, da se moja hiša napolni.
24 Kajti povem vam, da nihče od tistih mož, ki so bili povabljeni, ne bo okusil moje večerje.
25 In z njim so šle velike množice; on pa se je obrnil in jim rekel:
26 Če kdo pride k meni in ne sovraži svojega očeta, in matere, in žene, in otrok, in bratov, in sester, da, in tudi svojega življenja, ne more biti moj učenec.
27 In kdor ne nosi svojega križa in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec.
28 Kajti kdo izmed vas, ko namerava zgraditi stolp, ne sede prej in ne prešteje stroškov, ali ima dovolj, da ga dokonča?
29 Da se mu ne bi vsi, ki to gledajo, začeli posmehovati, potem ko je položil temelj in ga ne more dokončati,
30 Rekoč: Ta človek je začel zidati, pa ni mogel dokončati.
31 Ali kateri kralj, ko se odpravlja v vojno proti drugemu kralju, ne sede prej in se ne posvetuje, ali je sposoben z deset tisoči premagati tistega, ki mu pride nasproti z dvajset tisoči?
32 Ali drugače, ko je drugi še daleč, pošlje veleposlanika in želi pogoje miru.
33 Tako tudi nihče izmed vas, ki se ne odreče vsemu, kar ima, ne more biti moj učenec.
34 Sol je dobra stvar; če pa sol izgubi okus, s čim naj jo začinimo?
35 Ni primerna niti za zemljo niti za gnojišče; moški pa ga zavržejo. Kdor ima ušesa, naj sliši.

POGLAVJE 15

1 Tedaj so se mu približali vsi cestninarji in grešniki, da bi ga poslušali.
2 In farizeji in pismouki so godrnjali, rekoč: Ta sprejema grešnike in jé z njimi.
3 In povedal jim je to priliko, rekoč:
4 Kateri izmed vas, ki ima sto ovc in izgubi eno izmed njih, ne pusti devetindevetdesetih v puščavi in ne gre za izgubljeno, dokler je ne najde?
5 In ko ga najde, ga položi na svoja ramena in se veseli.
6 In ko pride domov, skliče svoje prijatelje in sosede ter jim reče: Veselite se z menoj; kajti našel sem svojo izgubljeno ovco.
7 Povem vam, da bo enako veselje v nebesih nad enim grešnikom, ki se pokesa, bolj kot nad devetindevetdesetimi pravičniki, ki ne potrebujejo pokesanja.
8 Ali katera žena, ki ima deset srebrnikov, če izgubi enega srebrnika, ne prižge sveče in ne pomete hiše ter vestno ne išče, dokler ga ne najde?
9 In ko ga najde, skliče prijateljice in sosede ter reče: Veselite se z menoj! kajti našel sem kos, ki sem ga izgubil.
10 Prav tako vam povem, da je veselje v prisotnosti Božjih angelov nad enim grešnikom, ki se pokesa.
11 In rekel je: Neki človek je imel dva sinova.
12 Mlajši izmed njih je rekel očetu: »Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada. In razdelil jim je svoje preživetje.
13 In ne mnogo dni zatem je mlajši sin vse zbral in se odpravil v daljno deželo ter tam zapravil svoje premoženje z razuzdanim življenjem.
14 In ko je vse porabil, je v tisti deželi nastala velika lakota; in začel je biti v pomanjkanju.
15 In odšel je in se pridružil državljanu tiste dežele; in poslal ga je na svoja polja, da pase svinje.
16 In želel je napolniti svoj trebuh z lupinami, ki so jih jedli prašiči; in nihče mu jih ni dal.
17 In ko je prišel k sebi, je rekel: Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha na pretek, jaz pa umiram od lakote!
18 Vstal bom, šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebesa in pred teboj,
19 In nisem več vreden, da se imenujem tvoj sin: vzemi me za enega izmed svojih najemnikov.
20 In vstal je ter prišel k očetu. Ko pa je bil še daleč, ga je oče zagledal in se mu usmilil ter stekel, mu padel na vrat in ga poljubil.
21 In sin mu je rekel: Oče, grešil sem zoper nebesa in pred teboj in nisem več vreden, da se imenujem tvoj sin.
22 Oče pa je rekel svojim služabnikom: Prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite; in mu daj prstan na roko in čevlje na noge:
23 In pripeljite pitano tele in ga zakoljite; in jejmo in bodimo veseli:
24 Kajti ta moj sin je bil mrtev in je spet živ; izgubljen je bil in je najden. In začeli so se veseliti.
25 Zdaj je bil njegov starejši sin na polju; in ko je prišel in se približal hiši, je slišal glasbo in ples.
26 In poklical je enega od služabnikov in vprašal, kaj to pomeni.
27 In rekel mu je: Tvoj brat je prišel; in tvoj oče je zaklal pitano tele, ker ga je sprejel zdravega.
28 In bil je jezen in ni hotel vstopiti; zato je njegov oče prišel ven in ga rotil.
29 On pa je odgovoril svojemu očetu: »Glej, že toliko let ti služim in nisem nikoli prestopil tvoje zapovedi; pa vendar mi nisi nikoli dal kozlička, da bi se zabaval s svojimi prijatelji.
30 Kakor hitro pa je prišel ta tvoj sin, ki ti je požrl premoženje z vlačugami, si zanj zaklal pitano tele.
31 In rekel mu je: Sin, vedno si z menoj in vse, kar imam, je tvoje.
32 Prav je bilo, da smo se veselili in veselili: kajti ta tvoj brat je bil mrtev in je spet živ; in je bil izgubljen in je najden.

POGLAVJE 16

1 In rekel je tudi svojim učencem: Bil je neki bogat človek, ki je imel oskrbnika; in isti so mu očitali, da je zapravil njegovo blago.
2 In poklical ga je in mu rekel: Kako to, da slišim to o tebi? daj račun za svoje skrbništvo; saj morda ne boš več oskrbnik.
3 Tedaj je oskrbnik sam pri sebi rekel: Kaj naj storim? zakaj moj gospod mi jemlje oskrbništvo: ne morem kopati; prositi me je sram.

4 Odločen sem, kaj naj storim, da me bodo sprejeli v svoje hiše, ko bom odstavljen od oskrbništva.
5 Poklical je torej k sebi vsakega dolžnika svojega gospoda in rekel prvemu: Koliko dolguješ mojemu gospodu?
6 In rekel je: Sto mer olja. In reče mu: Vzemi svoj račun, hitro sedi in napiši petdeset.
7 Nato je rekel drugemu: In koliko si ti dolžan? In rekel je: Sto mernikov pšenice. In rekel mu je: Vzemi svoj račun in napiši osemdeset.
8 In gospod je pohvalil nepravičnega oskrbnika, ker je ravnal modro: kajti otroci tega sveta so v svoji generaciji modrejši od otrok luči.
9 In jaz vam pravim: Pridobite si prijatelje z bogastvom nepravičnosti; da vas lahko sprejmejo v večna bivališča, ko vam spodleti.
10 Kdor je zvest v najmanjšem, je zvest tudi v velikem; in kdor je krivičen v najmanjšem, je krivičen tudi v velikem.
11 Če torej niste bili zvesti v nepravičnem mamonu, kdo vam bo zaupal pravo bogastvo?
12 In če niste bili zvesti v tem, kar je drugega, kdo vam bo dal, kar je vaše?
13 Noben služabnik ne more služiti dvema gospodarjema: kajti ali bo enega sovražil in drugega ljubil; ali pa se bo enega držal, drugega pa zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu.
14 Vse to so slišali tudi farizeji, ki so bili lakomni, in so ga zasmehovali.
15 In rekel jim je: Vi ste tisti, ki se opravičujete pred ljudmi; toda Bog pozna vaša srca: kajti to, kar je visoko cenjeno med ljudmi, je gnusoba v Božjih očeh.
16 Postava in preroki so bili do Janeza: od takrat se božje kraljestvo oznanja in vsakdo rine vanj.
17 In lažje je, da nebo in zemlja preideta, kakor da se zmoti ena črka postave.
18 Kdor koli zapusti svojo ženo in se poroči z drugo, prešuštvuje; in kdor se poroči z odpuščeno od svojega moža, prešuštvuje.
19 Bil je neki bogat mož, ki je bil oblečen v škrlat in fino platno in se je vsak dan razkošno godil.
20 In tam je bil neki berač po imenu Lazar, ki je ležal pred njegovimi vrati, poln ran,
21 In ko se je hotel nasititi z drobtinami, ki so padale z bogataševe mize, so prišli psi in mu lizali rane.
22 In zgodilo se je, da je berač umrl in angeli so ga odnesli v Abrahamovo naročje. Tudi bogataš je umrl in bil pokopan;
23 In v peklu, ko je bil v mukah, povzdigne oči in zagleda od daleč Abrahama in Lazarja v njegovem naročju.
24 In zavpil je in rekel: Oče Abraham, usmili se me in pošlji Lazarja, naj namoči konico svojega prsta v vodo in mi ohladi jezik; ker se mučim v tem plamenu.
25 Toda Abraham je rekel: Sin, spomni se, da si ti v svojem življenju prejel svoje dobrote, prav tako Lazar hudobije; zdaj pa je on tolažen, ti pa trpiš.
26 In poleg vsega tega je med nami in vami pritrjen velik prepad, tako da tisti, ki hočejo preiti od tod k vam, ne morejo; tudi ne morejo preiti k nam, ki bi prišla od tam.
27 Nato je rekel: »Prosim te torej, oče, da ga pošlješ v hišo mojega očeta.
28 Ker imam pet bratov; da jim pričuje, da tudi oni ne pridejo v ta kraj muk.
29 Abraham mu reče: Imajo Mojzesa in preroke; naj jih slišijo.
30 On pa je rekel: »Ne, oče Abraham, ampak če bi šel kdo od mrtvih k njim, se bodo pokesali.
31 In rekel mu je: »Če ne poslušajo Mojzesa in prerokov, se tudi ne bodo prepričali, tudi če kdo vstane od mrtvih.

POGLAVJE 17

1 Tedaj je rekel učencem: Nemogoče je, da ne bi prišle pogrešljivosti; toda gorje njemu, po katerem prihajajo!
2 Bolje bi bilo zanj, da bi mu obesili mlinski kamen o vrat in ga vrgli v morje, kakor da bi pohujšal enega teh malih.
3 Pazite nase: Če se vaš brat pregreši zoper vas, ga grajajte; in če se pokesa, mu odpusti.
4 In če se pregreši zoper tebe sedemkrat na dan in se sedemkrat na dan obrne k tebi, rekoč: Pokesam se; mu boš odpustil.
5 In apostoli so rekli Gospodu: Povečaj našo vero.
6 In Gospod je rekel: Če bi imeli vero kot gorčično zrno, bi lahko rekli tej sikamini: Iztrgaj se s korenino in posadi se v morje; in naj te uboga.
7 Toda kdo izmed vas, ki ima služabnika, ki orje ali pase živino, mu bo kmalu, ko pride s polja, rekel: Pojdi in sedi k jedi?
8 In raje mu ne bo rekel: Pripravi, kar bom lahko večerjal, in opaši se ter mi služi, dokler ne bom jedel in pil; in potem boš jedel in pil?
9 Ali se zahvaljuje temu služabniku, ker je storil, kar mu je bilo zapovedano? Trdim, da ne.
10 Tako tudi vi, ko storite vse, kar vam je zapovedano, recite: Nekoristni služabniki smo: storili smo, kar je bila naša dolžnost storiti.
11 In zgodilo se je, ko je šel v Jeruzalem, da je šel sredi Samarije in Galileje.
12 In ko je vstopil v neko vas, ga je srečalo deset mož gobavih, ki so stali od daleč.
13 In povzdignili so svoj glas in rekli: Jezus, učitelj, usmili se nas!
14 In ko jih je zagledal, jim je rekel: Pojdite, pokažite se duhovnikom. In zgodilo se je, da so bili, ko so šli, očiščeni.
15 In ko je eden od njih videl, da je ozdravel, se je obrnil in z močnim glasom slavil Boga,
16 Padel je na obraz k njegovim nogam in se mu zahvaljeval; in bil je Samarijan.
17 Jezus je odgovoril in rekel: Ali ni bilo očiščenih deset? kje pa je devet?
18 Ni jih bilo, ki bi se vrnili, da bi dali slavo Bogu, razen tega tujca.
19 In rekel mu je: Vstani, pojdi: tvoja vera te je rešila.
20 In ko so ga farizeji vprašali, kdaj bo prišlo božje kraljestvo, jim je odgovoril in rekel: Božje kraljestvo ne pride opazno.
21 Tudi ne bodo rekli: Glej tukaj! ali, glej ga! zakaj, glejte, božje kraljestvo je v vas.
22 In rekel je učencem: Prišli bodo dnevi, ko boste želeli videti enega od dni Sina človekovega, pa ga ne boste videli.
23 In rekli vam bodo: Glej tukaj; ali glej tam: ne hodi za njimi in jim ne sledi.
24 Kajti kakor strela, ki prileti iz enega dela pod nebom, sveti do drugega dela pod nebom; tako bo tudi Sin človekov ob svojem dnevu.

25 Toda najprej mora veliko pretrpeti in biti zavržen od tega rodu.
26 In kakor je bilo v Noetovih dneh, tako bo tudi v dneh Sina človekovega.
27 Jedli so, pili, ženili so se, možili so se do dne, ko je Noe vstopil v barko in je prišel potop in vse uničil.
28 Podobno, kakor je bilo v Lotovih dneh; so jedli, pili, kupovali, prodajali, sadili, gradili;
29 Toda tisti dan, ko je Lot šel iz Sodome, sta z neba deževala ogenj in žveplo in vse uničila.
30 Tako bo tudi tisti dan, ko se bo razodel Sin človekov.
31 Tisti dan, kdor bo na strehi, njegove stvari pa v hiši, naj ne stopi dol, da bi jih odnesel; in kdor je na polju, naj se prav tako ne vrača nazaj.
32 Spomni se Lotove žene.
33 Kdor hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; in kdor izgubi svoje življenje, ga bo ohranil.
34 Povem vam, tisto noč bosta dva človeka v eni postelji; enega se vzame, drugega pusti.
35 Dve ženi bosta mleli skupaj; enega se vzame, drugega pusti.
36 Dva moža bosta na polju; enega se vzame, drugega pusti.
37 In odgovorili so mu: »Kje, Gospod? In rekel jim je: Kjer koli bo truplo, tam bodo zbrani orli.

POGLAVJE 18

1 In v ta namen jim je povedal prispodobo, da morajo ljudje vedno moliti in ne omedlevati;
2 rekoč: V nekem mestu je bil sodnik, ki se ni bal Boga in ni menil za ljudi.
3 V tem mestu je bila vdova; in prišla je k njemu, rekoč: maščuj me mojemu nasprotniku.
4 In nekaj časa ni hotel; toda pozneje je sam pri sebi rekel: Čeprav se ne bojim Boga in ne menim za ljudi;
5 Ker pa mi ta vdova dela težave, se ji bom maščeval, da me ne utrudi s svojim stalnim prihajanjem.
6 In Gospod je rekel: Poslušajte, kaj pravi krivični sodnik.
7 In ali ne bo Bog maščeval svojih lastnih izvoljencev, ki dan in noč vpijejo k njemu, čeprav je dolgočasen z njimi?
8 Povem vam, da jih bo hitro maščeval. Toda, ko bo Sin človekov prišel, bo našel vero na zemlji?
9 In to prispodobo je povedal nekaterim, ki so zaupali vase, da so pravični, in so zaničevali druge:
10 Dva moža sta šla v tempelj molit; eden je farizej, drugi pa cestninar.
11 Farizej je obstal in pri sebi takole molil: Bog, zahvaljujem se ti, da nisem kakor drugi ljudje: grabežljivci, krivičniki, prešuštniki ali kakor ta cestninar.
12 Postim se dvakrat na teden, dajem desetino od vsega, kar imam.
13 In cestninar, ki je stal od daleč, ni hotel niti oči povzdigniti proti nebu, ampak se je udarjal po prsih in rekel: Bog, usmili se mene grešnika!
14 Povem vam, ta je šel opravičen v svojo hišo, ne pa oni; kajti vsak, kdor se povišuje, bo ponižan; in kdor se poniža, bo povišan.
15 In prinašali so mu tudi dojenčke, da se jih je dotaknil; toda ko so njegovi učenci to videli, so jih grajali.
16 Jezus pa jih je poklical k sebi in rekel: Pustite otročiče, naj prihajajo k meni, in ne branite jim, kajti takih je Božje kraljestvo.
17 Resnično vam povem: Kdor ne sprejme Božjega kraljestva kakor otrok, nikakor ne pride vanj.
18 In neki voditelj ga je vprašal, rekoč: Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom podedoval večno življenje?
19 Jezus mu je rekel: » Zakaj me imenuješ dobrega? nobeden ni dober, razen enega, to je Boga.
20 Ti poznaš zapovedi: Ne prešuštvuj, Ne ubijaj, Ne kradi, Ne pričaj po krivem, Spoštuj svojega očeta in svojo mater.
21 In rekel je: Vsega tega sem se držal od svoje mladosti.
22 Ko je Jezus to slišal, mu je rekel: » Še eno ti manjka: prodaj vse, kar imaš, in razdeli ubogim, pa boš imel zaklad v nebesih; in pridi in hodi za menoj.
23 In ko je to slišal, je bil zelo žalosten, saj je bil zelo bogat.
24 In ko je Jezus videl, da je zelo žalosten, je rekel: Kako težko pridejo tisti, ki imajo bogastvo, v Božje kraljestvo!
25 Lažje je namreč kameli iti skozi šivanko, kakor bogatemu priti v božje kraljestvo.
26 In tisti, ki so slišali, so rekli: Kdo se torej more rešiti?
27 In rekel je: Kar je ljudem nemogoče, je Bogu mogoče.
28 Peter je rekel: Glej, vse smo zapustili in šli za teboj.
29 In rekel jim je: Resnično vam povem: Ni človeka, ki bi zapustil hišo ali starše ali brate ali ženo ali otroke zaradi Božjega kraljestva,
30 Ki ne bo prejel mnogo več v tem sedanjem času in v prihodnjem svetu večnega življenja.
31 Tedaj je vzel dvanajstere k sebi in jim rekel: » Glej, gremo gori v Jeruzalem in vse, kar so preroki zapisali o Sinu človekovem, se bo izpolnilo.
32 Kajti izročen bo poganom in se mu bodo zasmehovali, zaničevali in pljuvali.
33 In bičali ga bodo in usmrtili; in tretji dan bo vstal.
34 In niso razumeli ničesar od tega; in ta beseda jim je bila skrita, niti niso vedeli, kar je bilo rečeno.
35 In zgodilo se je, da je, ko se je približal Jerihi, neki slepec sedel ob poti in prosjačil:
36 Ko je slišal množico, ki je šla mimo, je vprašal, kaj to pomeni.
37 Povedali so mu, da gre Jezus iz Nazareta mimo.
38 In zavpil je: Jezus, Davidov sin, usmili se me!
39 In tisti, ki so šli pred njim, so ga grajali, naj molči; on pa je toliko bolj vpil: Davidov sin, usmili se me!
40 Jezus je vstal in mu ukazal, naj ga pripeljejo k njemu; in ko se je približal, ga je vprašal:
41 Rekoč: Kaj hočeš, da ti storim? In rekel je: Gospod, da spregledam.
42 Jezus mu je rekel: Spregledaj, tvoja vera te je rešila.
43 In takoj je spregledal in mu sledil ter slavil Boga; in vse ljudstvo, ko je to videlo, je hvalilo Boga.

POGLAVJE 19

1 Jezus je vstopil in šel skozi Jeriho.
2 In glej, bil je človek z imenom Zahej, ki je bil glavni cestninar in je bil bogat.
3 In skušal je videti Jezusa, kdo je on; in ni mogel za tisk, ker je bil nizke rasti.
4 In stekel je naprej in splezal na sikomoro, da bi ga videl; kajti on je moral iti po tej poti.
5 In ko je Jezus prišel na kraj, se je ozrl in ga zagledal ter mu rekel: Zahej, pohiti in stopi dol; zakaj danes moram ostati v tvoji hiši.
6 In pohitel je, stopil dol in ga veselo sprejel.

7 In ko so to videli, so vsi zamrmrali, rekoč, da je šel v goste k grešniku.
8 In Zahej je vstal in rekel Gospodu; Glej, Gospod, polovico svojega premoženja dajem ubogim; in če sem komu kaj vzel z lažno obtožbo, mu povrnem štirikrat.
9 In Jezus mu je rekel: Danes je prišlo odrešenje v to hišo, ker je tudi on Abrahamov sin.
10 Kajti Sin človekov je prišel iskat in rešit, kar je bilo izgubljeno.
11 In ko so to slišali, je dodal in povedal priliko, ker je bil blizu Jeruzalema in ker so mislili, da se bo Božje kraljestvo prikazalo takoj.
12 Rekel je torej: Neki plemič je šel v daljno deželo, da bi dobil kraljestvo in se vrnil.
13 In poklical je svojih deset služabnikov, jim izročil deset funtov in jim rekel: Zavzemajte, dokler ne pridem.
14 Toda njegovi meščani so ga sovražili in so za njim poslali sporočilo, rekoč: »Nočemo, da bi nam ta človek kraljeval.
15 In zgodilo se je, da je, ko se je vrnil, potem ko je prejel kraljestvo, ukazal, naj pokličejo te služabnike, ki jim je dal denar, da bi vedel, koliko je vsak človek zaslužil s trgovanjem.
16 Tedaj je prišel prvi in rekel: Gospod, tvoj funt je pridobil deset funtov.
17 In rekel mu je: Dobro, dobri služabnik, ker si bil v malem zvest, imej oblast nad desetimi mesti.
18 Prišel je drugi in rekel: Gospod, tvoj funt je pridobil pet funtov.
19 Enako mu je rekel: »Tudi ti bodi nad petimi mesti!«
20 In prišel je drugi in rekel: »Gospod, glej, tukaj je tvoj funt, ki sem ga hranil spravljenega v prtičku.
21 Kajti bal sem se te, ker si strog človek: vzameš, česar nisi odložil, in žanješ, česar nisi sejal.
22 In reče mu: Iz tvojih ust te bom sodil, hudobni služabnik. Vedel si, da sem strog človek, vzamem, česar nisem položil, in žanjem, česar nisem sejal.
23 Zakaj torej nisi dal mojega denarja v banko, da bi ob svojem prihodu zahteval svojega z oderuštvom?
24 In rekel je tistim, ki so stali zraven: Vzemite mu funt in ga dajte tistemu, ki ima deset funtov.
25 (Rekli so mu: Gospod, deset funtov ima.)
26 Kajti pravim vam, da bo vsakemu, ki ima, dano; in tistemu, ki nima, se mu bo vzelo tudi to, kar ima.
27 Toda tiste moje sovražnike, ki nočejo, da bi jim kraljeval, pripeljite sem in jih pobijte pred menoj.
28 In ko je to rekel, je šel naprej in se povzpel v Jeruzalem.
29 In zgodilo se je, ko se je približal Betfagi in Betaniji, na gori, imenovani Oljska gora, je poslal dva izmed svojih učencev,
30 Rekoč: Pojdite v vas nasproti! v katero, ko vstopite, boste našli privezanega oslečka, na katerega še nikoli ni sedel človek; odvežite ga in pripeljite semkaj.
31 In če vas kdo vpraša: Zakaj ga odvežete? tako mu recite: Ker ga Gospod potrebuje.
32 Tisti, ki so bili poslani, so odšli in našli, kakor jim je rekel.
33 In ko so odvezovali oslička, so jim lastniki rekli: Zakaj odvezujete oslečka?
34 In rekli so: Gospod ga potrebuje.
35 In pripeljali so ga k Jezusu; vrgli so svoja oblačila na žrebička in nanj posadili Jezusa.
36 In ko je šel, so pognali svoja oblačila po poti.
37 In ko se je približal, že zdaj ob spustu Oljske gore, se je vsa množica učencev začela veseliti in z močnim glasom hvaliti Boga za vsa mogočna dela, ki so jih videli;
38 Rekoč: Blagoslovljen kralj, ki prihaja v imenu Gospodovem: mir v nebesih in slava na višavah.
39 Nekateri farizeji izmed množice so mu rekli: »Učenik, posvari svoje učence.
40 In odgovoril jim je: Povem vam, da če bi ti molčali, bi kamni takoj vpili.
41 In ko se je približal, je zagledal mesto in jokal nad njim,
42 Rekoč: Ko bi vedel, tudi ti, vsaj v tem svojem dnevu, stvari, ki pripadajo tvojemu miru! zdaj pa so skrite pred tvojimi očmi.
43 Kajti prišli bodo nadte dnevi, ko te bodo tvoji sovražniki zasuli z okopom, te obkrožili in te obdržali z vseh strani,
44 Povrgel te bo z zemljo in tvoje otroke v tebi; in ne bodo pustili v tebi kamna na drugem; ker nisi poznal časa svojega obiska.
45 In šel je v tempelj in začel izganjati tiste, ki so v njem prodajali, in tiste, ki so kupovali;
46 Rekoč jim: Pisano je: Moja hiša je hiša molitve, vi pa ste iz nje naredili razbojniško jamo.
47 In vsak dan je učil v templju. Toda véliki duhovniki in pismouki in poglavarji ljudstva so ga skušali uničiti,
48 In niso mogli ugotoviti, kaj bi storili, kajti vse ljudstvo je bilo zelo pozorno, da bi ga poslušalo.

POGLAVJE 20

1 In zgodilo se je, da so nekega od tistih dni, ko je učil ljudstvo v templju in oznanjal evangelij, prišli nad njega véliki duhovniki in pismouki s starešinami,
2 In mu rekel: »Povej nam, s kakšno oblastjo to delaš? ali kdo je tisti, ki ti je dal to oblast?
3 In odgovoril jim je: » Tudi jaz vas bom nekaj vprašal; in mi odgovori:
4 Ali je bil Janezov krst iz nebes ali od ljudi?
5 In premišljevali so pri sebi, rekoč: Če rečemo: Iz nebes; rekel bo: Zakaj mu torej niste verjeli?
6 Če pa rečemo: Od ljudi; vse ljudstvo nas bo kamenjalo, saj so prepričani, da je bil Janez prerok.
7 Odgovorili so, da ne morejo povedati, od kod je.
8 Jezus jim je rekel: » Tudi jaz vam ne povem, s kakšno oblastjo to delam.
9 Tedaj je začel ljudstvu govoriti to priliko; Neki človek je zasadil vinograd in ga dal vinogradnikom ter odšel za dalj časa v daljno deželo.
10 Ob pravem času je poslal hlapca k vinogradnikom, da bi mu dali vinogradniškega sadu; toda vinogradniki so ga pretepli in poslali praznega.
11 In spet je poslal drugega služabnika; in tudi njega so pretepli, ga sramotili in ga poslali praznega.
12 In spet je poslal tretjega; in tudi njega so ranili in vrgli ven.
13 Tedaj je rekel gospodar vinograda: Kaj naj storim? Poslal bom svojega ljubljenega sina: morda ga bodo častili, ko ga bodo videli.
14 Ko pa so ga vinogradniki zagledali, so se med seboj pregovarjali, rekoč: To je dedič; pridite, ubijmo ga, da bo dediščina naša.

15 Tako so ga vrgli iz vinograda in ubili. Kaj naj jim torej stori gospodar vinograda?
16 Prišel bo in uničil te vinogradnike, vinograd pa bo dal drugim. In ko so to slišali, so rekli: Bog ne daj.
17 In pogleda jih in reče: Kaj je torej to, kar je pisano: Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, ta je postal glava vogala?
18 Kdor pade na ta kamen, se bo razbil; na kogar pa bo padla, ga bo zmlela v prah.
19 In véliki duhovniki in pismouki so še isto uro skušali položiti roke nanj; in bali so se ljudstva; kajti spoznali so, da je govoril to priliko zoper njih.
20 Opazovali so ga in poslali vohune, ki naj bi se delali pravičnih ljudi, da bi se lahko prijeli za njegove besede, da bi ga tako lahko izročili oblasti in oblasti guvernerja.
21 In vprašali so ga, rekoč: »Učenik, vemo, da govoriš in učiš prav, niti ne sprejemaš nikogar, ampak resnično učiš Božjo pot:
22 Ali je dovoljeno dajati davek cesarju ali ne?
23 On pa je spoznal njihovo zvijačnost in jim rekel: Zakaj me skušate?
24 Pokaži mi peni. Čigavo podobo in nadpis ima? Odgovorili so in rekli: Cesarjev.
25 In rekel jim je: Vrnite torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božjega.
26 In niso mogli prijeti njegovih besed pred ljudstvom; in začudili so se njegovemu odgovoru in molčali.
27 Tedaj so prišli k njemu nekateri saduceji, ki zanikajo, da obstaja vstajenje; in so ga vprašali,
28 Rekoč: Učitelj, Mojzes nam je pisal: Če komu umre brat, ki ima ženo, in umre brez otrok, naj njegov brat vzame njegovo ženo in svojemu bratu obudi seme.
29 Bilo je torej sedem bratov: in prvi je vzel ženo in umrl brez otrok.
30 In drugi jo je vzel za ženo in je umrl brez otrok.
31 In tretji jo je vzel; in podobno tudi sedem; in niso pustili otrok in so umrli.
32 Nazadnje je umrla tudi žena.
33 Kdo izmed njih bo torej žena ob vstajenju? kajti sedem jo je imelo za ženo.
34 In Jezus jim je odgovoril: » Otroci tega sveta se poročajo in možijo.
35 Tisti pa, ki bodo veljali za vredne, da dobijo tisti svet in vstajenje od mrtvih, se ne ženejo in ne možijo;
36 Prav tako ne morejo več umreti: kajti enaki so angelom; in so božji otroci, saj so otroci vstajenja.
37 Zdaj, da mrtvi vstajajo, je celo Mojzes pokazal pri grmu, ko je Gospoda imenoval Abrahamov Bog, Izakov Bog in Jakobov Bog.
38 Kajti on ni Bog mrtvih, ampak živih; zanj namreč vsi živijo.
39 Tedaj so nekateri pismarji odgovorili in rekli: »Učenik, dobro si rekel.
40 In potem si ga niso upali več vprašati.
41 In rekel jim je: Kako pravijo, da je Kristus Davidov sin?
42 In sam David pravi v knjigi psalmov: GOSPOD je rekel mojemu Gospodu: Sedi na mojo desnico,
43 Dokler ne položim tvojih sovražnikov za podnožje tvojim nogam.
44 David ga torej imenuje Gospod; kako je potem njegov sin?
45 Nato je med poslušanjem vsega ljudstva rekel svojim učencem:
46 Varujte se pismoukov, ki hočejo hoditi v dolgih oblačilih in ljubijo pozdrave na trgih, najvišje sedeže v sinagogah in glavne prostore na gostijah;
47 Ki požirajo hiše vdov in na ogled dolgo molijo: ti bodo deležni večje obsodbe.

POGLAVJE 21

1 In pogledal je navzgor in videl bogataše, ki so metali svoje darove v zakladnico.
2 In videl je tudi neko ubogo vdovo, ki je tja vrgla dve pršici.
3 In rekel je: Resnično vam povem, da je ta uboga vdova vrgla več kot vsi.
4 Kajti vsi ti so dali od svojega preobilja v Božje daritve, ona pa je od svoje bedi vrgla vse preživetje, kar je imela.
5 In ko so nekateri govorili o templju, kako je okrašen z lepimi kamni in darovi, je rekel:
6 Glede tega, kar vidite, bodo prišli dnevi, v katerih ne bo ostal kamen na kamnu, ki se ne bo podrl.
7 In vprašali so ga: »Učenik, kdaj se bo to zgodilo? in kakšno znamenje bo, ko se bodo te stvari zgodile?
8 In rekel je: » Pazite, da vas ne zapeljejo! in čas se bliža: ne hodite torej za njimi.
9 Ko pa boste slišali o vojnah in nemirih, se ne prestrašite: kajti to se mora najprej zgoditi; a konec še ni kmalu.
10 Nato jim je rekel: Vstal bo narod proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu.
11 In veliki potresi bodo na različnih krajih in lakote in kuge; in strašni prizori in velika znamenja bodo iz nebes.
12 Pred vsem tem pa bodo položili roke na vas in vas preganjali ter vas izročali v shodnice in v ječe, vodili vas bodo pred kralje in vladarje zaradi mojega imena.
13 In obrnilo se bo k tebi v pričevanje.
14 Postavite si torej v srce, da ne premišljujete, kaj boste odgovorili:
15 Kajti dal ti bom usta in modrost, ki ji vsi tvoji nasprotniki ne bodo mogli nasprotovati niti se ji upreti.
16 In izdali vas bodo tako starši, kot bratje, sorodniki in prijatelji; in nekatere izmed vas bodo dali usmrtiti.
17 In vsi vas bodo sovražili zaradi mojega imena.
18 Toda las z vaše glave ne bo propadel.
19 V svoji potrpežljivosti si lastite svoje duše.
20 In ko boste videli Jeruzalem obkrožen z vojskami, tedaj vedite, da je blizu njegovo opustošenje.
21 Tedaj naj tisti, ki so v Judeji, bežijo v gore; in tisti, ki so v njej, naj odidejo ven; in tisti, ki so v deželah, naj ne vstopijo vanje.
22 Kajti to so dnevi maščevanja, da se izpolni vse, kar je zapisano.
23 Toda gorje nosečim in dojiljam v tistih dneh! kajti velika stiska bo v deželi in jeza nad tem ljudstvom.
24 In padli bodo pod ostrino meča in bodo odpeljani v ujetništvo med vse narode; in Jeruzalem bodo teptali pogani, dokler se ne izpolnijo časi poganov.
25 In znamenja bodo na soncu, na mesecu in na zvezdah; in na zemlji stiska narodov, z zadrego; morje in bučanje valov;
26 Ljudem srce upada zaradi strahu in čakanja na stvari, ki prihajajo na zemljo: kajti nebeške sile se bodo zamajale.
27 In takrat bodo videli Sina človekovega prihajati v oblaku z močjo in veliko slavo.

28 In ko se te stvari začnejo dogajati, potem poglejte in dvignite svoje glave; kajti odrešitev tvoja se bliža.
29 In povedal jim je priliko; Glej smokvo in vsa drevesa;
30 Ko zdaj poženejo naprej, vidite in veste sami, da je poletje zdaj blizu.
31 Tako tudi vi, ko vidite, da se to dogaja, vedite, da je Božje kraljestvo blizu.
32 Resnično vam povem, ta rod ne bo prešel, dokler se vse ne izpolni.
33 Nebo in zemlja bosta prešla, a moje besede ne bodo prešle.
34 Pazite pa nase, da vam ne bo srce kdaj preobremenjeno s prenasičenostjo in pijančevanjem in skrbmi tega življenja in da vas tisti dan nehote zadene.
35 Kajti kakor zanka pride na vse, ki prebivajo na površju vse zemlje.
36 Čujte torej in vedno molite, da bi se imeli za vredne ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo, in stati pred Sinom človekovim.
37 In podnevi je učil v templju; in ponoči je šel ven in ostal na gori, ki se imenuje Oljska gora.
38 In vse ljudstvo je prišlo zgodaj zjutraj k njemu v tempelj, da bi ga poslušalo.

POGLAVJE 22

1 Bližal se je praznik nekvašenih kruhov, ki se imenuje pasha.
2 In véliki duhovniki in pismouki so iskali, kako bi ga umorili; kajti bali so se ljudi.
3 Tedaj je vstopil satan v Juda, ki se je imenoval Iškarijot in je bil izmed dvanajsterih.
4 In odšel je ter se pogovoril z vélikimi duhovniki in poveljniki, kako bi jim ga izdal.
5 In bili so veseli in so se zavezali, da mu bodo dali denarja.
6 In obljubil je in iskal priložnost, da bi jim ga izdal v odsotnosti množice.
7 Tedaj je prišel dan nekvašenih kruhov, ko je bilo treba klati pasho.
8 In poslal je Petra in Janeza, rekoč: Pojdita in nam pripravita pasho, da bomo jedli.
9 Rekli so mu: Kje hočeš, da pripravimo?
10 In rekel jim je: Glej, ko boste vstopili v mesto, vas bo srečal človek, ki bo nosil vrč vode; sledite mu v hišo, v katero vstopi.
11 In rečete hišnemu gospodarju: Učitelj ti pravi: Kje je soba za goste, kjer bom jedel pasho s svojimi učenci?
12 In pokazal vam bo veliko gornjo sobo, opremljeno: tam pripravite.
13 Šli so in našli, kakor jim je rekel, in pripravili so pasho.
14 In ko je prišla ura, je sedel in dvanajst apostolov z njim.
15 In rekel jim je: » Z željo sem si želel jesti to pasho z vami, preden bom trpel.
16 Kajti pravim vam, ne bom več jedel tega, dokler se ne izpolni v Božjem kraljestvu.
17 In vzel je kelih, se zahvalil in rekel: Vzemite to in razdelite med seboj.
18 Kajti povem vam, da ne bom pil sadu vinske trte, dokler ne pride Božje kraljestvo.
19 In vzel je kruh, se zahvalil, ga razlomil in jim dal, rekoč: To je moje telo, ki se daje za vas; to delajte v moj spomin.
20 Enako tudi kelih po večerji, rekoč: Ta kelih je nova zaveza v moji krvi, ki je za vas prelita.
21 Toda glej, roka tistega, ki me izda, je z menoj na mizi.
22 In Sin človekov res gre, kakor je bilo določeno; toda gorje temu človeku, ki ga izda!
23 In začeli so med seboj spraševati, kdo od njih je tisti, ki naj to stori.
24 In med njimi je bil tudi prepir, kateri izmed njih naj se šteje za največjega.
25 In rekel jim je: Kralji poganov jim gospodujejo; in tisti, ki izvajajo oblast nad njimi, se imenujejo dobrotniki.
26 Vi pa ne bodite tako: ampak tisti, ki je največji med vami, naj bo kakor mlajši; in tisti, ki je glavni, kot tisti, ki služi.
27 Kajti kdo je večji: tisti, ki sedi pri mizi, ali tisti, ki streže? ali ni tisti, ki sedi pri mesu? ampak jaz sem med vami kot tisti, ki služi.
28 Vi ste tisti, ki ste vztrajali z menoj v mojih skušnjavah.
29 In jaz vam določam kraljestvo, kakor mi je določil moj Oče;
30 Da boste lahko jedli in pili za mojo mizo v mojem kraljestvu in sedeli na prestolih in sodili dvanajstim Izraelovim rodovom.
31 In Gospod je rekel: Simon, Simon, glej, satan te hoče imeti, da te preseje kakor pšenico.
32 Toda molil sem zate, da tvoja vera ne bi padla; in ko se boš spreobrnil, utrdi svoje brate.
33 In rekel mu je: Gospod, pripravljen sem iti s teboj tako v ječo kot v smrt.
34 In rekel je: Povem ti, Peter, petelin danes ne bo zapel, preden boš trikrat zatajil, da me poznaš.
35 Rekel jim je: Ko sem vas poslal brez torbice, torbe in čevljev, vam je kaj manjkalo? In rekli so: Nič.
36 Nato jim je rekel: Zdaj pa, kdor ima mošnjo, naj jo vzame, prav tako svojo tobo; in kdor nima meča, naj proda svoje oblačilo in si ga kupi.
37 Kajti pravim vam, da se mora to, kar je zapisano, še izpolniti v meni, In bil je prištet med prestopnike; kajti stvari, ki se nanašajo na mene, imajo konec.
38 In rekli so: Gospod, glej, tukaj sta dva meča. In rekel jim je: Dovolj je.
39 In prišel je ven in šel, kot je imel navado, na Oljsko goro; in tudi njegovi učenci so mu sledili.
40 In ko je bil tam, jim je rekel: Molite, da ne pridete v skušnjavo.
41 In odmaknil se je od njih, kakor bi bil vržen kamen, in pokleknil ter molil,
42 rekoč: Oče, če hočeš, odmakni ta kelih od mene; vendar naj se zgodi ne moja volja, ampak tvoja.
43 In prikazal se mu je angel iz nebes in ga okrepil.
44 In ko je bil v agoniji, je molil še goreče; in njegov znoj je bil kakor velike kaplje krvi, ki so padale na tla.
45 In ko je vstal od molitve in prišel k svojim učencem, jih je našel speče od žalosti,
46 In jim rekel: Zakaj spite? vstanite in molite, da ne pridete v skušnjavo.
47 In ko je še govoril, je glej množica in tisti, ki se je imenoval Juda, eden od dvanajsterih, je šel pred njimi in se je približal Jezusu, da bi ga poljubil.
48 Jezus pa mu je rekel: Juda, ali s poljubom izdajaš Sina človekovega?

49 Ko so tisti, ki so bili okoli njega, videli, kaj se bo zgodilo, so mu rekli: Gospod, ali naj udarimo z mečem?
50 In eden izmed njih je udaril služabnika velikega duhovnika in mu odsekal desno uho.
51 Jezus je odgovoril in rekel: » Potrpite tako daleč! In dotaknil se je njegovega ušesa in ga ozdravil.
52 Tedaj je Jezus rekel vélikim duhovnikom in poveljnikom templja in starešinam, ki so prišli k njemu: Kakor proti tatu bi prišli ven z meči in koli?
53 Ko sem bil vsak dan z vami v templju, niste iztegnili rok proti meni; toda to je vaša ura in oblast teme.
54 Tedaj so ga vzeli, peljali in pripeljali v hišo velikega duhovnika. Peter pa mu je od daleč sledil.
55 In ko so zakurili ogenj sredi dvorane in se usedli skupaj, je Peter sedel mednje.
56 Toda neka služkinja ga je zagledala, ko je sedel ob ognju, ga resno pogledala in rekla: Tudi ta mož je bil z njim.
57 On pa ga je zatajil, rekoč: Žena, ne poznam ga.
58 Čez nekaj časa ga je zagledal drugi in rekel: Tudi ti si izmed njih. In Peter je rekel: Človek, nisem.
59 In čez približno eno uro je drugi prepričano pritrdil, rekoč: Res je, tudi ta je bil z njim, saj je Galilejec.
60 In Peter je rekel: Človek, ne vem, kaj praviš. In takoj, ko je še govoril, je petelin zapel.
61 In Gospod se je obrnil in pogledal Petra. In Peter se je spomnil Gospodove besede, kako mu je rekel: Preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil.
62 Peter je šel ven in je bridko jokal.
63 In možje, ki so držali Jezusa, so se mu zasmehovali in ga udarjali.
64 In ko so mu zavezali oči, so ga udarjali po obrazu in ga spraševali, rekoč: Prerokuj, kdo te je udaril?
65 In še marsikaj so bogokletno govorili proti njemu.
66 In ko se je zdanilo, so se zbrali starešine ljudstva in véliki duhovniki in pismouki ter ga peljali v svoj zbor in rekli:
67 Ali si ti Kristus? povej nam. In rekel jim je: Če vam povem, ne boste verjeli:
68 In če vas tudi vprašam, mi ne boste odgovorili niti me ne boste izpustili.
69 Odslej bo Sin človekov sedel na desnici božje moči.
70 Nato so vsi rekli: Si torej ti Božji Sin? In rekel jim je: Vi pravite, da sem.
71 In rekli so: Kaj potrebujemo še pričevanja? kajti sami smo slišali iz njegovih ust.

POGLAVJE 23

1 In vsa njihova množica je vstala in ga peljala k Pilatu.
2 In začeli so ga obtoževati, rekoč: Našli smo tega, da izkrivlja narod in prepoveduje cesarju dajati davek, češ da je Kristus kralj.
3 In Pilat ga je vprašal, rekoč: Si ti judovski kralj? On pa mu odgovori in reče: Ti praviš.
4 Tedaj je Pilat rekel vélikim duhovnikom in ljudstvu: Na tem človeku ne najdem nobene krivde.
5 Ti pa so bili še bolj hudi in so govorili: »On buri ljudstvo, uči po vsem Judovstvu, začenši od Galileje do tega kraja.
6 Ko je Pilat slišal za Galilejo, je vprašal, ali je ta človek Galilejec.
7 In takoj ko je izvedel, da spada pod Herodovo oblast, ga je poslal k Herodu, ki je bil prav tako v tistem času v Jeruzalemu.
8 In ko je Herod zagledal Jezusa, se je silno razveselil, saj si ga je že dolgo želel videti, ker je veliko slišal o njem; in upal je, da bo videl narediti kakšen čudež.
9 Nato ga je spraševal z mnogimi besedami; pa mu ni nič odgovoril.
10 In véliki duhovniki in pismouki so stali in ga ostro obtoževali.
11 In Herod s svojimi vojaki ga je zaničeval in se mu zasmehoval, ga oblekel v čudovito oblačilo in ga poslal nazaj k Pilatu.
12 In tisti dan sta Pilat in Herod postala prijatelja, kajti prej sta bila med seboj sovražna.
13 In ko je Pilat sklical vélike duhovnike in poglavarje in ljudstvo,
14 Rekel jim je: Tega človeka ste pripeljali k meni kot tistega, ki sprevrača ljudstvo; in glejte, ko sem ga zaslišal pred vami, v tem človeku nisem našel nobene napake v tem, kar ga obtožujete.
15 Ne, niti še Herod; kajti poslal sem te k njemu; in glej, nič smrti vrednega ni storjeno z njim.
16 Zato ga bom kaznoval in izpustil.
17 (Kajti nujno jim mora enega izpustiti ob prazniku.)
18 In vsi naenkrat so zavpili, rekoč: Proč s tem človekom in izpustite nam Baraba!
19 (Ki je bil zaradi nekega upora v mestu in zaradi umora vržen v ječo.)
20 Pilat je torej, ko je hotel izpustiti Jezusa, znova spregovoril z njimi.
21 Oni pa so vpili: Križaj ga, križaj ga!
22 In tretjič jim je rekel: Kaj hudega je storil? Na njem nisem našel vzroka smrti; zatorej ga bom kaznoval in izpustil.
23 In takoj so z močnim glasom zahtevali, naj ga križajo. In prevladal je njihov glas in glasovi vélikih duhovnikov.
24 In Pilat je obsodil, naj bo tako, kot zahtevajo.
25 In izpustil jim je tistega, ki je bil zaradi upora in umora vržen v ječo, ki so ga želeli; Jezusa pa je izročil njihovi volji.
26 In ko so ga odpeljali, so prijeli nekega Simona iz Cirene, ki je prihajal iz dežele, in nanj položili križ, da ga je nesel za Jezusom.
27 In sledila mu je velika množica ljudi in žensk, ki so jokale in ga objokovale.
28 Jezus pa se je obrnil k njim in rekel: Hčere jeruzalemske, ne jokajte nad menoj, ampak jokajte nad seboj in nad svojimi otroki.
29 Kajti, glej, prihajajo dnevi, v katerih bodo rekli: Blagor neplodnim in maternicam, ki niso rodile, in prsim, ki niso nikoli dojile.
30 Tedaj bodo začeli govoriti goram: Padite na nas! in hribom: Pokrij nas.
31 Kajti če to delajo na zelenem drevesu, kaj naj storijo na suhem?
32 Z njim sta bila tudi druga dva zločinca, ki so ju vodili, da bi ju usmrtili.
33 In ko so prišli na kraj, ki se imenuje Kalvarija, so tam križali njega in zločince, enega na desnici in drugega na levici.

34 Tedaj je Jezus rekel: Oče, odpusti jim! saj ne vedo, kaj delajo. In razdelili so si njegova oblačila in vrgli žreb.
35 Ljudstvo pa je stalo in gledalo. In tudi vladarji z njimi so ga zasmehovali, rekoč: Druge je rešil; naj se sam reši, če je Kristus, božji izvoljenec.
36 Tudi vojaki so se mu posmehovali, prihajali so k njemu in mu ponujali kis,
37 In rekoč: Če si judovski kralj, reši samega sebe.
38 In nad njim je bil napisan tudi nadpis z grškimi, latinskimi in hebrejskimi črkami: TO JE JUDOVSKI KRALJ.
39 Eden izmed obešenih zločincev ga je zmerjal, rekoč: Če si ti Kristus, reši sebe in nas.
40 Drugi pa ga je pograjal, rekoč: Ali se ne bojiš Boga, ko si tudi sam obsojen?
41 In res smo prav; kajti prejeli smo zasluženo plačilo za svoja dela; ta človek pa ni storil nič slabega.
42 Jezusu je rekel: »Gospod, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo.
43 In Jezus mu je rekel: Resnično ti povem, danes boš z menoj v raju.
44 Bilo je okoli šeste ure in tema je bila po vsej zemlji do devete ure.
45 In sonce je zamračilo in zagrinjalo v templju se je pretrgalo na sredi.
46 In ko je Jezus zaklical z močnim glasom, je rekel: » Oče, v tvoje roke izročam svojega duha!« In ko je to rekel, je izdal duha.
47 Ko je stotnik videl, kaj se je zgodilo, je poveličal Boga, rekoč: Res je bil ta človek pravičen.
48 In vse ljudstvo, ki se je zbralo na ta prizor, ko je videlo, kaj se je zgodilo, se je udarjalo po prsih in se vračalo.
49 In vsi njegovi znanci in žene, ki so ga spremljale iz Galileje, so stali od daleč in gledali to.
50 In glej, bil je mož po imenu Jožef, svetovalec; in bil je dober človek in pravičen:
51 (Ta se ni strinjal z njihovim nasvetom in dejanjem;) bil je iz Arimateje, judovskega mesta; ki je tudi sam čakal na božje kraljestvo.
52 Ta mož je šel k Pilatu in izprosil Jezusovo telo.
53 In snel ga je dol in ga zavil v platno ter položil v grob, ki je bil vklesan v kamen, v katerem še nikoli ni bil položen človek.
54 In tisti dan je bila priprava in sobota se je bližala.
55 In tudi žene, ki so prišle z njim iz Galileje, so mu sledile in videle grob in kako je bilo položeno njegovo truplo.
56 In vrnili so se ter pripravili začimbe in mazila; in sobotni dan počival po zapovedi.

POGLAVJE 24

1 Prvi dan v tednu so zelo zgodaj zjutraj prišli h grobu in prinesli dišave, ki so jih pripravili, in nekatere druge s seboj.
2 In našli so kamen odvaljen od groba.
3 In vstopili so, a niso našli telesa Gospoda Jezusa.
4 In zgodilo se je, ko so bili zaradi tega zelo zmedeni, glej, dva moža sta stala poleg njih v sijočih oblačilih:
5 In ko so bili prestrašeni in so sklonili obraze k zemlji, so jim rekli: Zakaj iščete živega med mrtvimi?
6 Ni ga tukaj, ampak je vstal; spomnite se, kako vam je govoril, ko je bil še v Galileji,
7 Rekoč: Sin človekov mora biti izročen v roke grešnih ljudi in biti križan ter tretji dan vstati.
8 In spomnili so se njegovih besed,
9 In vrnil se je od groba ter povedal vse te stvari enajstim in vsem ostalim.
10 To so bile Marija Magdalena in Joana in Marija, Jakobova mati, in druge žene, ki so bile z njimi, ki so to povedale apostolom.
11 In njihove besede so se jim zdele kot prazne pravljice in niso jim verjeli.
12 Tedaj je Peter vstal in stekel h grobu; in sklonil se je, zagledal platnene obleke, ki so same po sebi ležale, in odšel, sam v sebi čudeč se temu, kar se je zgodilo.
13 In glej, dva od njiju sta šla tisti dan v vas, imenovano Emavs, ki je bila oddaljena od Jeruzalema približno šestdeset stadij.
14 In skupaj sta govorila o vsem tem, kar se je zgodilo.
15 In zgodilo se je, da se je, medtem ko sta se pogovarjala in pregovarjala, sam Jezus približal in šel z njima.
16 Njihove oči pa so bile zadržane, da ga ne bi spoznali.
17 In rekel jim je: » Kako se med seboj pogovarjate, ko hodite in ste žalostni?
18 In eden od njih, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovoril: »Ali si le tujec v Jeruzalemu in ne veš, kaj se je tam zgodilo v teh dneh?
19 In rekel jim je: Kaj? In rekli so mu: Glede Jezusa iz Nazareta, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom:
20 In kako so ga véliki duhovniki in naši voditelji izročili, da bi ga obsodili na smrt, in ga križali.
21 Toda verjeli smo, da je bil on tisti, ki bi moral odrešiti Izraela; in poleg vsega tega je danes tretji dan, odkar so se te stvari zgodile.
22 Da, in tudi nekatere ženske iz naše družbe so nas osupnile, ki so bile zgodaj pri grobu;
23 In ko niso našli njegovega trupla, so prišli in rekli, da so videli tudi prikazen angelov, ki pravijo, da je živ.
24 In nekateri izmed njih, ki so bili z nami, so šli h grobu in ugotovili, da je tako, kot so rekle ženske; njega pa niso videli.
25 Tedaj jim je rekel: » O bedaki in počasnega srca, da bi verjeli vsemu, kar so govorili preroki!
26 Ali ne bi bilo treba, da bi Kristus vse to pretrpel in vstopil v svojo slavo?
27 In začenši z Mojzesom in vsemi preroki jim je v vseh svetih spisih razlagal, kar se je nanašalo nanj.
28 In približali so se vasi, kamor so šli, in delal se je, kot da bi šel še dlje.
29 Oni pa so ga prisilili, rekoč: »Ostani z nami, kajti proti večeru je in dan je že na koncu. In vstopil je, da bi ostal pri njih.
30 In zgodilo se je, ko je z njimi sedel pri mizi, je vzel kruh, ga blagoslovil, prelomil in jim dal.
31 In odprle so se jim oči in spoznali so ga; in izginil jim je izpred oči.
32 Rekli so drug drugemu: Ali ni naše srce gorelo v nas, ko je govoril z nami po poti in ko nam je razkrival sveto pismo?
33 In še isto uro so vstali in se vrnili v Jeruzalem ter našli zbrane enajsterico in tiste, ki so bili z njimi,
34 rekoč: Gospod je res vstal in se je prikazal Simonu.

35 In povedali so, kaj se je zgodilo na poti in kako so ga spoznali pri lomljenju kruha.
36 In ko sta tako govorila, je Jezus sam stal sredi med njimi in jim rekel: Mir vam bodi!
37 Vendar so bili prestrašeni in prestrašeni in so mislili, da so videli duha.
38 In rekel jim je: Zakaj ste vznemirjeni? in zakaj se misli porajajo v vaših srcih?
39 Poglejte moje roke in moje noge, da sem jaz sam; dotaknite se me in poglejte; kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz.
40 In ko je to rekel, jim je pokazal svoje roke in noge.
41 In ko od veselja še niso verjeli in so se čudili, jim je rekel: Ali imate tukaj kaj mesa?
42 In dali so mu kos pečene ribe in satja.
43 In vzel ga je in jedel pred njimi.
44 In rekel jim je: To so besede, ki sem vam jih govoril, ko sem bil še z vami, da se mora izpolniti vse, kar je bilo zapisano v Mojzesovi postavi in v prerokih in v psalmih, v zvezi z mano.
45 Nato jim je odprl razum, da bi razumeli sveto pismo,
46 In jim rekel: Tako je pisano in tako je moralo Kristus trpeti in tretji dan vstati od mrtvih:
47 In da se mora kesanje in odpuščanje grehov oznanjati v njegovem imenu med vsemi narodi, začenši v Jeruzalemu.
48 In vi ste priče tega.
49 In glejte, jaz pošiljam obljubo svojega Očeta nad vas; vi pa ostanite v mestu Jeruzalem, dokler ne boste oblečeni z močjo od zgoraj.
50 In odpeljal jih je ven do Betanije, dvignil roke in jih blagoslovil.
51 In zgodilo se je, ko jih je blagoslavljal, se je ločil od njih in ponesel v nebesa.
52 Počastili so ga in se z velikim veseljem vrnili v Jeruzalem.
53 In bili so nenehno v templju ter hvalili in blagoslavljali Boga. Amen.

Janezov Evangelij

POGLAVJE 1

1 V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog.
2 Tako je bilo v začetku pri Bogu.
3 Vse je naredil on; in brez njega ni nastalo nič, kar je nastalo.
4 V njem je bilo življenje; in življenje je bilo luč ljudem.
5 In luč sveti v temi; in tema ga ni dojela.
6 Bil je človek, poslan od Boga, po imenu Janez.
7 Ta je prišel za pričevanje, da bi pričal o Luči, da bi po njem vsi verovali.
8 On ni bil ta Luč, ampak je bil poslan, da pričuje o tej Luči.
9 To je bila prava Luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, ki pride na svet.
10 Bil je na svetu in svet je nastal po njem in svet ga ni spoznal.
11 K svojim je prišel in njegovi ga niso sprejeli.
12 Vsem pa, ki so ga sprejeli, je dal moč, da postanejo Božji sinovi, in sicer tistim, ki verujejo v njegovo ime.
13 Ki niso bili rojeni iz krvi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga.
14 In Beseda je postala meso in se je naselila med nami (in videli smo njegovo slavo, slavo kot edinorojenega od Očeta), polna milosti in resnice.
15 Janez je pričal o njem in zaklical, rekoč: To je bil tisti, o katerem sem govoril, tisti, ki pride za menoj, je pred menoj, kajti bil je pred menoj.
16 In od njegove polnosti smo vsi prejeli in milost za milostjo.
17 Kajti postava je bila dana po Mojzesu, milost in resnica pa sta prišli po Jezusu Kristusu.
18 Nihče ni nikoli videl Boga; edinorojeni Sin, ki je v Očetovem naročju, ga je razodel.
19 In to je Janezov zapis, ko so Judje poslali duhovnike in levite iz Jeruzalema, da bi ga vprašali: Kdo si ti?
20 In priznal je in ni zatajil; priznal pa sem, da nisem Kristus.
21 In vprašali so ga: Kaj torej? Ali si ti Elias? In on pravi: Nisem. Si ti ta prerok? In odgovoril je: Ne.
22 Tedaj so mu rekli: Kdo si? da moremo odgovoriti tistim, ki so nas poslali. Kaj praviš sam o sebi?
23 Rekel je: Jaz sem glas vpijočega v puščavi: Zravnajte Gospodovo pot, kakor je rekel prerok Izaija.
24 Poslani pa so bili izmed farizejev.
25 In vprašali so ga in mu rekli: Zakaj torej krščuješ, če nisi ne tisti Kristus, ne Elija, ne tisti prerok?
26 Janez jim je odgovoril: »Jaz krščujem z vodo; toda med vami stoji nekdo, ki ga ne poznate;
27 On je, ki prihaja za menoj, ima prednost pred menoj, in nisem vreden, da bi mu odvezal zapon na čevlju.
28 To se je zgodilo v Betabari onkraj Jordana, kjer je Janez krščeval.
29 Naslednji dan Janez vidi Jezusa, da prihaja k njemu, in reče: Glej, Jagnje božje, ki odjemlje greh sveta.
30 To je tisti, o katerem sem rekel: Za menoj pride mož, ki je pred menoj, kajti bil je pred menoj.
31 In jaz ga nisem poznal; toda da bi se razodel Izraelu, sem prišel zato krščevat z vodo.
32 In Janez je pričeval, rekoč: Videl sem Duha, ki se je spuščal z neba kakor golob in je ostal na njem.
33 In nisem ga poznal; toda tisti, ki me je poslal krščevat z vodo, mi je rekel: Nad kogar boš videl Duha sestopiti in ostati na njem, ta je, ki krščuje s Svetim Duhom.
34 In videl sem in potrdil, da je to Božji Sin.
35 Naslednji dan je spet stal Janez in dva izmed njegovih učencev;
36 In ko je pogledal Jezusa, ko je hodil, je rekel: Glej, Božje Jagnje!
37 Učenca sta ga slišala govoriti in sta šla za Jezusom.
38 Tedaj se Jezus obrne in jih vidi, da gredo za njim, in jim reče: Kaj iščete? Rekli so mu: Rabbi, (kar se prevaja: Učitelj), kje prebivaš?
39 Reče jim: Pridite in poglejte. Prišli so in videli, kje prebiva, in ostali tisti dan pri njem; bila je namreč okoli desete ure.
40 Eden izmed dveh, ki sta slišala Janeza govoriti in mu sledila, je bil Andrej, brat Simona Petra.
41 Najprej najde svojega brata Simona in mu reče: Našli smo Mesijo, kar je v prevodu Kristus.
42 In privede ga k Jezusu. In ko ga je Jezus pogledal, je rekel: Ti si Simon, sin Jonov; imenoval se boš Kefa, kar pomeni kamen.
43 Naslednji dan je Jezus hotel oditi v Galilejo in najde Filipa ter mu reče: Hodi za menoj.
44 Filip pa je bil iz Betsajde, Andrejevega in Petrovega mesta.
45 Filip najde Natanaela in mu reče: Našli smo tistega, o katerem so pisali Mojzes v postavi in preroki, Jezusa iz Nazareta, Jožefovega sina.
46 In Natanael mu je rekel: Ali lahko kaj dobrega pride iz Nazareta? Filip mu reče: Pridi in poglej.
47 Jezus je videl Natanaela prihajati k njemu in rekel o njem: Glej, pravi Izraelec, v katerem ni zvijače!
48 Natanael mu reče: Od kod me poznaš? Jezus je odgovoril in mu rekel: Preden te je Filip poklical, sem te videl, ko si bil pod smokvo.
49 Natanael je odgovoril in mu rekel: Rabi, ti si Božji Sin; ti si Izraelov kralj.
50 Jezus je odgovoril in mu rekel: Ker sem ti rekel, da sem te videl pod smokvo, verjameš? videl boš večje reči od teh.
51 In rekel mu je: Resnično, resnično, povem vam, odslej boste videli odprta nebesa in Božje angele, kako se vzpenjajo in spuščajo nad Sina človekovega.

POGLAVJE 2

1 In tretji dan je bila poroka v Kani Galilejski; in Jezusova mati je bila tam:
2 In Jezus in njegovi učenci so bili poklicani na svatbo.
3 In ko jim je zmanjkalo vina, mu je Jezusova mati rekla: Nimajo vina.
4 Jezus ji reče: Žena, kaj imam jaz s teboj? moja ura še ni prišla.
5 Njegova mati reče služabnikom: Kar koli vam reče, storite.
6 In tam je bilo postavljenih šest kamnitih lončkov za vodo, po običaju judovskega očiščevanja, ki so vsebovali po dve ali tri firkine.

7 Jezus jim reče: Napolnite vrče z vodo. In so jih napolnili do vrha.
8 In rekel jim je: Zajemite zdaj in odnesite upravitelju gostije. In so ga odnesli.
9 Ko je voditelj gostije okusil vodo, ki je postala vino, pa ni vedel, od kod je: (toda vedeli so služabniki, ki so črpali vodo;) je upravitelj gostije poklical ženina,
10 In mu reče: Vsak na začetku postavi dobro vino; in ko se ljudje dobro napijejo, potem tisto, kar je hujše; a dobro vino si ohranil do zdaj.
11 Ta začetek čudežev je naredil Jezus v Galilejski Kani in razodel svojo slavo; in njegovi učenci so verovali vanj.
12 Potem je šel v Kafarnaum, on in njegova mati, njegovi bratje in njegovi učenci; in tam so ostali nekaj dni.
13 Bližala se je judovska pasha in Jezus je šel v Jeruzalem,
14 In našel v templju tiste, ki so prodajali vole in ovce in golobe, in sedeče menjalce denarja.
15 In ko je naredil bič iz majhnih vrvic, jih je vse pregnal iz templja, ovce in vole; in je menjalcem razsul denar in prevrnil mize;
16 In rekel prodajalcem golobov: Odnesite to od tod; ne naredite hiše mojega Očeta za hišo trgovanja.
17 In njegovi učenci so se spomnili, da je pisano: Gorečnost za tvojo hišo me je razjedala.
18 Tedaj so Judje odgovorili in mu rekli: Kakšno znamenje nam kažeš, ko to delaš?
19 Jezus je odgovoril in jim rekel: Porušite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil.
20 Tedaj so Judje rekli: Šestinštirideset let so gradili ta tempelj, ti pa ga boš postavil v treh dneh?
21 Govoril pa je o templju svojega telesa.
22 Ko je torej vstal od mrtvih, so se njegovi učenci spomnili, da jim je to rekel; in verovali so pismu in besedi, ki jo je rekel Jezus.
23 Ko pa je bil v Jeruzalemu ob pashi, na praznik, so mnogi verovali v njegovo ime, ko so videli čudeže, ki jih je delal.
24 Toda Jezus se jim ni zaupal, ker je poznal vse ljudi,
25 In ni mu bilo treba, da bi kdo pričal o človeku; saj je vedel, kaj je v človeku.

POGLAVJE 3

1 Bil je mož med farizeji, po imenu Nikodem, judovski poglavar:
2 Ta je ponoči prišel k Jezusu in mu rekel: »Rabi, vemo, da si učitelj, ki prihajaš od Boga; kajti nihče ne more delati teh čudežev, ki jih ti delaš, razen Boga z njim.
3 Jezus je odgovoril in mu rekel: Resnično, resnično, povem ti: Če se kdo ponovno ne rodi, ne more videti Božjega kraljestva.
4 Nikodem mu reče: Kako se more človek roditi, ko je star? ali more drugič stopiti v maternico svoje in se roditi?
5 Jezus je odgovoril: » Resnično, resnično, povem ti: Če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more priti v Božje kraljestvo.
6 Kar je rojeno iz mesa, je meso; in kar je rojeno iz Duha, je duh.
7 Ne čudi se, da sem ti rekel: Ponovno se morate roditi.
8 Veter piha, kjer hoče, in njegov glas slišiš, a ne veš, od kod prihaja in kam gre: tako je z vsakim, ki je rojen iz Duha.
9 Nikodem je odgovoril in mu rekel: Kako je to mogoče?
10 Jezus je odgovoril in mu rekel: Si ti gospodar Izraelov in tega ne veš?
11 Resnično, resnično, povem ti, Govorimo, kar vemo, in pričamo, da smo videli; in našega pričevanja ne sprejmete.
12 Če sem vam povedal o zemeljskih stvareh, pa ne verujete, kako boste verjeli, če vam govorim o nebeških stvareh?
13 In nihče se ni povzpel v nebesa, razen tisti, ki je prišel iz nebes, in sicer Sin človekov, ki je v nebesih.
14 In kakor je Mojzes povzdignil kačo v puščavi, tako mora biti povzdignjen Sin človekov:
15 Da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.
16 Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.
17 Bog namreč ni poslal svojega Sina na svet, da bi svet obsodil; ampak da bi bil svet po njem rešen.
18 Kdor vanj veruje, ni obsojen; kdor pa ne veruje, je že obsojen, ker ni veroval v ime edinorojenega Božjega Sina.
19 In to je obsodba, da je luč prišla na svet, in ljudje so bolj vzljubili temo kot luč, ker so bila njihova dela hudobna.
20 Kajti vsak, kdor dela hudo, sovraži luč in ne pride k luči, da bi se njegova dela ne razkazala.
21 Kdor pa dela resnico, pride k luči, da se razodevajo njegova dela, ker so storjena v Bogu.
22 Po tem so prišli Jezus in njegovi učenci v judejsko deželo; in tam je ostal pri njih in krščeval.
23 Tudi Janez je krščeval v Aenonu blizu Salima, ker je bilo tam veliko vode; in prišli so in se krstili.
24 Kajti Janez še ni bil vržen v ječo.
25 Potem je med nekaterimi Janezovimi učenci in Judi prišlo do spora glede očiščevanja.
26 In prišli so k Janezu in mu rekli: »Rabi, tisti, ki je bil s teboj onstran Jordana, za katerega si ti pričal, glej, ta krščuje in vsi prihajajo k njemu.
27 Janez je odgovoril in rekel: Človek ne more ničesar prejeti, če mu ni dano iz nebes.
28 Vi sami ste mi priče, da sem rekel: Nisem Kristus, ampak sem poslan pred njim.
29 Kdor ima nevesto, je ženin; toda ženinov prijatelj, ki stoji in ga posluša, se zelo veseli zaradi ženinovega glasu: to je torej moje veselje dopolnjeno.
30 On mora rasti, jaz pa se manjšati.
31 Kdor prihaja od zgoraj, je nad vsemi; kdor je z zemlje, je zemeljski in govori o zemlji; tisti, ki prihaja iz nebes, je nad vsemi.
32 In kar je videl in slišal, to pričuje; in nihče ne sprejme njegovega pričevanja.
33 Kdor je sprejel njegovo pričevanje, je zapečatil, da je Bog resničen.
34 Kajti tisti, ki ga je Bog poslal, govori Božje besede; kajti Bog mu ne daje Duha z mero.
35 Oče ljubi Sina in je vse dal v njegove roke.
36 Kdor veruje v Sina, ima večno življenje; in kdor ne veruje v Sina, ne bo videl življenja; a božja jeza ostane na njem.

POGLAVJE 4

1 Ko je torej Gospod izvedel, kako so farizeji slišali, da Jezus pridobiva in krščuje več učencev kot Janez,
2 (Čeprav sam Jezus ni krstil, ampak njegovi učenci,)
3 Zapustil je Judejo in zopet odšel v Galilejo.
4 In moral je iti skozi Samarijo.
5 Nato pride v samarijsko mesto, ki se imenuje Sihar, blizu zemljišča, ki ga je Jakob dal svojemu sinu Jožefu.
6 Tam je bil Jakobov vodnjak. Jezus je torej, utrujen od potovanja, tako sedel na vodnjak; in bila je okoli šeste ure.
7 Pride žena iz Samarije, da bi zajela vodo. Jezus ji reče: Daj mi piti!
8 (Kajti njegovi učenci so odšli v mesto, da kupijo mesa.)
9 Tedaj mu Samarjanka reče: Kako to, da ti, ki si Jud, prosiš piti mene, Samarjanko? kajti Judje nimajo opravka s Samarijani.
10 Jezus je odgovoril in ji rekel: Ko bi poznala Božji dar in kdo je tisti, ki ti pravi: Daj mi piti! prosil bi ga in dal bi ti žive vode.
11 Žena mu reče: Gospod, nimaš s čim črpati, studenec pa je globok; odkod ti torej ta živa voda?
12 Ali si ti večji od našega očeta Jakoba, ki nam je dal vodnjak in je pil iz njega sam in njegovi otroci in njegova živina?
13 Jezus je odgovoril in ji rekel: Kdor pije to vodo, bo spet žejen.
14 Kdor pa bo pil vodo, ki mu jo bom dal, ne bo nikoli žejen; toda voda, ki mu jo bom dal, bo v njem studenec vode, ki teče v večno življenje.
15 Žena mu reče: Gospod, daj mi to vodo, da ne bom žejna in ne bom prihajala sem zajemat.
16 Jezus ji reče: Pojdi, pokliči svojega moža in pridi sem.
17 Žena je odgovorila in rekla: Nimam moža. Jezus ji reče: Prav si rekla, da nimam moža.
18 Kajti pet mož si imela; in ta, ki ga imaš zdaj, ni tvoj mož: v tem si rekla resnično.
19 Žena mu reče: Gospod, vidim, da si prerok.
20 Naši očetje so molili na tej gori; in pravite, da je v Jeruzalemu kraj, kjer bi morali ljudje častiti.
21 Jezus ji reče: Žena, verjemi mi, da pride ura, ko ne boste ne na tej gori ne v Jeruzalemu častili Očeta.
22 Vi častite, česar ne veste: mi vemo, kaj častimo: kajti odrešitev je od Judov.
23 Pride pa ura in že je, ko bodo pravi častilci častili Očeta v duhu in resnici: kajti Oče išče takšne častilce.
24 Bog je duh: in tisti, ki ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici.
25 Žena mu reče: Vem, da pride Mesija, ki se imenuje Kristus; ko pride, nam bo povedal vse.
26 Jezus ji reče: Jaz, ki govorim s teboj, sem.
27 Tedaj so prišli njegovi učenci in se čudili, da se je pogovarjal z ženo; vendar nihče ni rekel: Kaj iščeš? ali Zakaj se pogovarjaš z njo?
28 Žena je tedaj pustila svoj vrč, šla v mesto in rekla možem:
29 Pridite, poglejte človeka, ki mi je povedal vse, kar sem kdaj storil: ali ni to Kristus?
30 Potem so šli iz mesta in prišli k njemu.
31 Medtem so ga učenci molili: »Učenik, jej!
32 On pa jim je rekel: Jaz imam hrano za jesti, ki je vi ne poznate.
33 Rekli so torej učenci med seboj: Mu je kdo prinesel jesti?
34 Jezus jim reče: Moja jed je izpolniti voljo tistega, ki me je poslal, in dokončati njegovo delo.
35 Ali ne pravite: Še štirje meseci in pride žetev? Glejte, pravim vam: Povzdignite oči in poglejte polja; saj so že beli za žetev.
36 In kdor žanje, prejme plačilo in pobira sad za večno življenje, da se skupaj veselita, kdor seje, in tisti, ki žanje.
37 In tukaj je resničen pregovor: Eden seje, drugi žanje.
38 Poslal sem vas, da požete tisto, za kar se niste trudili: drugi ljudje so delali, vi pa ste vstopili v njihova dela.
39 In mnogi Samarijani tistega mesta so verovali vanj zaradi besede žene, ki je pričevala: Povedal mi je vse, kar sem storila.
40 Ko so torej Samarijani prišli k njemu, so ga prosili, naj ostane pri njih; in tam je ostal dva dni.
41 In veliko več jih je verovalo zaradi njegove besede;
42 In rekel je ženi: Zdaj verujemo, ne zaradi tvojih besed, kajti sami smo slišali in vemo, da je to res Kristus, Odrešenik sveta.
43 Po dveh dneh je odšel od tam in šel v Galilejo.
44 Kajti sam Jezus je pričeval, da prerok nima časti v svoji domovini.
45 Ko je torej prišel v Galilejo, so ga Galilejci sprejeli, ko so videli vse, kar je storil v Jeruzalemu ob prazniku; kajti tudi oni so šli na praznik.
46 Jezus je torej spet prišel v Kano Galilejsko, kjer je vodo spremenil v vino. In bil je neki plemič, čigar sin je bil bolan v Kafarnaumu.
47 Ko je slišal, da je Jezus prišel iz Judeje v Galilejo, je šel k njemu in ga prosil, naj pride dol in ozdravi njegovega sina; bil je namreč tik pred smrtjo.
48 Tedaj mu je Jezus rekel: » Če ne vidite znamenj in čudežev, ne boste verovali.
49 Plemič mu reče: Gospod, pridi dol, preden moj otrok umre.
50 Jezus mu reče: Pojdi; tvoj sin živi. In mož je verjel besedi, ki mu jo je Jezus govoril, in je šel svojo pot.
51 In ko je šel dol, so ga srečali njegovi služabniki in mu povedali, rekoč: Tvoj sin živi.
52 Nato jih je vprašal, ob kateri uri se je začel popravljati. In rekli so mu: Včeraj ob sedmi uri ga je mrzlica zapustila.
53 Oče je torej vedel, da je bila tista ura, ob kateri mu je Jezus rekel: Tvoj sin živi. In je veroval sam in vsa njegova hiša.
54 To je spet drugi čudež, ki ga je Jezus storil, ko je prišel iz Judeje v Galilejo.

POGLAVJE 5

1 Po tem je bil praznik Judov; in Jezus je šel v Jeruzalem.
2 V Jeruzalemu je pri ovčji tržnici bazen, ki se v hebrejščini imenuje Bethesda in ima pet verand.
3 V teh je ležala velika množica nemočnega ljudstva, slepih, obstalih, suhih, ki so čakali na premikanje vode.
4 Kajti angel se je ob določenem času spustil v kopel in vznemiril vodo: kdor je prvi po vznemirjanju vode stopil vanj, je bil ozdravljen, ne glede na bolezen, ki jo je imel.
5 In tam je bil neki mož, ki je bil osemintrideset let bolan.
6 Ko ga je Jezus videl ležati in je vedel, da je že dolgo v tem stanju, mu je rekel: Ali hočeš ozdraveti?

7 Nemočni mož mu je odgovoril: »Gospod, nimam človeka, ki bi me dal v kopel, ko se voda vzburka; ko pa pridem, drugi stopi pred menoj.
8 Jezus mu reče: Vstani, vzemi svojo posteljo in hodi.
9 In mož je takoj ozdravel, vzel svojo posteljo in hodil; in isti dan je bila sobota.
10 Judje so torej rekli ozdravljenemu: Sobota je, ne sme ti nositi svoje postelje.
11 Odgovoril jim je: Tisti, ki me je ozdravil, mi je rekel: Vzemi svojo posteljo in hodi.
12 Tedaj so ga vprašali: Kdo je tisti človek, ki ti je rekel: Vzemi svojo posteljo in hodi?
13 In tisti, ki je bil ozdravljen, ni vedel, kdo je bil, kajti Jezus se je oddaljil, ker je bila na tistem kraju množica.
14 Nato ga najde Jezus v templju in mu reče: Glej, ozdravljen si; ne greši več, da te ne doleti kaj hujšega.
15 Mož je odšel in povedal Judom, da je Jezus tisti, ki ga je ozdravil.
16 Zato so Judje Jezusa preganjali in ga hoteli umoriti, ker je to delal na sobotni dan.
17 Toda Jezus jim je odgovoril: » Moj Oče dela doslej in jaz delam.
18 Zato so si Judje še toliko bolj prizadevali, da bi ga umorili, ker ni le kršil sobote, ampak je tudi rekel, da je Bog njegov Oče, in se tako izenačil z Bogom.
19 Tedaj je Jezus odgovoril in jim rekel: Resnično, resnično, povem vam: Sin ne more storiti ničesar sam od sebe, razen tega, kar vidi, da dela Oče; kajti kar dela on, to dela tudi Sin.
20 Kajti Oče ljubi Sina in mu pokaže vse, kar sam dela; in pokazal mu bo večja dela od teh, da se boste čudili.
21 Kajti kakor Oče obuja mrtve in jih oživlja; tako tudi Sin oživlja, kogar hoče.
22 Kajti Oče nikogar ne sodi, ampak je vso sodbo izročil Sinu.
23 Da bi vsi ljudje častili Sina, kakor častijo Očeta. Kdor ne časti Sina, ne časti Očeta, ki ga je poslal.
24 Resnično, resnično, povem vam: Kdor posluša mojo besedo in veruje v njega, ki me je poslal, ima večno življenje in ne pride v obsodbo; ampak je prešel iz smrti v življenje.
25 Resnično, resnično, povem vam: Prihaja ura in je že, ko bodo mrtvi slišali glas Božjega Sina in tisti, ki bodo slišali, bodo živeli.
26 Kajti kakor ima Oče življenje v sebi; tako je dal Sinu, da ima življenje v sebi;
27 In dal mu je oblast tudi za sodbo, ker je Sin človekov.
28 Ne čudite se temu: kajti prihaja ura, ob kateri bodo vsi, ki so v grobovih, slišali njegov glas,
29 In prišel bo ven; tisti, ki so delali dobro, do vstajenja življenja; in tisti, ki so delali zlo, do vstajenja obsodbe.
30 Sam od sebe ne morem storiti ničesar: kakor slišim, sodim, in moja sodba je pravična; ker ne iščem svoje volje, ampak voljo Očeta, ki me je poslal.
31 Če pričujem sam o sebi, moje pričevanje ni resnično.
32 Drug je, ki pričuje o meni; in vem, da je pričevanje, ki ga pričuje o meni, resnično.
33 Poslali ste k Janezu in pričeval je za resnico.
34 Jaz pa ne sprejemam pričevanja od človeka, ampak to govorim, da bi se vi rešili.
35 Bil je goreča in svetleča luč; vi pa ste se hoteli nekaj časa veseliti v njegovi luči.
36 Imam pa večje pričevanje od Janezovega: kajti dela, ki mi jih je Oče dal dokončati, ta ista dela, ki jih opravljam, pričajo o meni, da me je Oče poslal.
37 In sam Oče, ki me je poslal, je pričeval o meni. Nikoli niste slišali njegovega glasu, niti videli njegove oblike.
38 In njegove besede nimate, da bi ostala v vas: kajti njemu, ki ga je poslal, ne verujete.
39 Preiskujte sveto pismo; kajti v njih mislite, da imate večno življenje; in oni so tisti, ki pričujejo o meni.
40 In ne boste prišli k meni, da bi imeli življenje.
41 Ne prejemam časti od ljudi.
42 Poznam vas, da nimate Božje ljubezni v sebi.
43 Jaz sem prišel v imenu svojega Očeta in me ne sprejmete; če pride drugi v svojem imenu, ga boste sprejeli.
44 Kako morete verovati vi, ki prejemate čast drug od drugega in ne iščete časti, ki prihaja od samega Boga?
45 Ne mislite, da vas bom tožil pri Očetu: nekdo vas obtožuje, to je Mojzes, v katerega zaupate.
46 Kajti če bi verjeli Mojzesu, bi verjeli tudi meni; on je namreč pisal o meni.
47 Če pa ne verjamete njegovim spisom, kako boste verjeli mojim besedam?

POGLAVJE 6

1 Po teh dogodkih je Jezus šel čez Galilejsko jezero, ki je Tiberijsko jezero.
2 In sledila mu je velika množica, ker so videli njegove čudeže, ki jih je delal na tistih, ki so bili bolni.
3 In Jezus je šel na goro in tam je sedel s svojimi učenci.
4 Bližala se je pasha, judovski praznik.
5 Ko je Jezus povzdignil oči in videl veliko množico, ki je prihajala k njemu, je rekel Filipu: Kje naj kupimo kruha, da bodo ti jedli?
6 In to je rekel, da bi ga preizkusil, saj je sam vedel, kaj bo storil.
7 Filip mu je odgovoril: »Dvesto denarjev kruha jim ni dovolj, da bi vsak izmed njih malo vzel.
8 Eden od njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu reče:
9 Tukaj je fant, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve majhni ribi: toda kaj so med toliko?
10 In Jezus je rekel: » Naredite možem, da sedejo. Zdaj je bilo tam veliko trave. Možje so sedli, približno pet tisoč.
11 In Jezus je vzel hlebce; in ko se je zahvalil, je razdelil učencem, učenci pa tistim, ki so sedeli; in prav tako od rib, kolikor bi želeli.
12 Ko so se nasitili, je rekel svojim učencem: Zberite drobce, ki so ostali, da se nič ne izgubi.
13 Zato so jih zbrali in napolnili dvanajst košar s koščki petih ječmenovih hlebov, ki so ostali tistim, ki so jedli.
14 Tedaj so ti možje, ko so videli čudež, ki ga je Jezus storil, rekli: »To je res tisti prerok, ki ima priti na svet.
15 Ko je torej Jezus spoznal, da bodo prišli in ga s silo prijeli, da bi ga postavili za kralja, je spet sam odšel na goro.
16 In ko se je že zvečerilo, so šli njegovi učenci dol k morju,
17 In stopil je v ladjo in šel čez morje proti Kafarnaumu. In bila je že tema in Jezus ni prišel k njim.
18 Morje pa se je dvignilo zaradi močnega vetra, ki je pihal.

19 Ko so torej preveslali približno petindvajset ali trideset stopenj, zagledajo Jezusa, kako hodi po morju in se približuje ladji, in so se prestrašili.
20 On pa jim reče: Jaz sem; ne boj se.
21 Nato so ga rade volje sprejeli v ladjo in ladja je bila takoj pri kopnem, kamor so šli.
22 Naslednji dan, ko je ljudstvo, ki je stalo na drugi strani morja, videlo, da tam ni nobenega drugega čolna razen tistega, v katerega so vstopili njegovi učenci, in da Jezus ni šel s svojimi učenci v čoln, ampak da njegov učenci so odšli sami;
23 (Toda drugi čolni so iz Tiberije pripluli blizu kraja, kjer so jedli kruh, potem ko se je Gospod zahvalil:)
24 Ko je torej ljudstvo videlo, da ni Jezusa ne njegovih učencev, so tudi oni z ladjo prišli v Kafarnaum in iskali Jezusa.
25 In ko so ga našli na drugi strani morja, so mu rekli: Rabi, kdaj si prišel sem?
26 Jezus jim je odgovoril in rekel: Resnično, resnično, povem vam, ne iščete me zato, ker ste videli čudeže, ampak zato, ker ste jedli od hlebov in se nasitili.
27 Ne trudite se za hrano, ki se pokvari, ampak za tisto hrano, ki ostane za večno življenje, ki vam jo bo dal Sin človekov: kajti Bog Oče ga je zapečatil.
28 Tedaj so mu rekli: Kaj naj storimo, da bomo delali Božja dela?
29 Jezus je odgovoril in jim rekel: To je Božje delo, da verujete vanj, ki ga je on poslal.
30 Rekli so mu torej: Kakšno znamenje torej kažeš, da bomo videli in ti verjeli? kaj delaš?
31 Naši očetje so jedli mano v puščavi; kakor je pisano, dal jim je jesti kruh iz nebes.
32 Tedaj jim je Jezus rekel: » Resnično, resnično, povem vam: Mojzes vam ni dal tistega kruha iz nebes; ampak moj Oče vam daje pravi kruh iz nebes.
33 Kajti Božji kruh je tisti, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje.
34 Tedaj so mu rekli: »Gospod, daj nam vedno tega kruha.«
35 Jezus jim je rekel: » Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, ne bo nikoli lačen; in kdor vame veruje, ne bo nikoli žejen.
36 Jaz pa sem vam rekel, da ste me tudi vi videli in ne verjamete.
37 Vse, kar mi Oče daje, bo prišlo k meni; in tistega, ki pride k meni, nikakor ne bom izgnal.
38 Zakaj nisem prišel iz nebes, da bi izpolnjeval svojo voljo, ampak voljo tistega, ki me je poslal.
39 In to je volja Očeta, ki me je poslal, da od vsega, kar mi je dal, ne izgubim ničesar, ampak naj to poslednji dan obudim.
40 In to je volja tistega, ki me je poslal, da ima vsak, kdor vidi Sina in veruje vanj, večno življenje; in jaz ga bom obudil poslednji dan.
41 Judje so tedaj godrnjali nad njim, ker je rekel: Jaz sem kruh, ki je prišel iz nebes.
42 Rekli so: Ali ni to Jezus, Jožefov sin, katerega očeta in mater poznamo? kako to, da pravi: Iz nebes sem prišel?
43 Jezus jim je torej odgovoril in jim rekel: » Ne godrnjajte med seboj.
44 Nihče ne more priti k meni, razen da ga pritegne Oče, ki me je poslal; in jaz ga bom obudil poslednji dan.
45 V prerokih je zapisano: In vsi bodo poučeni od Boga. Vsak torej, kdor je slišal in se naučil od Očeta, pride k meni.
46 Ne, da bi kdo videl Očeta, razen tisti, ki je od Boga, on je videl Očeta.
47 Resnično, resnično, povem vam: Kdor vame veruje, ima večno življenje.
48 Jaz sem tisti kruh življenja.
49 Vaši očetje so jedli mano v puščavi in so mrtvi.
50 To je kruh, ki prihaja iz nebes, da ga človek jé in ne umre.
51 Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes: če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj; in kruh, ki ga bom jaz dal, je moje meso, ki ga bom dal za življenje sveta.
52 Judje so se torej med seboj prepirali, rekoč: Kako nam more ta dati svoje meso jesti?
53 Tedaj jim je Jezus rekel: » Resnično, resnično, povem vam: Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi.
54 Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje; in jaz ga bom obudil poslednji dan.
55 Kajti moje meso je resnično jed in moja kri je resnično pijača.
56 Kdor jé moje meso in pije mojo kri, prebiva v meni in jaz v njem.
57 Kakor me je poslal živi Oče in jaz živim po Očetu, tako tudi tisti, ki mene jé, bo živel po meni.
58 To je tisti kruh, ki je prišel iz nebes: ne kakor so vaši očetje jedli mano in so umrli: kdor jé od tega kruha, bo živel vekomaj.
59 To je rekel v sinagogi, ko je učil v Kafarnaumu.
60 Mnogi izmed njegovih učencev so torej, ko so to slišali, rekli: Težka je to beseda; kdo ga lahko sliši?
61 Ko je Jezus sam pri sebi vedel, da njegovi učenci godrnjajo zaradi tega, jim je rekel: Ali vas to žali?
62 Kaj in če boste videli Sina človekovega vzpenjati se tja, kjer je bil prej?
63 Duh je tisti, ki oživlja; meso nič ne koristi: besede, ki vam jih govorim, so duh in življenje.
64 Toda nekateri med vami ne verjamejo. Kajti Jezus je od začetka vedel, kdo so tisti, ki ne verujejo, in kdo naj bi ga izdal.
65 In rekel je: Zato sem vam rekel, da nihče ne more priti k meni, če mu tega ne da moj Oče.
66 Od takrat se je veliko njegovih učencev vrnilo in niso več hodili z njim.
67 Jezus je rekel dvanajsterim: Ali boste tudi vi odšli?
68 Simon Peter mu je odgovoril: Gospod, h komu naj gremo? ti imaš besede večnega življenja.
69 In mi verujemo in smo prepričani, da si ti Kristus, Sin živega Boga.
70 Jezus jim je odgovoril: » Ali nisem jaz izbral vas dvanajst in je eden izmed vas hudič?
71 Govoril je o Judu Iškarijotu, Simonovem sinu, kajti on bi ga moral izdati, ker je bil eden izmed dvanajsterih.

POGLAVJE 7

1 Po tem je Jezus hodil po Galileji; kajti po Judovstvu ni hotel hoditi, ker so ga Judje hoteli umoriti.
2 Bližal se je judovski praznik šotorov.

3 Njegovi bratje so mu torej rekli: Pojdi od tod in pojdi v Judejo, da bodo tudi tvoji učenci videli dela, ki jih delaš.
4 Kajti ni človeka, ki bi kaj delal na skrivaj, sam pa si prizadeva, da bi bil javno znan. Če delaš te stvari, se pokaži svetu.
5 Kajti niti njegovi bratje niso verjeli vanj.
6 Tedaj jim je Jezus rekel: » Moj čas še ni prišel, vaš čas pa je vedno pripravljen.
7 Svet te ne more sovražiti; mene pa sovraži, ker pričujem o njem, da so dela njegova hudobna.
8 Vi pojdite na ta praznik: jaz še ne grem gor na ta praznik; zakaj moj čas še ni poln.
9 Ko jim je povedal te besede, je ostal še v Galileji.
10 Ko pa so šli njegovi bratje gor, je šel tudi on gor na praznik, ne javno, ampak tako rekoč na skrivaj.
11 Tedaj so ga Judje ob prazniku iskali in govorili: Kje je?
12 In med ljudstvom je bilo veliko godrnjanja o njem: nekateri so rekli, da je dober človek, drugi pa: Ne; ampak on vara ljudi.
13 Toda nihče ni javno govoril o njem zaradi strahu pred Judi.
14 Približno sredi praznika je šel Jezus v tempelj in učil.
15 In Judje so se čudili in govorili: Kako zna ta črke, ko se ni nikoli učil?
16 Jezus jim je odgovoril in rekel: Moj nauk ni moj, ampak tistega, ki me je poslal.
17 Če kdo hoče izpolnjevati njegovo voljo, bo spoznal nauk, ali je od Boga ali pa govorim sam od sebe.
18 Kdor govori sam od sebe, išče svojo slavo; kdor pa išče slavo tistega, ki ga je poslal, je resničen in v njem ni krivice.
19 Ali vam ni Mojzes dal postave, pa se nihče izmed vas ne drži postave? Zakaj me hočeš ubiti?
20 Ljudstvo je odgovorilo in reklo: Hudiča imaš; kdo te hoče umoriti?
21 Jezus je odgovoril in jim rekel: » Eno delo sem opravil in vsi se čudite.
22 Mojzes vam je torej dal obrezovanje; (ne zato, ker je od Mojzesa, ampak od očetov;) vi pa na sobotni dan obrezujete človeka.
23 Če je človek obrezan na sobotni dan, da se Mojzesova postava ne bi kršila; ali se jeziš name, ker sem na sobotni dan popolnoma ozdravil človeka?
24 Ne sodite po videzu, ampak sodite po pravični sodbi.
25 Tedaj so nekateri Jeruzalemčani rekli: Ali ni to tisti, ki ga hočejo umoriti?
26 Toda, glej, govori pogumno in nič mu ne rečejo. Ali vladarji res vedo, da je to sam Kristus?
27 Tega človeka sicer vemo, od kod je; ko pa pride Kristus, nihče ne ve, od kod je.
28 Tedaj je Jezus zavpil v templju, ko je učil, rekoč: Vi me poznate in veste, od kod sem; in nisem prišel sam od sebe, ampak resničen je tisti, ki me je poslal, ki ga vi ne poznate.
29 Jaz pa ga poznam, ker sem od njega in on me je poslal.
30 Skušali so ga prijeti, a nihče ni položil nanj rok, ker še ni prišla njegova ura.
31 In veliko ljudi je verovalo vanj in je reklo: »Ali bo Kristus, ko pride, delal več čudežev od teh, ki jih je storil ta?«
32 Farizeji so slišali, da ljudje mrmrajo o njem; in farizeji in véliki duhovniki so poslali služabnike, da ga primejo.
33 Tedaj jim je Jezus rekel: » Še malo časa sem z vami, potem pa grem k njemu, ki me je poslal.
34 Iskali me boste, pa me ne boste našli; in kjer sem jaz, tja ne morete priti.
35 Tedaj so Judje rekli med seboj: Kam bo šel, da ga ne najdemo? ali bo šel k razkropljenim med pogane in učil pogane?
36 Kaj pomeni ta beseda, ki jo je rekel: Iskali me boste, pa me ne boste našli; in kjer sem jaz, tja ne morete priti?
37 Zadnji dan, tisti veliki dan praznika, je Jezus stal in zaklical, rekoč: Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije.
38 Kdor vame veruje, bodo, kakor pravi Sveto pismo, iz njegovega trebuha tekle reke žive vode.
39 (To pa je govoril o Duhu, ki naj bi ga prejeli tisti, ki verujejo vanj, kajti Sveti Duh še ni bil dan, ker Jezus še ni bil poveličan.)
40 Mnogi ljudje so torej, ko so slišali to besedo, rekli: Resnično je ta prerok.
41 Drugi so rekli: Ta je Kristus. Nekateri pa so rekli: Ali bo Kristus prišel iz Galileje?
42 Ali ne pravi sveto pismo, da Kristus pride iz Davidovega semena in iz mesta Betlehem, kjer je bil David?
43 Tako je med ljudmi zaradi njega prišlo do razdora.
44 In nekateri izmed njih bi ga vzeli; vendar nihče ni položil rok nanj.
45 Nato so prišli služabniki k vélikim duhovnikom in farizejem; in rekli so jim: Zakaj ga niste pripeljali?
46 Stražarji so odgovorili: »Nikoli človek ni govoril tako kot ta človek.
47 Tedaj so jim farizeji odgovorili: Ali ste tudi vi zavedeni?
48 Ali je kdo od vladarjev ali farizejev verjel vanj?
49 Toda to ljudstvo, ki ne pozna postave, je prekleto.
50 Nikodem jim reče (tisti, ki je ponoči prišel k Jezusu in je bil eden izmed njih),
51 Ali naša postava sodi koga, preden ga ne usliši in ne izve, kaj dela?
52 Odgovorili so mu: »Si tudi ti iz Galileje? Preišči in poglej: kajti iz Galileje ne pride noben prerok.
53 In vsak je šel v svojo hišo.

POGLAVJE 8

1 Jezus je šel na Oljsko goro.
2 In zgodaj zjutraj je spet prišel v tempelj in vse ljudstvo je prišlo k njemu; in sedel je ter jih učil.
3 In pismouki in farizeji so pripeljali k njemu ženo, ki so jo ujeli v prešuštvu; in ko so jo postavili na sredino,
4 Rekli so mu: »Učenik, to žensko so prijeli pri prešuštvu, pri samem dejanju.
5 Mojzes nam je torej v postavi zapovedal, naj se takšne kamnajo; toda kaj praviš ti?
6 To so rekli, da bi ga skušali, da bi ga morali obtožiti. Toda Jezus se je sklonil in s prstom pisal po tleh, kot da jih ne bi slišal.
7 Ko so ga torej še naprej spraševali, se je dvignil in jim rekel: Kdor je med vami brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo.
8 In spet se je sklonil in pisal po tleh.
9 In tisti, ki so to slišali, so zaradi lastne vesti obsojeni drug za drugim odšli ven, začenši od najstarejših do zadnjih; in Jezus je ostal sam in žena, ki je stala v sredini.

10 Ko se je Jezus dvignil in ni videl nikogar razen žene, ji je rekel: Žena, kje so tisti, ki te tožijo? te ni nihče obsodil?
11 Rekla je: »Nihče, Gospod. In Jezus ji reče: Tudi jaz te ne obsojam; pojdi in ne greši več.
12 Nato jim je Jezus znova spregovoril, rekoč: Jaz sem luč sveta: kdor hodi za menoj, ne bo hodil v temi, ampak bo imel luč življenja.
13 Farizeji so mu torej rekli: Ti sam o sebi pričuješ; tvoj zapis ni resničen.
14 Jezus je odgovoril in jim rekel: Čeprav pričujem sam o sebi, je moje pričevanje resnično: kajti vem, od kod sem prišel in kam grem; vendar ne morete povedati, od kod prihajam in kam grem.
15 Sodite po mesu; Nobenega človeka ne sodim.
16 In če jaz sodim, je moja sodba resnična: kajti nisem sam, ampak jaz in Oče, ki me je poslal.
17 Tudi v vaši postavi je zapisano, da je pričevanje dveh mož resnično.
18 Jaz sem tisti, ki pričujem zase, in Oče, ki me je poslal, pričuje zame.
19 Tedaj so mu rekli: Kje je tvoj Oče? Jezus je odgovoril: Ne poznate ne mene ne mojega Očeta; če bi poznali mene, bi poznali tudi mojega Očeta.
20 Te besede je rekel Jezus v zakladnici, ko je učil v templju; in nihče ni položil rok nanj; kajti njegova ura še ni prišla.
21 Nato jim je Jezus spet rekel: Jaz grem in vi me boste iskali in umrli boste v svojih grehih; kamor grem jaz, vi ne morete priti.
22 Tedaj so Judje rekli: Ali se bo ubil? ker pravi: Kamor grem jaz, vi ne morete priti.
23 In rekel jim je: Vi ste od spodaj; Jaz sem od zgoraj: vi ste od tega sveta; Nisem od tega sveta.
24 Rekel sem vam torej, da boste umrli v svojih grehih; kajti če ne verujete, da sem jaz, boste umrli v svojih grehih.
25 Tedaj so mu rekli: Kdo si? In Jezus jim reče: Prav tako, kot sem vam rekel od začetka.
26 Veliko stvari imam povedati in soditi o tebi, toda tisti, ki me je poslal, je resničen; in govorim svetu, kar sem slišal o njem.
27 Niso razumeli, da jim je govoril o Očetu.
28 Tedaj jim je Jezus rekel: Ko boste povzdignili Sina človekovega, boste spoznali, da sem jaz in da ničesar ne delam sam od sebe; toda govorim to, kakor me je poučil moj Oče.
29 In ta, ki me je poslal, je z menoj. Oče me ni pustil samega; ker vedno počnem tisto, kar mu prija.
30 Ko je govoril te besede, so mnogi verovali vanj.
31 Tedaj je Jezus rekel tistim Judom, ki so verovali vanj: Če ostanete v moji besedi, ste res moji učenci;
32 In spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila.
33 Odgovorili so mu: Abrahamovo seme smo in nikoli nikomur nismo bili sužnji. Kako praviš: Osvobojeni boste?
34 Jezus jim je odgovoril: Resnično, resnično, povem vam: Kdorkoli dela greh, je služabnik greha.
35 In hlapec ne ostane večno v hiši, ampak Sin ostane vedno.
36 Če vas torej Sin osvobodi, boste zares svobodni.
37 Vem, da ste Abrahamovo seme; vi pa me hočete umoriti, ker moja beseda nima mesta pri vas.
38 Jaz govorim, kar sem videl pri svojem Očetu, vi pa delate, kar ste videli pri svojem očetu.
39 Odgovorili so mu in mu rekli: Abraham je naš oče. Jezus jim reče: Če bi bili Abrahamovi otroci, bi delali Abrahamova dela.
40 Zdaj pa hočete umoriti mene, človeka, ki vam je povedal resnico, ki sem jo slišal od Boga: tega Abraham ni storil.
41 Delaš dela svojega očeta. Tedaj so mu rekli: Nismo rojeni iz nečistovanja; enega Očeta imamo, in sicer Boga.
42 Jezus jim je rekel: » Če bi bil Bog vaš Oče, bi me ljubili; kajti jaz sem izšel in prišel od Boga; tudi nisem prišel sam od sebe, ampak on me je poslal.
43 Zakaj ne razumete mojega govora? tudi zato, ker ne morete slišati moje besede.
44 Vaš oče je hudič in izpolnjevali boste poželenja svojega očeta. Bil je morilec od začetka in ni ostal v resnici, ker ni resnice v njem. Kadar govori laž, govori po svoje, ker je lažnivec in oče laži.
45 In ker vam govorim resnico, mi ne verjamete.
46 Kdo od vas me prepričuje o grehu? In če govorim resnico, zakaj mi ne verjamete?
47 Kdor je od Boga, posluša Božje besede; vi jih torej ne poslušate, ker niste od Boga.
48 Tedaj so Judje odgovorili in mu rekli: Ali ne pravimo prav, da si Samarijan in da imaš hudiča?
49 Jezus je odgovoril: Nimam hudiča; ampak jaz častim svojega Očeta, vi pa me sramotite.
50 In ne iščem svoje lastne slave: obstaja nekdo, ki išče in sodi.
51 Resnično, resnično, povem vam: Če se človek drži moje besede, ne bo nikoli videl smrti.
52 Tedaj so mu Judje rekli: Zdaj vemo, da imaš hudiča. Abraham je mrtev in preroki; ti pa praviš: Če se človek drži moje besede, ne bo nikoli okusil smrti.
53 Ali si ti večji od našega očeta Abrahama, ki je mrtev? in preroki so mrtvi: za koga se delaš?
54 Jezus je odgovoril: Če častim samega sebe, je moja čast nič: moj Oče me časti; o katerem pravite, da je vaš Bog:
55 Vendar ga niste spoznali; ampak jaz ga poznam; in če bi rekel, da ga ne poznam, bom lažnivec kakor ti; toda jaz ga poznam in se držim njegove besede.
56 Vaš oče Abraham se je veselil, da bo videl moj dan; in videl ga je in se razveselil.
57 Tedaj so mu Judje rekli: Nisi še star petdeset let in si videl Abrahama?
58 Jezus jim je rekel: » Resnično, resnično, povem vam: preden je bil Abraham, sem jaz.
59 Tedaj so vzeli kamne, da bi jih metali vanj; Jezus pa se je skril in šel iz templja, šel med njimi in tako šel mimo.

POGLAVJE 9

1 Ko je Jezus šel mimo, je zagledal človeka, ki je bil slep od rojstva.
2 In njegovi učenci so ga vprašali, rekoč: »Učenik, kdo je grešil, on ali njegovi starši, da se je slep rodil?
3 Jezus je odgovoril: Ni grešil ne ta ne njegovi starši, ampak da se razodevajo dela Božja na njem.
4 Delati moram dela tistega, ki me je poslal, dokler je dan; pride noč, ko nihče ne more delati.
5 Dokler sem na svetu, sem luč sveta.
6 Ko je to rekel, je pljunil na tla in iz pljunke naredil ilovico ter z ilovico pomazilil oči slepemu,

7 In mu rekel: Pojdi, umij se v Siloamskem bazenu (kar je v razlagi poslan.) Odšel je torej svojo pot, se umil in prišel videč.
8 Sosedje in tisti, ki so ga prej videli, da je slep, so rekli: Ali ni to tisti, ki je sedel in prosjačil?
9 Eni so rekli: To je on; drugi so rekli: Podoben mu je; on pa je rekel: Jaz sem.
10 Zato so mu rekli: Kako so se ti odprle oči?
11 Odgovoril je in rekel: Mož, ki mu je ime Jezus, je naredil glino, mi pomazilil oči in mi rekel: Pojdi v Siloam in se umij. In šel sem, se umil in spregledal.
12 Tedaj so mu rekli: Kje je? Rekel je, ne vem.
13 Nekdaj slepega so pripeljali k farizejem.
14 In bila je sobota, ko je Jezus naredil glino in mu odprl oči.
15 Nato so ga farizeji spet vprašali, kako je spregledal. Rekel jim je: Glina mi je dal na oči, umil sem se in vidim.
16 Zato so nekateri farizeji rekli: Ta človek ni od Boga, ker ne praznuje sobote. Drugi so rekli: Kako more grešnik delati take čudeže? In med njimi je prišlo do razdora.
17 Slepemu spet rečejo: Kaj praviš o njem, da ti je odprl oči? Rekel je: On je prerok.
18 Judje pa glede njega niso verjeli, da je bil slep in je spregledal, dokler niso poklicali staršev tistega, ki je spregledal.
19 In vprašali so jih, rekoč: Ali je to vaš sin, za katerega pravite, da se je rodil slep? kako potem zdaj vidi?
20 Njegovi starši so jim odgovorili in rekli: Vemo, da je to naš sin in da se je rodil slep.
21 Kako pa sedaj vidi, ne vemo; ali kdo mu je odprl oči, ne vemo: on je polnoleten; vprašaj ga: sam bo govoril.
22 Te besede so povedali njegovi starši, ker so se bali Judov; kajti Judje so se že dogovorili, da se iz shodnice izloči, če kdo prizna, da je Kristus.
23 Zato so njegovi starši rekli: »Pravoleten je; vprašaj ga.
24 Tedaj so spet poklicali slepega moža in mu rekli: »Daj Bogu hvalo! Vemo, da je ta človek grešnik.
25 Odgovoril je in rekel: Ali je grešnik ali ne, ne vem; eno vem, da sem bil slep, zdaj pa vidim.
26 Tedaj so mu spet rekli: Kaj ti je storil? kako ti je odprl oči?
27 Odgovoril jim je: Povedal sem vam že, pa niste slišali; zakaj bi še enkrat slišali? ali boste tudi vi njegovi učenci?
28 Tedaj so ga zmerjali in rekli: Ti si njegov učenec; vendar smo Mojzesovi učenci.
29 Vemo, da je Bog govoril Mojzesu; za tega pa ne vemo, od kod je.
30 Mož je odgovoril in jim rekel: Čudovito je to, da ne veste, od kod je, in vendar mi je odprl oči.
31 Vemo pa, da Bog grešnikov ne usliši; če pa kdo Boga časti in izpolnjuje njegovo voljo, tega posluša.
32 Od začetka sveta ni bilo slišati, da bi kdo odprl oči slepemu od rojstva.
33 Če ta človek ne bi bil od Boga, ne bi mogel storiti ničesar.
34 Odgovorili so mu in mu rekli: Ves si rojen v grehih in nas ti učiš? In vrgli so ga ven.
35 Jezus je slišal, da so ga izgnali; in ko ga je našel, mu je rekel: Ali veruješ v Božjega Sina?
36 Odgovoril je in rekel: Kdo je ta, Gospod, da bi veroval vanj?
37 Jezus mu je rekel: Videl si ga in on je, ki govori s teboj.
38 In rekel je: »Verujem, Gospod. In on ga je oboževal.
39 In Jezus je rekel: Za sodbo sem prišel na ta svet, da bi tisti, ki ne vidijo, videli; in da bi tisti, ki vidijo, postali slepi.
40 Te besede so slišali nekateri farizeji, ki so bili z njim, in so mu rekli: Ali smo tudi mi slepi?
41 Jezus jim je rekel: » Če bi bili slepi, ne bi imeli greha; zdaj pa pravite: Vidimo; zato tvoj greh ostane.

POGLAVJE 10

1 Resnično, resnično, povem vam: Kdor ne vstopi skozi vrata v ovčjo stajo, ampak spleza kako drugače, je tat in ropar.
2 Kdor pa vstopi skozi vrata, je pastir ovcam.
3 Njemu vratar odpre; in ovce poslušajo njegov glas; in svoje ovce pokliče po imenu in jih odpelje ven.
4 In ko izžene svoje ovce, gre pred njimi in ovce mu sledijo, ker poznajo njegov glas.
5 Tujcu pa ne bodo sledili, temveč bodo bežali pred njim, kajti glasu tujcev ne poznajo.
6 To priliko jim je povedal Jezus, a niso razumeli, kaj je to, kar jim je govoril.
7 Nato jim je Jezus spet rekel: Resnično, resnično, povem vam, jaz sem vrata ovcam.
8 Vsi, ki so kdaj prišli pred menoj, so tatovi in razbojniki, a ovce jih niso poslušale.
9 Jaz sem vrata: če kdo vstopi prek mene, bo rešen in bo šel noter in ven ter našel pašo.
10 Tat ne pride, ampak da ukrade, in ubije in uniči: jaz sem prišel, da bi imeli življenje in da bi ga imeli v izobilju.
11 Jaz sem dobri pastir: dobri pastir daje svoje življenje za ovce.
12 Toda tisti, ki je najemnik in ne pastir, čigar ovce niso lastne, vidi volka, ki prihaja, pusti ovce in zbeži; in volk jih ujame in razkropi ovce.
13 Najemnik zbeži, ker je najemnik in mu ni mar za ovce.
14 Jaz sem dobri pastir in poznam svoje ovce in moje me poznajo.
15 Kakor Oče pozna mene, tudi jaz poznam Očeta in dam svoje življenje za ovce.
16 In druge ovce imam, ki niso iz tega hleva; tudi te moram pripeljati, in bodo slišale moj glas; in bo ena čreda in en pastir.
17 Zato me moj Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da bi ga spet vzel.
18 Nihče mi ga ne vzame, ampak sam ga dam. Imam moč, da ga položim, in imam moč, da ga ponovno vzamem. To zapoved sem prejel od svojega Očeta.
19 Zaradi teh besed je med Judi spet nastal razdor.
20 In veliko jih je reklo: Hudiča ima in je nor; zakaj ga poslušaš?
21 Drugi so rekli: To niso besede tistega, ki ima hudiča. Ali lahko hudič odpre oči slepemu?
22 V Jeruzalemu je bil praznik posvečenja in bila je zima.
23 In Jezus je hodil v templju na Salomonovem verandi.
24 Tedaj so ga Judje obkrožili in mu rekli: Kako dolgo nas boš spravljal v dvome? Če si ti Kristus, nam povej jasno.
25 Jezus jim je odgovoril: Povedal sem vam, pa niste verjeli: dela, ki jih opravljam v imenu svojega Očeta, pričajo o meni.
26 Vi pa ne verjamete, ker niste izmed mojih ovc, kot sem vam rekel.

27 Moje ovce poslušajo moj glas in jaz jih poznam in hodijo za menoj.
28 In jaz jim dajem večno življenje; in nikoli ne bodo poginile, niti jih nihče ne bo iztrgal iz moje roke.
29 Moj Oče, ki mi jih je dal, je večji od vseh; in nihče jih ne more iztrgati iz roke mojega Očeta.
30 Jaz in moj Oče sva eno.
31 Tedaj so Judje spet prijeli za kamenje, da bi ga kamenjali.
32 Jezus jim je odgovoril: Veliko dobrih del sem vam pokazal od svojega Očeta; za katero od teh del me kamnate?
33 Judje so mu odgovorili: Za dobro delo te ne kamnamo; ampak za bogokletje; in ker se ti, ki si človek, delaš za Boga.
34 Jezus jim je odgovoril: Ali ni v vaši postavi zapisano: Rekel sem: Bogovi ste?
35 Če jih je imenoval za bogove, h katerim je prišla Božja beseda in se sveto pismo ne da prelomiti;
36 Recite o njem, ki ga je Oče posvetil in poslal na svet: Ti preklinjaš; ker sem rekel: Jaz sem Božji Sin?
37 Če ne delam del svojega Očeta, mi ne verjemite.
38 Če pa to storim, čeprav meni ne verjamete, verjemite delom, da boste spoznali in verjeli, da je Oče v meni in jaz v njem.
39 Zato so spet iskali, da bi ga prijeli, a jim je ušel iz rok,
40 In spet je odšel onstran Jordana v kraj, kjer je Janez najprej krstil; in tam je prebival.
41 In mnogi so se zatekli k njemu in rekli: »Janez ni storil nobenega čudeža; toda vse, kar je Janez govoril o tem človeku, je bilo res.
42 In mnogi so tam verovali vanj.

POGLAVJE 11

1 Bolan je bil neki mož, po imenu Lazar, iz Betanije, mesta Marije in njene sestre Marte.
2 (To je bila tista Marija, ki je mazilila Gospoda z mazilom in mu s svojimi lasmi obrisala noge, katere brat Lazar je bil bolan.)
3 Zato so njegove sestre poslale k njemu, rekoč: Gospod, glej, tisti, ki ga ljubiš, je bolan.
4 Ko je Jezus to slišal, je rekel: » Ta bolezen ni na smrt, ampak v Božjo slavo, da bo Božji Sin po njej poveličan.
5 Jezus je ljubil Marto, njeno sestro in Lazarja.
6 Ko je torej slišal, da je bolan, je ostal še dva dni na istem kraju, kjer je bil.
7 Nato je rekel svojim učencem: Pojdimo spet v Judejo.
8 Njegovi učenci so mu rekli: »Učenik, Judje so te nedavno hoteli kamenjati; in greš spet tja?
9 Jezus je odgovoril: Ali nima dan dvanajst ur? Če kdo hodi podnevi, se ne spotakne, ker vidi luč tega sveta.
10 Če pa kdo hodi ponoči, se spotakne, ker v njem ni luči.
11 To je rekel, potem pa jim je rekel: Naš prijatelj Lazar spi; a grem, da ga zbudim iz spanja.
12 Tedaj so njegovi učenci rekli: Gospod, če spi, bo dobro.
13 Jezus je sicer govoril o njegovi smrti; oni pa so mislili, da je govoril o počitku v spanju.
14 Tedaj jim je Jezus odkrito rekel: Lazar je mrtev.
15 In vesel sem zaradi vas, da me ni bilo tam, da bi lahko verjeli; vseeno pojdimo k njemu.
16 Tedaj je Tomaž, imenovan Blizenec, rekel svojim součencem: Pojdimo tudi mi, da umremo z njim.
17 Ko je Jezus prišel, je ugotovil, da je že štiri dni ležal v grobu.
18 Betanija je bila blizu Jeruzalema, približno petnajst stadij stran.
19 In veliko Judov je prišlo k Marti in Mariji, da bi ju potolažili glede njunega brata.
20 Ko je Marta slišala, da prihaja Jezus, mu je šla naproti, Marija pa je sedela v hiši.
21 Tedaj je Marta rekla Jezusu: »Gospod, če bi bil ti tukaj, moj brat ne bi umrl.
22 Vem pa, da ti bo Bog dal že zdaj, kar koli boš prosil od Boga.
23 Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal.
24 Marta mu reče: Vem, da bo vstal ob vstajenju poslednji dan.
25 Jezus ji je rekel: Jaz sem vstajenje in življenje; kdor vame veruje, bo živel, čeprav bo mrtev.
26 In kdorkoli živi in veruje vame, ne bo nikoli umrl. Verjameš temu?
27 Ona mu reče: Da, Gospod, verujem, da si ti Kristus, Božji Sin, ki mora priti na svet.
28 In ko je to rekla, je odšla in naskrivaj poklicala svojo sestro Marijo, rekoč: Učitelj je prišel in te kliče.
29 Takoj ko je to slišala, je hitro vstala in prišla k njemu.
30 Jezus pa še ni prišel v mesto, ampak je bil na tistem kraju, kjer ga je srečala Marta.
31 Judje pa, ki so bili z njo v hiši in so jo tolažili, ko so videli Marijo, da je naglo vstala in šla ven, so šli za njo, rekoč: V grob gre, da bi tam jokala.
32 Ko je Marija prišla tja, kjer je bil Jezus, in ga zagledala, je padla k njegovim nogam in mu rekla: »Gospod, če bi bil ti tukaj, moj brat ne bi umrl.
33 Ko jo je torej Jezus videl jokati in Jude, ki so prišli z njo, jokati, je zavzdihnil v duhu in se vznemiril,
34 In rekel: Kam ste ga položili? Rekli so mu: Gospod, pridi in poglej.
35 Jezus je jokal.
36 Tedaj so Judje rekli: Glej, kako ga je ljubil!
37 In nekateri izmed njih so rekli: Ali ni mogel ta, ki je slepemu odprl oči, narediti, da tudi ta ne bi umrl?
38 Jezus torej spet v sebi ječuč pride h grobu. Bila je jama in na njej je ležal kamen.
39 Jezus je rekel: Odstranite kamen. Marta, sestra mrtvega, mu reče: »Gospod, že smrdi, ker je že štiri dni mrtev.«
40 Jezus ji reče: Ali ti nisem rekel, da če boš verovala, boš videla Božjo slavo?
41 Nato so odnesli kamen s kraja, kjer je bil položen mrlič. In Jezus je povzdignil oči in rekel: Oče, zahvaljujem se ti, da si me uslišal.
42 In vedel sem, da me vedno uslišiš; toda zaradi ljudi, ki stojijo zraven, sem rekel, da verjamejo, da si me ti poslal.
43 In ko je to rekel, je zaklical z močnim glasom: Lazar, pridi ven!
44 In tisti, ki je bil mrtev, je prišel ven, zvezanih rok in nog z nagrobniki, njegov obraz pa je bil zavit s prtom. Jezus jim reče: Odvežite ga in pustite.
45 Tedaj je veliko Judov, ki so prišli k Mariji in so videli, kar je Jezus storil, verovalo vanj.
46 Nekateri pa so šli k farizejem in jim povedali, kaj je Jezus storil.
47 Tedaj so véliki duhovniki in farizeji zbrali zbor in rekli: Kaj delamo? kajti ta človek dela veliko čudežev.

48 Če ga tako pustimo pri miru, bodo vsi ljudje verjeli vanj; in Rimljani bodo prišli in vzeli naš kraj in naš narod.
49 In eden izmed njih, po imenu Kajfa, ki je bil tisto leto veliki duhovnik, jim je rekel: »Ničesar ne veste,
50 Niti ne meni, da je za nas koristno, da en človek umre za ljudstvo in da ne pogine ves narod.
51 In tega ni govoril sam od sebe, temveč je bil tistega leta veliki duhovnik in je prerokoval, da bo Jezus umrl za ta narod;
52 Pa ne samo za ta narod, ampak tudi zato, da bi zbral v eno božje otroke, ki so bili razkropljeni.
53 Od tistega dne dalje so se posvetovali, da bi ga usmrtili.
54 Jezus torej ni več javno hodil med Judi; od tam pa je šel v deželo blizu puščave, v mesto, imenovano Efraim, in tam ostal s svojimi učenci.
55 Bližala se je judovska pasha, in mnogi so pred veliko nočjo odšli iz dežele v Jeruzalem, da bi se očistili.
56 Nato so iskali Jezusa in govorili med seboj, ko so stali v templju: Kaj mislite, da ne bo prišel na pojedino?
57 Tako véliki duhovniki kot farizeji so dali zapoved, da naj pove, če kdo ve, kje je, da ga ujamejo.

POGLAVJE 12

1 Nato je Jezus šest dni pred veliko nočjo prišel v Betanijo, kjer je bil umrli Lazar, ki ga je obudil od mrtvih.
2 Tam so mu pripravili večerjo; in Marta je stregla; Lazar pa je bil eden izmed tistih, ki so sedeli z njim pri mizi.
3 Nato je Marija vzela funt dragocenega nardovega mazila, pomazilila Jezusove noge in mu s svojimi lasmi obrisala noge; in hiša je bila napolnjena z vonjem po mazilu.
4 Tedaj pravi eden od njegovih učencev, Juda Iškarijot, Simonov sin, ki bi ga moral izdati,
5 Zakaj tega mazila niso prodali za tristo penijev in ga dali ubogim?
6 To je rekel, ne da bi mu bilo mar za uboge; ampak zato, ker je bil tat in je imel vrečko in je nosil, kar je bilo dano vanjo.
7 Jezus je rekel: » Pusti jo! To je prihranila za dan mojega pokopa.
8 Kajti uboge imate vedno pri sebi; ampak mene nisi vedno.
9 Veliko ljudi med Judi je torej vedelo, da je tam; in niso prišli samo zaradi Jezusa, ampak da bi videli tudi Lazarja, ki ga je obudil od mrtvih.
10 Toda véliki duhovniki so se posvetovali, da bi tudi Lazarja usmrtili;
11 Ker je zaradi njega veliko Judov odšlo in verovalo v Jezusa.
12 Naslednji dan je veliko ljudi, ki je prišlo na praznik, ko je slišalo, da Jezus prihaja v Jeruzalem,
13 Vzel je palmove veje, mu šel naproti in klical: Hosana: Blagoslovljen kralj Izraelov, ki prihaja v imenu Gospodovem!
14 Ko je Jezus našel mladega osla, je sedel nanj; kot je zapisano,
15 Ne boj se, sionska hči: glej, tvoj kralj prihaja, sedeč na oslovskem žrebetu.
16 Tega njegovi učenci sprva niso razumeli; ko pa je bil Jezus poveličan, so se spomnili, da je bilo to pisano o njem in da so mu to storili.
17 Ljudstvo, ki je bilo z njim, ko je poklical Lazarja iz groba in ga obudil od mrtvih, je pričalo.
18 Zaradi tega so ga ljudje tudi srečali, ker so slišali, da je storil ta čudež.
19 Farizeji so torej rekli med seboj: Ali vidite, da nič ne premagate? glej, svet je odšel za njim.
20 Med njimi so bili nekateri Grki, ki so prišli k bogoslužju na praznik:
21 Ta je torej prišel k Filipu, ki je bil iz Betsajde v Galileji, in ga prosil, rekoč: Gospod, videli bi radi Jezusa.
22 Filip pride in pove Andreju; in spet Andrej in Filip povesta Jezusu.
23 Jezus jim je odgovoril in rekel: Prišla je ura, da se poveliča Sin človekov.
24 Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodi veliko sadu.
25 Kdor ljubi svoje življenje, ga bo izgubil; in kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo ohranil v večno življenje.
26 Če mi kdo služi, naj hodi za menoj; in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik: če mi kdo služi, ga bo počastil moj Oče.
27 Zdaj je moja duša vznemirjena; in kaj naj rečem? Oče, reši me te ure; ampak zato sem prišel v to uro.
28 Oče, poveličaj svoje ime. Tedaj je prišel glas iz nebes, ki je rekel: Poveličal sem in še bom poveličal.
29 Ljudstvo, ki je stalo zraven in slišalo, je reklo, da je zagrmelo; drugi so rekli: Angel mu je govoril.
30 Jezus je odgovoril in rekel: Ta glas ni prišel zaradi mene, ampak zaradi vas.
31 Zdaj je sodba tega sveta: zdaj bo knez tega sveta izgnan.
32 In jaz, če bom dvignjen z zemlje, bom vse ljudi pritegnil k sebi.
33 To je rekel, da bi pokazal, s kakšno smrtjo naj umre.
34 Ljudstvo mu je odgovorilo: Iz postave smo slišali, da Kristus ostane vekomaj; kako pa ti praviš, da mora biti Sin človekov povzdignjen? kdo je ta Sin človekov?
35 Jezus jim je rekel: » Še malo časa je luč med vami. Hodite, dokler imate luč, da vas ne zajame tema; zakaj kdor hodi v temi, ne ve, kam gre.
36 Dokler imate luč, verujte v luč, da boste lahko otroci luči. To je rekel Jezus in odšel ter se skril pred njimi.
37 Čeprav je pred njimi storil toliko čudežev, pa niso verjeli vanj.
38 Da bi se izpolnila beseda preroka Izaija, ki jo je rekel: Gospod, kdo je verjel našemu poročilu? in komu se je razodela roka Gospodova?
39 Zato niso mogli verjeti, ker je Izaija spet rekel:
40 Oslepil jim je oči in zakrknil njihovo srce; da ne bi videli z očmi in ne razumeli s srcem ter se spreobrnili in bi jih jaz ozdravil.
41 To je rekel Izaija, ko je videl njegovo slavo in govoril o njem.
42 Toda tudi med poglavarji so mnogi verovali vanj; toda zaradi farizejev ga niso priznali, da bi jih ne izgnali iz sinagoge.
43 Kajti bolj so ljubili hvalo ljudi kot hvalo Boga.
44 Jezus je zavpil in rekel: Kdor vame veruje, ne veruje vame, ampak tistega, ki me je poslal.
45 In kdor vidi mene, vidi tistega, ki me je poslal.
46 Jaz sem prišel kot luč na svet, da nihče, kdor vame veruje, ne ostane v temi.

47 In če kdo sliši moje besede in ne veruje, ga ne sodim, kajti nisem prišel svet soditi, ampak svet rešiti.
48 Kdor me zavrača in ne sprejema mojih besed, ima svojega sodnika: beseda, ki sem jo govoril, ga bo sodila poslednji dan.
49 Kajti nisem govoril sam od sebe; Oče pa, ki me je poslal, on mi je dal zapoved, kaj naj govorim in kaj naj govorim.
50 In vem, da je njegova zapoved večno življenje: karkoli torej govorim, tako govorim, kakor mi je rekel Oče.

POGLAVJE 13

1 Pred praznikom pashe, ko je Jezus vedel, da je prišla njegova ura, da gre s tega sveta k Očetu, je ljubil svoje, ki so bili na svetu, in jih je vzljubil do konca.
2 Ko se je večerja končala, je hudič položil Judu Iškarijotu, Simonovemu sinu, v srce, da ga je izdal;
3 Jezus je vedel, da mu je Oče dal vse v roke in da je prišel od Boga in je šel k Bogu;
4 Vstane od večerje in odloži svoja oblačila; in vzel brisačo ter se opasal.
5 Nato je nalil vode v skledo in začel učencem umivati noge in jih brisati z brisačo, s katero je bil opasan.
6 Nato pride k Simonu Petru in Peter mu reče: Gospod, ali mi ti umivaš noge?
7 Jezus je odgovoril in mu rekel: » Kaj jaz delam, ti zdaj ne veš; ampak boš vedel kasneje.
8 Peter mu reče: Nikoli mi ne boš umil nog. Jezus mu je odgovoril: Če te ne umijem, nimaš deleža z menoj.
9 Simon Peter mu reče: Gospod, ne samo noge, ampak tudi roke in glavo.
10 Jezus mu reče: Kdor je umit, mu ni treba samo nog umiti, ampak je čisto ves; in vi ste čisti, a ne vsi.
11 Vedel je namreč, kdo ga bo izdal; zato je rekel: Niste vsi čisti.
12 Ko jim je torej umil noge in vzel svoja oblačila ter se spet usedel, jim je rekel: Ali veste, kaj sem vam storil?
13 Vi me imenujete Učitelj in Gospod, in prav pravite; kajti tako sem.
14 Če sem vam torej jaz, vaš Gospod in Učitelj, umil noge; tudi vi bi morali drug drugemu umivati noge.
15 Kajti dal sem vam zgled, da delate tako, kot sem jaz vam.
16 Resnično, resnično, povem vam, Hlapec ni večji od svojega gospoda; niti poslani ni večji od tistega, ki ga je poslal.
17 Če to poznate, srečni ste, če to delate.
18 Ne govorim o vseh vas: vem, koga sem izvolil, ampak da se izpolni Pismo: Kdor jé z menoj kruh, je dvignil peto zoper mene.
19 Zdaj vam povem, preden se bo zgodilo, da boste verjeli, ko se bo zgodilo, da sem jaz.
20 Resnično, resnično, povem vam: Kdor sprejme kogarkoli jaz pošljem, sprejme mene; in kdor mene sprejme, sprejme tistega, ki me je poslal.
21 Ko je Jezus to rekel, se je vznemiril v duhu in je pričeval ter rekel: Resnično, resnično, povem vam, da me bo eden izmed vas izdal.
22 Tedaj so se učenci spogledali drug z drugim in dvomili, o kom govori.
23 Na Jezusovem naročju je slonel eden izmed njegovih učencev, ki ga je Jezus ljubil.
24 Simon Peter mu je torej namignil, naj vpraša, kdo naj bi bil tisti, o katerem govori.
25 Takrat je legel na Jezusove prsi in mu rekel: Gospod, kdo je?
26 Jezus je odgovoril: » To je tisti, ki mu bom dal zalogaj, ko ga bom pomokal. In ko je pomočil žlico, jo je dal Judu Iškarijotu, Simonovemu sinu.
27 In po zalogaju je satan vstopil vanj. Tedaj mu Jezus reče: Kar delaš, stori hitro.
28 Nobeden pri mizi ni vedel, s kakšnim namenom mu je to govoril.
29 Nekateri so namreč mislili, ker je imel Juda torbo, da mu je Jezus rekel: Kupi, kar potrebujemo za praznik; ali da bi dal kaj ubogim.
30 Ko je zaužil zalogaj, je šel takoj ven; in bila je noč.
31 Ko je torej šel ven, je Jezus rekel: Zdaj je poveličan Sin človekov in Bog je poveličan v njem.
32 Če je Bog poveličan v njem, ga bo tudi Bog poveličal v sebi in ga bo takoj poveličal.
33 Otročiči, še malo časa sem med vami. Iskali me boste; in kakor sem rekel Judom: Kamor grem jaz, vi ne morete priti; tako zdaj ti pravim.
34 Novo zapoved vam dajem, da ljubite drug drugega; kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj.
35 Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste imeli ljubezen med seboj.
36 Simon Peter mu reče: Gospod, kam greš? Jezus mu odgovori: Kamor grem jaz, zdaj ne moreš za menoj; vendar mi boš sledil pozneje.
37 Peter mu je rekel: »Gospod, zakaj zdaj ne morem iti za teboj? Svoje življenje bom dal zaradi tebe.
38 Jezus mu je odgovoril: Ali boš dal svoje življenje zaradi mene? Resnično, resnično, povem ti: petelin ne bo zapel, dokler me ne zatajiš trikrat.

POGLAVJE 14

1 Naj se ne vznemirja vaše srce: verujete v Boga, verujte tudi vame.
2 V hiši mojega Očeta je veliko bivališč: če ne bi bilo tako, bi vam povedal. Grem pripravit prostor zate.
3 In če grem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi; da kjer sem jaz, boste tudi vi.
4 In kam grem, vi veste in pot veste.
5 Tomaž mu reče: Gospod, ne vemo, kam greš; in kako lahko poznamo pot?
6 Jezus mu reče: Jaz sem pot, resnica in življenje: nihče ne pride k Očetu razen po meni.
7 Če bi poznali mene, bi poznali tudi mojega Očeta; in odslej ga poznate in ste ga videli.
8 Filip mu reče: Gospod, pokaži nam Očeta in zadostuje nam.
9 Jezus mu reče: Toliko časa sem pri vas, pa me še nisi poznal, Filip? kdor je videl mene, je videl Očeta; in kako torej praviš: Pokaži nam Očeta?
10 Ali ne verjameš, da sem jaz v Očetu in Oče v meni? besede, ki vam jih govorim, ne govorim od sebe, ampak Oče, ki prebiva v meni, on dela dela.
11 Verjemite mi, da sem jaz v Očetu in Oče v meni; sicer pa mi verjemite zaradi samih del.

12 Resnično, resnično, povem vam: Kdor vame veruje, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi on opravljal; in večja dela od teh bo opravljal; ker grem k svojemu Očetu.
13 In karkoli boste prosili v mojem imenu, bom storil, da bo Oče poveličan v Sinu.
14 Če boste kaj prosili v mojem imenu, bom to storil.
15 Če me ljubite, spolnjujte moje zapovedi.
16 In jaz bom prosil Očeta in dal vam bo drugega Tolažnika, da bo ostal z vami vekomaj;
17 Tudi Duh resnice; ki ga svet ne more sprejeti, ker ga ne vidi in ne pozna; vi pa ga poznate; kajti on prebiva pri vas in bo v vas.
18 Ne bom te pustil sirotih, prišel bom k tebi.
19 Še malo in svet me ne bo več videl; vendar me vidite: ker jaz živim, boste tudi vi živeli.
20 Tisti dan boste spoznali, da sem jaz v svojem Očetu in vi v meni in jaz v vas.
21 Kdor ima moje zapovedi in se jih drži, ta me ljubi; in kdor me ljubi, ga bo ljubil moj Oče in jaz ga bom ljubil in se mu razodel.
22 Juda mu reče, ne Iškarijot: Gospod, kako to, da se boš razodel nam, ne pa svetu?
23 Jezus je odgovoril in mu rekel: Če me kdo ljubi, se bo držal mojih besed; in moj Oče ga bo ljubil in prišli bomo k njemu in se pri njem nastanili.
24 Kdor me ne ljubi, se ne drži mojih besed; in beseda, ki jo slišite, ni moja, ampak Očeta, ki me je poslal.
25 To sem vam povedal, ko sem bil še pri vas.
26 Toda Tolažnik, ki je Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, vas bo vsega naučil in vas vse spomnil, karkoli sem vam rekel.
27 Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem: ne dajem vam ga kakor svet. Naj se vaše srce ne vznemirja in naj se ne boji.
28 Slišali ste, kako sem vam rekel: Grem in spet pridem k vam. Če bi me ljubili, bi se veselili, ker sem rekel: Grem k Očetu; zakaj moj Oče je večji od mene.
29 In zdaj sem vam povedal, preden se je zgodilo, da bi verjeli, ko se bo zgodilo.
30 Odslej se ne bom več veliko pogovarjal s teboj, ker prihaja knez tega sveta in nima ničesar v meni.
31 Da pa svet spozna, da ljubim Očeta; in kakor mi je zapovedal Oče, tako delam. Vstani, pojdimo od tod.

POGLAVJE 15

1 Jaz sem prava trta in moj Oče je vinogradnik.
2 Vsako vejo na meni, ki ne obrodi sadu, on odstrani; in vsako vejo, ki obrodi sad, očisti, da obrodi več sadu.
3 Zdaj ste čisti po besedi, ki sem vam jo govoril.
4 Ostanite v meni in jaz v vas. Kakor mladika ne more roditi sadu sama od sebe, če ne ostane na trti; ne morete več, če ne ostanete v meni.
5 Jaz sem trta, vi mladike: kdor ostane v meni in jaz v njem, obrodi obilo sadu; zakaj brez mene ne morete storiti ničesar.
6 Če kdo ne ostane v meni, bo vržen ven kakor mladika in se bo posušil; in ljudje jih zberejo in vržejo v ogenj, in zgorijo.
7 Če ostanete v meni in moje besede ostanejo v vas, prosite, kar hočete, in storjeno se vam bo.
8 V tem je poveličan moj Oče, da obrodite veliko sadu; tako boste moji učenci.
9 Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil: ostanite v moji ljubezni.
10 Če boste spolnjevali moje zapovedi, boste ostali v moji ljubezni; kakor sem se tudi jaz držal zapovedi svojega Očeta in ostajam v njegovi ljubezni.
11 To sem vam povedal, da bi moje veselje ostalo v vas in da bi bilo vaše veselje polno.
12 To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem jaz ljubil vas.
13 Nihče nima večje ljubezni od te, da da človek svoje življenje za svoje prijatelje.
14 Moji prijatelji ste, če delate vse, kar vam zapovedujem.
15 Odslej vas ne imenujem več služabniki; kajti hlapec ne ve, kaj dela njegov gospod; jaz pa sem vas imenoval prijatelje; zakaj vse, kar sem slišal od svojega Očeta, sem vam povedal.
16 Niste vi izvolili mene, ampak sem jaz izvolil vas in vas postavil, da greste in obrodite sad in da vaš sad ostane: da vam bo dal Oče, kar koli boste prosili v mojem imenu. .
17 To vam zapovedujem, da se ljubite med seboj.
18 Če vas svet sovraži, vedite, da je mene prej sovražil vas.
19 Če bi bili od sveta, bi svet ljubil svoje; ker pa niste od sveta, ampak sem vas jaz izvolil od sveta, vas svet sovraži.
20 Spomnite se besede, ki sem vam jo rekel: Služabnik ni večji od svojega gospoda. Če so preganjali mene, bodo preganjali tudi vas; če so se držali moje besede, se bodo držali tudi vaše.
21 Vse to pa vam bodo storili zaradi mojega imena, ker ne poznajo tistega, ki me je poslal.
22 Če ne bi prišel in jim govoril, ne bi imeli greha; zdaj pa nimajo nikakršne krivice za svoj greh.
23 Kdor mene sovraži, sovraži tudi mojega Očeta.
24 Če ne bi med njimi storil del, ki jih ni storil nihče drug, ne bi imeli greha; zdaj pa so videli in sovražili mene in mojega Očeta.
25 Toda to se zgodi, da se izpolni beseda, zapisana v njihovi postavi: Sovražili so me brez razloga.
26 Ko pa pride Tolažnik, ki vam ga bom poslal od Očeta, in sicer Duh resnice, ki izhaja od Očeta, bo on pričeval zame:
27 In tudi vi boste pričevali, ker ste bili z menoj od začetka.

POGLAVJE 16

1 To sem vam povedal, da se ne zamerite.
2 Izgnali vas bodo iz shodnic; da, pride čas, ko bo vsak, kdor vas ubije, mislil, da služi Bogu.
3 In to vam bodo storili, ker niso spoznali ne Očeta ne mene.
4 Toda to sem vam povedal, da se spomnite, ko pride čas, da sem vam o tem povedal. In tega vam nisem povedal na začetku, ker sem bil z vami.
5 Zdaj pa grem k njemu, ki me je poslal; in nihče od vas me ne vpraša: Kam greš?
6 Ker pa sem vam to povedal, je žalost napolnila vaše srce.
7 Vendar vam povem resnico; Za vas je bolje, da odidem: kajti če ne odidem, Tolažnik ne bo prišel k vam; če pa odidem, ga bom poslal k tebi.
8 In ko pride, bo svet razodel za greh, za pravičnost in za sodbo:
9 Greha, ker ne verujejo vame;

10 Za pravičnost, ker grem k svojemu Očetu in me ne vidite več;
11 O sodbi, ker je sojen knez tega sveta.
12 Še veliko stvari vam moram povedati, a tega zdaj ne morete prenesti.
13 Ko pa pride on, Duh resnice, vas bo vodil v vso resnico; kajti sam od sebe ne bo govoril; toda kar bo slišal, bo govoril; in oznanil vam bo prihodnje stvari.
14 Poveličal me bo, kajti od mojega bo prejemal in vam oznanjal.
15 Vse, kar ima Oče, je moje; zato sem rekel, da bo vzel od mojega in vam to pokazal.
16 Še malo, in me ne boste videli; in spet malo, in me boste videli, ker grem k Očetu.
17 Tedaj so nekateri izmed njegovih učencev rekli med seboj: Kaj je to, kar nam pravi: Še malo, pa me ne boste videli; in spet malo, in me boste videli; in Ker grem v oče?
18 Rekli so torej: Kaj je to, kar pravi: Še malo? ne moremo povedati, kaj pravi.
19 Jezus je vedel, da ga hočejo vprašati, in jim je rekel: Ali se sprašujete med seboj o tem, kar sem rekel: Še malo, pa me ne boste videli, in spet malo, pa me boste videli. ?
20 Resnično, resnično, povem vam, da boste jokali in objokovali, a svet se bo veselil; in vi boste žalostni, a vaša žalost se bo spremenila v veselje.
21 Žena, ko porodi, je žalostna, ker je prišla njena ura; ko pa rodi otroka, se ne spominja več bolečine, v veselje, da se je človek rodil na svet.
22 In zdaj imate torej žalost; toda spet vas bom videl in vaše srce se bo veselilo in vašega veselja vam nihče ne bo vzel.
23 In tisti dan me ne boste nič vprašali. Resnično, resnično, povem vam: Kar koli boste prosili Očeta v mojem imenu, vam bo dal.
24 Doslej niste ničesar prosili v mojem imenu: prosite in prejeli boste, da bo vaše veselje polno.
25 To sem vam govoril v pregovorih, a pride čas, ko vam ne bom več govoril v pregovorih, ampak vam bom jasno oznanil Očeta.
26 Tisti dan boste prosili v mojem imenu; in ne pravim vam, da bom molil Očeta za vas:
27 Kajti sam Oče vas ljubi, ker ste vi ljubili mene in ste verovali, da sem izšel od Boga.
28 Izšel sem od Očeta in sem prišel na svet; spet zapuščam svet in grem k Očetu.
29 Njegovi učenci so mu rekli: Glej, zdaj govoriš jasno in ne govoriš nobenega pregovora.
30 Zdaj smo prepričani, da veš vse in ti ni treba, da bi te kdo vprašal: po tem verjamemo, da si prišel od Boga.
31 Jezus jim je odgovoril: Ali zdaj verujete?
32 Glej, prihaja ura, da, že je prišla, da se razkropite, vsak na svoje, in me zapustite samega; pa vendar nisem sam, ker je Oče z menoj.
33 To sem vam povedal, da bi imeli mir v meni. Na svetu boste imeli stisko, vendar bodite dobre volje; premagal sem svet.

POGLAVJE 17

1 Te besede je izrekel Jezus in povzdignil oči proti nebu ter rekel: Oče, prišla je ura; poveličaj svojega Sina, da bo tudi tvoj Sin poveličal tebe:
2 Kakor si mu dal oblast nad vsem mesom, da bi vsem, ki si jih dal, dal večno življenje.
3 In to je večno življenje, da spoznajo tebe, edinega pravega Boga, in Jezusa Kristusa, ki si ga poslal.
4 Poveličal sem te na zemlji, dokončal sem delo, ki si mi ga dal opraviti.
5 In zdaj, Oče, poveličaj me ti pri sebi s slavo, ki sem jo imel pri tebi, preden je bil svet.
6 Tvoje ime sem razodel ljudem, ki si mi jih dal s sveta: tvoji so bili in ti si mi jih dal; in držali so tvojo besedo.
7 Zdaj so spoznali, da je vse, kar si mi dal, od tebe.
8 Kajti dal sem jim besede, ki si jih dal meni; in sprejeli so jih in zagotovo spoznali, da sem izšel od tebe, in verjeli so, da si me ti poslal.
9 Jaz molim zanje: ne molim za svet, ampak za tiste, ki si mi jih dal; saj so tvoji.
10 In vse moje je tvoje in tvoje je moje; in jaz sem poveličan v njih.
11 In zdaj nisem več na svetu, toda ti so na svetu, jaz pa pridem k tebi. Sveti Oče, ohrani v svojem imenu tiste, ki si mi jih dal, da bodo eno, kakor sva midva.
12 Dokler sem bil z njimi na svetu, sem jih varoval v tvojem imenu: tiste, ki si mi jih dal, sem jih ohranil, in nihče od njih ni izgubljen, razen sin pogube; da bi se sveto pismo izpolnilo.
13 In zdaj prihajam k tebi; in to govorim na svetu, da bi imeli moje veselje izpolnjeno v sebi.
14 Izročil sem jim tvojo besedo; in svet jih je sovražil, ker niso od sveta, kakor tudi jaz nisem od sveta.
15 Ne prosim, da bi jih vzel s sveta, ampak da bi jih obvaroval hudega.
16 Niso od sveta, kakor tudi jaz nisem od sveta.
17 Posveti jih s svojo resnico: tvoja beseda je resnica.
18 Kakor si ti mene poslal v svet, sem tudi jaz poslal njih v svet.
19 In zaradi njih se posvečujem, da bi bili tudi oni posvečeni po resnici.
20 Ne molim samo za te, ampak tudi za tiste, ki bodo po njihovi besedi verovali vame;
21 Da bodo vsi eno; kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bodo tudi oni v nama eno, da bo svet veroval, da si me ti poslal.
22 In slavo, ki si mi jo dal, sem dal njim; da bodo eno, kakor smo mi eno:
23 Jaz v njih in ti v meni, da postaneta popolna v enem; in da bo svet spoznal, da si me ti poslal in si jih ljubil, kakor si mene ljubil.
24 Oče, hočem, da so tudi oni, ki si mi jih dal, z menoj, kjer sem; da bi lahko gledali mojo slavo, ki si mi jo dal, ker si me ljubil pred ustanovitvijo sveta.
25 O, pravični Oče, svet te ni spoznal, jaz pa sem te spoznal in ti so spoznali, da si me ti poslal.
26 In oznanil sem jim tvoje ime in ga bom oznanil, da bo ljubezen, s katero si me ljubil, v njih in jaz v njih.

POGLAVJE 18

1 Ko je Jezus izrekel te besede, je šel s svojimi učenci čez potok Cedron, kjer je bil vrt, v katerega je stopil on in njegovi učenci.
2 Tudi Juda, ki ga je izdal, je poznal ta kraj: kajti Jezus se je tja pogosto zatekal s svojimi učenci.

3 Juda je tedaj, ko je sprejel četo mož in uradnikov od vélikih duhovnikov in farizejev, prišel tja z lučmi, baklami in orožjem.
4 Jezus je torej vedel vse, kar bo prišlo nad njim, šel ven in jim rekel: Koga iščete?
5 Odgovorili so mu: Jezus iz Nazareta. Jezus jim reče: Jaz sem. Z njimi pa je stal tudi Juda, ki ga je izdal.
6 Takoj ko jim je rekel: »Jaz sem,« so se umaknili in padli na tla.
7 Nato jih je spet vprašal: Koga iščete? In rekli so: Jezus iz Nazareta.
8 Jezus je odgovoril: Povedal sem vam, da sem jaz; če me torej iščete, pustite te, da gredo.
9 Da se izpolni beseda, ki jo je rekel: Od tistih, ki si mi jih dal, nisem izgubil nobenega.
10 Tedaj je Simon Peter, ki je imel meč, izvlekel meč in udaril služabnika velikega duhovnika ter mu odsekal desno uho. Služabniku je bilo ime Malchus.
11 Tedaj je Jezus rekel Petru: Pospravi svoj meč v nožnice: mar ne bom pil keliha, ki mi ga je dal moj Oče?
12 Tedaj je judovska četa, poveljnik in služabniki vzela Jezusa in ga zvezala,
13 In ga odpeljal najprej k Ani; kajti bil je tast Kajfu, ki je bil tisto leto veliki duhovnik.
14 Kajfa je bil tisti, ki je Judom svetoval, da je bolje, da en človek umre za ljudstvo.
15 Simon Peter je sledil Jezusu in še en učenec: ta učenec je bil znan velikemu duhovniku in je šel z Jezusom v palačo velikega duhovnika.
16 Peter pa je stal pri vratih zunaj. Tedaj je šel ven tisti drugi učenec, ki je bil znan velikemu duhovniku, je govoril z vratarico in privedel Petra.
17 Deklica, ki je bila pri vratih, reče Petru: »Ali nisi tudi ti eden od učencev tega moža?« Rekel je, da nisem.
18 In tam so stali služabniki in uradniki, ki so zakurili ogenj; mrzlo je bilo, in greli so se; Peter pa je stal z njimi in se grel.
19 Veliki duhovnik je nato vprašal Jezusa o njegovih učencih in o njegovem nauku.
20 Jezus mu je odgovoril: Svetu sem javno govoril; Vedno sem učil v sinagogi in v templju, kamor se vedno zatekajo Judje; in na skrivaj nisem rekel ničesar.
21 Zakaj me sprašuješ? vprašaj tiste, ki so me slišali, kaj sem jim rekel: glej, vedo, kaj sem rekel.
22 In ko je to rekel, je eden od služabnikov, ki so stali zraven, udaril Jezusa z dlanjo in rekel: Ali tako odgovarjaš velikemu duhovniku?
23 Jezus mu je odgovoril: Če sem govoril hudo, dokaži, da je hudo; če pa dobro, zakaj me tepeš?
24 Ana ga je poslal zvezanega k velikemu duhovniku Kajfu.
25 Simon Peter pa je stal in se grel. Rekli so mu torej: Ali nisi tudi ti izmed njegovih učencev? On je to zanikal in rekel, da nisem.
26 Eden od služabnikov velikega duhovnika, njegov sorodnik, ki mu je Peter odsekal uho, reče: Ali te nisem videl v vrtu z njim?
27 Peter je tedaj spet zatajil in petelin je takoj zapel.
28 Tedaj so peljali Jezusa od Kajfa v sodno dvorano. Bilo je zgodaj; in sami niso šli v sodno dvorano, da se ne bi oskrunili; ampak da bi jedli pasho.
29 Pilat je tedaj šel ven k njim in rekel: »Kaj obtožujete tega človeka?«
30 Odgovorili so mu in mu rekli: Če ne bi bil zlodelec, ti ga ne bi izročili.
31 Pilat jim je tedaj rekel: »Vzemite ga vi in mu sodite po svoji postavi. Judje so mu torej rekli: Ni nam dovoljeno nikogar usmrtiti.
32 Da bi se izpolnila Jezusova beseda, ki jo je rekel, da bi nakazal, s kakšno smrtjo naj umre.
33 Tedaj je Pilat spet stopil v sodno dvorano, poklical Jezusa in mu rekel: Si ti judovski kralj?
34 Jezus mu je odgovoril: Ali to govoriš sam od sebe ali so ti drugi povedali o meni?
35 Pilat je odgovoril: Ali sem Jud? Tvoj lastni narod in véliki duhovniki so te izročili meni; kaj si storil?
36 Jezus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta; če bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki borili, da ne bi bil izročen Judom; zdaj pa moje kraljestvo ni od tod.
37 Pilat mu je torej rekel: Si torej kralj? Jezus je odgovoril: Ti praviš, da sem jaz kralj. Za to sem se rodil in sem zato prišel na svet, da bi pričeval za resnico. Vsak, ki je iz resnice, posluša moj glas.
38 Pilat mu reče: Kaj je resnica? In ko je to rekel, je šel zopet ven k Judom in jim rekel: Nobene krivde ne najdem na njem.
39 Vi pa imate navado, da vam enega izpustim ob pashi; ali hočete torej, da vam izpustim judovskega kralja?
40 Tedaj so spet vsi zavpili, rekoč: Ne ta, ampak Baraba. Baraba pa je bil ropar.

POGLAVJE 19

1 Tedaj je Pilat vzel Jezusa in ga bičal.
2 In vojaki so spletli krono iz trnja in mu jo dali na glavo ter mu nadeli škrlatno obleko,
3 In rekel: Živel, judovski kralj! in udarili so ga z rokami.
4 Pilat je torej spet šel ven in jim rekel: Glej, peljem ga k vam ven, da veste, da ne najdem na njem nobene krivde.
5 Tedaj je Jezus prišel ven s trnovo krono in škrlatno obleko. In Pilat jim je rekel: Glej človeka!
6 Ko so ga torej véliki duhovniki in služabniki zagledali, so zavpili: Križaj ga, križaj ga! Pilat jim reče: Vzemite ga vi in ga križajte, ker ne najdem nobene krivde na njem.
7 Judje so mu odgovorili: Mi imamo postavo in po naši postavi bi moral umreti, ker se je naredil za Božjega sina.
8 Ko je torej Pilat slišal te besede, se je še bolj prestrašil;
9 In spet je šel v sodno dvorano in rekel Jezusu: Od kod si? Toda Jezus mu ni odgovoril.
10 Tedaj mu reče Pilat: Ali ne govoriš z menoj? ali ne veš, da imam oblast, da te križam, in da imam oblast, da te izpustim?
11 Jezus je odgovoril: » Nad menoj ne bi imel nobene oblasti, če ti ne bi bilo dano od zgoraj; zatorej ima tisti, ki me je tebi izročil, večji greh.
12 In od takrat naprej ga je Pilat skušal izpustiti, toda Judje so vpili, rekoč: Če tega človeka izpustiš, nisi cesarjev prijatelj: kdor koli se ima za kralja, govori proti cesarju.
13 Ko je Pilat slišal te besede, je Jezusa pripeljal ven in sedel na sodni stol na kraju, ki se imenuje Pločnik, po hebrejsko pa Gabata.
14 In bila je priprava na velikonočno noč in okoli šeste ure: Judom je rekel: Glejte, vaš kralj!

15 Oni pa so zavpili: Proč z njim, proč z njim, križaj ga! Pilat jim reče: Naj vašega kralja križam? Veliki duhovniki so odgovorili: Nimamo kralja razen cesarja.
16 Nato jim ga je torej izročil, da bi ga križali. In vzamejo Jezusa in ga odpeljejo.
17 In s križem je šel na kraj, ki se imenuje kraj lobanje, ki se v hebrejščini imenuje Golgota:
18 Kjer so ga križali in z njim druga dva, na obeh straneh enega in Jezusa v sredini.
19 In Pilat je napisal naslov in ga dal na križ. In napisano je bilo: JEZUS IZ NAZARETA, JUDOVSKI KRALJ.
20 Ta naslov so potem prebrali mnogi Judje, kajti kraj, kjer je bil Jezus križan, je bil blizu mesta; in bil je napisan v hebrejščini, grščini in latinščini.
21 Tedaj so judovski véliki duhovniki rekli Pilatu: Ne piši: Judovski kralj! ampak da je rekel: Jaz sem judovski kralj.
22 Pilat je odgovoril: Kar sem napisal, sem napisal.
23 Tedaj so vojaki, ko so Jezusa križali, vzeli njegova oblačila in jih razdelili na štiri dele, vsakemu vojaku po del; in tudi njegov plašč: zdaj je bil plašč brez šiva, tkan od zgoraj vsepovsod.
24 Rekli so torej med seboj: Ne trgajmo ga, ampak žrebajmo zanj, čigav bo, da se izpolni Pismo, ki pravi: Razdelili so si moja oblačila in za mojo obleko so žrebali. Te stvari so torej vojaki počeli.
25 Pri Jezusovem križu pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija, Kleofova žena, in Marija Magdalena.
26 Ko je torej Jezus videl svojo mater in zraven stoječega učenca, ki ga je ljubil, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin!
27 Nato reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je ta učenec vzel na svoj dom.
28 Po tem je Jezus vedel, da je že vse dopolnjeno, da bi se lahko izpolnilo pismo, in reče: Žejen sem.
29 Tam je bila postavljena posoda, polna kisa, in napolnili so gobo s kisom, jo položili na izop in mu jo prinesli k ustom.
30 Ko je torej Jezus zaužil kis, je rekel: » Dopolnjeno je!« In sklonil je glavo ter umrl.
31 Judje so torej, ker je bila priprava, da trupla na sobotni dan ne ostanejo na križu (kajti ta sobotni dan je bil velik dan), prosili Pilata, naj jim zlomi noge in jih odvzeto.
32 Tedaj so prišli vojaki in so prvemu polomili noge in drugemu, ki je bil križan z njim.
33 Ko pa so prišli do Jezusa in videli, da je že mrtev, mu niso zlomili nog:
34 Eden od vojakov pa mu je s sulico prebodel bok in takoj sta pritekli kri in voda.
35 In tisti, ki je to videl, je pričeval, in njegovo pričevanje je resnično; in ve, da pravi resnico, da bi verjeli.
36 Kajti to se je zgodilo, da se izpolni Pismo: Nobena njegova kost se ne bo zlomila.
37 In spet drugo sveto pismo pravi: Gledali bodo na njega, ki so ga prebodli.
38 Potem pa je Jožef iz Arimateje, ki je bil Jezusov učenec, vendar na skrivaj zaradi strahu pred Judi, prosil Pilata, naj vzame Jezusovo telo; in Pilat mu je dovolil. Prišel je torej in vzel Jezusovo telo.
39 In prišel je tudi Nikodem, ki je prvi prišel k Jezusu ponoči, in je prinesel mešanico mire in aloje, težko približno sto funtov.
40 Tedaj so vzeli Jezusovo truplo in ga ovili v lanena oblačila z dišavami, kakor je navada Judov pokopavati.
41 Na kraju, kjer je bil križan, je bil vrt; in na vrtu nov grob, v katerem še nikoli ni bil položen človek.
42 Tja so torej položili Jezusa zaradi judovskega pripravljalnega dne; kajti grob je bil blizu.

POGLAVJE 20

1 Prvi dan v tednu pride Marija Magdalena zgodaj, ko je bila še tema, h grobu in vidi, da je kamen odmaknjen od groba.
2 Nato steče in pride do Simona Petra in do drugega učenca, ki ga je Jezus ljubil, in jima reče: Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili.
3 Peter je torej šel ven in tisti drugi učenec in prišel do groba.
4 Stekla sta torej oba skupaj; in drugi učenec je Petra prehitel in prvi prišel do groba.
5 In sklonil se je in pogledal noter ter videl ležati platnena oblačila; vendar ni vstopil.
6 Tedaj pride Simon Peter za njim, stopi v grob in vidi platnene obleke ležati,
7 In prt, ki je bil okoli njegove glave, ni ležal z platnenimi oblačili, ampak zavit skupaj na samem mestu.
8 Nato je vstopil tudi tisti drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu, in je videl ter veroval.
9 Kajti še niso poznali pisma, da mora vstati od mrtvih.
10 Nato so učenci spet odšli na svoj dom.
11 Marija pa je stala zunaj pri grobu in jokala; in ko je jokala, se je sklonila in pogledala v grob,
12 In vidi dva angela v belem sedeti, enega pri glavi in drugega pri nogah, kjer je ležalo Jezusovo telo.
13 Oni pa ji rečejo: Žena, zakaj jočeš? Ona jim reče: Ker so vzeli mojega Gospoda in ne vem, kam so ga položili.
14 In ko je to rekla, se je obrnila nazaj in videla Jezusa stati, a ni vedela, da je Jezus.
15 Jezus ji reče: Žena, zakaj jočeš? koga iščeš? Ona pa je mislila, da je vrtnar, in mu je rekla: Gospod, če si ga ti odnesel, mi povej, kam si ga položil, in jaz ga bom vzela.
16 Jezus ji reče: Marija! Obrnila se je in mu rekla: Rabboni! kar se pravi, Mojster.
17 Jezus ji reče: Ne dotikaj se me; zakaj še nisem šel k svojemu Očetu; ampak pojdi k mojim bratom in jim reci: Grem k svojemu Očetu in vašemu Očetu; in mojemu Bogu in tvojemu Bogu.
18 Marija Magdalena je prišla in povedala učencem, da je videla Gospoda in da ji je on to povedal.
19 Tedaj zvečer istega dne, ki je bil prvi dan v tednu, ko so bila vrata, kjer so bili učenci zbrani, zaradi strahu pred Judi zaprta, je prišel Jezus, stopil v sredino in jim rekel: Mir vam bodi!
20 In ko je to rekel, jim je pokazal svoje roke in stran. Tedaj so bili učenci veseli, ko so videli Gospoda.
21 Tedaj jim je Jezus spet rekel: » Mir vam bodi! Kakor je moj Oče poslal mene, tudi jaz pošiljam vas.
22 In ko je to rekel, je dahnil vanje in jim rekel: Prejmite Svetega Duha!
23 Komur grehe odpustite, so jim odpuščeni; in katerih grehe zadržite, se zadržijo.
24 Toda Tomaž, eden od dvanajsterih, imenovan Blizenko, ni bil z njimi, ko je Jezus prišel.

25 Drugi učenci so mu torej rekli: Videli smo Gospoda. On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah madežev od žebljev in ne vtaknem svojega prsta v madeže od žebljev in ne potisnem svoje roke v njegovo stran, ne bom verjel.
26 In po osmih dneh so bili zopet njegovi učenci notri in Tomaž z njimi. Tedaj je prišel Jezus, ko so bila vrata zaprta, se je postavil na sredino in rekel: Mir vam bodi!
27 Nato reče Tomažu: Sezi s prstom sem in poglej moje roke; in iztegni svojo roko sem in jo potisni v mojo stran; in ne bodi neveren, ampak verujoč.
28 In Tomaž je odgovoril in mu rekel: Moj Gospod in moj Bog.
29 Jezus mu reče: Tomaž, ker si me videl, si veroval; blagor jim, ki niso videli, pa verujejo.
30 In veliko drugih znamenj je storil Jezus pred svojimi učenci, ki niso zapisana v tej knjigi:
31 To pa je zapisano, da bi verovali, da je Jezus Kristus, Božji Sin; in da z vero boste imeli življenje po njegovem imenu.

POGLAVJE 21

1 Po tem se je Jezus znova prikazal učencem pri Tiberijskem morju; in na ta način je pokazal sam.
2 Tam so bili skupaj Simon Peter in Tomaž, imenovan Blizenec, in Natanael iz Kane v Galileji ter Zebedejevi sinovi in dva druga izmed njegovih učencev.
3 Simon Peter jim reče: Grem lovit ribe. Rekli so mu: Tudi mi gremo s teboj. Šli so ven in takoj vstopili v ladjo; in tisto noč niso ujeli ničesar.
4 Ko pa se je že zdanilo, je Jezus stal na obali; učenci pa niso vedeli, da je bil Jezus.
5 Tedaj jim je Jezus rekel: » Otroci, imate kaj mesa? Odgovorili so mu: Ne.
6 In rekel jim je: Vrzite mrežo na desno stran ladje in našli boste. Zato so oddali in zdaj je zaradi množice rib niso mogli potegniti.
7 Zato je tisti učenec, ki ga je Jezus ljubil, rekel Petru: Gospod je. Ko je Simon Peter slišal, da je Gospod, mu je opasal svoj ribiški plašč (bil je namreč nag) in se vrgel v morje.
8 In drugi učenci so pripluli z ladjo; (kajti niso bili daleč od kopnega, ampak približno dvesto komolcev,) so vlekli mrežo z ribami.
9 Takoj ko so prišli na kopno, so tam zagledali žerjavico in na njem ribe in kruh.
10 Jezus jim je rekel: » Prinesite ribo, ki ste jo sedaj ujeli.
11 Simon Peter je šel gor in na kopno izvlekel mrežo, polno velikih rib, sto triinpetdeset; in kljub temu, da jih je bilo toliko, se mreža ni pretrgala.
12 Jezus jim reče: Pridite in večerjajte. In nobeden izmed učencev si ga ni upal vprašati: Kdo si ti? vedoč, da je bil Gospod.
13 Nato pride Jezus, vzame kruh in jim da, pa tudi ribe.
14 To je že tretjič, da se je Jezus prikazal svojim učencem, potem ko je vstal od mrtvih.
15 Ko so torej večerjali, reče Jezus Simonu Petru: Simon, Jonov sin, ali me ljubiš bolj kot oni? Reče mu: Da, Gospod! ti veš, da te ljubim. Reče mu: Pasi jagnjeta moja.
16 Drugič mu spet reče: Simon, Jonov sin, ali me ljubiš? Reče mu: Da, Gospod! ti veš, da te ljubim. Reče mu: Pasi moje ovce.
17 Tretjič mu reče: Simon, Jonov sin, ali me ljubiš? Peter je bil žalosten, ker mu je tretjič rekel: Ali me ljubiš? In rekel mu je: Gospod, ti veš vse; ti veš, da te ljubim. Jezus mu reče: Pasi moje ovce.
18 Resnično, resnično, povem ti: Ko si bil mlad, si se sam opasal in hodil, kamor si hotel; ko pa boš star, boš stegnil svoje roke in drug te bo opasal in te odnesel, kamor boš ne bi.
19 To je rekel, da bi nakazal, s kakšno smrtjo bo slavil Boga. In ko je to rekel, mu reče: Hodi za menoj.
20 Tedaj se Peter obrne in vidi, da gre za njim učenec, ki ga je Jezus ljubil; ki se je tudi pri večerji naslonila na njegove prsi in rekla: Gospod, kateri je tisti, ki te izda?
21 Ko ga je Peter videl, je rekel Jezusu: Gospod, kaj naj ta stori?
22 Jezus mu reče: Če hočem, da ostane, dokler ne pridem, kaj je tebi do tega? sledi mi.
23 Tedaj se je ta beseda razširila med brate, da ta učenec ne bo umrl; vendar mu Jezus ni rekel: Ne bo umrl; toda, Če hočem, da ostane, dokler ne pridem, kaj ti je to?
24 To je učenec, ki o tem pričuje in je to zapisal; in vemo, da je njegovo pričevanje resnično.
25 In veliko je tudi drugih stvari, ki jih je storil Jezus, za katere, če bi jih zapisali vsako posebej, mislim, da celo svet sam ne bi mogel vsebovati knjig, ki bi morale biti zapisane. Amen.

Apostolska Dela

POGLAVJE 1

1 Prvo razpravo sem napisal, o Teofil, o vsem, kar je Jezus začel delati in učiti,
2 Vse do dneva, ko je bil vzet, potem ko je po Svetem Duhu dal zapovedi apostolom, ki jih je izvolil:
3 Njim se je tudi pokazal, da živi po svojem trpljenju z mnogimi nezmotljivimi dokazi, ki so ga videli štirideset dni in je govoril o stvareh, ki se nanašajo na Božje kraljestvo:
4 In ko je bil zbran z njimi, jim je ukazal, naj ne odidejo iz Jeruzalema, ampak naj počakajo na Očetovo obljubo, o kateri ste, kot je rekel, slišali od mene.
5 Kajti Janez je resnično krstil z vodo; vendar boste krščeni s Svetim Duhom čez nekaj dni.
6 Ko so se torej zbrali, so ga vprašali, rekoč: »Gospod, ali boš v tem času spet obnovil kraljestvo Izraelu?«
7 In rekel jim je: Ni vaša stvar, da poznate čase ali letne čase, ki jih je Oče dal v svojo oblast.
8 Prejeli pa boste moč, potem ko bo Sveti Duh prišel nad vas, in mi boste priče v Jeruzalemu in po vsej Judeji in Samariji in do skrajnega konca zemlje.
9 In ko je to povedal, je bil vznesen, medtem ko so gledali; in oblak ga je sprejel izpred njihovih oči.
10 In ko sta nestrpno gledala proti nebu, ko je šel gor, glej, dva moža sta stala poleg njih v belih oblačilih;
11 Ki je tudi rekel: Možje Galilejci, zakaj stojite in strmite v nebo? ta isti Jezus, ki je bil vzet od vas v nebesa, bo prišel na enak način, kot ste ga videli odhajati v nebesa.
12 Nato so se vrnili v Jeruzalem z gore, imenovane Oljska, ki je od Jeruzalema oddaljena sobotni dan hoda.
13 Ko so vstopili, so šli v zgornjo sobo, kjer so prebivali Peter in Jakob in Janez in Andrej, Filip in Tomaž, Bartolomej in Matej, Jakob, Alfejev sin, in Simon Zelot, in Juda, Jakobov brat.
14 Ti so vsi enodušno vztrajali v molitvi in prošnji z ženami in Marijo, Jezusovo materjo, in z njegovimi brati.
15 In tiste dni je Peter vstal sredi učencev in rekel: (število imen skupaj je bilo približno sto dvajset,)
16 Možje in bratje, moralo se je izpolniti to pismo, ki ga je Sveti Duh po Davidovih ustih pred tem povedal o Judu, ki je bil vodnik tistim, ki so prijeli Jezusa.
17 Kajti prištet je bil k nam in je prejel del te službe.
18 Zdaj je ta človek kupil polje z nagrado krivice; in ko je strmoglavo padel, se je razpočil na sredino in vse njegovo drobovje je bruhnilo ven.
19 In to je bilo znano vsem prebivalcem Jeruzalema; v kolikor se to polje imenuje v njihovem pravem jeziku Aceldama, to je polje krvi.
20 Kajti v knjigi psalmov je zapisano: Njegovo bivališče naj bo opustošeno in nihče naj ne prebiva v njem; in njegov škof naj vzame drugi.
21 Zato od teh mož, ki so bili z nami ves čas, ko je Gospod Jezus vstopal in odhajal med nas,
22 Od Janezovega krsta do tistega dne, ko je bil vzet od nas, mora biti eden posvečen, da bo z nami priča njegovega vstajenja.
23 Postavili so dva, Jožefa, imenovanega Barsaba, ki se je imenoval Just, in Matija.
24 In molili so in rekli: Ti, Gospod, ki poznaš srca vseh ljudi, pokaži, ali si izmed teh dveh izbral,
25 Da bi lahko prevzel del te službe in apostolstva, od katerega je Juda zaradi prestopka odpadel, da bi lahko šel na svoje mesto.
26 In dali so svoje žrebe; in žreb je padel na Matijo; in bil je prištet k enajstim apostolom.

POGLAVJE 2

1 In ko je bil binkoštni dan poln, so bili vsi enodušno na enem mestu.
2 In nenadoma je zaslišal hrup z neba, kakor bi pihal močan veter, in je napolnil vso hišo, kjer so sedeli.
3 In prikazali so se jim razklani jeziki kakor ognjeni in je sedel na vsakega izmed njih.
4 In vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom in so začeli govoriti v drugih jezikih, kakor jim je Duh dajal govoriti.
5 In v Jeruzalemu so prebivali Judje, pobožni možje, iz vsakega naroda pod nebom.
6 Ko se je to odmevalo navzven, se je množica zbrala in se zmešala, ker jih je vsak slišal govoriti v svojem jeziku.
7 In vsi so bili začudeni in začudeni ter so govorili drug drugemu: Glej, ali niso vsi ti, ki govorijo, Galilejci?
8 In kako slišimo vsak v svojem jeziku, v katerem smo se rodili?
9 Parti, Medijci in Elamiti in prebivalci Mezopotamije in Judeje in Kapadokije, Ponta in Azije,
10 Frigija in Pamfilija v Egiptu in v delih Libije okoli Cirene ter tujci iz Rima, Judje in spreobrnjenci,
11 Krete in Arabce slišimo govoriti v naših jezikih o čudovitih Božjih delih.
12 In vsi so bili začudeni in dvomljivi ter so drug drugemu govorili: Kaj to pomeni?
13 Drugi so se posmehovali: Ti možje so polni novega vina.
14 Peter pa je vstal z enajsterimi, povzdignil glas in jim rekel: »Možje Judeje in vsi, ki prebivate v Jeruzalemu, to naj vam bo znano in poslušajte moje besede!
15 Ti namreč niso pijani, kot mislite, saj je šele tretja ura dneva.
16 Toda to je tisto, kar je govoril prerok Joel;
17 In zgodilo se bo v zadnjih dneh, pravi Bog, izlil bom svojega Duha na vsako meso: in vaši sinovi in vaše hčere bodo prerokovali in vaši mladeniči bodo videli videnja in vaši starci bodo sanjali sanje :
18 In na svoje služabnike in na svoje dekle bom v tistih dneh izlil svojega Duha; in prerokovali bodo:
19 In pokazal bom čudeže v nebesih zgoraj in znamenja na zemlji spodaj; kri in ogenj in dima:
20 Sonce se bo spremenilo v temo in luna v kri, preden pride tisti veliki in znameniti Gospodov dan:
21 In zgodilo se bo, da bo vsak, kdor bo poklical Gospodovo ime, rešen.
22 Možje Izraelovi, poslušajte te besede; Jezus iz Nazareta, mož, ki je bil med vami od Boga priznan s čudeži in znamenji, ki jih je Bog storil po njem med vami, kakor tudi sami veste.
23 Njega, ki je bil izročen po odločnem načrtu in predvidevanju Božjega, ste vzeli in s hudobnimi rokami križali in ubili:
24 Bog ga je obudil, ko je razvezal smrtne bolečine, ker ga ni bilo mogoče zadržati.

25 Kajti David o njem govori: Gospoda sem vedno predvideval pred svojim obličjem, ker je na moji desnici, da se ne bi premaknil.
26 Zato se je razveselilo moje srce in moj jezik se je razveselil; poleg tega bo tudi moje meso počivalo v upanju:
27 Ker ne boš pustil moje duše v peklu, niti ne boš pustil, da bi tvoj Sveti videl trohnjenje.
28 Ti si mi dal spoznati pota življenja; s svojim obličjem me boš razveselil.
29 Možje in bratje, dovolite mi, da vam odkrito povem o patriarhu Davidu, da je mrtev in pokopan in da je njegov grob pri nas do danes.
30 Ker je bil torej prerok in je vedel, da mu je Bog s prisego prisegel, da bo iz sadu njegovih ledij, po mesu, obudil Kristusa, da bo sedel na njegovem prestolu;
31 Ko je to videl prej, je govoril o Kristusovem vstajenju, da njegova duša ni ostala v peklu, niti njegovo meso ni videlo trohnjenja.
32 Tega Jezusa je Bog obudil, čemur smo vsi priče.
33 Ker je bil torej z Božjo desnico povzdignjen in je od Očeta prejel obljubo Svetega Duha, je razlil to, kar zdaj vidite in slišite.
34 Kajti David ni bil povzdignjen v nebesa, ampak sam pravi: GOSPOD je rekel mojemu Gospodu: Sedi na mojo desnico,
35 Dokler ne položim tvojih sovražnikov za podnožje tvojih nog.
36 Zato naj zagotovo ve vsa hiša Izraelova, da je Bog tistega Jezusa, ki ste ga vi križali, naredil za Gospoda in Kristusa.
37 Ko so to slišali, so bili zbodeni v srce in so rekli Petru in drugim apostolom: Možje in bratje, kaj naj storimo?
38 Peter jim je rekel: »Spreobrnite se in naj se vsak izmed vas krsti v imenu Jezusa Kristusa v odpuščanje grehov in prejeli boste dar Svetega Duha.
39 Kajti obljuba je za vas in za vaše otroke in za vse, ki so daleč, prav toliko, kolikor jih bo poklical Gospod, naš Bog.
40 In z mnogimi drugimi besedami je pričeval in opominjal, rekoč: Rešite se tega pokvarjenega rodu.
41 Nato so bili tisti, ki so z veseljem sprejeli njegovo besedo, krščeni; in isti dan se jim je pridružilo okoli tri tisoč duš.
42 In vztrajali so pri apostolskem nauku in občestvu, pri lomljenju kruha in molitvah.
43 In strah je obšel vsako dušo; apostoli so naredili veliko čudežev in znamenj.
44 In vsi, ki so verovali, so bili skupaj in so imeli vse skupno;
45 In prodali svoje imetje in dobrine ter jih razdelili vsem ljudem, kakor je vsak potreboval.
46 In vsak dan so enodušno ostajali v templju in lomili kruh od hiše do hiše ter jedli svoje meso z veseljem in preprostostjo srca,
47 Hvali Boga in ima naklonjenost vsega ljudstva. In Gospod je dodajal cerkvi vsak dan take, ki bi se morali rešiti.

POGLAVJE 3

1 Peter in Janez sta šla skupaj v tempelj ob uri molitve, ki je bila deveta ura.
2 In nekega moža, hromega od materinega trebuha, so nosili in ga vsak dan postavljali pred vrata templja, ki se imenujejo Lepa, da bi prosil miloščine tiste, ki so vstopili v tempelj;
3 Ko je videl Petra in Janeza, da sta šla v tempelj, je prosil miloščine.
4 Peter pa se je z Janezom zazrl vanj in rekel: Poglej naju!
5 In poslušal jih je, v pričakovanju, da bo od njih kaj prejel.
6 Peter je rekel: »Srebra in zlata nimam; toda kar imam, ti dam: V imenu Jezusa Kristusa iz Nazareta vstani in hodi.
7 In prijel ga je za desnico in ga dvignil; in takoj so njegova stopala in gležnji dobili moč.
8 In skočil je vstal in hodil ter stopil z njimi v tempelj, hodil in skakal ter hvalil Boga.
9 In vse ljudstvo ga je videlo hoditi in hvaliti Boga:
10 In vedeli so, da je bil on, ki je sedel za miloščino pri Lepih vratih templja: in bili so polni čudenja in začudenja nad tem, kar se mu je zgodilo.
11 In ko je hromi mož, ki je bil ozdravljen, držal Petra in Janeza, je vse ljudstvo silno začudeno steklo k njima na verando, ki se imenuje Salomonova.
12 In ko je Peter to videl, je odgovoril ljudstvu: Možje Izraelci, zakaj se temu čudite? ali zakaj tako resno gledate na nas, kot da smo s svojo lastno močjo ali svetostjo naredili tega človeka hoditi?
13 Bog Abrahamov, Izakov in Jakobov, Bog naših očetov, je poveličal svojega Sina Jezusa; ki ste ga izročili in se mu odrekli vpričo Pilata, ko je bil odločen, da ga izpusti.
14 Vi pa ste zatajili Svetega in Pravičnega in želeli, da bi vam podelili morilca;
15 In ubil Princa življenja, ki ga je Bog obudil od mrtvih; čemur smo priče.
16 In njegovo ime je po veri v njegovo ime okrepilo tega človeka, ki ga vidite in poznate: da, vera, ki je po njem, mu je dala to popolno zdravost pred vsemi vami.
17 In zdaj, bratje, vem, da ste to storili iz nevednosti, kakor tudi vaši vladarji.
18 Toda tisto, kar je Bog prej napovedal z usti vseh svojih prerokov, da bo Kristus trpel, je tako izpolnil.
19 Spreobrnite se torej in se spreobrnite, da bodo vaši grehi izbrisani, ko bodo od Gospodove navzočnosti prišli časi poživitve;
20 In poslal bo Jezusa Kristusa, ki vam je bil prej oznanjen:
21 Ki ga mora nebo sprejeti do časov ponovne vzpostavitve vsega, kar je Bog govoril z usti vseh svojih svetih prerokov od začetka sveta.
22 Kajti Mojzes je resnično rekel očetom: Preroka vam bo Gospod, vaš Bog, obudil izmed vaših bratov, kakor mene; njega boste poslušali v vsem, kar koli vam bo rekel.
23 In zgodilo se bo, da bo vsaka duša, ki ne bo poslušala tega preroka, iztrebljena izmed ljudstva.
24 Da, in vsi preroki od Samuela in tistih, ki sledijo, kolikor jih je govorilo, so prav tako napovedali te dni.
25 Ste otroci prerokov in zaveze, ki jo je Bog sklenil z našimi očeti, rekoč Abrahamu: In v tvojem potomstvu bodo blagoslovljeni vsi rodovi zemlje.
26 Bog najprej k vam, ko je obudil svojega Sina Jezusa, ga je poslal, da vas blagoslovi in vsakega od vas odvrne od njegovih krivic.

POGLAVJE 4

1 In ko so govorili ljudstvu, so duhovniki in poveljnik templja ter saduceji stopili k njim,
2 Žalostni so bili, da so učili ljudstvo in po Jezusu oznanjali vstajenje od mrtvih.
3 In položili so nanje roke in jih dali v zapor do naslednjega dne; bil je namreč že večer.
4 Vendar jih je veliko, ki so slišali besedo, verovalo; in število mož je bilo okoli pet tisoč.
5 In zgodilo se je naslednji dan, da so njihovi vladarji, starešine in pismarji,
6 In veliki duhovnik Ana, Kajfa, Janez in Aleksander in vsi, ki so bili iz sorodstva velikega duhovnika, so bili zbrani v Jeruzalemu.
7 In ko so jih postavili na sredino, so vprašali: S kakšno močjo ali s katerim imenom ste to storili?
8 Tedaj jim je Peter, napolnjen s Svetim Duhom, rekel: »Vodniki ljudstva in starešine Izraelovi!
9 Če smo danes preizkušeni glede dobrega dela, ki je bilo storjeno nemočnemu človeku, na kakšen način je ozdravljen;
10 Vsem vam in vsem Izraelovim ljudstvom bodi znano, da v imenu Jezusa Kristusa iz Nazareta, ki ste ga križali, ki ga je Bog obudil od mrtvih, prav po njem stoji ta človek tukaj pred vami zdrav.
11 To je kamen, ki ste ga zidarji zavrgli, ki je postal glava vogalu.
12 Tudi v nobenem drugem ni odrešenja; kajti pod nebom ni danega ljudem nobenega drugega imena, po katerem bi se morali rešiti.
13 Ko so videli drznost Petra in Janeza in spoznali, da sta neuka in nevedna človeka, so se čudili; in spoznali so jih, da so bili z Jezusom.
14 In ko so videli ozdravljenega moža, ki je stal z njimi, niso mogli reči ničesar proti.
15 Ko pa so jim ukazali, naj odidejo iz zbora, so se posvetovali med seboj,
16 Rekoč: Kaj naj storimo tem možem? kajti da so res naredili opazen čudež, je očitno vsem, ki prebivajo v Jeruzalemu; in tega ne moremo zanikati.
17 Da pa se ne bi več širilo med ljudmi, jim strogo zagrozimo, da odslej z nikomer ne govorijo v tem imenu.
18 In poklicali so jih in jim zapovedali, naj sploh ne govorijo in ne učijo v imenu Jezusa.
19 Peter in Janez pa sta odgovorila in jima rekla: presodite, ali je v Božjih očeh prav, da bolj posluša vas kot Boga.
20 Kajti tega, kar smo videli in slišali, ne moremo drugače govoriti.
21 Ko so jim torej še zagrozili, so jih zaradi ljudstva izpustili, ne da bi ugotovili, kako bi jih lahko kaznovali; kajti vsi so slavili Boga zaradi tega, kar se je zgodilo.
22 Kajti mož je bil star več kot štirideset let, na katerem se je zgodil ta čudež ozdravljenja.
23 In ko so jih izpustili, so šli k svoji družbi in povedali vse, kar so jim povedali véliki duhovniki in starešine.
24 In ko so to slišali, so enodušno povzdignili svoj glas k Bogu in rekli: Gospod, ti si Bog, ki si ustvaril nebo in zemljo in morje in vse, kar je v njih.
25 Ti si z usti svojega hlapca Davida rekel: Zakaj so pogani besnili in ljudstva smišljajo prazne stvari?
26 Kralji zemlje so vstali in vladarji so bili zbrani proti Gospodu in proti njegovemu Kristusu.
27 Kajti v resnici sta se zoper tvojega svetega otroka Jezusa, ki si ga pomazilil, zbrala Herod in Poncij Pilat s pogani in Izraelovim ljudstvom,
28 Kajti storiti vse, kar sta tvoja roka in tvoj nasvet odločila, da se bo zgodilo.
29 In zdaj, Gospod, glej njihove grožnje: in daj svojim služabnikom, da bodo z vso drznostjo govorili tvojo besedo,
30 Tako, da iztegneš svojo roko, da ozdraviš; in da se zgodijo znamenja in čudeži v imenu tvojega svetega otroka Jezusa.
31 In ko so molili, se je mesto, kjer so bili zbrani, streslo; in vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom in so pogumno oznanjali Božjo besedo.
32 Množica tistih, ki so verovali, je imela eno srce in eno dušo. vendar so imeli vse skupne.
33 In z veliko močjo so apostoli pričevali o vstajenju Gospoda Jezusa in velika milost je bila nad vsemi.
34 Tudi med njimi ni bilo nobenega, ki bi mu manjkalo: kajti vsi, ki so bili posestniki zemljišč ali hiš, so jih prodajali in prinašali cene prodanih stvari,
35 In jih položil k nogam apostolov in razdeljeno je bilo vsakemu, kakor je potreboval.
36 In Jozes, ki so ga apostoli imenovali Barnaba, (kar se razlaga, Sin tolažbe), levit in iz dežele Ciper,
37 Ko je imel zemljo, jo je prodal, prinesel denar in ga položil pred noge apostolom.

POGLAVJE 5

1 Toda neki mož po imenu Ananija je s svojo ženo Safiro prodal posest,
2 In zadržal del cene, saj je bila s tem seznanjena tudi njegova žena, in prinesel določen del ter ga položil k nogam apostolov.
3 Peter pa je rekel: Ananija, zakaj ti je satan napolnil srce, da si lagal Svetemu Duhu in zadržal del cene zemlje?
4 Ali ni bilo tvoje, ko je ostalo? in ko je bilo prodano, ali ni bilo v tvoji moči? zakaj si zamislil to v svojem srcu? nisi lagal ljudem, ampak Bogu.
5 Ko je Ananija slišal te besede, je padel in izdal duha; in velik strah je obšel vse, ki so to slišali.
6 In mladeniči so vstali, ga zavili, odnesli ven in pokopali.
7 In minile so približno tri ure pozneje, ko je vstopila njegova žena, ne vedoč, kaj se je zgodilo.
8 Peter ji je odgovoril: Povej mi, ali si za toliko prodala deželo? In rekla je, Ja, za toliko.
9 Tedaj ji je Peter rekel: »Kako to, da ste se dogovorili, da boste skušali Gospodovega Duha? glej, noge tistih, ki so pokopali tvojega moža, so pri vratih in tebe bodo odnesle.
10 Nato je takoj padla k njegovim nogam in umrla; mladeniči so vstopili in jo našli mrtvo ter jo odnesli in jo pokopali ob njenem možu.
11 In velik strah je obšel vso cerkev in vse, ki so to slišali.
12 In z rokami apostolov so bila storjena mnoga znamenja in čudeži med ljudmi; (in vsi so bili enodušno na Salomonovi verandi.
13 In od ostalih si nihče ni upal pridružiti se jim: toda ljudstvo jih je poveličevalo.
14 In vernikov je bilo še več dodanih h Gospodu, množice moških in žensk.)

15 Tako so nosili bolnike na ulice in jih polagali na postelje in postelje, da bi vsaj Petrova senca, ki gre mimo, zasenčila nekatere izmed njih.
16 Tudi množica je prihajala iz okoliških mest v Jeruzalem in prinašala bolnike in tiste, ki so jih mučili nečisti duhovi, in vsi so bili ozdravljeni.
17 Tedaj je veliki duhovnik in vsi, ki so bili z njim (to je ločina saducejev), vstali in bili polni jeze,
18 Na apostole so položili roke in jih dali v skupno ječo.
19 Toda Gospodov angel je ponoči odprl vrata ječe, jih privedel ven in rekel:
20 Pojdi, stopi in govori v templju ljudem vse besede tega življenja.
21 Ko so to slišali, so zgodaj zjutraj šli v tempelj in učili. Toda prišel je veliki duhovnik in tisti, ki so bili z njim, in so sklicali svet in ves senat Izraelovih sinov ter poslali v ječo, da jih pripeljejo.
22 Ko pa so policisti prišli in jih niso našli v ječi, so se vrnili in povedali:
23 Rekoč: Zapor smo res našli zaprto z vso varnostjo in čuvaje, ki so stali zunaj pred vrati; a ko smo odprli, nismo našli nikogar notri.
24 Ko so torej veliki duhovnik in poveljnik templja ter véliki duhovniki to slišali, so o njih dvomili, kaj bi to zraslo.
25 Nato je prišel nekdo in jim povedal: Glej, možje, ki ste jih dali v ječo, stojijo v templju in učijo ljudstvo.
26 Tedaj je šel poveljnik s služabniki in jih pripeljal brez nasilja, ker so se bali ljudstva, da jih ne bi kamenjali.
27 In ko so jih pripeljali, so jih postavili pred svet; in veliki duhovnik jih je vprašal:
28 Rekoč: Ali vam nismo strogo zapovedali, da ne smete učiti v tem imenu? in glejte, napolnili ste Jeruzalem s svojim naukom in nameravate spraviti nad nas kri tega človeka.
29 Tedaj so Peter in drugi apostoli odgovorili in rekli: Boga bi morali poslušati bolj kot ljudi.
30 Bog naših očetov je obudil Jezusa, ki ste ga vi ubili in obesili na drevo.
31 Bog ga je s svojo desnico povzdignil v kneza in odrešenika, da bi dal Izraelu kesanje in odpuščanje grehov.
32 In mi smo njegove priče teh stvari; in tako je tudi s Svetim Duhom, ki ga je Bog dal njim, ki so mu poslušni.
33 Ko so to slišali, jih je pretreslo srce in so se dogovorili, da jih ubijejo.
34 Tedaj je v zboru vstal neki farizej, po imenu Gamaliel, učitelj postave, ki je bil na slovesu med vsem ljudstvom, in ukazal, naj apostole postavijo malo stran;
35 In jim rekel: Možje Izraelci, pazite pri sebi, kaj nameravate storiti glede teh mož.
36 Kajti pred temi dnevi je vstal Tevda in se hvalil, da je nekdo; kateremu se je pridružilo več mož, okoli štiristo: ki je bil ubit; in vsi, kolikor jih je bilo poslušnih, so bili razkropljeni in izničeni.
37 Za tem človekom je v dneh popisa vstal Juda iz Galileje in potegnil veliko ljudi za seboj; tudi on je poginil; in vsi, tudi tisti, ki so ga ubogali, so se razkropili.
38 In zdaj vam pravim, Vzdrži se teh ljudi in jih pusti pri miru: kajti če je ta nasvet ali to delo od ljudi, bo zaman:
39 Če pa je od Boga, ga ne morete podreti; da se ne bi znašli celo v boju proti Bogu.
40 In privolili so mu; in ko so poklicali apostole in jih pretepli, so jim zapovedali, naj ne govorijo v imenu Jezusa, in so jih izpustili.
41 In odšli so izpred sveta, veseli, da so bili ocenjeni kot vredni, da trpijo sramoto zaradi njegovega imena.
42 In vsak dan v templju in v vsaki hiši niso nehali učiti in oznanjati Jezusa Kristusa.

POGLAVJE 6

1 In tiste dni, ko se je število učencev pomnožilo, je nastalo godrnjanje med Grki proti Hebrejcem, ker so bile njihove vdove zanemarjene pri vsakodnevni službi.
2 Tedaj je dvanajsterica poklicala k sebi množico učencev in rekla: Ni primerno, da bi zapustili Božjo besedo in stregli pri mizah.
3 Zatorej, bratje, poiščite med seboj sedem poštenih mož, polnih Svetega Duha in modrosti, ki jih lahko imenujemo nad to dejavnostjo.
4 Mi pa bomo nenehno predani molitvi in oznanjevanju besede.
5 In ta beseda je bila všeč vsej množici: in izbrali so Štefana, moža polnega vere in Svetega Duha, in Filipa, Prohora, Nikanorja, Timona in Parmena in Nikolaja, spreobrnjenca iz Antiohije.
6 Postavili so jih pred apostole; in ko so molili, so položili roke nanje.
7 In Božja beseda je rasla; in število učencev se je zelo pomnožilo v Jeruzalemu; in velika skupina duhovnikov je bila pokorna veri.
8 In Štefan, poln vere in moči, je delal velike čudeže in čudeže med ljudmi.
9 Tedaj so vstali nekateri iz sinagoge, ki se imenuje shodnica Libertincev, Cirencev in Aleksandrijcev ter izmed njih iz Kilikije in Azije, in so se prepirali s Štefanom.
10 In niso se mogli upreti modrosti in duhu, po katerem je govoril.
11 Nato so podredili može, ki so rekli: Slišali smo ga govoriti bogokletne besede zoper Mojzesa in zoper Boga.
12 In vznemirili so ljudstvo, starešine in pismouke ter prišli nanj, ga ujeli in pripeljali v svet,
13 In postavili lažne priče, ki so rekle: Ta človek ne neha govoriti bogokletnih besed zoper ta sveti kraj in postavo.
14 Kajti slišali smo ga reči, da bo ta Jezus iz Nazareta uničil ta kraj in spremenil navade, ki nam jih je dal Mojzes.
15 In vsi, ki so sedeli v zboru, so nestrpno gledali vanj in videli njegov obraz kakor obraz angela.

POGLAVJE 7

1 Tedaj je veliki duhovnik rekel: Ali je temu tako?
2 In rekel je: Možje, bratje in očetje, poslušajte; Bog slave se je prikazal našemu očetu Abrahamu, ko je bil v Mezopotamiji, preden se je naselil v Charranu,
3 In mu rekel: Pojdi iz svoje dežele in iz svojega rodu in pridi v deželo, ki ti jo bom pokazal.
4 Nato je prišel iz dežele Kaldejcev in se naselil v Charranu; in od tam ga je, ko je njegov oče umrl, preselil v to deželo, v kateri vi zdaj prebivate.
5 In v njem mu ni dal nobene dediščine, ne, niti toliko, da bi stopil nanj; vendar je obljubil, da ga bo dal v posest njemu in njegovemu semenu za njim, ko še ni imel otrok .

6 In Bog je rekel takole, da bo njegovo potomstvo prebivalo v tuji deželi; in da bi jih spravili v suženjstvo in jim prigovarjali štiristo let.
7 In narodu, kateremu bodo sužnjevali, bom jaz sodil, je rekel Bog; in potem bodo prišli ven in mi služili na tem mestu.
8 In dal mu je zavezo obrezovanja; in tako je Abraham rodil Izaka in ga je obrezal osmi dan; in Izak je rodil Jakoba; in Jakob je rodil dvanajst patriarhov.
9 In patriarhi, ganjeni od zavisti, so prodali Jožefa v Egipt; toda Bog je bil z njim,
10 Rešil ga je iz vseh njegovih stisk in mu dal milost in modrost v očeh faraona, egiptovskega kralja; in postavil ga je za guvernerja nad Egiptom in vso svojo hišo.
11 Zdaj je prišla glada nad vso deželo Egipt in Kanaan in velika stiska; in naši očetje niso našli hrane.
12 Ko pa je Jakob slišal, da je v Egiptu žito, je najprej poslal naše očete.
13 In drugič je bil Jožef spoznan svojim bratom; in Jožefov rod je bil znan faraonu.
14 Potem je Jožef poslal in poklical k sebi svojega očeta Jakoba in vse svoje sorodstvo, petinsedemdeset duš.
15 Tako je Jakob šel v Egipt in umrl, on in naši očetje,
16 Prenesli so jih v Sihem in položili v grob, ki ga je Abraham kupil za vsoto denarja od sinov Emorja, Sihemovega očeta.
17 Toda ko se je približal čas obljube, ki jo je Bog prisegel Abrahamu, je ljudstvo raslo in se množilo v Egiptu,
18 Dokler ni prišel drug kralj, ki ni poznal Jožefa.
19 Isti je zvijačno ravnal z našim sorodstvom in naše očete je hudobno nagovarjal, da so izgnali svoje majhne otroke, da ne bi ostali živi.
20 Takrat se je rodil Mojzes in je bil zelo lep ter se je tri mesece hranil v očetovi hiši.
21 In ko je bil izgnan, ga je vzela faraonova hči in ga vzgojila za lastnega sina.
22 In Mojzes je bil poučen v vsej modrosti Egipčanov in je bil mogočen v besedah in dejanjih.
23 In ko je bil star polnih štirideset let, mu je prišlo na misel, da obišče svoje brate, Izraelove sinove.
24 In ko je videl, da se enemu izmed njih godi krivica, ga je branil in se maščeval zatiranemu ter udaril Egipčana.
25 Domneval je namreč, da bodo njegovi bratje razumeli, kako jih bo Bog po njegovi roki rešil; vendar niso razumeli.
26 In naslednji dan se jim je prikazal, ko sta se prepirala, in ju je hotel spet spraviti, rekoč: Gospodje, vi ste bratje; zakaj drug drugemu delate krivico?
27 Toda tisti, ki je bližnjemu storil krivico, ga je odrinil proč, rekoč: Kdo te je postavil za poglavarja in sodnika nad nami?
28 Ali me boš ubil, kakor si včeraj Egipčana?
29 Tedaj je Mojzes ob tej besedi pobegnil in bil tujec v madijski deželi, kjer je rodil dva sinova.
30 In ko je minilo štirideset let, se mu je v puščavi gore Sina prikazal Gospodov angel v plamenu ognja v grmu.
31 Ko je Mojzes to videl, se je čudil temu prizoru; in ko se je približal, da bi to videl, je prišel do njega Gospodov glas:
32 Rekoč: Jaz sem Bog tvojih očetov, Bog Abrahamov in Bog Izakov in Bog Jakobov. Tedaj je Mojzes trepetal in si ni upal videti.
33 Tedaj mu je Gospod rekel: Sezuj si čevlje z nog, kajti kraj, kjer stojiš, je sveta zemlja.
34 Videl sem, videl sem stisko svojega ljudstva, ki je v Egiptu, in slišal sem njihovo stokanje, in prišel sem dol, da jih rešim. Zdaj pa pridi, poslal te bom v Egipt.
35 Ta Mojzes, ki so ga zavrnili, rekoč: Kdo te je postavil za poglavarja in sodnika? istega je Bog poslal za vladarja in rešitelja po roki angela, ki se mu je prikazal v grmu.
36 Izpeljal jih je ven, potem ko je štirideset let delal čudeže in znamenja v egiptovski deželi in v Rdečem morju ter v puščavi.
37 To je tisti Mojzes, ki je rekel Izraelovim sinovom: Preroka vam bo Gospod, vaš Bog, obudil izmed vaših bratov, kakor sem jaz; njega boste slišali.
38 To je tisti, ki je bil v cerkvi v puščavi z angelom, ki mu je govoril na gori Sini, in z našimi očeti: ki je prejel živahne prerokbe, da bi jih dal nam:
39 Ki ga naši očetje niso hoteli ubogati, ampak so ga odvrnili od sebe in se v svojih srcih spet obrnili nazaj v Egipt,
40 Rekoč Aronu: Postavi nam bogove, da bodo šli pred nami; kajti glede tega Mojzesa, ki nas je izpeljal iz egiptovske dežele, ne vemo, kaj se mu je zgodilo.
41 In v tistih dneh so naredili tele in darovali žrtvovanje maliku ter se veselili del svojih rok.
42 Tedaj se je Bog obrnil in jih dal, da so častili nebeško vojsko; kakor je zapisano v knjigi prerokov, O hiša Izraelova, ali ste mi darovali zaklane živali in daritve štirideset let v puščavi?
43 Da, prevzeli ste Molohov tabernakelj in zvezdo svojega boga Remfana, podobe, ki ste ju naredili, da bi ju častili: in odnesel vas bom onkraj Babilona.
44 Naši očetje so imeli tabernakelj pričevanja v puščavi, kot je določil, ko je govoril Mojzesu, naj ga naredi po načinu, ki ga je videl.
45 To so tudi naši očetje, ki so prišli, prinesli z Jezusom v posest poganom, ki jih je Bog pregnal izpred obličja naših očetov, do Davidovih dni;
46 Ki je našel milost pred Bogom in želel najti prebivališče za Boga Jakobovega.
47 Toda Salomon mu je zgradil hišo.
48 Vendar Najvišji ne prebiva v templjih, narejenih z rokami; kot pravi prerok,
49 Nebo je moj prestol in zemlja je podnožje mojih nog: kakšno hišo mi boste zgradili? pravi Gospod: ali kje je kraj mojega počitka?
50 Ali ni moja roka naredila vsega tega?
51 Vi, trdovratni in neobrezani v srcu in ušesih, vedno se upirate Svetemu Duhu: kakor vaši očetje, tako se tudi vi.
52 Katerega od prerokov niso preganjali vaši očetje? in pobili so tiste, ki so prej naznanili prihod Pravičnega; katerih izdajalci in morilci ste zdaj vi:
53 Ki so prejeli postavo po nareku angelov in se je niso držali.
54 Ko so to slišali, jih je pretreslo srce in so škripali nanj z zobmi.
55 On pa, poln Svetega Duha, je strmo pogledal v nebo in zagledal Božjo slavo in Jezusa, ki je stal na Božji desnici,
56 In rekel: Glej, vidim odprta nebesa in Sina človekovega, ki stoji na Božji desnici.
57 Nato so zavpili z močnim glasom, si zamašili ušesa in se enodušno pognali nadenj,

58 Izgnali so ga iz mesta in ga kamenjali; priče pa so odložile svoja oblačila k nogam mladeniča, ki mu je bilo ime Savel.
59 In kamenjali so Štefana, ki je klical Boga in rekel: Gospod Jezus, sprejmi mojega duha!
60 In pokleknil je in zavpil z močnim glasom: Gospod, ne prištej jim tega greha! In ko je to rekel, je zaspal.

POGLAVJE 8

1 In Savel je privolil v njegovo smrt. In tisti čas je bilo veliko preganjanje proti cerkvi, ki je bila v Jeruzalemu; in vsi so bili razen apostolov razkropljeni po pokrajinah Judeje in Samarije.
2 Pobožni možje so odnesli Štefana h njegovemu pogrebu in nad njim močno objokovali.
3 Savel pa je opustošil cerkev, vstopil v vsako hišo in z vleko mož in žensk zaprl v ječo.
4 Zato so tisti, ki so bili razkropljeni, hodili povsod in oznanjali besedo.
5 Nato je Filip šel v mesto Samarija in jim oznanjal Kristusa.
6 In ljudje so enodušno poslušali to, kar je Filip govoril, in slišali in videli čudeže, ki jih je delal.
7 Kajti iz mnogih, ki so bili z njimi obsedeni, so prihajali nečisti duhovi, ki so vpili z močnim glasom; in mnogi paralizni in hromi so bili ozdravljeni.
8 In v tem mestu je bilo veliko veselje.
9 Bil pa je neki človek, imenovan Simon, ki je pred tem v istem mestu uporabljal čarovništvo in očaral ljudstvo Samarije, pri čemer je izdal, da je neki velik.
10 Tega so poslušali vsi, od najmanjšega do največjega, rekoč: Ta človek je velika Božja moč.
11 In spoštovali so ga, ker jih je dolgo časa čaral s čarovništvom.
12 Ko pa so verjeli Filipu, ki je oznanjal Božje kraljestvo in ime Jezusa Kristusa, so se krstili, možje in žene.
13 Tedaj je veroval tudi sam Simon; in ko je bil krščen, je nadaljeval s Filipom in se čudil, ko je gledal čudeže in znamenja, ki so se zgodila.
14 Ko pa so apostoli, ki so bili v Jeruzalemu, slišali, da je Samarija sprejela Božjo besedo, so poslali k njima Petra in Janeza:
15 Ko so prišli dol, so molili zanje, da bi prejeli Svetega Duha.
16 (Kajti še ni padel na nobenega od njih, samo krščeni so bili v imenu Gospoda Jezusa.)
17 Nato so nanje položili roke in prejeli so Svetega Duha.
18 In ko je Simon videl, da je bil s polaganjem rok apostolov dan Sveti Duh, jim je ponudil denar,
19 rekoč: Daj mi tudi to moč, da bo vsak, na kogar položim roke, prejel Svetega Duha.
20 Peter pa mu je rekel: »Tvoj denar naj gre s teboj v pogubo, ker si mislil, da se da Božji dar kupiti z denarjem.
21 Nimaš ne deleža ne deleža v tej zadevi, kajti tvoje srce ni prav pred Bogom.
22 Pokesajte se torej za to svojo hudobijo in molite Boga, če bi vam morda bila odpuščena misel vašega srca.
23 Kajti spoznam, da si v žolču grenkobe in v vezi krivice.
24 Tedaj je Simon odgovoril in rekel: »Molite h Gospodu zame, da me ne bi zadelo nič od tega, kar ste govorili.
25 In ko so pričevali in oznanjali Gospodovo besedo, so se vrnili v Jeruzalem in oznanjali evangelij v mnogih samarijskih vaseh.
26 In Gospodov angel je spregovoril Filipu, rekoč: Vstani in pojdi proti jugu na pot, ki gre iz Jeruzalema v Gazo in je pusta.
27 In vstal je in šel: in glej, človek iz Etiopije, evnuh z veliko oblastjo pod Candace, kraljico Etiopcev, ki je skrbel za ves njen zaklad in je prišel v Jeruzalem, da bi molil,
28 Vračal se je in sedeč na svojem vozu bral preroka Izaija.
29 Tedaj je Duh rekel Filipu: Pridi blizu in se pridruži temu vozu.
30 Filip pa je stekel k njemu in ga slišal brati preroka Izaija, in rekel: Ali razumeš, kar bereš?
31 In rekel je: Kako naj, če me ne vodi kdo? In prosil je Filipa, naj pride gor in sede k njemu.
32 Mesto pisma, ki ga je bral, je bilo tole: Vodili so ga kakor ovco v zakol; in kakor jagnje nemo pred svojim strižnikom, tako ni odprl svojih ust.
33 V njegovem ponižanju mu je bila odvzeta sodba; in kdo bo razglasil njegov rod? kajti njegovo življenje je vzeto iz zemlje.
34 Evnuh odgovori Filipu in reče: Prosim te, o kom prerok to govori? sebe ali katerega drugega človeka?
35 Tedaj je Filip odprl usta in začel pri istem spisu ter mu oznanil Jezusa.
36 In ko so šli na pot, so prišli do neke vode in evnuh je rekel: Glej, tukaj je voda; kaj mi preprečuje, da bi bil krščen?
37 Filip pa je rekel: »Če veruješ iz vsega srca, smeš. On pa odgovori in reče: Verujem, da je Jezus Kristus Božji Sin.
38 In ukazal je vozu, naj ustavi; in oba sta se spustila v vodo, tako Filip kot evnuh; in ga je krstil.
39 In ko so prišli iz vode, je Gospodov Duh ujel Filipa, tako da ga evnuh ni več videl; in veselo je šel svojo pot.
40 Filipa pa so našli v Azotu; in ko je šel mimo, je pridigal po vseh mestih, dokler ni prišel v Cezarejo.

POGLAVJE 9

1 In Savel, ki je še grozil in ubijal Gospodove učence, je šel k velikemu duhovniku,
2 Od njega je zahteval pisma v Damask sinagogam, da bi jih, če bi našel koga od te poti, ne glede na to, ali so moški ali ženske, zvezane pripeljal v Jeruzalem.
3 In ko je potoval, se je približal Damasku in nenadoma ga je obsijala svetloba z neba.
4 In padel je na zemljo in zaslišal glas, ki mu je rekel: Savel, Savel, zakaj me preganjaš?
5 In rekel je: Kdo si ti, Gospod? In Gospod je rekel: Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš;
6 In trepetajoč in začuden je rekel: »Gospod, kaj hočeš, da storim? In Gospod mu reče: Vstani in pojdi v mesto, in povedano ti bo, kaj moraš storiti.
7 In možje, ki so potovali z njim, so obstali brez besed, slišali so glas, videli pa niso nikogar.
8 In Savel je vstal z zemlje; in ko so se mu odprle oči, ni videl nikogar; ampak so ga peljali za roko in pripeljali v Damask.
9 In bil je tri dni brez vida in ni ne jedel ne pil.

10 In bil je neki učenec v Damasku, po imenu Ananija; in Gospod mu je rekel v videnju, Ananija. In rekel je: Glej, tukaj sem, Gospod.
11 In Gospod mu je rekel: Vstani in pojdi na ulico, ki se imenuje Ravna, in v Judovi hiši povprašaj za nekoga, ki se imenuje Savel, iz Tarza: kajti glej, on moli,
12 In v videnju je videl moža po imenu Ananija, ki je vstopil in položil roko nanj, da bi spregledal.
13 Nato je Ananija odgovoril: »Gospod, od mnogih sem slišal o tem človeku, koliko hudega je storil tvojim svetim v Jeruzalemu.
14 In tukaj ima oblast od vélikih duhovnikov, da zveže vse, ki kličejo tvoje ime.
15 Toda Gospod mu je rekel: » Pojdi, kajti on je zame izbrana posoda, da nosi moje ime pred pogani, kralji in Izraelovimi sinovi.
16 Kajti pokazal mu bom, kako veliko mora pretrpeti zaradi mojega imena.
17 In Ananija je šel svojo pot in vstopil v hišo; in položil roke nanj rekel: »Brat Savel, Gospod, Jezus, ki se ti je prikazal na poti, po kateri si prišel, me je poslal, da spregledaš in se napolniš s Svetim Duhom.
18 In takoj so mu padle z oči kakor luske; takoj je spregledal, vstal in se krstil.
19 In ko je dobil meso, se je okrepil. Potem je bil Savel nekaj dni z učenci, ki so bili v Damasku.
20 In takoj je po sinagogah oznanil Kristusa, da je Božji Sin.
21 Toda vsi, ki so ga slišali, so se čudili in govorili; Ali ni to tisti, ki je pokončal tiste, ki so klicali to ime v Jeruzalemu, in je prišel sem s tem namenom, da bi jih pripeljal zvezane k vélikim duhovnikom?
22 Toda Savel je še bolj postajal močan in je zmedel Jude, ki so prebivali v Damasku, in dokazal, da je to pravi Kristus.
23 In ko se je izpolnilo toliko dni, so se Judje posvetovali, da bi ga ubili:
24 Toda Savel je vedel za njihovo čakanje. In pazili so na vrata dan in noč, da bi ga ubili.
25 Tedaj so ga učenci ponoči vzeli in ga v košari spustili ob zid.
26 In ko je Savel prišel v Jeruzalem, se je skušal pridružiti učencem; toda vsi so se ga bali in niso verjeli, da je učenec.
27 Toda Barnaba ga je vzel in pripeljal k apostolom ter jim povedal, kako je videl Gospoda na poti in da je govoril z njim ter kako je pogumno pridigal v Damasku v Jezusovem imenu.
28 In bil je z njimi, prihajajoč in odhajajoč v Jeruzalemu.
29 In pogumno je govoril v imenu Gospoda Jezusa in se prepiral proti Grkom; a ti so ga nameravali ubiti.
30 Ko so bratje izvedeli, so ga odpeljali v Cezarejo in ga poslali v Tarz.
31 Tedaj so cerkve počivale po vsej Judeji, Galileji in Samariji ter se gradile; in hodili v strahu Gospodovem in v tolažbi Svetega Duha so se pomnožili.
32 In zgodilo se je, ko je Peter hodil po vseh koncih, je prišel tudi do svetnikov, ki so prebivali v Lidi.
33 In tam je našel nekega človeka po imenu Eneja, ki je osem let ležal na postelji in je bil paralizen.
34 Peter mu je rekel: Eneja, Jezus Kristus te ozdravi; vstani in si postlaj posteljo. In takoj je vstal.
35 In vsi, ki so prebivali v Lidi in Saronu, so ga videli in se obrnili h Gospodu.
36 V Jopi je bila neka učenka po imenu Tabita, kar se v prevodu imenuje Srna: ta žena je bila polna dobrih del in miloščin, ki jih je delala.
37 In zgodilo se je tiste dni, da je bila bolna in je umrla; ko so jo umili, so jo položili v zgornjo izbo.
38 In ker je bila Lida blizu Jope in so učenci slišali, da je Peter tam, so poslali k njemu dva moža in ga prosili, naj brez odlašanja pride k njim.
39 Tedaj je Peter vstal in šel z njimi. Ko je prišel, so ga pripeljali v zgornjo sobo; in vse vdove so ob njem objokane in pokazale plašče in oblačila, ki jih je naredila Srna, ko je bila z njimi.
40 Peter pa je vse spravil ven, pokleknil in molil; in ga obrnil k truplu rekel: Tabita, vstani! In odprla je oči in ko je zagledala Petra, je sedla.
41 In dal ji je roko, jo dvignil in ko je poklical svetnike in vdove, jo je pokazal živo.
42 In znano je bilo po vsej Jopi; in mnogi so verovali v Gospoda.
43 In zgodilo se je, da je ostal veliko dni v Jopi pri nekem strojarju Simonu.

POGLAVJE 10

1 V Cezareji je bil neki mož po imenu Kornelij, stotnik čete, imenovane italijanska četa,
2 Pobožen mož in bogaboječ z vso svojo hišo, ki je ljudem dajal veliko miloščine in je vedno molil k Bogu.
3 V videnju je očitno okoli devete ure dneva videl Božjega angela, ki je vstopil k njemu in mu rekel: Kornelij!
4 In ko ga je pogledal, se je prestrašil in rekel: Kaj je, Gospod? In rekel mu je: Tvoje molitve in tvoja miloščina so prišle v spomin pred Bogom.
5 Zdaj pa pošlji može v Jopo in pokliči nekega Simona, ki mu je ime Peter.
6 Stanuje pri nekem strojarju Simonu, čigar hiša je ob morju; on ti bo povedal, kaj moraš storiti.
7 In ko je angel, ki je govoril s Kornelijem, odšel, je poklical dva izmed svojih hišnih služabnikov in pobožnega vojaka izmed tistih, ki so mu nenehno služili;
8 In ko jim je vse to naznanil, jih je poslal v Jopo.
9 Ko so drugi dan odhajali in se bližali mestu, se je Peter okoli šeste ure povzpel na streho, da bi molil.
10 In postal je zelo lačen in je hotel jesti; toda ko so pripravljali, je padel v trans,
11 In videl je nebo odprto in neko posodo, ki se je spuščala k njemu, kot je bila velika rjuha, spletena na štirih vogalih in spuščena na zemljo.
12 V njej so bile vse vrste štirinožcev na zemlji in divjih zveri, plazečih se stvari in ptic v zraku.
13 In zasliši se mu glas: Vstani, Peter! ubij in jej.
14 Peter pa je rekel: Ne tako, Gospod; kajti nikoli nisem jedel ničesar navadnega ali nečistega.
15 In glas mu je spet drugič spregovoril: Kar je Bog očistil, tega ne imej za nečisto.
16 To se je zgodilo trikrat: in posoda je bila ponovno sprejeta v nebo.
17 Medtem ko je Peter sam v sebi dvomil, kaj naj pomeni to videnje, ki ga je videl, so možje, ki jih je poslal Kornelij, poizvedovali za Simonovo hišo in stali pred vrati,

18 In poklicali so ter vprašali, ali je tam nastanjen Simon, ki mu je bilo ime Peter.
19 Medtem ko je Peter razmišljal o videnju, mu je Duh rekel: Glej, trije možje te iščejo.
20 Vstani torej, stopi dol in pojdi z njimi, ne dvomijoč, kajti jaz sem jih poslal.
21 Nato je Peter šel dol k možem, ki jih je k njemu poslal Kornelij; in rekel: Glej, jaz sem tisti, ki ga iščeš. Kaj je razlog, zakaj si prišel?
22 In rekli so: Kornelija, stotnika, pravičnega in bogaboječega človeka, ki je bil na dobrem glasu med vsem judovskim narodom, je sveti angel posvaril od Boga, naj pošlje pote v svojo hišo in sliši tvoje besede.
23 Nato jih je poklical in jih gostil. In drugi dan je Peter odšel z njimi in nekateri bratje iz Jope so ga spremljali.
24 In naslednji dan so vstopili v Cezarejo. In Kornelij jih je čakal in sklical svoje sorodnike in bližnje prijatelje.
25 In ko je Peter vstopil, ga je Kornelij srečal, padel k njegovim nogam in se mu poklonil.
26 Peter pa ga je dvignil in rekel: Vstani! Tudi sam sem moški.
27 In ko je govoril z njim, je vstopil in našel veliko zbranih.
28 In rekel jim je: Veste, da je Judu prepovedano družiti se ali prihajati h komu iz drugega naroda; toda Bog mi je pokazal, da ne smem nobenega človeka imenovati za nečistega ali nečistega.
29 Zato sem prišel k vam brez nasprotovanja, takoj ko so me poklicali; sprašujem torej, zakaj ste poslali pome?
30 In Kornelij je rekel: Pred štirimi dnevi sem se postil do te ure; in ob deveti uri sem molil v svoji hiši, in glej, človek je stal pred mano v svetlem oblačilu,
31 In rekel: Kornelij, tvoja molitev je uslišana in tvoja miloščina je v spominu v očeh Boga.
32 Pošlji torej v Jopo in pokliči Simona, ki mu je ime Peter; nastanjen je v hiši nekega Simona, usnjarja ob morju: ki bo, ko pride, govoril s teboj.
33 Takoj sem torej poslal k tebi; in dobro si naredil, da si prišel. Zdaj smo torej vsi tukaj navzoči pred Bogom, da slišimo vse, kar ti je Bog zapovedal.
34 Tedaj je Peter odprl usta in rekel: Resnično spoznam, da Bog ni oseben.
35 Kdor pa se ga boji in ravna pravično, je pri njem sprejet v vsakem narodu.
36 Beseda, ki jo je Bog poslal Izraelovim sinovom, oznanjajoč mir po Jezusu Kristusu: (on je Gospod vsega:)
37 To besedo, pravim, poznate, ki je bila objavljena po vsej Judeji in se je začela v Galileji po krstu, ki ga je oznanjal Janez;
38 Kako je Bog pomazilil Jezusa iz Nazareta s Svetim Duhom in z močjo: ta je hodil in delal dobro in ozdravljal vse, ki jih je hudič zatiral; kajti Bog je bil z njim.
39 In mi smo priče vsemu, kar je storil v judovski deželi in v Jeruzalemu; ki so ga ubili in obesili na drevo:
40 Bog ga je obudil tretji dan in mu ga razodel;
41 Ne vsemu ljudstvu, ampak pričam, ki so bile vnaprej izbrane od Boga, nam, ki smo jedli in pili z njim, potem ko je vstal od mrtvih.
42 In naročil nam je, naj pridigamo ljudem in pričujemo, da je on tisti, ki ga je Bog določil za sodnika živih in mrtvih.
43 Zanj pričujejo vsi preroki, da bo v njegovem imenu vsak, kdor veruje vanj, prejel odpuščanje grehov.
44 Ko je Peter še govoril te besede, je prišel Sveti Duh na vse, ki so slišali besedo.
45 In vsi obrezanci, ki so verovali, so bili vsi, ki so prišli s Petrom, osupli, ker se je tudi na pogane izlil dar Svetega Duha.
46 Kajti slišali so jih govoriti jezike in poveličevati Boga. Nato je Peter odgovoril:
47 Ali lahko kdo zabrani vodo, da se ne krstijo tisti, ki so prejeli Svetega Duha kakor mi?
48 In ukazal jim je, naj se krstijo v Gospodovem imenu. Nato so ga molili, naj zdrži določene dni.

POGLAVJE 11

1 In apostoli in bratje, ki so bili v Judeji, so slišali, da so tudi pogani sprejeli Božjo besedo.
2 In ko je Peter prišel v Jeruzalem, so se obrezanci prepirali z njim,
3 rekoč: K neobrezanim ljudem si šel in jedel z njimi.
4 Toda Peter je zadevo ponovil od začetka in jim jo razložil po naročilu, rekoč:
5 Bil sem v mestu Jopa in molil; in v transu sem videl prikazen: Neka posoda se je spustila, kot je bila velika ponjava, spuščena z neba s štirimi vogali; in prišlo je celo do mene:
6 Na to sem, ko sem se zazrl s svojimi očmi, premislil in videl štirinožne zveri na zemlji in divje zveri, plazeče se stvari in ptice v zraku.
7 In slišal sem glas, ki mi je rekel: Vstani, Peter! zakolji in pojej.
8 Jaz pa sem rekel: Ne tako, Gospod, kajti nič hudega ali nečistega ni nikoli prišlo v moja usta.
9 Toda glas mi je spet odgovoril iz nebes: Kar je Bog očistil, tega ne imej za nečisto.
10 In to se je zgodilo trikrat: in vse je bilo znova povlečeno v nebesa.
11 In glej, takoj so v hišo, kjer sem bil, že prišli trije možje, poslani iz Cezareje k meni.
12 In Duh mi je ukazal, da grem z njimi, brez dvoma. Še teh šest bratov me je spremljalo in vstopili smo v hišo moža:
13 In pokazal nam je, kako je v svoji hiši videl angela, ki je stal in mu rekel: Pošlji može v Jopo in pokliči Simona, ki mu je ime Peter;
14 Kdo ti bo povedal besede, po katerih boš rešen ti in vsa tvoja hiša.
15 In ko sem začel govoriti, je Sveti Duh padel nanje, kakor na nas na začetku.
16 Tedaj sem se spomnil Gospodove besede, kako je rekel: Janez je res krstil z vodo; vi pa boste krščeni s Svetim Duhom.
17 Ker jim je torej Bog dal enak dar, kakor ga je dal nam, ki smo verovali v Gospoda Jezusa Kristusa; kaj sem bil, da sem se mogel upirati Bogu?
18 Ko so to slišali, so molčali in slavili Boga, rekoč: Potem je Bog tudi poganom podelil spreobrnjenje v življenje.
19 Tisti pa, ki so bili razkropljeni zaradi preganjanja, ki je nastalo zaradi Štefana, so pripotovali do Fenic, Cipra in Antiohije in nikomur niso oznanjali besede, razen samo Judom.

20 In nekateri med njimi so bili možje iz Cipra in Cirene, ki so, ko so prišli v Antiohijo, govorili Grkom in oznanjali Gospoda Jezusa.
21 In Gospodova roka je bila z njimi: veliko število jih je verovalo in se obrnilo h Gospodu.
22 Tedaj je vest o teh stvareh prišla do ušes cerkve, ki je bila v Jeruzalemu, in poslali so Barnaba, naj gre v Antiohijo.
23 Ta se je, ko je prišel in videl Božjo milost, razveselil in jih vse opominjal, naj se z odločnim srcem oprimejo Gospoda.
24 Kajti bil je dober človek in poln Svetega Duha in vere; in veliko ljudi je bilo dodanih h Gospodu.
25 Nato je Barnaba odšel v Tarz, da bi poiskal Savla.
26 In ko ga je našel, ga je pripeljal v Antiohijo. In zgodilo se je, da so se celo leto zbirali s cerkvijo in učili veliko ljudi. In učence so v Antiohiji najprej imenovali kristjani.
27 In v teh dneh so prišli preroki iz Jeruzalema v Antiohijo.
28 In tam je vstal eden od njih, imenovan Agab, in z Duhom naznanil, da bo po vsem svetu vladala velika lakota: kar se je zgodilo v dneh Klavdija Cezarja.
29 Nato so se učenci, vsak po svojih zmožnostih, odločili, da bodo poslali pomoč bratom, ki so prebivali v Judeji.
30 Kar so tudi storili in ga po Barnabovih in Savlovih rokah poslali starešinam.

POGLAVJE 12

1 Približno v tistem času je kralj Herod iztegnil roke, da bi nadlegoval nekatere v cerkvi.
2 In z mečem je ubil Jakoba, Janezovega brata.
3 In ker je videl, da je to všeč Judom, je nadaljeval, da bi prijel tudi Petra. (Takrat so bili dnevi nekvašenega kruha.)
4 In ko ga je prijel, ga je dal v ječo in ga izročil štirim kvaternionom vojakov, da ga zadržijo; ki ga nameravajo po veliki noči prinesti med ljudi.
5 Petra so torej zadrževali v ječi, toda cerkev je neprenehoma molila k Bogu zanj.
6 In ko ga je Herod hotel odpeljati ven, je tisto noč Peter spal med dvema vojakoma, zvezan z dvema verigama; in čuvaji pred vrati so stražili ječo.
7 In glej, angel Gospodov je stopil k njemu in luč je zasvetila v ječi; in udaril je Petra po boku, ga dvignil in rekel: Hitro vstani! In verige so mu padle z rok.
8 In angel mu je rekel: Opaši se in si zaveži sandale. In tako je tudi storil. In reče mu: Vrzi svojo obleko in hodi za menoj.
9 In šel je ven in mu sledil; in niso vedeli, da je res, kar je storil angel; vendar je mislil, da je videl vizijo.
10 Ko so bili mimo prvega in drugega varstva, so prišli do železnih vrat, ki vodijo v mesto; ki se jim je sam od sebe odprl; in šli so ven ter šli skozi eno ulico; in angel je takoj odšel od njega.
11 In ko je Peter prišel k sebi, je rekel: Zdaj zagotovo vem, da je Gospod poslal svojega angela in me rešil iz Herodove roke in iz vsega pričakovanja ljudstva Judov.
12 In ko je to premislil, je prišel do hiše Marije, matere Janeza, ki mu je bilo ime Marko; kjer so se mnogi zbrali in molili.
13 In ko je Peter potrkal na vrata, je prišla poslušat deklica po imenu Roda.
14 In ko je spoznala Petrov glas, od veselja ni odprla vrat, ampak je stekla in povedala, kako Peter stoji pred vrati.
15 In rekli so ji: Ti si nora. A je ves čas zatrjevala, da je res tako. Nato so rekli: To je njegov angel.
16 Peter pa je še naprej trkal; in ko so odprli vrata in ga zagledali, so bili osupli.
17 On pa jim je z roko pomignil, naj molčijo, in jim povedal, kako ga je Gospod pripeljal iz ječe. In rekel je: »Pojdi, povej to Jakobu in bratom. In odšel je in šel v drug kraj.
18 Takoj ko se je zdanilo, je med vojaki nastal velik nemir, kaj se je zgodilo s Petrom.
19 In ko ga je Herod iskal in ga ni našel, je pregledal oskrbnike in ukazal, naj jih usmrtijo. In odšel je iz Judeje v Cezarejo in tam ostal.
20 In Herod je bil zelo nezadovoljen s Tirčani in Sidonci: vendar so prišli enodušno k njemu in, ko so Blasta, kraljevega komornika, za svojega prijatelja, želeli mir; ker se je njihova država hranila s kraljevo deželo.
21 In na določen dan je Herod, oblečen v kraljevska oblačila, sedel na svoj prestol in jim govoril.
22 In ljudstvo je zavpilo, rekoč: To je glas boga in ne človeka.
23 In takoj ga je udaril angel Gospodov, ker ni dal slave Bogu; in črvi so ga razjedli in je umrl.
24 Toda Božja beseda je rasla in se množila.
25 In Barnaba in Savel sta se vrnila iz Jeruzalema, ko sta opravila svojo službo, in sta vzela s seboj Janeza, ki mu je bilo ime Marko.

POGLAVJE 13

1 V cerkvi, ki je bila v Antiohiji, so bili nekateri preroki in učitelji; kot Barnaba in Simeon, ki se je imenoval Niger, Lucij iz Cirene in Manaen, ki je bil vzgojen s tetrarhom Herodom, in Savel.
2 Ko so služili Gospodu in se postili, je Sveti Duh rekel: Ločite mi Barnaba in Savla za delo, h kateremu sem ju poklical.
3 In ko so se postili in molili ter položili roke nanje, so jih odpustili.
4 Tako so, poslani od Svetega Duha, odšli v Selevkijo; od tam pa so odpluli na Ciper.
5 In ko so bili v Salamini, so oznanjali Božjo besedo po judovskih sinagogah; imeli pa so tudi Janeza za svojega služabnika.
6 In ko so šli skozi otok do Paphosa, so našli nekega čarovnika, lažnega preroka, Juda, ki mu je bilo ime Barjesus:
7 Ki je bil pri deželnem namestniku Sergiju Pavlu, preudarnem možu; ki je poklical Barnaba in Savla in želel slišati Božjo besedo.
8 Toda čarovnik Elimas (tako se namreč razlaga njegovo ime) se jim je uprl in skušal namestnika odvrniti od vere.
9 Tedaj je Savel, ki se imenuje tudi Pavel, poln Svetega Duha, pogledal vanj,
10 In rekel: O, poln vsakršne pretkanosti in vse hudobije, ti hudičev otrok, ti sovražnik vse pravičnosti, ali ne boš prenehal izkrivljati pravih Gospodovih poti?
11 In zdaj, glej, Gospodova roka je nad teboj in boš slep in nekaj časa ne boš videl sonca. In takoj sta padla nanj megla

in tema; in hodil je naokrog in iskal nekoga, ki bi ga vodil za roko.
12 Tedaj je namestnik, ko je videl, kaj se je zgodilo, veroval, osupel nad Gospodovim naukom.
13 Ko so Pavel in njegova družba odpluli iz Pafa, so prišli v Pergo v Pamfiliji; Janez pa je odšel od njih in se vrnil v Jeruzalem.
14 Ko pa so se odpravili iz Perge, so prišli v Antiohijo v Pizidiji in šli na sobotni dan v sinagogo ter sedli.
15 In po branju postave in prerokov so jim predstojniki sinagoge poslali, rekoč: Možje in bratje, če imate kakšno besedo opomina za ljudstvo, povejte.
16 Tedaj je Pavel vstal in mignil z roko rekel: Možje Izraelci in vi, ki se bojite Boga, poslušajte!
17 Bog tega izraelskega ljudstva je izbral naše očete in povzdignil ljudstvo, ko so kot tujci prebivali v egiptovski deželi, in jih je z visoko roko izpeljal iz nje.
18 In približno štirideset let je trpel njihove navade v puščavi.
19 In ko je uničil sedem narodov v kanaanski deželi, jim je z žrebom razdelil njihovo deželo.
20 In potem jim je dal sodnike približno štiristo petdeset let, do preroka Samuela.
21 Potem so si zaželeli kralja in Bog jim je dal Savla, Cisovega sina, moža iz Benjaminovega rodu, v štiridesetih letih.
22 In ko ga je odstranil, jim je Davida postavil za kralja; ki mu je tudi pričal in rekel: Našel sem Davida, Jesejevega sina, moža po svojem srcu, ki bo izpolnil vso mojo voljo.
23 Iz semena tega človeka je Bog po svoji obljubi Izraelu obudil Odrešenika, Jezusa:
24 Ko je Janez pred svojim prihodom prvič oznanjal krst kesanja vsemu Izraelovemu ljudstvu.
25 In ko je Janez dokončal svojo pot, je rekel: Kdo me imate po vašem mnenju? Jaz nisem on. Toda glej, prihaja za menoj tisti, čigar čevljev na nogah nisem vreden zvezati.
26 Možje in bratje, otroci Abrahamovega rodu in vsi, ki se med vami bojijo Boga, vam je poslana beseda tega odrešenja.
27 Kajti tisti, ki prebivajo v Jeruzalemu, in njihovi voditelji, ker ga niso poznali, niti glasov prerokov, ki se berejo vsako soboto, so jih izpolnili z obsodbo.
28 In čeprav na njem niso našli vzroka za smrt, so vseeno želeli od Pilata, naj ga ubijejo.
29 In ko so izpolnili vse, kar je bilo zapisano o njem, so ga sneli z drevesa in položili v grob.
30 Toda Bog ga je obudil od mrtvih:
31 Veliko dni so ga videli tisti, ki so prišli z njim iz Galileje v Jeruzalem in so njegove priče pred ljudstvom.
32 In oznanjamo vam veselo novico, kako je obljuba, ki je bila dana očetom,
33 Bog je isto izpolnil za nas, njihove otroke, s tem, da je ponovno obudil Jezusa; kakor je tudi zapisano v drugem psalmu: Ti si moj Sin, danes sem te rodil.
34 In kar zadeva to, da ga je obudil od mrtvih, da se zdaj ne vrne več v trohnenje, je rekel takole: Dal ti bom gotovo Davidovo usmiljenje.
35 Zato pravi tudi v drugem psalmu: Ne dovoli, da tvoj Sveti vidi trohnjenje.
36 Kajti David je, potem ko je po božji volji služil svojemu rodu, zaspal in bil položen k svojim očetom ter videl razpadlost:
37 Toda on, ki ga je Bog obudil, ni videl trohnjenja.
38 Vedite torej, možje in bratje, da se vam po tem človeku oznanja odpuščanje grehov.
39 In po njem so vsi, ki verujejo, opravičeni pred vsem, česar ne bi mogli biti opravičeni po Mojzesovi postavi.
40 Varujte se torej, da vas ne zadene tisto, o čemer govorijo preroki;
41 Glejte, zaničevalci, in se čudite in poginite: kajti v vaših dneh opravljam delo, delo, ki mu nikakor ne boste verjeli, čeprav vam ga kdo razkrije.
42 In ko so Judje odšli iz sinagoge, so pogani prosili, da bi jim te besede pridigali naslednjo soboto.
43 Ko je bila občina razpadla, je veliko Judov in verskih spreobrnjencev sledilo Pavlu in Barnabu, ki sta ju v pogovoru prepričevala, naj ostaneta v Božji milosti.
44 In naslednji sobotni dan se je zbralo skoraj vse mesto, da bi poslušalo Božjo besedo.
45 Ko pa so Judje videli množice, so bili polni zavisti in so govorili proti temu, kar je govoril Pavel, nasprotovali so in preklinjali.
46 Tedaj sta se Pavel in Barnaba opogumila in rekla: »Potrebno je bilo, da je bila Božja beseda najprej oznanjena vam; toda ker jo zavračate in se imate za nevredne večnega življenja, se, glejte, obračamo k poganom. .
47 Kajti tako nam je zapovedal Gospod, rekoč: Postavil sem te za luč poganom, da boš v zveličanje do konca zemlje.
48 In ko so pogani to slišali, so se veselili in poveličevali Gospodovo besedo; in vsi, ki so bili določeni za večno življenje, so verovali.
49 In Gospodova beseda se je razglasila po vsej pokrajini.
50 Toda Judje so podtaknili pobožne in častne žene in mestne voditelje ter sprožili preganjanje Pavla in Barnaba ter ju izgnali iz svojih krajev.
51 Oni pa so otresli prah s svojih nog proti njim in prišli v Ikonij.
52 In učenci so bili polni veselja in Svetega Duha.

POGLAVJE 14

1 In zgodilo se je v Ikoniju, da sta šla oba skupaj v judovsko shodnico in tako govorila, da je verovala velika množica tako Judov kot tudi Grkov.
2 Neverni Judje pa so vznemirili pogane in jih razburili proti bratom.
3 Dolgo časa so torej ostali in pogumno govorili v Gospodu, ki je pričeval o besedi svoje milosti in je dal, da so se po njihovih rokah zgodila znamenja in čudeži.
4 Toda množica mesta je bila razdeljena: del je bil pri Judih, del pa pri apostolih.
5 In ko je prišlo do napada tako s strani poganov kot tudi Judov s svojimi vladarji, da bi jih zlorabili in kamnali,
6 Zavedali so se tega in so pobegnili v Likaonsko mesto Listra in Derbo, in v pokrajino, ki leži naokrog:
7 In tam so oznanjali evangelij.
8 In v Listri je sedel neki mož, ki je bil slaboten na svojih nogah, bil je invalid od matere matere in ni nikoli hodil.
9 Ta je slišal Pavla govoriti, ki ga je pozorno opazoval in spoznal, da ima vero, da bo ozdravljen,
10 Rekel je z močnim glasom: Vzravnaj se na noge! In skakal je in hodil.

11 In ko je ljudstvo videlo, kaj je Pavel storil, je povzdignilo glas in govorilo v likaonskem jeziku: Bogovi so prišli k nam v podobi ljudi.
12 Barnaba pa so imenovali Jupiter; Pavel pa Mercurius, ker je bil glavni govornik.
13 Nato je Jupitrov svečenik, ki je bil pred njihovim mestom, pripeljal vole in vence k vratom ter hotel žrtvovati z ljudstvom.
14 Ko sta to slišala apostola Barnaba in Pavel, sta si raztrgala oblačila in stekla med ljudstvo ter vpila:
15 In rekel: Gospodje, zakaj delate te stvari? Tudi mi smo ljudje enakih strasti kot vam, in vam pridigamo, da se morate obrniti od teh ničevosti k živemu Bogu, ki je naredil nebo in zemljo in morje in vse, kar je v njih.
16 Ki je v preteklih časih pustil, da so vsi narodi hodili po svojih poteh.
17 Kljub temu ni ostal brez pričevanja, saj je delal dobro in nam dal dež z neba ter rodovitne čase, napolnil naša srca s hrano in veseljem.
18 In s temi besedami so komaj zadržali ljudstvo, da jim niso darovali.
19 Tja so prišli nekateri Judje iz Antiohije in Ikonija, ki so prepričali ljudstvo in Pavla kamenjali ter ga odvlekli iz mesta, misleč, da je mrtev.
20 Ko pa so učenci stali okoli njega, je vstal in prišel v mesto; naslednji dan pa je odšel z Barnabom v Derbo.
21 In ko so tistemu mestu oznanjali evangelij in mnoge poučili, so se vrnili v Listro, Ikonij in Antiohijo,
22 Potrjuje duše učencev in jih opominja, naj ostanejo v veri in da moramo skozi veliko stisko priti v Božje kraljestvo.
23 In ko so jih posvetili v starešine v vsaki cerkvi in molili s postom, so jih izročili Gospodu, v katerega so verovali.
24 In potem, ko so šli skozi Pizidijo, so prišli v Pamfilijo.
25 In ko so oznanjali besedo v Pergi, so šli v Atalijo.
26 In od tam so odpluli v Antiohijo, od koder so bili priporočeni božji milosti za delo, ki so ga izpolnili.
27 In ko so prišli in zbrali cerkev, so pripovedovali o vsem, kar je Bog storil z njimi in kako je odprl vrata vere poganom.
28 In tam so ostali dolgo časa z učenci.

POGLAVJE 15

1 In nekateri možje, ki so prišli iz Judeje, so učili brate in govorili: Če ne boste obrezani po Mojzesovem običaju, se ne morete rešiti.
2 Ko sta bila torej Pavel in Barnaba z njimi nemajhen spor in spor, so sklenili, naj gredo Pavel in Barnaba ter nekateri drugi izmed njih v Jeruzalem k apostolom in starešinam glede tega vprašanja.
3 In ko jih je na pot vodila cerkev, so šli skozi Feniceje in Samarije ter oznanjali spreobrnjenje poganov; in povzročili so veliko veselje vsem bratom.
4 In ko so prišli v Jeruzalem, so jih sprejeli cerkev, apostoli in starešine in razglasili so vse, kar je Bog storil z njimi.
5 Vstali pa so nekateri iz ločine farizejev, ki so verovali, in rekli, da jih je treba obrezati in jim zapovedati, naj izpolnjujejo Mojzesovo postavo.
6 In apostoli in starešine so se zbrali, da bi razmislili o tej zadevi.
7 In ko je bilo veliko prerekanja, je Peter vstal in jim rekel: »Možje in bratje, veste, da je Bog pred časom med nami izbral, da bi pogani iz mojih ust slišali besedo evangelija, in verjemi.
8 In Bog, ki pozna srca, jim je pričeval in jim dal Svetega Duha, tako kot je storil nam;
9 In ne delajte nobene razlike med nami in njimi, očistite njihova srca z vero.
10 Zakaj torej zdaj skušate Boga, da bi učencem na vrat naložil jarem, ki ga ne naši očetje ne mi nismo mogli nositi?
11 Mi pa verujemo, da bomo po milosti Gospoda Jezusa Kristusa rešeni tako kot oni.
12 Tedaj je vsa množica umolknila in poslušala Barnaba in Pavla, ki sta pripovedovala, kakšne čudeže in čudeže je Bog po njiju naredil med pogani.
13 In ko so molčali, je Jakob odgovoril, rekoč: Možje in bratje, poslušajte me!
14 Simeon je razglasil, kako je Bog najprej obiskal pogane, da bi iz njih vzel ljudstvo za svoje ime.
15 In s tem se ujemajo besede prerokov; kot je zapisano,
16 Po tem se bom vrnil in bom znova zgradil Davidov šotor, ki je padel; in znova bom zgradil njegove ruševine in ga postavil:
17 Da bi preostali ljudje iskali Gospoda in vsi pogani, na katerih se kliče moje ime, pravi Gospod, ki dela vse te stvari.
18 Bogu so znana vsa njegova dela od začetka sveta.
19 Zato je moja obsodba, da ne vznemirjamo tistih, ki so izmed poganov spremenjeni k Bogu:
20 Toda da jim pišemo, naj se vzdržijo omalovaževanja malikov in nečistovanja, zadavljenih stvari in krvi.
21 Kajti Mojzes ima v starih časih v vsakem mestu tiste, ki ga pridigajo, in jih berejo v sinagogah vsako soboto.
22 Tedaj so apostoli in starešine z vso cerkvijo želeli poslati izbrane može iz svoje družbe v Antiohijo s Pavlom in Barnabom; in sicer Juda, ki se je imenoval Barsaba, in Sila, glavna moža med brati:
23 In pisali so jim pisma na ta način; Apostoli in starešine in bratje pošiljajo pozdrave bratom iz poganov v Antiohiji, Siriji in Ciliciji:
24 Ker smo slišali, da so vas nekateri, ki so izšli od nas, vznemirjali z besedami, da so vam izpodkopali duše, rekoč: Morate biti obrezani in izpolnjevati postavo, ki jim nismo dali take zapovedi.
25 Enodušno zbranim se nam je zdelo dobro, da pošljemo k vam izbrane može z našima ljubljenima Barnabom in Pavlom,
26 Možje, ki so tvegali svoja življenja za ime našega Gospoda Jezusa Kristusa.
27 Poslali smo torej Juda in Sila, ki vam bosta tudi povedala iste stvari z usti.
28 Kajti Svetemu Duhu in nam se je zdelo dobro, da vam ne naložimo večjega bremena od teh potrebnih stvari;
29 Da se vzdržite jedi, darovanih malikom, in krvi, zadavljenih stvari in nečistovanja; če se tega varujete, vam bo dobro. Vse dobro.
30 Ko so jih torej odpustili, so prišli v Antiohijo in ko so zbrali množico, so izročili pismo:
31 Ko so jo prebrali, so se tolažbe razveselili.
32 In Juda in Sila, ki sta bila tudi sama preroka, sta z mnogimi besedami spodbudila brate in jih potrdila.

33 In ko so tam ostali nekaj časa, so jih bratje v miru izpustili k apostolom.
34 Kljub temu je bilo Silasu všeč, da je še vedno ostal tam.
35 Tudi Pavel in Barnaba sta ostala v Antiohiji ter z mnogimi drugimi učila in oznanjala Gospodovo besedo.
36 In nekaj dni za tem, ko je Pavel rekel Barnabu, pojdimo spet in obiščimo naše brate v vsakem mestu, kjer smo oznanjali Gospodovo besedo, in poglejmo, kako jim gre.
37 In Barnaba se je odločil, da bo vzel s seboj Janeza, ki mu je bilo ime Marko.
38 Toda Pavlu se je zdelo, da ni dobro vzeti s seboj njega, ki se je od njih oddaljil iz Pamfilije in ni šel z njimi na delo.
39 In prepir je bil med njima tako močan, da sta se razšla drug od drugega; in tako je Barnaba vzel Marka in odplul na Ciper;
40 In Pavel je izbral Sila in odšel, ker so ga bratje priporočili božji milosti.
41 In šel je po Siriji in Ciliciji ter utrjeval cerkve.

POGLAVJE 16

1 Nato je prišel v Derbo in Listro; in glej, tam je bil neki učenec, po imenu Timotej, sin neke žene, ki je bila Judinja in je verovala; a njegov oče je bil Grk:
2 O čemer so dobro poročali bratje, ki so bili v Listri in Ikoniju.
3 Pavel bi moral iti z njim; in ga vzel in obrezal zaradi Judov, ki so bili v tistih krajih; kajti vsi so vedeli, da je bil njegov oče Grk.
4 In ko so šli skozi mesta, so jim izročali v upoštevanje odloke, ki so jih odredili apostoli in starešine, ki so bili v Jeruzalemu.
5 In tako so bile cerkve utrjene v veri in se je število vsak dan večalo.
6 Ko pa so šli po vsej Frigiji in pokrajini Galacije in jim je Sveti Duh prepovedal oznanjati besedo v Aziji,
7 Potem ko so prišli v Mizijo, so poskušali iti v Bitinijo; toda Duh jim ni dovolil.
8 Ko so šli mimo Mizije, so prišli v Troado.
9 Ponoči se je Pavlu prikazalo videnje; Tam je stal neki Makedonec in ga molil, rekoč: Pridi v Makedonijo in nam pomagaj.
10 In potem, ko je videl videnje, smo nemudoma skušali iti v Makedonijo, gotovo ugotovili, da nas je Gospod poklical, da jim oznanjamo evangelij.
11 Ko smo torej izgubili Troado, smo prišli naravnost v Samotrakijo in naslednji dan v Neapolis;
12 In od tod v Filipe, ki je glavno mesto tega dela Makedonije in kolonija; in v tem mestu smo ostali nekaj dni.
13 In v soboto smo šli iz mesta ob reki, kjer je bila navada molitev; in sedli smo in govorili z ženskami, ki so se zatekle tja.
14 In slišala nas je neka žena po imenu Lidija, prodajalka škrlata iz mesta Tiatire, ki je častila Boga; Gospod ji je odprl srce, da je pazila na to, kar je govoril Pavel.
15 In ko je bila krščena ona in njena družina, nas je prosila, rekoč: Če ste menili, da sem zvesta Gospodu, pojdite v mojo hišo in ostanite tam. In nas je omejila.
16 In zgodilo se je, ko smo šli k molitvi, nas je srečala neka deklica, obsedena z duhom vedeževanja, ki je svojim gospodarjem z vedeževanjem prinesla veliko dobička:
17 Ta je šel za Pavlom in za nami in je vpil, rekoč: Ti možje so služabniki Boga Najvišjega, ki nam kažejo pot rešitve.
18 In to je delala mnogo dni. Pavel pa se je užaloščen obrnil in rekel duhu: Ukažem ti v imenu Jezusa Kristusa, da izstopiš iz nje. In še isto uro je prišel ven.
19 In ko so njeni gospodarji videli, da je propadlo upanje na njihov dobiček, so ujeli Pavla in Sila ter ju odpeljali na trg k vladarjem,
20 In jih pripeljal k sodnikom, rekoč: Ti možje, ki so Judje, povzročajo našemu mestu velike težave,
21 In učite običaje, ki jih nam, Rimljanom, ni dovoljeno sprejeti niti upoštevati.
22 Množica se je dvignila proti njim in sodniki so jim strgali obleko in ukazali, naj jih pretepejo.
23 In ko so jih veliko udarili, so jih vrgli v ječo in ječarju naročili, naj jih varuje:
24 Ta jih je, ko je prejel takšno naročilo, vrgel v notranjo ječo in jim pritrdil noge v klado.
25 In opolnoči sta Pavel in Sila molila in pela hvalnice Bogu; in jetniki so ju slišali.
26 In nenadoma je nastal močan potres, tako da so se zamajali temelji ječe; takoj so se odprla vsa vrata in vsem so se razrahljale spone.
27 In oskrbnik ječe se je prebudil iz spanja in videl, da so vrata ječe odprta, je izvlekel svoj meč in se hotel ubiti, češ da so jetniki pobegnili.
28 Pavel pa je zavpil z močnim glasom: »Nič hudega si ne delaj, kajti vsi smo tukaj.
29 Nato je zaprosil za luč, skočil noter, prišel trepetajoč in padel pred Pavla in Sila,
30 Izvedel jih je ven in rekel: »Gospodje, kaj naj storim, da se rešim?«
31 In rekli so: Veruj v Gospoda Jezusa Kristusa in rešen boš ti in tvoja hiša.
32 In govorili so mu Gospodovo besedo in vsem, ki so bili v njegovi hiši.
33 In vzel jih je ob isti uri ponoči in jim opral rane; in bil je krščen, on in vsi njegovi, takoj.
34 In ko jih je pripeljal v svojo hišo, je prednje postavil jed in se veselil, ker je veroval v Boga z vso svojo hišo.
35 In ko se je zdanilo, so sodniki poslali služabnike, rekoč: Pusti te može!
36 Oskrbnik ječe je povedal Pavlu tole besedo: Oblastniki so poslali, da te izpustijo; zdaj pa pojdi in pojdi v miru.
37 Pavel pa jim je rekel: »Rimljane so nas očitno pretepli brez obsodbe in vrgli v ječo; in zdaj nas na skrivaj vržejo ven? res ne; ampak naj pridejo sami in nas pripeljejo ven.
38 In služabniki so te besede povedali sodnikom; ti pa so se prestrašili, ko so slišali, da so Rimljani.
39 In prišli so, jih prosili in jih pripeljali ven ter jih prosili, naj odidejo iz mesta.
40 In odšli so iz ječe in vstopili v Lidijino hišo; in ko so videli brate, so jih potolažili in odšli.

POGLAVJE 17

1 Ko so šli skozi Amfipolis in Apolonijo, so prišli v Tesaloniko, kjer je bila judovska sinagoga.
2 In Pavel je po svoji navadi šel k njim in tri sobote z njimi pregovarjal iz svetih spisov,

3 Odpiranje in trditve, da je moral Kristus trpeti in vstati od mrtvih; in da je ta Jezus, ki vam ga oznanjam, Kristus.
4 In nekateri izmed njih so verovali in se pridružili Pavlu in Silu; in od pobožnih Grkov velika množica in od poglavarjev ne malo.
5 Toda Judje, ki niso verovali, so zaradi zavisti vzeli k sebi nekatere nepridipravne ljudi in zbrali družbo ter razburili vse mesto in napadli Jazonovo hišo ter jih skušali izpeljati ven. do ljudi.
6 In ko jih niso našli, so Jazona in nekatere brate potegnili k vladarjem mesta in vpili: Ti, ki so obrnili svet na glavo, so prišli tudi sem;
7 Tega je sprejel Jazon; in ti vsi delajo v nasprotju s cesarjevimi odloki, češ da je drug kralj, nek Jezus.
8 Ko so to slišali, so vznemirili ljudstvo in mestne vladarje.
9 In ko so prevzeli zavarovanje Jasona in drugega, so ju izpustili.
10 In bratje so takoj ponoči poslali Pavla in Sila v Berejo; ki sta prišla tja, sta šla v judovsko sinagogo.
11 Ti so bili bolj plemeniti od tistih v Tesaloniki, saj so sprejeli besedo z vso pripravljenostjo in so vsak dan preiskovali sveto pismo, ali je to res.
12 Zato jih je veliko verovalo; tudi častitljivih žensk, ki so bile Grkinje, in moških, nemalo.
13 Ko pa so solunski Judje izvedeli, da je Pavel v Bereji oznanjal Božjo besedo, so prišli tudi tja in razvneli ljudstvo.
14 Nato so bratje takoj poslali Pavla, naj gre tako rekoč k morju; Sila in Timotej pa sta ostala tam.
15 Tisti, ki so spremljali Pavla, so ga pripeljali v Atene in prejeli ukaz Silasu in Timoteju, naj kar hitro prideta k njemu, ter odšli.
16 Medtem ko jih je Pavel čakal v Atenah, se je njegov duh vznemiril v njem, ko je videl, da je mesto v celoti predano malikovanju.
17 Zato se je prepiral v sinagogi z Judi in s pobožnimi osebami ter vsak dan na trgu s tistimi, ki so se srečevali z njim.
18 Nato so ga srečali nekateri filozofi epikurejci in stoiki. In nekateri so rekli: Kaj bo rekel ta blebetač? drugi pa se zdi, da je oznanjevalec tujih bogov, ker jim je oznanjal Jezusa in vstajenje.
19 In vzeli so ga in pripeljali na Areopag, rekoč: Ali smemo vedeti, kaj je ta novi nauk, o katerem govoriš?
20 Nekaj čudnih stvari nam namreč priganjaš v ušesa: tako bi radi vedeli, kaj te stvari pomenijo.
21 (Kajti vsi Atenci in tujci, ki so bili tam, niso preživeli časa z ničemer drugim, kot da bi pripovedovali ali slišali kaj novega.)
22 Tedaj je Pavel stal sredi Marsovega hriba in rekel: Možje Atene, opažam, da ste v vsem preveč vraževerni.
23 Kajti ko sem šel mimo in si ogledoval vaše pobožnosti, sem našel oltar s tem napisom NEZNANEMU BOGU. Kogar torej v nevednosti častite, tega vam razglašam.
24 Bog, ki je ustvaril svet in vse, kar je na njem, ker je Gospodar nebes in zemlje, ne prebiva v templjih, narejenih z rokami;
25 Niti se ne časti s človeškimi rokami, kot da bi kaj potreboval, saj vsem daje življenje, dih in vse;
26 In naredil je iz ene krvi vse človeške narode, da prebivajo po vsem površju zemlje, in je določil vnaprej določene čase in meje njihovega bivanja;
27 Da bi iskali Gospoda, če bi ga slučajno začutili in našli, čeprav ni daleč od vsakega od nas:
28 Kajti v njem živimo, se gibljemo in obstajamo; kot so tudi nekateri vaši pesniki rekli, Kajti tudi mi smo njegov potomec.
29 Ker smo torej Božji potomci, ne bi smeli misliti, da je Božanstvo podobno zlatu, srebru ali kamnu, vklesano z umetnostjo in človeškim izumom.
30 In časom te nevednosti je Bog pomežiknil; zdaj pa zapoveduje vsem ljudem povsod, naj se pokesajo:
31 Ker je določil dan, ko bo pravično sodil svet po človeku, ki ga je določil; kar je dal zagotovilo vsem ljudem, ko ga je obudil od mrtvih.
32 In ko so slišali o vstajenju mrtvih, so se nekateri posmehovali, drugi pa so rekli: Še enkrat te bomo poslušali o tem.
33 Pavel je torej odšel izmed njih.
34 Nekateri možje pa so se mu pridružili in verjeli: med njimi je bil Dionizij Areopagit in žena po imenu Damaris ter drugi z njimi.

POGLAVJE 18

1 Po tem je Pavel odšel iz Aten in prišel v Korint;
2 In našel nekega Juda po imenu Aquila, rojenega v Pontu, ki je nedavno prišel iz Italije, s svojo ženo Priscilo; (ker je Klavdij zapovedal vsem Judom, naj odidejo iz Rima:) in prišel k njim.
3 In ker je bil iste obrti, je ostal pri njih in koval; kajti po poklicu so bili izdelovalci šotorov.
4 Vsako soboto je razpravljal v sinagogi in prepričeval Jude in Grke.
5 In ko sta Sila in Timotej prišla iz Makedonije, je bil Pavel v duhu pod pritiskom in je pričeval Judom, da je Jezus Kristus.
6 In ko so se uprli in preklinjali, je otresel svoja oblačila in jim rekel: Vaša kri na vaše glave; Čist sem: odslej bom šel k poganom.
7 Odšel je od tam in vstopil v hišo nekega moža, ki se je imenoval Justus, ki je častil Boga in čigar hiša se je tesno prilegala sinagogi.
8 In Krisp, glavni poglavar sinagoge, je veroval v Gospoda z vso svojo hišo; in veliko Korinčanov, ki so poslušali, je verovalo in se krstilo.
9 Tedaj je Gospod rekel Pavlu ponoči v prikazni: Ne boj se, ampak govori in ne molči!
10 Kajti jaz sem s teboj in nihče ne bo stopil nate, da bi te ranil; kajti veliko ljudi imam v tem mestu.
11 In ostal je tam leto in šest mesecev ter med njimi učil Božjo besedo.
12 In ko je bil Galion namestnik v Ahaji, so se Judje enodušno uprli proti Pavlu in ga privedli na sodni stol,
13 Rekoč: Ta človek prepričuje ljudi, naj častijo Boga v nasprotju s postavo.
14 In ko je Pavel že hotel odpreti usta, je Galion rekel Judom: »Če bi šlo za napačno ali hudobno nespodobnost, o Judje, bi bil razumen, da bi vas moral prenašati:
15 Če pa gre za vprašanje besed in imen ter vaše postave, si oglejte to; kajti ne bom sodnik o takšnih zadevah.
16 In pregnal jih je s sodnega stola.

17 Nato so vsi Grki prijeli Sostena, glavnega upravitelja sinagoge, in ga pretepli pred sodnim stolom. In Gallio ni maral za nobeno od teh stvari.
18 In Pavel je po tem ostal tam še lep čas, potem pa se je poslovil od bratov in odplul od tam v Sirijo, in z njim Priscila in Akvila; ko mu je ostrigel glavo v Kenhreji: imel je namreč zaobljubo.
19 In prišel je v Efez in jih tam pustil, sam pa je šel v sinagogo in se pogovarjal z Judi.
20 Ko so želeli, da bi bil dlje časa pri njih, ni privolil;
21 Toda poslovil se je od njih, rekoč: Vsekakor moram obhajati ta praznik, ki prihaja v Jeruzalemu; vendar se bom spet vrnil k vam, če bo Bog hotel. In odplul je iz Efeza.
22 In ko je pristal v Cezareji, šel gor in pozdravil cerkev, se je spustil v Antiohijo.
23 In ko je tam preživel nekaj časa, je odšel in po vrstnem redu obhodil vso pokrajino Galacije in Frigije ter krepil vse učence.
24 In neki Jud po imenu Apolos, rojen v Aleksandriji, zgovoren mož in močan v svetih spisih, je prišel v Efez.
25 Ta mož je bil poučen o Gospodovi poti; in v duhu goreč je govoril in marljivo učil o Gospodovih stvareh, poznajoč le Janezov krst.
26 In začel je pogumno govoriti v sinagogi; ko sta ga Akvila in Priscila slišala, sta ga vzela k sebi in mu natančneje razložila Božjo pot.
27 In ko je bil pripravljen oditi v Ahajo, so bratje pisali in opominjali učence, naj ga sprejmejo; ko je prišel, so jim, ki so verovali po milosti, veliko pomagali:
28 Judje je namreč močno prepričeval, in to javno, s svetimi spisi dokazoval, da je Jezus Kristus.

POGLAVJE 19

1 In zgodilo se je, da je Pavel, medtem ko je bil Apolon v Korintu, šel skozi zgornje kraje v Efez in našel nekatere učence,
2 Rekel jim je: Ali ste prejeli Svetega Duha, odkar ste verovali? Oni pa so mu rekli: »Sploh nismo slišali, ali je Sveti Duh.«
3 In rekel jim je: V kaj ste torej bili krščeni? In rekli so: Do Janezovega krsta.
4 Nato je Pavel rekel: »Janez je res krstil s krstom kesanja, govoreč ljudem, naj verujejo v njega, ki pride za njim, to je v Kristusa Jezusa.
5 Ko so to slišali, so se krstili v imenu Gospoda Jezusa.
6 In ko je Pavel položil roke nanje, je prišel nanje Sveti Duh; in govorili so jezike in prerokovali.
7 In vseh mož je bilo okoli dvanajst.
8 In šel je v sinagogo in tri mesece pogumno govoril ter razpravljal in prepričeval o stvareh glede Božjega kraljestva.
9 Ko pa so nekateri otrdeli in niso verovali, ampak so pred množico ogovarjali to pot, je odstopil od njih in ločil učence ter vsak dan razpravljal v šoli nekega Tirana.
10 In to se je nadaljevalo dve leti; tako da so vsi, ki so prebivali v Aziji, slišali besedo Gospoda Jezusa, Judje in Grki.
11 In Bog je po Pavlovih rokah delal posebne čudeže:
12 Tako so z njegovega telesa bolnikom nosili robce ali predpasnike in bolezni so od njih odšle in zli duhovi so odšli iz njih.
13 Tedaj so nekateri potepuški Judje, izganjalci hudiča, začeli klicati nad tistimi, ki so imeli zle duhove, ime Gospoda Jezusa, rekoč: Prisegamo vas pri Jezusu, ki ga Pavel oznanja.
14 In bilo je sedem sinov nekega Skeve, Juda in poglavarjev duhovnikov, ki so to storili.
15 In hudi duh je odgovoril in rekel: Jezusa poznam in Pavla poznam; ampak kdo si ti?
16 In mož, v katerem je bil hudobni duh, je skočil nanje, jih premagal in jih premagal, tako da so goli in ranjeni zbežali iz tiste hiše.
17 In to so vedeli vsi Judje in Grki, ki so tudi prebivali v Efezu; in strah jih je obšel vse, in poveličano je bilo ime Gospoda Jezusa.
18 In mnogi, ki so verovali, so prihajali in se spovedovali ter oznanjali svoja dela.
19 Tudi mnogi med njimi, ki so se ukvarjali z nenavadnimi veščinami, so zbrali svoje knjige in jih zažgali pred vsemi ljudmi; in prešteli so njihovo ceno in ugotovili, da je petdeset tisoč srebrnikov.
20 Tako je Božja beseda močno rasla in zmagala.
21 Ko se je to končalo, je Pavel v duhu sklenil, ko bo šel skozi Makedonijo in Ahaja, da gre v Jeruzalem, rekoč: Ko sem bil tam, moram videti tudi Rim.
22 Zato je v Makedonijo poslal dva izmed njih, ki sta mu služila, Timoteja in Erasta; sam pa je eno sezono ostal v Aziji.
23 In ob istem času je nastal ne majhen nemir glede tega.
24 Kajti neki človek po imenu Demetrij, srebrnar, ki je izdeloval srebrna svetišča za Diano, je obrtnikom prinesel majhen dobiček;
25 Poklical jih je skupaj z delavci istega poklica in rekel: »Gospodje, veste, da imamo s to obrtjo svoje bogastvo.«
26 Poleg tega vidite in slišite, da je ta Pavel ne samo v Efezu, ampak skoraj po vsej Aziji, prepričal in odvrnil veliko ljudi, češ da niso bogovi, ki so z rokami narejeni.
27 Tako da ni samo ta naša obrt v nevarnosti, da bo zaničena; ampak tudi, da je treba zaničevati tempelj velike boginje Diane in uničiti njeno veličastnost, ki jo časti vsa Azija in svet.
28 In ko so slišali te besede, so bili polni jeze in so zavpili, rekoč: Velika je Diana iz Efežanov!
29 In vse mesto je bilo napolnjeno z zmedo: in ko sta ujela Gaja in Aristarha, moža iz Makedonije, Pavlova tovariša na potovanju, sta enodušno planila v gledališče.
30 In ko je Pavel hotel vstopiti med ljudi, mu učenci niso dovolili.
31 In nekateri izmed azijskih poglavarjev, ki so bili njegovi prijatelji, so poslali k njemu in mu zaželeli, naj se ne podaja v gledališče.
32 Eni so torej vpili eno, drugi drugo; kajti zbor je bil zmeden; in večina jih ni vedela, zakaj so se zbrali.
33 In Aleksandra so potegnili iz množice, Judje so ga postavili naprej. In Aleksander je pomignil z roko in se hotel zagovarjati pred ljudstvom.
34 Ko pa so izvedeli, da je Jud, so vsi v en glas približno dve uri vzklikali: Velika je Diana Efežana!
35 In ko je mestni uradnik pomiril ljudstvo, je rekel: Možje iz Efeza, kateri človek je, ki ne ve, kako je mesto Efežanov častilec velike boginje Diane in podobe, ki je padla z Jupitra. ?

36 Ker torej tem stvarem ni mogoče nasprotovati, bi morali biti tiho in ničesar ne delati nepremišljeno.
37 Kajti semkaj ste pripeljali te ljudi, ki niso ne roparji cerkva, niti ne bogokletniki vaše boginje.
38 Če imajo torej Demetrij in rokodelci, ki so z njim, zadevo proti kateremu koli človeku, je zakon odprt in obstajajo namestniki: naj obtožujejo drug drugega.
39 Če pa sprašujete kaj o drugih stvareh, se bo to odločilo na zakonitem zboru.
40 Kajti v nevarnosti smo, da nas bodo vprašali zaradi današnjega nemira, saj ni nobenega razloga, s katerim bi lahko dali račun za ta zbor.
41 In ko je to rekel, je razpustil zbor.

POGLAVJE 20

1 In ko je nemir ponehal, je Pavel poklical k sebi učence, jih objel in odšel, da bi šel v Makedonijo.
2 In ko je šel čez te kraje in jih veliko opominjal, je prišel v Grčijo,
3 In tam je ostal tri mesece. In ko so Judje čakali nanj, ko je hotel odpluti v Sirijo, se je nameraval vrniti skozi Makedonijo.
4 In tam ga je spremljal v Azijo Sopater iz Bereje; in od Tesaloničanov Aristarh in Sekund; in Gaj iz Derbe in Timotej; iz Azije pa Tihik in Trofim.
5 Ti, ki so šli prej, so se nam zadržali v Troadi.
6 Po dnevih nekvašenega kruha smo odpluli iz Filipov in v petih dneh prišli k njim v Troado; kjer smo ostali sedem dni.
7 In prvi dan v tednu, ko so se učenci zbrali, da bi lomili kruh, jim je Pavel pridigal, pripravljen naslednji dan oditi; in nadaljeval svoj govor do polnoči.
8 In v zgornji sobici, kjer so bili zbrani, je bilo veliko luči.
9 Na oknu je sedel neki mladenič po imenu Evtih, ki je zaspal; in ko je Pavel dolgo pridigal, se je zaspal in padel s tretjega podstrešja ter ga vzeli mrtvega.
10 In Pavel je šel dol, padel nanj in ga objel ter rekel: Ne trudite se! kajti njegovo življenje je v njem.
11 Ko je torej prišel zopet gori, razlomil kruh, jedel in se dolgo pogovarjal, vse do zore, je odšel.
12 In mladeniča so pripeljali živega in bili nemalo potolaženi.
13 Pred tem smo šli na ladjo in odpluli v Asos, kjer smo nameravali vzeti Pavla; kajti tako je določil, ker je hotel iti peš.
14 In ko se je srečal z nami v Asosu, smo ga vzeli in prišli v Mitileno.
15 Odpluli smo od tam in naslednji dan prispeli proti Hiosu; in naslednji dan smo prispeli na Samos in se zadržali v Trogiliju; in naslednji dan smo prišli v Milet.
16 Kajti Pavel se je odločil, da bo plul mimo Efeza, ker se ne bi zadrževal v Aziji; kajti pohitel je, če bi bilo mogoče, biti v Jeruzalemu na binkoštni dan.
17 In iz Mileta je poslal v Efez in poklical starešine cerkve.
18 In ko so prišli k njemu, jim je rekel: »Veste, od prvega dne, ko sem prišel v Azijo, kako sem bil z vami v vseh letnih časih,
19 Služim Gospodu z vso ponižnostjo in z mnogimi solzami in skušnjavami, ki so me doletele zaradi judovske zasede.
20 In kako nisem zamolčal ničesar, kar bi vam bilo koristno, ampak sem vam pokazal in vas učil javno in od hiše do hiše,
21 Pričuje tako Judom kot tudi Grkom kesanje pred Bogom in vero v našega Gospoda Jezusa Kristusa.
22 In zdaj, glejte, grem zvezan v duhu v Jeruzalem, ne da bi vedel, kaj me bo tam doletelo:
23 Razen tega, da Sveti Duh pričuje v vsakem mestu in pravi, da me čakajo vezi in stiske.
24 Toda nič od tega me ne gane, niti si ne štejem svojega življenja v drago, da bi z veseljem končal svojo pot in službo, ki sem jo prejel od Gospoda Jezusa, pričevati evangelij Božje milosti .
25 In zdaj, glejte, vem, da vi vsi, med katerimi sem hodil oznanjat Božje kraljestvo, ne boste več videli mojega obličja.
26 Zato vas vzamem, da zapišete ta dan, da sem čist krvi vseh ljudi.
27 Nisem se namreč izogibal temu, da bi vam razglasil ves Božji namen.
28 Pazite torej nase in na vso čredo, v kateri vas je Sveti Duh postavil za nadzornike, da pasete cerkev Boga, ki jo je pridobil s svojo krvjo.
29 Kajti to vem, da bodo po mojem odhodu med vas prišli hudi volkovi, ki ne bodo prizanašali čredi.
30 Tudi iz vas samih bodo vstali ljudje, ki bodo sprevržene stvari govorili, da bi učence potegnili za seboj.
31 Zatorej bedite in se spomnite, da v treh letih nisem nehal vsakogar svariti noč in dan s solzami.
32 Zdaj pa vas, bratje, izročam Bogu in besedi njegove milosti, ki vas more zgraditi in vam dati dediščino med vsemi posvečenimi.
33 Nikogar nisem hrepenel po srebru ali zlatu ali obleki.
34 Da, sami veste, da so te roke služile mojim potrebam in potrebam tistih, ki so bili z menoj.
35 Vse sem vam pokazal, kako je treba s tako trudom podpirati šibke in se spominjati besed Gospoda Jezusa, kako je rekel: Bolj blagor je dajati kot prejemati.
36 In ko je to rekel, je pokleknil in molil z vsemi.
37 In vsi so močno jokali, padli Pavlu na vrat in ga poljubljali,
38 Najbolj žalosten zaradi besed, ki jih je govoril, da ne bodo več videli njegovega obličja. In pospremili so ga do ladje.

POGLAVJE 21

1 In zgodilo se je, da smo potem, ko smo bili od njih odstranjeni in smo izpluli, prišli naravnost do Coosa in naslednji dan do Rodosa in od tam do Patare:
2 In ko smo našli ladjo, ki je plula proti Feniciji, smo se vkrcali in odrinili.
3 Ko smo odkrili Ciper, smo ga pustili na levi strani in odpluli v Sirijo ter pristali v Tiru; kajti tam naj bi ladja raztovorila svoje breme.
4 In ko smo našli učence, smo tam ostali sedem dni; ti pa so po Duhu rekli Pavlu, naj ne gre gori v Jeruzalem.
5 In ko smo dopolnili te dni, smo se odpravili in šli svojo pot; in vsi so nas pripeljali na pot z ženami in otroki, dokler nismo bili ven iz mesta; in pokleknili smo na bregu in molili.

6 In ko smo se poslovili drug od drugega, smo vzeli ladjo; in so se spet vrnili domov.
7 In ko smo končali pot iz Tira, smo prišli v Ptolemaido, pozdravili brate in en dan ostali pri njih.
8 Naslednji dan pa smo se mi, ki smo bili iz Pavlove družbe, odpravili in prišli v Cezarejo; in vstopili smo v hišo evangelista Filipa, ki je bil eden izmed sedmih; in bivali pri njem.
9 In ta mož je imel štiri hčere, device, ki so prerokovale.
10 In ko smo tam ostali več dni, je prišel iz Judeje neki prerok po imenu Agab.
11 In ko je prišel k nam, je vzel Pavlov pas, si zvezal roke in noge in rekel: Tako pravi Sveti Duh: Tako bodo Judje v Jeruzalemu zvezali človeka, ki ima ta pas, in ga izročili v rokah poganov.
12 In ko smo to slišali, smo ga mi in tamkajšnji prosili, naj ne gre gori v Jeruzalem.
13 Tedaj je Pavel odgovoril: »Kaj pomenite, da jokate in mi trgate srce? kajti pripravljen sem biti ne samo zvezan, ampak tudi umreti v Jeruzalemu za ime Gospoda Jezusa.
14 In ker se ni dal prepričati, smo nehali, rekoč: Zgodi se volja Gospodova.
15 In po teh dneh smo vzeli svoje kočije in šli v Jeruzalem.
16 Z nami so šli tudi nekateri učenci iz Cezareje in pripeljali s seboj nekega Mnasona s Cipra, starega učenca, pri katerem bi morali prenočiti.
17 In ko smo prišli v Jeruzalem, so nas bratje z veseljem sprejeli.
18 Naslednji dan je šel Pavel z nami k Jakobu; in vsi starejši so bili prisotni.
19 In ko jih je pozdravil, je posebej razglasil, kaj je Bog storil med pogani po njegovi službi.
20 In ko so to slišali, so poveličali Gospoda in mu rekli: »Vidiš, brat, koliko tisoč Judov je, ki verujejo; in vsi so goreči za postavo:
21 In obveščeni so o tebi, da učiš vse Jude, ki so med pogani, naj zapustijo Mojzesa, rekoč, da naj ne obrezujejo svojih otrok niti naj se ne ravnajo po navadah.
22 Kaj je torej? množica se mora zbrati: kajti slišali bodo, da si prišel.
23 Stori torej to, kar ti pravimo: Imamo štiri može, ki imajo zaobljubo;
24 Vzemi jih in se z njimi očisti in jih obtoži, da si obrijejo glave; in vsi bodo vedeli, da tisto, o čemer so bili obveščeni o tebi, ni nič; ampak da tudi sam živiš po redu in se držiš postave.
25 Glede poganov, ki verujejo, smo zapisali in sklenili, da se ne držijo česa takega, razen da se varujejo malikom darovanih stvari, krvi, zadavljenosti in nečistovanja.
26 Nato je Pavel vzel može in se naslednji dan očistil z njimi, vstopil v tempelj, da bi označil dopolnitev dni očiščevanja, dokler ne bo daritev za vsakega od njih.
27 In ko se je sedem dni skoraj izteklo, so Judje iz Azije, ko so ga videli v templju, vznemirili vse ljudstvo in položili roke nanj,
28 Vpijte, možje Izraelci, pomagajte: To je mož, ki uči vse ljudi povsod zoper ljudstvo, postavo in ta kraj; poleg tega pa je v tempelj pripeljal tudi Grke in je oskrunil ta sveti kraj.
29 (Kajti prej so z njim v mestu videli Efežana Trofima, za katerega so mislili, da ga je Pavel pripeljal v tempelj.)
30 In vse mesto se je zganilo in ljudje so se zbežali; zgrabili so Pavla in ga odvlekli iz templja; vrata so se takoj zaprla.
31 In ko so ga hoteli ubiti, je do poveljnika tolpe prišla novica, da je ves Jeruzalem v nemiru.
32 Ta je takoj vzel vojake in stotnike in stekel k njim; in ko so videli stotnika in vojake, so nehali tepsti Pavla.
33 Tedaj se je približal poveljnik, ga prijel in ukazal, naj ga zvežejo z dvema verigama; in zahteval, kdo je in kaj je naredil.
34 In med množico so nekateri vpili eno, drugi drugo; in ko zaradi nemira ni mogel vedeti gotovosti, je ukazal, naj ga odnesejo v grad.
35 In ko je prišel na stopnice, se je zgodilo, da so ga zaradi nasilja nad ljudmi odnesli vojaki.
36 Kajti množica ljudstva je sledila za njim in vpila: Proč z njim!
37 In ko so Pavla peljali v grad, je rekel poveljniku: »Ali lahko govorim s teboj?« Kdo je rekel, ali znaš govoriti grško?
38 Ali nisi ti tisti Egipčan, ki je pred temi dnevi poskrbel za nemir in odpeljal v puščavo štiri tisoč mož, ki so bili morilci?
39 Pavel pa je rekel: »Sem mož, ki sem Jud iz Tarza, mesta v Ciliciji, meščan nepomembnega mesta; in prosim te, dovoli mi govoriti ljudstvu.
40 In ko mu je dal dovoljenje, je Pavel stal na stopnicah in z roko pomignil ljudstvu. In ko je nastala velika tišina, jim je spregovoril v hebrejskem jeziku in rekel:

POGLAVJE 22

1 Možje, bratje in očetje, poslušajte mojo obrambo, ki vam jo zdaj zagovarjam.
2 (In ko so slišali, da jim govori v hebrejskem jeziku, so še bolj molčali; on pa je rekel:)
3 Resnično sem mož, ki sem Jud, rojen v Tarzu, mestu v Kilikiji, vendar vzgojen v tem mestu ob Gamalielovih nogah in poučen v skladu s popolnim načinom postave očetov in sem bil vnet za Bog, kot ste vsi danes.
4 In to pot sem preganjal do smrti, zvezoval in izročal v ječe moške in ženske.
5 Kot mi pričuje tudi veliki duhovnik in vse starešine: od katerih sem tudi prejel pisma bratom in sem šel v Damask, da bi jih pripeljal tam zvezane v Jeruzalem, da jih kaznujejo.
6 In zgodilo se je, da me je, ko sem se odpravil na pot in se okrog poldneva približal Damasku, nenadoma z neba obsijala velika svetloba.
7 In padel sem na tla in zaslišal glas, ki mi je rekel: Savel, Savel, zakaj me preganjaš?
8 In odgovoril sem: Kdo si ti, Gospod? In rekel mi je: Jaz sem Jezus iz Nazareta, ki ga ti preganjaš.
9 In tisti, ki so bili z menoj, so res videli luč in so se prestrašili; vendar niso slišali glasu tistega, ki je govoril z menoj.
10 In rekel sem: Kaj naj storim, Gospod? In Gospod mi je rekel: Vstani in pojdi v Damask; in tam ti bo povedano vse, kar ti je določeno storiti.
11 In ko zaradi slave te svetlobe nisem mogel videti, so me tisti, ki so bili z menoj, vodili za roko, prišel v Damask.

12 In neki Ananija, pobožen mož po postavi, o katerem so vsi Judje, ki so tam prebivali, dobro znani,
13 Prišel je k meni, obstal in mi rekel: »Brat Savel, spregledaj! In še isto uro sem ga pogledala.
14 In rekel je: Bog naših očetov te je izbral, da spoznaš njegovo voljo in vidiš Pravičnega ter slišiš glas njegovih ust.
15 Kajti vsem ljudem boš njegova priča o tem, kar si videl in slišal.
16 In zakaj zdaj odlašaš? vstani in se krsti in operi svoje grehe ter kliči ime Gospodovo.
17 In zgodilo se je, da sem bil, ko sem spet prišel v Jeruzalem, celo ko sem molil v templju, v transu;
18 In videl sem ga, kako mi govori: Pohiti in hitro pojdi iz Jeruzalema, ker ne bodo sprejeli tvojega pričevanja o meni.
19 In rekel sem: »Gospod, vedo, da sem zaprl in tepel po vseh sinagogah tiste, ki so verovali vate.
20 In ko je bila prelita kri tvojega mučenca Štefana, sem tudi jaz stal zraven in soglašal z njegovo smrtjo ter hranil oblačila tistih, ki so ga ubili.
21 In rekel mi je: Pojdi, kajti poslal te bom daleč od tod k poganom.
22 In poslušali so ga pri tej besedi, nato pa so povzdignili svoj glas in rekli: Proč s takim človekom z zemlje, kajti ni primerno, da bi živel.
23 In ko so vpili in odvrgli svoja oblačila ter metali prah v zrak,
24 Poveljnik ga je ukazal pripeljati v grad in ukazal, naj ga pregledajo z bičanjem; da bi vedel, zakaj so tako kričali proti njemu.
25 In ko so ga zvezali s jermeni, je Pavel stotniku, ki je stal zraven, rekel: Ali je dovoljeno bičati človeka, ki je Rimljan, in to neobsojen?
26 Ko je stotnik to slišal, je šel in povedal poveljniku, rekoč: »Pazi, kaj boš delal, kajti ta človek je Rimljan.
27 Tedaj je stopil stotnik in mu rekel: Povej mi, ali si ti Rimljan? Rekel je, da.
28 In poveljnik je odgovoril: Z veliko vsoto sem pridobil to svobodo. In Paul je rekel: "Bil sem svoboden rojen."
29 Tedaj so takoj od njega odšli tisti, ki bi ga morali zaslišati; in tudi stotnik se je zbal, ko je izvedel, da je Rimljan, in ker ga je zvezal.
30 Naslednji dan ga je, ker bi vedel za gotovost, zakaj so ga Judje obtožili, izpustil iz njegovih vezi in ukazal, naj pridejo véliki duhovniki in ves njihov zbor, ter Pavla pripeljal dol in ga postavil prednje.

POGLAVJE 23

1 In Pavel je resno pogledal zbor in rekel: Možje in bratje, pred Bogom sem živel z vso dobro vestjo do danes.
2 In veliki duhovnik Ananija je ukazal tistim, ki so stali ob njem, naj ga udarijo po ustih.
3 Tedaj mu je Pavel rekel: Bog te bo udaril, ti pobeljena stena!
4 In tisti, ki so stali zraven, so rekli: Ali preklinjaš Božjega velikega duhovnika?
5 Tedaj je Pavel rekel: »Nisem vedel, bratje, da je bil veliki duhovnik; kajti pisano je: Ne govori hudo o vladarju svojega ljudstva.
6 Ko pa je Pavel spoznal, da so eni saduceji, drugi pa farizeji, je v zboru zavpil: Možje in bratje, jaz sem farizej, farizejev sin; poklican sem za upanje in vstajenje mrtvih. v vprašanju.
7 In ko je to rekel, je nastal spor med farizeji in saduceji in množica je bila razdeljena.
8 Saduceji namreč pravijo, da ni vstajenja, ne angela ne duha; farizeji pa priznavajo oboje.
9 In nastal je velik krik; in pismouki, ki so bili iz farizejske strani, so vstali in se prepirali, rekoč: Na tem človeku ne najdemo nobene hudobije; če pa mu je govoril duh ali angel, se ne borimo proti Bog.
10 In ko je prišlo do velikega spora, je poveljnik v strahu, da Pavla ne bi raztrgali, ukazal vojakom, naj gredo dol, ga s silo vzamejo izmed njih in pripeljejo v grad.
11 In naslednjo noč je Gospod stopil k njemu in rekel: Bodi pogumen, Pavel, kajti kakor si pričeval o meni v Jeruzalemu, tako moraš pričati tudi v Rimu.
12 In ko se je zdanilo, so se nekateri Judje zbrali in se zakleli, da ne bodo ne jedli ne pili, dokler ne ubijejo Pavla.
13 In bilo jih je več kot štirideset, ki so skovali to zaroto.
14 In prišli so k vélikim duhovnikom in starešinam ter rekli: »Zakleli smo se z veliko kletvico, da ne bomo ničesar jedli, dokler Pavla ne ubijemo.
15 Zdaj torej vi s svetom poveljniku poveljnika, naj ga jutri pripelje dol k vam, kot da bi želeli o njem kaj natančneje spraševati: in mi, ali kadar koli se približa, smo ga pripravljeni ubiti.
16 In ko je sin Pavlove sestre slišal za njihovo čakanje, je šel in stopil v grad ter povedal Pavlu.
17 Tedaj je Pavel poklical k sebi enega od stotnikov in rekel: »Pripeljite tega mladeniča k stotniku, kajti nekaj mu ima povedati.
18 Vzel ga je torej in ga pripeljal k stotniku ter rekel: »Jetnik Pavel me je poklical k sebi in me prosil, naj pripeljem k tebi tega mladeniča, ki ti ima nekaj povedati.
19 Tedaj ga je stotnik prijel za roko, šel z njim na samem in ga vprašal: Kaj mi imaš povedati?
20 In rekel je: Judje so se strinjali, da te prosijo, da jutri pripelješ Pavla v svet, kot da bi ga želeli še natančneje vprašati.
21 Toda ne popuščaj jim: kajti tam čaka nanj izmed njih več kot štirideset mož, ki so se zavezali s prisego, da ne bodo ne jedli ne pili, dokler ga ne ubijejo; in zdaj so pripravljeni, išče obljubo od tebe.
22 Nato je poveljnik mladeniča odpustil in mu naročil: »Nikomur ne povej, da si mi to razodel.«
23 In poklical je k sebi dva stotnika, rekoč: Pripravite dvesto vojakov, da gredo v Cezarejo, in sedemdeset konjenikov in dvesto suličarjev ob tretji uri ponoči;
24 In priskrbi jim živino, da lahko posadijo Pavla in ga varnega pripeljejo k guvernerju Feliksu.
25 In napisal je pismo na ta način:
26 Klavdij Lizija pošilja najodličnejšemu upravitelju Feliksu pozdrav.
27 Tega moža so Judje prijeli in bi ga morali ubiti; potem sem prišel z vojsko in ga rešil, ko sem spoznal, da je Rimljan.
28 In ko sem hotel izvedeti vzrok, zaradi katerega so ga obtožili, sem ga pripeljal v njihov svet:
29 Zaznal sem ga, da je obtožen vprašanj njihove postave, vendar mu ni priloženo ničesar, kar bi bilo vredno smrti ali ukleščenja.

30 In ko mi je bilo povedano, da so Judje na moža postavili zasedo, sem takoj poslal k tebi in tudi njegovim tožnikom ukazal, naj pred teboj povedo, kaj imajo proti njemu. slovo
31 Tedaj so vojaki, kakor jim je bilo ukazano, vzeli Pavla in ga ponoči pripeljali v Antipatris.
32 Naslednji dan so pustili konjenike, da so šli z njim, in se vrnili v grad:
33 Ti so, ko so prišli v Cezarejo in izročili pismo upravitelju, postavili pred njega tudi Pavla.
34 In ko je guverner prebral pismo, je vprašal, iz katere province je. In ko je spoznal, da je iz Cilicije;
35 Poslušal te bom, je rekel, ko pridejo tudi tvoji tožniki. In ukazal ga je obdržati v Herodovi sodni dvorani.

POGLAVJE 24

1 Po petih dneh je prišel veliki duhovnik Ananija s starešinami in z nekim govornikom po imenu Tertul, ki je guvernerja obvestil proti Pavlu.
2 In ko je bil poklican, ga je Tertul začel obtoževati, rekoč: »Glede na to, da uživamo veliko tišino pri tebi in da so po tvoji previdnosti temu narodu storjena zelo vredna dejanja,
3 Sprejemamo ga vedno in povsod, plemeniti Feliks, z vso hvaležnostjo.
4 Ne glede na to, da ne bi bil še naprej dolgočasen s teboj, te prosim, da bi nam uslišal nekaj besed o svoji milosti.
5 Kajti ugotovili smo, da je ta človek kuga in povzročitelj upora med vsemi Judi po vsem svetu ter vodja ločine Nazarečanov:
6 Ki je tudi hodil, da bi oskrunil tempelj; ki smo ga prijeli in bi sodili po naši postavi.
7 Toda poveljnik Lizija je prišel nad nas in ga z veliko silo vzel iz naših rok,
8 Svojim tožnikom zapoveduje, naj pridejo k tebi; s preizkušanjem koga sam spoznaš vse te stvari, česar ga obtožujemo.
9 In tudi Judje so se strinjali, rekoč, da je tako.
10 Tedaj je Pavel, potem ko mu je guverner namignil, naj spregovori, odgovoril: »Ker vem, da si že več let sodnik temu narodu, sam sebi bolj veselo odgovarjam:
11 Ker da bi razumel, da je samo še dvanajst dni, odkar sem šel v Jeruzalem, da bi molil.
12 In niso me našli niti v templju, da bi se s komer koli prepiral, ne vznemirjal ljudstva, ne v sinagogah ne v mestu.
13 Prav tako ne morejo dokazati stvari, ki mi jih zdaj očitajo.
14 Tole pa ti priznam, da po poti, ki jo imenujejo krivoverstvo, tako častim Boga svojih očetov in verujem v vse, kar je zapisano v postavi in prerokih:
15 In upajte na Boga, kar tudi sami dopuščajo, da bo vstajenje mrtvih, tako pravičnih kot krivičnih.
16 In v tem se trudim, da imam vedno čisto vest do Boga in do ljudi.
17 Zdaj sem po mnogih letih prišel, da svojemu narodu prinesem miloščino in daritve.
18 Tedaj so me nekateri Judje iz Azije našli očiščenega v templju, ne z množico ne s hrupom.
19 Kdo bi moral biti tukaj pred teboj in ugovarjati, če bi imeli kaj proti meni.
20 Sicer pa naj ti tukaj rečejo, če so našli kaj hudega v meni, ko sem stal pred zborom,
21 Razen tega enega samega glasu, ki sem ga vpil stoječ med njimi: Ti me danes sprašuješ o vstajenju mrtvih.
22 In ko je Feliks to slišal, ker je imel bolj popolno znanje o tej poti, jih je odložil in rekel: Ko bo prišel poveljnik Lizija, bom izvedel vse o vaši stvari.
23 In stotniku je ukazal, naj varuje Pavla in mu pusti svobodo ter naj nikomur od svojih znancev ne prepove, da bi služil ali prišel k njemu.
24 In ko je čez nekaj dni prišel Feliks s svojo ženo Drusilo, ki je bila Judinja, je poslal po Pavla in ga poslušal o veri v Kristusa.
25 In ko je razpravljal o pravičnosti, zmernosti in prihodnji sodbi, je Feliks trepetal in odgovoril: Pojdi za zdaj; ko bom imel primeren čas, te bom poklical.
26 Upal je tudi, da mu je Pavel dal denar, da bi ga lahko odvezal; zato je pošiljal ponj pogosteje in se pogovarjal z njim.
27 Po dveh letih pa je v Feliksovo sobo prišel Porcij Fest in Feliks, ki je želel izkazati veselje Judom, je Pavla pustil zvezanega.

POGLAVJE 25

1 Ko je Fest prišel v provinco, se je po treh dneh povzpel iz Cezareje v Jeruzalem.
2 Tedaj sta ga veliki duhovnik in judovski poglavar nagovarjala proti Pavlu in ga prosila,
3 In želel mu je naklonjenost, da bi poslal ponj v Jeruzalem, da bi ga ubil na poti.
4 Toda Fest je odgovoril, da je treba Pavla obdržati v Cezareji in da bo sam kmalu odpotoval tja.
5 Naj torej, je rekel, kdo izmed vas zmore, gredo z menoj dol in obtožijo tega človeka, če je v njem kaj hudobije.
6 In ko je med njimi ostal več kot deset dni, je odšel v Cezarejo; Naslednji dan pa je sedel na sodni stol in ukazal, naj privedejo Pavla.
7 In ko je prišel, so Judje, ki so prišli iz Jeruzalema, stali naokoli in zoper Pavla izrekli številne in hude pritožbe, ki jih niso mogli dokazati.
8 Medtem ko je sam zase odgovoril: Niti zoper judovsko postavo, niti zoper tempelj, niti zoper cesarja se nisem nič pregrešil.
9 Toda Fest, ki je hotel razveseliti Jude, je odgovoril Pavlu in rekel: »Ali hočeš iti gori v Jeruzalem in te tam soditi pred menoj?«
10 Tedaj je Pavel rekel: »Stojim na cesarjevem sodišču, kjer bi mi morali soditi; Judom nisem storil nič krivičnega, kar ti dobro veš.
11 Kajti če sem prestopnik ali sem zagrešil karkoli, kar je vredno smrti, nočem umreti; če pa ni nič od tega, česar me ti obtožujejo, me nihče ne sme izročiti njim. Pritožujem se pri Cezarju.
12 Tedaj je Fest, ko se je posvetoval s svetom, odgovoril: »Ali si se pritožil pri cesarju? k cesarju boš šel.
13 In čez nekaj dni sta kralj Agripa in Berenika prišla v Cezarejo, da bi pozdravila Festa.
14 In ko so bili tam veliko dni, je Fest kralju razložil Pavlovo pravdo, rekoč: Feliks je nekega človeka pustil v jezah.
15 O njem so mi, ko sem bil v Jeruzalemu, povedali véliki duhovniki in judovski starešine, da bi ga obsodili.

16 Odgovoril sem mu: Rimljani ne izročijo človeka v smrt, preden se obtoženi sooči z obtoževalci in ima dovoljenje, da sam odgovarja glede zločina, ki mu je očitan.
17 Zato sem, ko so prišli sem, naslednji dan brez odlašanja sedel na sodni stol in ukazal, naj človeka pripeljejo ven.
18 Zoper njega, ko so tožilci vstali, niso vložili nobene obtožbe v takih stvareh, kot sem domneval:
19 Imeli pa so nekaj vprašanj proti njemu glede lastnega praznoverja in nekega Jezusa, ki je bil mrtev, za katerega je Pavel trdil, da je živ.
20 In ker sem dvomil o takšnih vprašanjih, sem ga vprašal, ali bi šel v Jeruzalem in bi bil tam sojen o teh zadevah.
21 Ko pa je Pavel zahteval, da ga pridržijo za zaslišanje pri Avgustu, sem ukazal, naj ga obdržijo, dokler ga ne pošljem k cesarju.
22 Tedaj je Agripa rekel Festu: »Tudi sam bi rad poslušal moža. Jutri, je rekel, ga boš slišal.
23 In naslednjega dne, ko sta Agripa in Berenika prišla z velikim pompom in sta prišla na zaslišanje, skupaj s poveljniki in glavnimi možmi mesta, so na Festovo povelje pripeljali Pavla.
24 In Fest je rekel: Kralj Agripa in vsi možje, ki ste tukaj prisotni z nami, vidite tega moža, o katerem se je vsa množica Judov pogovarjala z mano, tako v Jeruzalemu kot tudi tukaj, in vpila, naj ne živeti več.
25 Ko pa sem ugotovil, da ni storil ničesar, kar bi bilo vredno smrti, in da se je sam obrnil na Avgusta, sem se odločil, da ga pošljem.
26 O njem svojemu gospodu nimam nič posebnega pisati. Zato sem ga pripeljal predte in še posebej predte, o kralj Agripa, da bi po preizkušnji lahko kaj napisal.
27 Kajti zdi se mi nesmiselno poslati jetnika, ne pa tudi označiti zločinov, ki so mu očitani.

POGLAVJE 26

1 Tedaj je Agripa rekel Pavlu: »Dovoljeno ti je, da govoriš zase. Tedaj je Pavel stegnil roko in odgovoril zase:
2 Mislim, da sem srečen, kralj Agripa, ker bom danes pred teboj odgovarjal zase za vse, kar me obtožujejo Judje:
3 Še posebej zato, ker vem, da si strokovnjak za vse običaje in vprašanja, ki so med Judi; zato te prosim, da me potrpežljivo poslušaš.
4 Moje življenje od moje mladosti, ki je bilo najprej med mojim lastnim narodom v Jeruzalemu, poznajo vsi Judje;
5 Ki so me poznali že od začetka, če bi pričevali, da sem živel kot farizej po najstrožji ločini naše vere.
6 In zdaj stojim in sojen sem zaradi upanja v obljubo, ki jo je Bog dal našim očetom:
7 Do te obljube upa naših dvanajst rodov, ki dan in noč takoj služijo Bogu. Zavoljo tega upanja, kralj Agripa, me obtožujejo Judje.
8 Zakaj bi se vam zdelo neverjetno, da Bog obuja mrtve?
9 Resnično sem pri sebi mislil, da bi moral storiti marsikaj v nasprotju z imenom Jezusa iz Nazareta.
10 Kar sem tudi storil v Jeruzalemu: in mnoge svetnike sem zaprl v ječo, ko sem prejel oblast od vélikih duhovnikov; in ko so bili usmrčeni, sem dal svoj glas proti njim.
11 In v vsaki sinagogi sem jih pogosto kaznoval in jih prisilil k bogokletju; in ker sem bil silno jezen nanje, sem jih preganjal celo v tuja mesta.
12 Ko sem torej šel v Damask z oblastjo in naročilom višjih duhovnikov,
13 Opoldne, o kralj, sem na poti zagledal luč z neba nad sončnim sijem, ki je obsijala mene in tiste, ki so potovali z menoj.
14 In ko smo vsi padli na zemljo, sem slišal glas, ki mi je govoril in rekel v hebrejskem jeziku: Savel, Savel, zakaj me preganjaš? težko ti je brcati proti pikom.
15 In rekel sem: Kdo si ti, Gospod? In rekel je: Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš.
16 Toda vstani in se postavi na svoje noge: kajti prikazal sem se ti s tem namenom, da te postavim za služabnika in pričo obeh stvari, ki si jih videl, in tistih stvari, v katerih se ti bom prikazal;
17 Rešim te od ljudstva in od poganov, h katerim te sedaj pošiljam,
18 Da jim odprem oči in jih obrnem od teme k svetlobi in od satanove oblasti k Bogu, da bodo prejeli odpuščanje grehov in dediščino med tistimi, ki so posvečeni po veri, ki je vame.
19 Zato, o kralj Agripa, nisem bil neposlušen nebeški viziji:
20 Toda najprej jim v Damasku in v Jeruzalemu ter po vseh območjih Judeje in nato poganom oznanjal, naj se pokesajo in se obrnejo k Bogu ter delajo dela, ki so vredna kesanja.
21 Zaradi tega so me Judje prijeli v templju in me hoteli umoriti.
22 Ko sem torej dobil Božjo pomoč, ostajam do danes, pričujem malim in velikim, ne govorim ničesar drugega kot tisto, kar so preroki in Mojzes rekli, da bo prišlo:
23 Da bo Kristus trpel in da bo on prvi, ki bo vstal od mrtvih in bo oznanjeval luč ljudem in poganom.
24 In ko je tako govoril zase, je Fest rekel z močnim glasom: Pavel, ti si iz sebe! veliko učenja te naredi jeznega.
25 On pa je rekel: Nisem nor, plemeniti Fest; ampak govorite besede resnice in treznosti.
26 Kajti za te stvari ve kralj, pred katerim tudi jaz odkrito govorim; kajti prepričan sem, da mu nič od tega ni skrito; kajti ta stvar ni bila narejena v kotu.
27 Kralj Agripa, ali verjameš prerokom? Vem, da verjameš.
28 Tedaj je Agripa rekel Pavlu: Skoraj bi me prepričal, naj postanem kristjan.
29 In Pavel je rekel: »Prosil bi Boga, da bi bil ne samo ti, ampak tudi vsi, ki me danes poslušajo, tako skoraj kot jaz, razen teh vezi.
30 In ko je to rekel, so vstali kralj, guverner in Berenika ter tisti, ki so sedeli z njimi:
31 In ko sta odšla vstran, sta se pogovarjala med seboj, rekoč: Ta človek ne stori ničesar, kar bi bilo vredno smrti ali vezi.
32 Tedaj je Agripa rekel Festu: Ta človek bi bil lahko izpuščen, če se ne bi pritožil pri cesarju.

POGLAVJE 27

1 In ko je bilo odločeno, da odplujemo v Italijo, so Pavla in nekatere druge ujetnike predali nekemu Juliju, stotniku Avgustove čete.
2 In vstopili smo v adramitsko ladjo in izpluli, da bi pluli mimo azijskih obal; en Aristarh, Makedonec iz Soluna, ki je bil z nami.

3 In naslednji dan smo se dotaknili Sidona. In Julij je vljudno ravnal s Pavlom in mu dovolil, da gre k svojim prijateljem, da se okrepča.
4 In ko smo od tam odpluli, smo pluli pod Ciper, ker so bili vetrovi nasprotni.
5 In ko smo pluli čez morje Kilikije in Pamfilije, smo prispeli v Miro, mesto v Likiji.
6 In tam je stotnik našel aleksandrijsko ladjo, ki je plula v Italijo; in nas je dal tja.
7 In ko smo mnogo dni počasi pluli in smo komaj prišli proti Knidsu, veter nam ni ponagajal, smo pluli pod Kreto, proti Salmonu;
8 In, komaj ga je prehodil, prišel do kraja, ki se imenuje Lepa pristanišča; v njegovi bližini je bilo mesto Lasea.
9 Ko je bilo porabljenega veliko časa in ko je bila plovba zdaj nevarna, ker je bil post že mimo, jih je Pavel posvaril:
10 In jim rekel: »Gospodje, vidim, da bo to potovanje prizadelo in veliko škodo, ne le za tovor in ladjo, ampak tudi za naša življenja.
11 Toda stotnik je poveljniku in lastniku ladje verjel bolj kot temu, kar je govoril Pavel.
12 In ker zatočišče ni bilo primerno za prezimovanje, je večina svetovala, naj tudi od tam odidejo, če bi na kakršen koli način prispeli v Fenike in tam prezimili; ki je zatočišče Krete in leži proti jugozahodu in severozahodu.
13 In ko je južni veter rahlo zapihal, so domnevali, da so dosegli svoj namen, od tam odpluli in odpluli blizu Krete.
14 Toda kmalu zatem se je proti njej dvignil silovit veter, imenovan Euroclydon.
15 In ko je bila ladja ujeta in ni mogla zdržati v vetru, smo ji pustili, da vozi.
16 Ko smo tekli pod nekim otokom, ki se imenuje Clauda, smo imeli veliko dela s čolnom:
17 Ko so ga prevzeli, so uporabili pomočnike, da so podpasovali ladjo; in v strahu, da ne bi padli v živi pesek, so razpeli jadra in tako so bili odpeljani.
18 In ker nas je silno premetaval vihar, so naslednji dan olajšali ladjo;
19 In tretji dan smo z lastnimi rokami vrgli ladijski pribor.
20 In ko se več dni ni prikazalo ne sonce ne zvezde in nas je zajel majhen vihar, je bilo nato odvzeto vse upanje, da bi se rešili.
21 Toda po dolgi vzdržnosti je Pavel stopil sredi njih in rekel: »Gospodje, morali bi me poslušati in se ne bi odpeljali s Krete ter si nakopali to škodo in izgubo.«
22 In zdaj vas opominjam, da bodite dobre volje: kajti nihče med vami ne bo izgubil življenja, razen ladje.
23 Kajti to noč mi je stal angel Boga, katerega sem in kateremu služim,
24 Rekoč: Ne boj se, Pavel! pripeljati te je treba pred cesarja; in glej, Bog ti je dal vse, ki plujejo s teboj.
25 Zatorej, gospodje, bodite dobre volje: kajti verjamem Bogu, da bo tako, kot mi je bilo rečeno.
26 Vendar moramo biti vrženi na določen otok.
27 Ko pa je prišla štirinajsta noč, ko so nas vozili gor in dol po Adriji, so okoli polnoči ladjarji mislili, da se bližajo neki deželi;
28 In izmerili so in našli, da je dvajset sežnjev; in ko so šli malo dlje, so ponovno izmerili in našli, da je petnajst sežnjev.
29 Nato so se bali, da ne bi padli na skale, vrgli s krme štiri sidra in si zaželeli dneva.
30 In ko so ladjarji hoteli zbežati iz ladje, ko so spustili čoln v morje, pod barvo, kot da bi vrgli sidra iz prednje ladje,
31 Pavel je rekel stotniku in vojakom: Če ti ne ostanejo v ladji, se ne morete rešiti.
32 Nato so vojaki čolnu odrezali vrvi in pustili, da je padel.
33 In ko se je bližal dan, je Pavel prosil vse, naj vzamejo meso, rekoč: Danes je štirinajsti dan, odkar ste čakali in ostali na postu, ne da bi zaužili ničesar.
34 Zato vas prosim, da zaužijete nekaj mesa, kajti to je za vaše zdravje; kajti nobenemu izmed vas ne bo padel las z glave.
35 In ko je to rekel, je vzel kruh in se zahvalil Bogu vpričo vseh; in ko ga je razlomil, je začel jesti.
36 Tedaj so bili vsi dobre volje in so tudi vzeli nekaj mesa.
37 In vsega nas je bilo na ladji dvesto sedeminšestnajst duš.
38 In ko so se dovolj najedli, so olajšali ladjo in vrgli pšenico v morje.
39 In ko se je zdanilo, dežele niso poznali; vendar so odkrili določen potok z obalo, v katerega so nameravali, če bi bilo mogoče, potisniti ladjo.
40 In ko so dvignili sidra, so se zavezali morju, zrahljali krmilne pasove in dvignili glavno jadro proti vetru ter se napotili proti obali.
41 In ko so padli na mesto, kjer sta se srečali dve morji, so ladjo nasedli; in prednji del se je trdno zagozdil in ostal negiben, zadnji del pa je bil zlomljen zaradi silovitosti valov.
42 In nasvet vojakov je bil, naj ujetnike pobijejo, da ne bi kdo od njih izplaval in pobegnil.
43 Toda stotnik, ki je hotel rešiti Pavla, jih je odvrnil od njihovega namena; in ukazal, naj se tisti, ki znajo plavati, prvi vržejo v morje in pridejo na kopno:
44 In ostali, nekateri na deskah, drugi pa na razbitih delih ladje. In tako se je zgodilo, da so vsi varni pobegnili na kopno.

POGLAVJE 28

1 In ko so pobegnili, so vedeli, da se otok imenuje Melita.
2 In barbarsko ljudstvo nam je izkazalo nemalo prijaznost: zakurili so ogenj in sprejeli vsakega od nas zaradi trenutnega dežja in zaradi mraza.
3 In ko je Pavel zbral snop palic in jih položil na ogenj, je iz vročine prišel gad in se mu prilepil na roko.
4 In ko so barbari videli, kako strupena zver visi na njegovi roki, so rekli med seboj: Brez dvoma je ta človek morilec, ki mu, čeprav je pobegnil iz morja, maščevanje ne pusti živeti.
5 In stresel je zver v ogenj in ni občutil nobene škode.
6 Vendar so pogledali, ko bi moral oteči ali pa nenadoma mrtev; toda ko so dolgo opazovali in videli, da se mu ni zgodilo nič hudega, so se premislili in rekli, da je bog.
7 V istem predelu so bila posestva poglavarja otoka, ki mu je bilo ime Publij; ki naju je sprejel in tri dni vljudno nastanil.
8 In zgodilo se je, da je Publijev oče ležal z vročino in krvavitvijo. Pavel je vstopil h njemu, molil, položil nanj roke in ga ozdravil.
9 Ko se je to zgodilo, so prišli tudi drugi, ki so imeli bolezni na otoku, in bili ozdravljeni.

10 ki nas je tudi počastil z mnogimi častmi; in ko smo odšli, so nam naložili stvari, ki so bile potrebne.
11 In po treh mesecih smo odpluli z ladjo iz Aleksandrije, ki je prezimila na otoku, katerega znamenje je bilo Kastor in Poluks.
12 Ko smo pristali v Sirakuzah, smo tam ostali tri dni.
13 In od tam smo vzeli kompas in prišli v Rhegium; in po enem dnevu je zapihal južni veter in naslednji dan smo prišli v Puteoli:
14 Kjer smo našli brate in smo bili zaprošeni, da ostanemo pri njih sedem dni; in tako smo šli proti Rimu.
15 In od tam, ko so bratje slišali za nas, so nam prišli naproti do Apijevega foruma in Treh gostiln; ko jih je Pavel videl, se je zahvalil Bogu in se opogumil.
16 In ko smo prišli v Rim, je stotnik izročil ujetnike poveljniku straže; Pavlu pa so dovolili, da ostane sam z vojakom, ki ga je čuval.
17 In zgodilo se je, da je po treh dneh Pavel sklical judovske poglavarje in ko so se zbrali, jim je rekel: »Možje in bratje, čeprav nisem ničesar zagrešil proti ljudstvu ali običajem naših očetov. , vendar sem bil iz Jeruzalema izročen v roke Rimljanom.
18 Ko bi me pregledali, bi me izpustili, ker v meni ni bilo vzroka smrti.
19 Ko pa so Judje temu nasprotovali, sem se moral pritožiti pri cesarju; ne da bi moral obtoževati svoj narod.
20 Zato sem te poklical, da te vidim in govorim s teboj, ker sem zaradi Izraelovega upanja vklenjen v to verigo.
21 Rekli so mu: »Niti nismo prejeli pisem iz Judeje o tebi, niti nihče od bratov, ki so prišli, ni pokazal ali govoril kaj slabega o tebi.
22 Želimo pa slišati o tebi, kaj misliš: kajti glede te sekte vemo, da ji povsod govorijo proti.
23 In ko so mu določili dan, jih je prišlo veliko k njemu v njegovo prenočišče; ki jim je razlagal in pričeval o Božjem kraljestvu ter jih prepričeval o Jezusu iz Mojzesove postave in iz prerokov od jutra do večera.
24 In nekateri so verjeli temu, kar je bilo rečeno, nekateri pa ne.
25 In ker se med seboj niso strinjali, so odšli, potem ko je Pavel povedal eno besedo: Sveti Duh je dobro govoril po preroku Izaiju našim očetom,
26 Rekoč: Pojdi k temu ljudstvu in reci: Na uho boste slišali, a ne boste razumeli; in z očmi boste gledali in ne boste opazili:
27 Kajti srce tega ljudstva je ogrubelo in njihova ušesa ne slišijo in oči so jim zaprli; da ne bi videli z očmi in slišali z ušesi in razumeli s srcem ter se spreobrnili in bi jih jaz ozdravil.
28 Vedite torej, da je Božje odrešenje poslano poganom in da ga bodo slišali.
29 In ko je izrekel te besede, so Judje odšli in se med seboj močno prepirali.
30 In Pavel je bival celi dve leti v svoji najeti hiši in sprejemal vse, ki so prihajali k njemu,
31 Oznanjevanje božjega kraljestva in učenje stvari, ki zadevajo Gospoda Jezusa Kristusa, z vsem zaupanjem, nihče mu ne prepoveduje.